

„SELECȚIE DE RELATĂRI DIN ENCICLOPEDIA HADISURILOR PROFETICE”

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي
المنتقى من موسوعة الأحاديث النبوية - روماني. / جمعية خدمة المحتوى الإسلامي - ط١ .- الرياض ، ١٤٤٦هـ
٥١٥ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٠٠٣٧
ردمك: ٣-٥٦-٨٤٧٤-٦٠٣-٩٧٨

Partners in Implementation

Content Association
Rowad Translation
Rabwah Association
IslamHouse

This publication may be printed and disseminated by any means provided that the source is mentioned and no change is made to the text.

Tel: +966 50 244 7000
info@islamiccontent.org
Riyadh 13245- 2836
www.islamhouse.com

المنتقى
من
موسوعة الأحاديث النبوية

اللغة الرومانية

إعداد القسم العلمي

جمعية الدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات

În Numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător

Introducere

Laudă lui Allah, Domnul lumilor și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra profetului nostru Mohammed și asupra neamului și companionilor săi, precum și asupra acelora care i-au urmat întru dreptate, până în Ziua Judecății.

Cel mai important lucru de care ar trebui să aibă grijă un musulman, după Cartea lui Allah - Nobilul Coran, ar trebui să fie citirea, contemplarea, înțelegerea, învățarea și acționarea conform Tradițiilor (Sunnah) Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:„V-am lăsat vouă ceea ce dacă veți urma și vă veți conforma cu strictețe, nu vă veți rătăci niciodată: Cartea lui Allah și Tradițiile profetului Său.”(Relatat de Imam Malik).

Allah Preaînaltul a Spus: „Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, opriți-vă de la ele și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!” [Coran, 59:7]

De aceea, organizația islamiccontent.org și Islamic Propagation Office Rabwah au acordat o atenție deosebită creării unei Enciclopedii de hadisuri profetice și traducerea acesteia în diverse limbi.

Prin Bunăvoința lui Allah Atotputernicul a fost facilitată selectarea din această Enciclopedie a unui anumit număr de hadisuri, de care un musulman are nevoie în chestiuni de ordin religios, dar și laic, împreună cu o scurtă interpretare a acestora,

explicarea semnificațiilor și conotațiilor, precum și unele dintre beneficiile lor. Acestea au fost reunite în cartea numită: „Selecție de relatări din Enciclopedia hadisurilor profetice”. Traducerea acesteia în limbile curente se desfășoară în acest moment, astfel încât beneficiile acesteia să poată fi extinse și răspândite, iar Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fie transmisă tuturor oamenilor, în limba vorbită de fiecare.

Îl rugăm pe Allah Preaînaltul să accepte de la noi această faptă și să o binecuvânteze și să o primească sincer devotată Preanobilei Sale Fețe și să îi răsplătească pe toți cei care au contribuit la pregătirea, traducerea și publicarea acesteia. Și implorăm pacea și binecuvântarea lui Allah asupra profetului nostru Mohammed.

(1) – عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ، فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوِ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

وفي لفظ للبخاري: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(1) – Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, faptele sunt socotite conform intenției și fiecare om va obține ceea ce a intenționat. Astfel, acela care intenționează să emigreze pentru Allah și pentru Mesagerul Său, emigrarea sa va fi răsplătită ca fiind pentru Allah și Mesagerul Său. Așa cum acela a cărui emigrare a fost pentru atingerea unui interes lumesc sau pentru a se căsători cu o femeie, emigrarea sa va fi răsplătită ca fiind pentru cele pentru care el a emigrat.” În consemnarea lui Bukhari a spus: „Cu adevărat, faptele sunt (socotite) conform intențiilor lor și fiecare om va obține ceea ce a intenționat.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că toate faptele sunt apreciate în funcție de intenția aflată la baza lor. Aceasta este o reglementare generală și se aplică în cazul tuturor actelor de adorare și interacțiunilor dintre oameni. Astfel, cel care a intenționat atingerea unui interes anume, nu va obține decât cele de care este interesat în urma acțiunilor sale, fără nicio răsplată. Acela, însă, care prin

fapta sa a intenționat apropierea de Allah Preaînaltul (și adorarea Sa) va primi pentru fapta sa răsplata și recompensa cuvenite, chiar și dacă ar fi vorba despre îndeplinirea unor acțiuni obișnuite, precum a mânca sau a bea.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dat un exemplu pentru a evidenția impactul intenției asupra faptelor și cum ele se diferențiează unele de altele, deși în mod aparent ar părea că este vorba despre una și aceeași acțiune. Astfel, el a făcut clar faptul că pentru acela care a emigrat și și-a părăsit țara pentru a-L mulțumi pe Domnul său, emigrarea sa este corectă din punct de vedere religios, acceptată și răsplătită pentru sinceritatea intenției sale; în vreme ce acela care urmărește prin emigrarea sa un interes lumesc, precum averea, un statut înalt, comerțul sau căsătoria, nu va primi pentru emigrarea sa decât ceea ce el a intenționat, fără a avea parte de răsplată și recompensă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea sincerității și devoțiunii și a conștientizării faptului că Allah nu acceptă nicio faptă în afară de cele prin care este căutată Mulțumirea Sa.
2. Faptele prin care omul se poate apropia întru adorare de Allah Cel Plin de Slavă și Noblețe nu vor fi răsplătite dacă sunt îndeplinite doar din obișnuință, ca un obicei, fără ca prin acestea să se intenționeze în mod explicit apropierea de Allah și adorarea Sa.

(4560)

(2) – عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» متفق عليه.

ولمسلم: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». [صحيح] – [متفق عليه]

(2) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Oricine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru este respins.” Și în relatarea din Muslim: „Cine face un lucru care nu este conform cu porunca noastră, acela este respins.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că cel care inovează în religie sau face un lucru pentru care nu există dovezi în Coran sau Sunnah, va avea acel lucru respins și neacceptat de către Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Adorarea este bazată pe ceea ce se află în Coran și Sunnah, iar noi nu Îl adorăm pe Allah Preaînaltul decât conform legilor Sale, și nu prin inovații.
2. Religia nu se bazează pe păreri sau aprobări, ci pe urmarea Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
3. Acest hadis este o dovadă a perfecțiunii religiei Islamului.
4. Bidah înseamnă a introduce în religie orice credință, cuvânt sau acțiune ce nu au fost făcute în timpul Profetului

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra) și nici al companionilor.

5. Acest hadis reprezintă una dintre bazele Islamului și este precum o balanță a faptelor. Așa cum orice faptă, care nu este făcută cu intenția de a fi făcută pentru Allah, nu este răsplătită, așa și orice faptă care nu este în concordanță cu Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va fi respinsă.
6. Chestiunile noi care sunt interzise sunt cele ce au legătură cu religia și credința și nu cu treburile lumești.

(4792)

(3) – عن عُمَر بن الخطَّاب رضي الله عنه قال: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعَرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: «مَا الْمَسْؤُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ

مِنَ السَّائِلِ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا، قَالَ: «أَنْ تَلِدَ الْأَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ» قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟» قُلْتُ: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ، أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(3) – Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „Într-o zi, în vreme ce ședeam împreună cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și-a făcut apariția printre noi un om îmbrăcat cu haine impecabil de curate, de un alb imaculat, și cu părul de un negru intens, pe care nu se vedea nicio urmă de drumeție și pe care niciunul dintre noi nu îl cunoștea. El s-a așezat lângă Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și-a sprijinit genunchiul de genunchiul Profetului, și-a pus mâinile pe coapsele lui și a zis: „O, Mohammed, spune-mi despre Islam!” Iar mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Islamul înseamnă să mărturisești că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah, să îndeplinești Rugăciunea, să plătești Dania, să postești în luna Ramadan și să faci Pelerinajul la Casa cea Sfântă, dacă ai această posibilitate.” Omul a spus: „(Așa este!) Ai spus adevărul.” Iar noi ne-am mirat că el îi punea întrebări, iar apoi tot el aproba răspunsul primit. Apoi a zis: „Spune-mi ce este credința!” El a răspuns: „Credința înseamnă să crezi în Allah, în Îngerii Săi, în Scripturile Sale, în Profeții trimiși de El, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun

și rău în el.” A spus: „(Așa este!) Ai spus adevărul.” Și apoi a spus: „Înștiințează-mă despre Ihsan (perfecționare)!” (Profetul) a spus: „Să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea, pentru că dacă tu nu Îl vezi, El cu adevărat te Vede.” (Străinul) a spus: „Spune-mi despre Ceasul de Apoi!” El a răspuns: „Cel căruia îi este adresată întrebarea nu știe nimic mai mult decât cel care îl întreabă.” El a spus: „Înștiințează-mă atunci despre semnele sale!” A răspuns: „Atunci când sclava va da naștere stăpânului ei și vei vedea oameni desculți, dezbrăcați, nevoiași și păstori de oi întrecându-se în construirea de clădiri tot mai înalte.” Apoi, străinul s-a îndepărtat și, după ce am așteptat îndelung, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „O, Omar, știi cine era cel care îmi punea întrebări?” Am spus: „Allah și Mesagerul Său știu mai bine!” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „Acesta era Îngerul Gavriil, care a venit să vă învețe religia voastră.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) ne înștiințează că Gavriil (Pacea fie asupra sa) s-a arătat în fața Companionilor (Allah să fie mulțumit de ei) sub înfățișarea unui străin, purtând haine foarte albe și având părul foarte închis la culoare; iar semnele drumeției - precum oboseala, praful, părul neîngrijit și hainele murdare - nu erau vizibile și niciunul dintre cei prezenți nu îl cunoștea. Aceasta se întâmpla în timp ce ei stăteau împreună cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El s-a așezat în fața Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) asemenea unui învățăcel și l-a întrebat despre Islam. Profetul i-a răspuns indicând stâlpii Islamului, și anume, acceptarea celor două mărturisiri de credință, împlinirea celor cinci Rugăciuni zilnice, oferirea Zakatului acelora care sunt îndreptățiți să îl primească, Postul în luna Ramadan și îndeplinirea Hajjului (Pelerinajul obligatoriu) pentru cei care sunt în măsură să o facă.

Cel care întrebase a spus: „Ai spus adevărul!" Companionii au fost uimiți că el a pus întrebarea, ceea ce, aparent, indica faptul că nu știa răspunsul, iar mai apoi afirma că răspunsul era corect.

Apoi, el l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre credință, iar acesta i-a răspuns enumerând cei șase stâlpi ai acesteia, și anume: credința în existența lui Allah Preaînaltul și a Atributelor Sale, atribuirea numai Lui a acțiunilor Sale specifice, precum creația, și consacrarea numai pentru El a actelor de adorare; credința în Îngerii pe care Allah i-a creat din lumină, ca supuși nobili, care nu arată nesupunere față de Allah Preaînaltul și întotdeauna împlinesc Poruncile Sale; credința în Cărțile Sfinte revelate de Allah Preaînaltul mesagerilor Săi, precum Coranul, Tora și Evanghelia; credința în Mesagerii care au transmis religia lui Allah, precum Noe, Avraam, Moise, Iisus, precum și alții dintre profeți și mesageri, până la ultimul dintre ei Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor); credința în Ziua de Apoi, incluzând credința în viața de după moarte - mormântul și barzakh (perioada de tranziție din momentul morții și până în Ziua Învierii), precum și în faptul că fiecare ființă umană va fi înviată după moarte și va trece prin Judecată, sfârșind apoi, fie

în Paradis, fie în focul Iadului; și credința că Allah a predestinat toate lucrurile conform Științei, Înțelepciunii, modului în care au fost scrise și Voinței Sale care a precedat totul și că nimic nu se întâmplă decât conform predestinării și creației Sale. Apoi, l-a întrebat despre ihsan (bunătate și excelență), iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns că ihsan-ul înseamnă să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea, iar dacă omul nu poate atinge acest nivel, atunci ar trebui să Îl adore pe Allah Preaînaltul fiind permanent conștient de faptul că El îl privește. Primul nivel este cel al vederii, priceperii și înțelegerii Atributelor și Acțiunilor lui Allah și acesta are un rang mai înalt, iar al doilea nivel este cel al conștientizării supravegherii tale de către Allah.

Apoi, l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre timpul Ceasului de Apoi, iar el a clarificat faptul că acesta este unul dintre lucrurile a căror cunoaștere Allah a păstrat-o doar pentru Sine; astfel încât niciuna dintre creațiile Sale nu are cunoștință despre el, nici cel care a fost întrebat și nici cel care a întrebat.

Apoi, l-a întrebat despre semnele Ceasului de Apoi, iar el a făcut cunoscut că printre semnele acestuia se află creșterea numărului de femei înrobite și al copiilor acestora sau ceea ce ar însemna răspândirea ingratitudinii și a relei comportări a copiilor față de mamele lor, pe care le tratează ca pe niște sclave; precum și că păstorii și oamenii săraci vor ajunge să ducă o viață opulentă în vremurile de pe urmă, mândrindu-se și întrecându-se în construirea și decorarea caselor lor impunătoare.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a înștiințat că cel care întreba era Gavriil, care venise să îi învețe pe Companioni această dreaptă religie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică manierele alese ale Profetului și faptul că el stătea împreună cu Companionii săi și că aceștia îl ascultau.
2. Cel care pune întrebări ar trebui tratat cu delicatețe și bunăvoință, astfel încât să se poată adresa fără a simți rezervare sau teamă.
3. Profesorul trebuie tratat cu politețe, așa cum Gavriil (Pacea fie asupra sa) s-a așezat în fața Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în mod respectuos, pentru a învăța de la el.
4. Stâlpii Islamului sunt cinci, iar stâlpii credinței sunt șase la număr.
5. Când Islamul și credința sunt menționate împreună, Islamul se referă la aspectele exterioare, în timp ce credința se referă la cele interioare.
6. Religia are diferite niveluri. Primul nivel este Islamul, al doilea este Iman-ul (credința), iar al treilea este Ihsan-ul (bunătatea și excelența), care este și cel mai înalt dintre acestea.
7. De obicei, cel care pune întrebări are o lipsă de cunoștințe, iar necunoașterea sa îl determină să întrebe, ceea ce i-a făcut pe companioni să se mire că el a pus întrebarea și apoi tot el a confirmat corectitudinea răspunsului.

8. Indică necesitatea de a menționa în primul rând ceea ce este cel mai important, pentru că el a început cu cele două mărturisiri de credință, atunci când a definit Islamul și cu stâlpul credinței în Allah, atunci când a definit credința.
9. Un învățat poate fi întrebat despre ceva care nu îi este necunoscut celui care întreabă, astfel încât și alții să poată învăța.
10. Cunoașterea timpului Ceasului de Apoi aparține științei necunoscutului, pe care Allah a păstrat-o doar pentru Sine Însuși.

(4563)

(4) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بنِ عُمَر رضي الله عنهما قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(4) – Abdullah bin Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Islamul este clădit pe cinci stâlpi: Mărturisirea că nimeni nu este demn de adorare cu excepţia lui Allah şi că Mohammed este Trimisul Său (Aș-hadu an la ilaha ill-Allah, ua aș-hadu anna Muhammadan ar-Rasul Allah), efectuarea Rugăciunilor (as-Salah), oferirea Daniei (az-Zakat), Pelerinajul la Mecca (al-Hajj) şi Postul din luna Ramadan (as-Siyam).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a corelat Islamul cu o structură solidă cu cinci stâlpi ce susțin acea structură, iar restul caracteristicilor Islamului reprezintă completarea structurii. Primul stâlp: cele două mărturisiri de credință – Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat înafară de Allah şi că Mohammed este Trimisul Său (Aș-hadu an la ilaha ill-Allah, ua aș-hadu anna Muhammadan ar-Rasul Allah) formează împreună primul stâlp al Islamului și sunt inseparabile. Robul le rostește acceptând Unicitatea lui Allah și faptul că doar El Singurul și nimeni altcineva nu merită a fi adorat și se comportă ca atare, crezând în Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Cel de-al doilea stâlp: efectuarea Rugăciunii (as-Salah), reprezetând cele cinci Rugăciuni obligatorii într-o zi și noapte: înainte de răsărit, prânz, după-amiază, apus și seară, în conformitate cu caracteristicile și stâlpii fiecăreia. Cel de-al treilea stâlp: oferirea Caritățiii anuale obligatorii (az-Zakat) categoriilor de oameni cărora li se cuvine. Acesta reprezintă un act de adorare financiar obligatoriu pentru fiecare persoană care conform Legii Islamice are un anumit venit. Cel de-al patrulea stâlp: Pelerinajul la Mecca (al-Hajj). Cel de-al cincilea stâlp: Postul din luna Ramadan (as-Siyam), care înseamnă abținerea de la mâncare, lichide și alte lucruri care anulează Postul, din zorii zilei și până la apus, cu intenția de a-L adora pe Allah Preaînaltul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cele două mărturisiri de credință (șahadatain) sunt inseparabile, astfel că niciuna dintre ele nu este validă fără cealaltă; de aceea au fost considerate un singur pilon (al islamului).
2. Cele două mărturisiri reprezintă fundația religiei și nicio faptă sau vorbă nu este acceptată fără ele.

(65000)

(5) – عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ رِدْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقُّ العِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟»، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقَّ العِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلاَ أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ، فَيَتَّكِلُوا». [صحيح] - [متفق عليه]

(5) – Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „Mergeam în urma Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) călare pe un catâr numit 'Ufayr, atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) m-a întrebat: «O, Mu'adh, tu știi care este dreptul lui Allah asupra robilor Săi și care este dreptul robilor Lui asupra lui Allah?» Am răspuns: «Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine.» El a răspuns: «Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este ca ei să Îl adore pe El și să nu-I facă pe nimeni asociat. Iar dreptul robilor asupra lui Allah este ca El să nu-l pedepsească pe acela care nu-I face pe nimeni asociat.» Am spus: «O, Mesager al lui Allah, oare să nu

le spun oamenilor această veste bună?» A răspuns: «Nu le spune, pentru ca ei să nu se bazeze mai apoi exclusiv pe ea.» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) menționează dreptul lui Allah asupra robilor Săi și dreptul robilor Lui asupra Sa și arată că dreptul lui Allah asupra robilor Săi este ca aceștia să Îl adore numai pe El și să nu-I facă pe nimeni asociat, și că dreptul robilor asupra lui Allah este ca El să nu îi pedepsească pe aceia care cred în Unicitatea Sa și nu Îi asociază Lui nimic altceva. Apoi, Mu'adh a spus: „O, Mesager al lui Allah, oare nu ar trebui să înștiințez oamenii pentru ca ei să se bucure de această binecuvântare?" Însă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus să nu-i informeze, pentru ca ei să nu se bazeze exclusiv pe acest aspect.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază dreptul lui Allah Preaînaltul pe care El l-a prescris robilor Săi: de a Îl adora numai pe El, Unicul, și de a nu-I asocia pe nimeni altcineva.
2. Este evidențiat dreptul robilor asupra lui Allah Preaînaltul, pe care El Și l-a prescris Sieși, din Harul și Binecuvântarea Sa, prin care El Se obligă să-i primească pe ei în Paradis și să-i scutească de pedeapsă.
3. Acest hadis le aduce vești bune celor care cred în Unicitatea lui Allah și nu asociază nimic cu El, menționând că destinația lor va fi Paradisul.
4. Mu'adh a relatat acest hadis cu puțin înainte de a muri, de

teama căderii în păcatul ascunderii unei științe folositoare.

5. Evidențierea faptului că unele hadisuri nu ar trebui relatate anumitor persoane din teama că acestea nu ar putea înțelege sensul lor, cu condiția ca ele să nu se refere la anumite aspecte obligatorii în Legea Islamică (Șaria) sau anumite pedepse legale.
6. Musulmanii care mărturisesc Unicitatea lui Allah, dar comit anumite păcate se află sub incidența Voii lui Allah: dacă El Voiește, îi poate pedepsi, iar dacă Voiește îi poate ierta, ajungând mai apoi în Paradis.

(65007)

(6) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذٌ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنَ جَبَلٍ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: «يَا مُعَاذُ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ، ثَلَاثًا، قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللهُ عَلَى النَّارِ»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: «إِذًا يَتَّكِلُوا». وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأَثُّمًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(6) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: În vreme ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) călătorea, și în urma sa se afla Mu'adh, a spus: „O, Mu'adh ibn Jabal!" Mu'adh a răspuns: „Sunt aici sub porunca ta, o, Mesager al lui Allah!" Apoi a spus iar: „O, Mu'adh!" și Mu'adh a răspuns: „Sunt aici sub porunca ta, o, Mesager al lui Allah!" și

a repetat aceasta și a treia oară. Apoi, Profetul a spus: „Nu este nimeni care să mărturisească sincer, din inima sa, că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este mesagerul lui Allah, fără ca Allah să nu îl fi interzis Focului.” Mu‘adh a spus: „O, Mesager al lui Allah, oare nu ar trebui să le vestesc oamenilor aceasta pentru a se bucura?” A răspuns: „Atunci ei s-ar baza (numai) pe aceasta.” Mu‘adh a relatat acest hadis înaintea morții sale de teama de a nu fi comis un păcat (prin tăinuirea și ascunderea unei informații folositoare). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mu‘adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el) călărea în urma Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), când acesta l-a chemat: „O, Mu'adh!” și a repetat aceasta de trei ori, exprimând importanța a ceea ce urma să îi spună.

Și de fiecare dată, Mu'adh îi răspundea în mod repetat: „Sunt aici, sub porunca ta, o, Mesager al lui Allah!”, adică sunt aici pentru a îți răspunde și sunt bucuros să îți răspund.

Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a înștiințat că Allah îl va face interzis Focului Iadului pe cel care, cu sinceritate din inima sa mărturisește că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Mohammed este mesagerul lui Allah, dacă el a murit având această credință.

Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el) l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă poate să îi înștiințeze pe oameni despre aceasta pentru a le vesti un lucru plăcut și îmbucurător.

Însă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a temut că oamenii se vor baza mai apoi numai pe aceasta, iar faptele lor bune vor scădea.

Așa că Mu'adh nu a vorbit nimănui despre aceasta decât înainte de a muri, datorită temerii sale de a cădea în păcatul ascunderii științei.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Modestia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care l-a lăsat pe Mu'adh să încalece în spatele său pe animalul său de călătorie.
2. Tehnica didactică a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care l-a chemat în mod repetat pe Mu'adh, pentru a îi spori atenția asupra a ceea ce avea să îi spună.
3. Printre condițiile mărturisirii de credință că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este mesagerul lui Allah se numără și ca aceasta să fie spusă din inimă, cu sinceritate și convingere, fără a minți și fără a avea îndoieli.
4. Cei ce mărturisesc Unicitatea lui Allah (at-Tauhid) nu vor rămâne veșnic în Focul Iadului. Chiar dacă vor ajunge în Iad pentru o vreme din cauza păcatelor lor, ei vor fi scoși din el după ce vor fi purificați de acestea.
5. Hadisul evidențiază virtuțile celor două părți ale mărturisirii de credință, dacă acestea sunt rostite cu sinceritate.
6. Este permisă abținerea de la relatarea anumitor hadisuri,

în circumstanțe specifice, dacă transmiterea lor ar putea acuza unele efecte nedorite.

(10098)

(7) – عن طارق بن أشيم الأشجعي رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللهِ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(7) – Tariq ibn Aşim al-Aşja'i (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Pentru cel care a spus: „La ilaha illa Allah" și care arată necredință față de orice Îi este făcut asociat lui Allah, averea și sângele său au devenit inviolabile (și protejate), iar socoteala lui va fi cu Allah. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că dacă o persoană spune și mărturisește că „nu există niciun alt dumnezeu în afară de Allah" - ceea ce înseamnă că nimeni nu este cu adevărat demn de a fi adorat în afara lui Allah - și nu crede în nimic din ceea ce este adorat în afară de Allah, și se dezice de toate celelalte religii în afară de Islam, proprietatea și sângele său devin inviolabile pentru musulmani. Noi nu putem judeca decât conform faptelor sale vizibile, evidente. Prin urmare, proprietatea sa nu poate fi luată, și nici sângele său vărsat, decât dacă comite o crimă sau o infracțiune care implică o astfel de pedeapsă conform legilor islamice.

Iar Allah este Cel care va lua în grija Sa socotirea acestuia în Ziua Judecății - dacă el a fost sincer îl va răsplăti, iar dacă a fost ipocrit îl va pedepsi.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Rostirea formulei „La ilaha illa Allah” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah) și exprimarea necredinței față de orice este adorat în afară de Allah este o condiție a intrării în Islam.
2. Sensul formulei „La ilaha illa Allah” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah) este acela al exprimării necredinței față de orice este adorat în afară de Allah, precum idolii, mormintele etc și îndreptarea și dedicarea adorării numai lui Allah Unicul, Preaslăvitul.
3. Oricine manifestă credința în Tauhid (monoteism) și se conformează prescripțiilor acestuia trebuie să fie cruțat de orice rău până când exprimă ceva contrar lui.
4. Proprietatea, sângele și onoarea unui musulman sunt inviolabile, cu excepția unei cauze juste.
5. Judecata în viața lumească se face în funcție de ceea ce este manifest și evident, în vreme ce în Viața de Apoi vor fi judecate intențiile și scopurile urmărite.

(6765)

(8) – عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا الْمُوجِبَتَانِ؟ فَقَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ» [صحيح] - [رواه مسلم]

(8) – Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Un om a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „O, Mesager al lui Allah, care sunt cele două condiții care se impun cu necesitate?” El a răspuns: „Cel care moare fără a-I face parteneri lui Allah va intra în Paradis, iar cel care moare asociind altceva cu Allah va intra în Focul Iadului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Un om l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre două trăsături și condiții de bază: una care face ca intrarea în Paradis să fie inevitabilă, iar cealaltă care face ca intrarea în Focul Iadului să fie inevitabilă. Răspunzând, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că trăsătura care face ca intrarea în Paradis să fie sigură este ca o persoană să moară în timp ce I se supune numai lui Allah Unicul și nu Îi asociază nimic în adorare, iar trăsătura care face ca intrarea în Focul iadului să fie inevitabilă este ca o persoană să moară făcându-i asociați lui Allah, sau atribuindu-I un partener sau ceva egal cu El în Divinitatea și Suveranitatea Sa sau în privința Numelor și Atributelor Sale.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Arată meritele credinței monoteiste și faptul că cel care moare dreptcredincios, fără să Îi asocieze nimic cu Allah, va intra în Paradis.
2. Subliniază gravitatea politeismului și afirmă că oricine moare în timp ce asociază ceva cu Allah va intra în Focul Iadului.

3. Cei păcătoși dintre musulmani sunt supuși Voii lui Allah: dacă El Voiește, îi poate pedepsi, iar dacă El Voiește, îi poate ierta, iar mai apoi, ei vor ajunge în Paradis.

(65008)

(9) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قال: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم كَلِمَةً وَقُلْتُ أُخْرَى، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللهِ نِدًّا دَخَلَ النَّارَ» وَقُلْتُ أَنَا: مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(9) – Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus ceva și eu am spus altceva. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care moare invocându-i pe alții drept parteneri ai lui Allah, va intra în Focul Iadului”. Iar eu am spus: Cel care moare fără a-i invoca pe alții drept parteneri lui Allah, va intra în Paradis. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că cel care îi consacră ceva ce îi aparține lui Allah altcuiva decât Lui, precum ruga către altcineva decât Allah Preaînaltul sau cere ajutor de la altcineva în afară de El și moare în această stare, atunci el este dintre oamenii Iadului. Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a adăugat că cel care moare fără a-I face asociați lui Allah, va avea drept soartă Paradisul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ruga, suplicarea este un act de adorare care poate fi îndreptat sau consacrat doar lui Allah Preaînaltul.
2. Virtutatea monoteismului și faptul că oricine moare acționând conform lui, va intra în Paradis, chiar dacă va fi pedepsit pentru unele dintre păcatele sale.
3. Pericolul politeismului și faptul că oricine moare politeist va intra în Iad.

(3419)

(10) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللهِ حِجَابٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(10) – Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Mu'adh ibn Jabal atunci când l-a trimis în Yemen: „Tu vei întâlni niște oameni care au primit Scriptura, așa că primul lucru la care să îi chemi când ajungi la ei să fie mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui

Allah. Și dacă ți-au dat ascultare întru aceasta, înștiințează-i pe ei că Allah le-a poruncit 5 Rugăciuni într-o zi și o noapte. Și dacă ți-au dat ascultare și întru aceasta, înștiințează-i că Allah le-a impus Caritatea obligatorie, care este luată de la cei bogați și plătită celor nevoiași. Și dacă te-au ascultat și întru aceasta, ai grijă să nu le iei ceea ce este mai de preț în averile lor și ferește-te de ruga celui nedreptățit împotriva ta, pentru că nu există nicio stăvilă între aceasta și Allah." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis pe Mu'adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el) în ținuturile Yemenului cu scopul de a-i chema pe oameni la credința în Allah și de a-i învăța Islamul, pentru ca el să fie pregătit de întâlnirea cu aceștia și pentru a ști să-i cheme la Islam începând cu ceea ce este cel mai important, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a făcut cunoscut faptul că el va întâlni un popor de creștini. Astfel, el trebuie în primul rând să îi cheme la îndreptarea credințelor lor și la mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah; pentru că prin mărturisirea de credință ei vor intra în Islam, și, dacă vor accepta aceasta, să le poruncească mai apoi împlinirea Rugăciunii, pentru că ea este cea mai importantă obligație a musulmanului, după credința în Tauhid (monoteism). Și în cazul în care ei vor împlini Rugăciunea, să le poruncească celor înstăriți dintre ei să plătească Dania de

drept din averile lor (Zakat) celor nevoiași. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a avertizat să nu cumva să ia de la ei ceea ce este cel mai bun în averile lor, întrucât obligatoriu este să se plătească Dania din ceea ce este mediu între cele deținute de aceștia. Apoi l-a sfătuit să stea departe de nedreptate, pentru ca nu cumva un om nedreptățit, a cărui rugă întotdeauna este acceptată, să se roage împotriva sa.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Sensul mărturisirii că nimeni nu este demn de a fi adorat în afară de Allah este acela că noi trebui să Îl adorăm numai pe Allah Atotputernicul și să ne delăsăm de adorarea a orice altceva în afară de El.
2. Sensul mărturisirii că Mohammed este Mesagerul lui Allah presupune credința în el și în cele cu care el a venit și a crede în adevărul acestora, considerându-l ultimul Mesager trimis de Allah întregii omeniri.
3. Modalitatea de a vorbi cu un om care deține știința diferă de modalitatea de a vorbi cu o persoană care are unele concepții greșite sau cu un ignorant. Tocmai de aceea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a avertizat pe Mu'adh spunându-i: „Tu vei întâlni niște oameni care au primit Scriptura...”
4. Este important ca un musulman să aibă o cunoaștere adecvată a religiei sale pentru a putea combate concepțiile greșite ale oamenilor.
5. Aceasta confirmă abrogarea religiei evreilor și a creștinilor după ce Mesagerului lui Allah (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a fost dată profeția și faptul că ei nu vor fi dintre cei mântuiți în Ziua Judecății, cu excepția acelora care vor accepta Islamul ca religie și vor crede în Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(3390)

(11) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلُ مِنْكَ؛ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ»». [صحيح] - [رواه البخاري]

(11) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: «S-a spus: „O, Mesager al lui Allah, cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta în Ziua Judecății?” și Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „M-am gândit eu, o, Abu Hurairah, că nu mă va întreba nimeni altcineva înaintea ta despre acest hadis, pentru (că știu eu) interesul tău în privința hadisurilor. Cel mai fericit să primească mijlocirea mea în Ziua Judecății va fi acela care spune „Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah”, cu devoțiune și sinceritate, din inima sau sinele său.”» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cel mai fericit dintre oameni pentru mijlocirea sa în Ziua Judecății va fi acela care mărturisește din inimă că „nu există altă divinitate în afară de Allah”, adică nimeni nu poate fi adorat întru dreptate în afară de Allah, fără a-I face asociați lui Allah și fără a o face în mod ostentativ și de ochii lumii.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Confirmarea mijlocirii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Viața de Apoi și a faptului că aceasta nu este acordată decât acelora care cred sincer în Unicitatea lui Allah.
2. Mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) constă în ruga sa stăruitoare către Allah Atotputernicul pentru credincioșii monoteiști care ar merita să intre în Focul Iadului pentru ca ei să fie scutiți de acesta și pentru cei care au intrat deja în Iad să fie scoși din el.
3. Sunt subliniate meritul și consecințele majore ale mărturisirii de credință, atunci când aceasta este rostită cu sinceritate și devoțiune deplină numai lui Allah Preaînaltul.
4. Valorificarea cuvântului monoteismului se materializează prin cunoașterea sensurilor și împlinirea scopurilor sale.
5. Sunt evidențiate meritele lui Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) și interesul asiduu al acestuia pentru dobândirea cunoașterii.

(3414)

(12) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ -أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ- شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(12) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Credința are peste șaptezeci sau peste șaizeci de ramuri, dintre care cea mai înaltă este mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și cea mai joasă este îndepărtarea a ceea ce este vătămător de pe un drum public; iar modestia (și sfiala) este o ramură a credinței.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că credința are numeroase ramuri și componente, reunind diverse fapte, credințe și vorbe.

De asemenea, el a menționat că cea mai măreață componentă este credința și cel mai bun cuvânt este rostirea formulei „La ilaha illa Allah” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah), cunoscând sensurile acesteia și acționând în concordanță cu ea, și anume că Allah este Unul și Unicul Dumnezeu demn de a fi adorat, Singur, fără de nimeni altcineva.

Și că cel mai de jos act de credință este îndepărtarea a orice le poate vătăma oamenilor în drumul lor.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înștiințat că modestia și sfiala este una dintre ramurile

credinței, ea fiind o trăsătură de caracter care îndeamnă la a face ceea este bun și frumos și oprește de la ceea ce este urât și rău.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Credința presupune diverse nivele, unele fiind mai înalte decât altele.
2. Credința cuprinde vorbe, fapte și seturi de convingeri.
3. Modestia și sfiala față de Allah Preaînaltul presupune ca El să nu te vadă acolo unde ți-a interzis să fii și să nu te știe absent de unde ți-a poruncit să te afli.
4. Menționarea unui număr anume nu presupune rezumarea la acesta, ci doar indică multitudinea actelor pe care credința le cuprinde. În fond, vorbitorii de limba arabă pot menționa în discursul lor un număr, fără a intenționa negarea a ceea ce îl excede.

(6468)

(13) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قال: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللهِ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ» قُلْتُ: إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ؛ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ» قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(13) – Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a spus: L-am întrebat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care păcat este cel mai mare pentru Allah? El a spus: „Să îi faci asociați lui Allah în vreme ce El te-a creat.” Am spus: Acesta este un păcat mare. Apoi care? El a spus: „Să

îți omori copilul fiindu-ți frică că el va mânca cu tine.” Am spus: Apoi care? El a spus: „Să faci adulter cu soția vecinului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat care sunt cele mai mari păcate, iar el a spus: Cel mai mare păcat este politeismul - facerea de asociați lui Allah, atribuirea a cuiva sau a ceva egal cu El în divinitate, nume sau atribute. Acest păcat nu este iertat de către Allah Preaînaltul decât prin căință, dar dacă persoana moare în această stare, el va rămâne pentru totdeauna în Iad. Apoi un om care își omoară copilul de frică că va mânca cu el, iar crima este interzisă. Acest păcat este amplificat dacă persoana ucisă este rudă cu ucigașul, iar păcatul lui este de asemenea amplificat dacă ucigașul a acționat de frică că persoana ucisă va împărți din proviziile primite de ucigaș de la Allah Preaînaltul. Apoi comiterea adulterului cu soția vecinului, încercând să o amăgească pentru a comite adulter cu el. Adulterul este interzis, dar păcatul unui om este mai mare dacă acesta comite adulter cu soția vecinului, față de care Legea Islamică poruncește bunătate și un comportament bun.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Păcatele diferă în intensitate așa cum și faptele bune diferă în răsplată.
2. Cele mai mari păcate: facerea de asociați lui Allah Preaînaltul (politeism), apoi uciderea unui copil de frică că el va mânca cu tine, apoi comiterea de adulter cu soția vecinului.

3. Subzistența este la Allah, iar El Preaînaltul le asigură cele necesare traiului creaturilor Sale.
4. Dreptul vecinului este extraordinar de important, iar vătămarea lui reprezintă un păcat mai mare decât vătămarea altora.
5. Doar Creatorul Singur este demn de a fi adorat și El nu are niciun partener.

(5359)

(14) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «قَالَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(14) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fiea supra sa) a spus: „Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus: „Eu sunt Cel mai puțin în nevoie de a Mi se face parteneri (și nu am nicio nevoie de aceștia). Așadar, cel care va plini o faptă în care asociază și pe altcineva alături de Mine, îl resping pe el, cât și fapta lui de politeism.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus că El este în cea mai mică nevoie de a avea parteneri (și, de fapt, nu are nicio nevoie de aceștia). El Își este Atotsuficient și mai Presus de orice nevoie. Iar omul, dacă a dat curs unei fapte de

adorare pe care a dedicat-o, atât lui Allah, cât și altcuiva, Allah a respins această faptă și nu a acceptat-o de la el. Astfel, este necesar ca faptele să fie sincer dedicate numai lui Allah Preaînaltul, Unicul, pentru că El, Preaslăvitul, nu acceptă decât ceea ce este sincer devotat numai Lui.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Avertizarea cu privire la politeism, în toate formele posibile ale acestuia, întrucât el face ca faptele împlinite să fie respinse.
2. Conștientizarea Atotsuficienței lui Allah și a Măreției Sale, care îl va ajuta pe om să fie sincer devotat Lui în faptele sale.

(3342)

(15) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم قال: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(15) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Toți cei din Națiunea mea vor intra în Paradis, cu excepția acelora care se împotrivesc.” Ei au spus: „Și cine s-ar împotrivi, o, Mesager al lui Allah?” A răspuns: „Cine mă ascultă și mă urmează va intra în Paradis, iar cine nu mă ascultă se împotrivește.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că toată Națiunea sa va intra în Paradis, cu excepția acelora care se împotrivesc.

Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) a spus: „Și cine este acela care refuză și se împotrivește, o, Mesager al lui Allah?”

Răspunzându-le, el le-a explicat că cel care se supune și îl urmează pe Mesager (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va intra în Paradis, în vreme ce acela care nu se supune și nu respectă Legea Islamică (Șaria) și-a refuzat intrarea în Paradis, prin faptele rele săvârșite.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ascultarea și urmarea Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) face parte din ascultarea și supunerea față de Allah, iar neascultarea lui este neascultare față de Allah.
2. Ascultarea și supunerea față de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) îl conduce pe om către Paradis, iar neascultarea lui îl conduce către Focul Iadului.
3. Hadisul binevestește oamenilor drepți și supuși din această Națiune Islamică faptul că ei vor intra cu toții în Paradis, cu excepția acelora care nu se supun și nu arată ascultare față de Allah și față de Mesagerul Său.
4. Evidențiază compasiunea Profetului față de Națiunea sa și dorința acestuia de a-i îndruma pe ei către ceea ce este bun.

(4947)

(16) – عَن عُمَرَ بنِ الخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ؛ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللهِ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(16) – Omar bin Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Nu exagerați în privința elogierii mele, așa cum au făcut-o creștinii, preamărindu-l pe fiul Mariei, pentru că eu nu sunt decât un rob al lui Allah, așadar spuneți (despre mine) robul lui Allah și Mesagerul Său.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis lipsa de moderație și exagerarea ce duce la încălcarea limitelor puse de Legea Islamică prin elogierea și descrierea sa cu atribute și acțiuni specifice lui Allah Preaînaltul sau atribuindu-i acestuia știința necunoscutului și îndreptarea de rugi către el și către Allah, așa cum au făcut creștinii în privința lui Iisus fiul Mariei (Pacea lui Allah fie asupra sa). Apoi, Profetul a evidențiat faptul că el este doar unul dintre robii lui Allah și ne-a poruncit să îl numim robul și Mesagerul lui Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. El, de asemenea, a avertizat cu privire la încălcarea limitelor puse de Legea Islamică în privința lăudării și a preamăririi, pentru că aceasta ar putea duce la facerea de asociați lui Allah și la politeism.

2. Din păcate, cele în privința cărora a avertizat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-au produs în rândul națiunii islamice, unde o anumită grupare a mers la extreme în raportarea lor la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), alta cu privire la familia acestuia, iar alta cu privire la cei aleși și pioși dintre dreptcredincioși și, astfel, au căzut în politeism.
3. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a descris pe sine însuși ca fiind robul lui Allah, pentru a evidenția faptul că el este un rob supus al lui Allah și nu se cuvine să îi fie atribuite niciuna dintre atributele divinității Domnului său.
4. De asemenea, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a descris ca fiind Mesagerul lui Allah, pentru a evidenția că el este un Mesager trimis de Allah, în care ni se impune să credem și pe care trebuie să îl urmăm.

(3406)

(17) – عن أنسٍ رضي الله عنه قال: قال النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(17) – Anas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Niciunul dintre voi nu crede cu adevărat, până ce nu mă va iubi mai mult decât îl iubește pe părintele său, pe copilul său și pe toți oamenii de pe pământ.” [Sahih (hadis autentic)] -

[Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne învață că un musulman nu poate atinge credința completă până când nu îl iubește pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mai mult decât pe mama sa, pe tatăl său, pe fiul său, pe fiica sa și pe toți ceilalți oameni. Această iubire implică ascultarea și sprijinirea lui și oprirea de la a arăta nesupunere față de el.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Iubirea Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și prioritatea acordată iubirii acestuia în fața iubirii pentru toate celelalte ființe create este o obligație deplină asupra fiecărui musulman.
2. Un semn al deplinătății acestei iubiri este susținerea Tradițiilor Profetice (Sunnah) și a punerii propriei persoane și a averii deținute în serviciul acesteia.
3. Dragostea pentru Mesager (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) implică ascultarea poruncilor sale, credința în cele pe care el le-a spus, evitarea a ceea ce a interzis și a ceea ce a descurajat, precum și urmarea lui și abandonarea inovațiilor religioase.
4. Dreptul Profetului este mai mare și mai puternic decât al tuturor celorlalți oameni, pentru că el a fost calea prin intermediul căreia noi am fost călăuziți prin depărtarea de rătăcire și salvați de Focul Iadului, prin câștigarea Paradisului.

(5953)

(18) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قَالَ: «دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ». [صحيح] – [متفق عليه]

(18) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Lăsați-mă așa cum v-am lăsat eu. Cei care au fost înaintea voastră au fost distruși pentru că nu au crezut sau au avut păreri diferite de Profeții lor. Dacă eu vă interzic ceva, evitați (acel lucru), iar dacă vă poruncesc să faceți ceva, faceți cât de mult puteți.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a menționat că legile islamice sunt împărțite în trei categorii: ceea ce nu este menționat, interziceri și porunci.

În ceea ce privește prima categorie: despre care Legia Islamică nu spune nimic: nu există nicio prescripție, iar principiul de bază este absența obligației. În timpul vieții Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu se recomanda a se pune întrebări despre ceva ce nu s-a petrecut încă de frică că s-ar putea impune o obligație sau o interzicere pentru că Allah nu a impus-o fiindu-i Milă de robii Săi. După moartea sa (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă întrebarea a fost pusă sub formă de fatua (verdict Islamic) sau cu scop de educare în religie, atunci este permis și chiar recomandat. Dar dacă întrebarea a fost pusă pentru a crea

dificultate sau din aroganță, atunci la asta se referă hadisul când spune a lăsa întrebarea, deoarece ar putea duce la ceva ce au păţit Fiii lui Israel, atunci când li s-a cerut să sacrifice o vacă. Dacă ei ar fi sacrificat orice vacă, atunci ei s-ar fi supus poruncii, dar ei au fost stricți și astfel li s-a dat și lor strictețe.

A doua categorie: Interzicerile. Acestea sunt cele pentru care un om este răsplătit dacă le lasă și pedepsit dacă le face, astfel că un om trebuie să evite pe cât posibil.

A treia categorie: Poruncile, pentru care un om este răsplătit dacă le face și pedepsit dacă le lasă, astfel că se recomandă ca un om să le facă cât mai mult.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ar trebui să fim ocupați cu ceea ce este important și necesar și să lăsăm ceea ce nu este important și nenecesar în acel moment și să nu fim preocupați să întrebăm despre ceva ce nu s-a întâmplat.
2. Sanctitatea întrebării ce ar putea duce la complicații și ar putea deschide ușa la dubii.
3. Porunca de a lăsă tot ceea ce este interzis, pentru că nu există nicio greutate în a le lăsa.
4. Porunca de a face ceea ce este poruncit, conform abilității omului, pentru că asta presupune greutate sau o persoană s-ar putea afla în incapacitate să îndeplinească ceea ce este poruncit. Astfel că, porunca este ca un om să îndeplinească ceea ce este poruncit conform abilității sale.
5. Interzicerea de a pune prea multe întrebări. Învățații au împărțit întrebările în două categorii: prima categorie -

cele care au drept scop învățarea chestiunilor religioase. Aceasta este categorie de întrebări puse de companioni și ne este poruncit să punem astfel de întrebări. A doua categorie: întrebările care sunt puse din încăpățânare și care au drept scop epuizarea și provocarea celui întrebat. Această categorie este cea care este interzisă.

6. Avertizarea poporului său împotriva neascultării Profetului său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) așa cum s-a întâmplat cu națiunile anterioare.
7. A pune prea multe întrebări inutile și contrazicerea Profeților este o cauză de distrugere, în special în chestiuni ce nu pot fi accesate și pe care doar Allah le Cunoaște, precum condițiile din Ziua Învierii.
8. Interzicerea de a pune întrebări despre chestiuni dificile. Al-Awza'i a spus: Dacă Allah Vrea să îl lipsească pe robul Său de binecuvântarea Cunoașterii, El îi dă omului un raționament greșit. I-am văzut ca fiind oamenii cel mai puțin informați. Ibn Wahb a spus: L-am auzit pe Malik spunând: disputarea despre știință înlătură lumina științei din inima unui om.

(4295)

(19) – عن عبدِ اللهِ بن عَمرو رضي الله عنهما أنَّ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(19) – Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Transmiteți de la mine chiar și un singur Verset, și spuneți povestirile neamului lui Israel, pentru că nu este niciun păcat în aceasta. Iar acela care spune în mod intenționat o minciună despre mine, să-și ocupe locul în Focul Iadului.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne poruncește să transmitem știința transmisă de el în Coran și în Sunnah, chiar și într-o măsură foarte mică, precum un singur Verset din Coran sau un singur hadis; cu condiția ca cel care face acest lucru să aibă știință și să cheme la aceasta. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că nu este nicio restricție în a povesti întâmplările specifice neamului lui Israel, atâta vreme cât acestea nu contrazic Legea Islamică. În final, el a avertizat în privința minciunilor spuse despre el și că acela care, în mod intenționat, spune minciuni despre el, își rezervă cu mâna lui propriul lăcaș în Focul Iadului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea transmiterii și răspândirii Legii lui Allah și menționarea faptului că omul trebuie să ducă mai departe ceea ce el a învățat și a înțeles, chiar și dacă este foarte puțin.
2. Obligativitatea căutării științei religioase, pentru ca omul să poată să Îl adore pe Allah în cunoștință de cauză și să

răspândească Legea Sa într-o manieră corectă.

3. Obligativitatea confirmării corectitudinii oricărui hadis înainte de a fi transmis sau răspândit, pentru a ne proteja de a cădea în capcana despre care am fost avertizați.
4. Suntem îndemnați să fim sinceri și precauți în vorbire, pentru a nu cădea în capcana minciunilor, mai ales în cele cu referire la Legea lui Allah Atotputernicul.

(3686)

(20) – عن المِقْدَام بن معدِيْكَرِب رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «أَلَا هَلْ عَسَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَّكِئٌ عَلَى أَرِيكَتِهِ فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَرَّمَ اللهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

(20) – Miqdam ibn Ma'diqarib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Curând, unul dintre hadisurile mele va ajunge la un bărbat, în vreme ce el stă întins pe așternutul său și va spune: «Între noi și voi se află Cartea lui Allah. Așa că, tot ceea ce găsim în ea ca fiind permis, îl considerăm permis (halal), și tot ceea ce găsim în ea ca fiind interzis, în considerăm interzis (haram).» Însă, cu siguranță, ceea ce a fost desemnat ca interzis de către Mesagerul lui Allah, este ca și ceea ce Allah a făcut interzis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Ibn Majah]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că va veni în curând o vreme în care unii oameni vor fi adunați într-un loc, stând așezați, iar unul dintre ei va fi întins pe canapeaua sa, și atunci când un hadis al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va ajunge la el, va spune: Punctul nostru de referință care decide în chestiunile dintre noi și voi este Nobilul Coran și asta este suficient pentru noi. Astfel, ceea ce găsim acolo ca fiind permis îl aplicăm ca atare, iar ceea ce găsim ca fiind interzis evităm. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că tot ceea ce el a interzis sau a descurajat în Tradițiile sale (Sunnah) se încadrează ca și reglementare la fel cu ceea ce Allah a interzis în Cartea Sa, pentru că el transmite doar ceea ce primește, prin revelație, de la Domnul său.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Sunnah trebuie să fie apreciată, respectată și urmată la fel de mult cum este respectat și Coranul.
2. Supunerea față de Mesager este supunere față de Allah Atotputernicul, iar dezobedienta arătată față de el, este nesupunere față de Allah.
3. Această afirmație stabilește statutul de autoritate al Tradiției Profetice și este un răspuns pentru cei care neagă Sunnah sau o resping.
4. Cine se abate de la Sunnah și pretinde că se supune doar Coranului se abate, în realitate, de la amândouă și afirmația sa că ar urma Coranul este, de fapt, falsă.

5. Acesta este unul dintre indiciile care probează profeția Profetului, întrucât el a informat despre anumite evenimente care aveau să se întâmple în viitor, și ele s-au întâmplat așa cum el a informat.

(65005)

(21) – عن عائشةَ أمِّ المؤمنينَ وعبدِ اللهِ بن عباسٍ رضي الله عنهما قالا: لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَفِقَ يَطْرَحُ خَمِيصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى اليَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا. [صحيح] - [متفق عليه]

(21) – Aișa și ‘Abdullah ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) au relatat: Atunci când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era pe punctul de a-și da ultima suflare, persista în a își trage așternutul peste față, iar când se simțea sufocat de ea, își descoperea fața și, chiar și în acea stare, spunea: „Fie ca blestemul lui Allah să se abată asupra evreilor și creștinilor, căci ei au luat mormintele profeților lor drept lăcașuri de cult”, voind astfel să avertizeze împotriva a ceea ce ei au înfăptuit. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Aișa și 'Abdullah ibn' Abbas (Allah să fie mulțumit de ei) ne înștiințează că, atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era aproape de a-și da ultima suflare, nu înceta în a-și acoperi fața cu o bucată de pânză. Iar când îi era

greu să respire din cauza chinului morții, o dădea la o parte de pe față. În timp ce se afla în această stare extrem de grea, el a spus: „Fie ca Allah să-i blesteme pe evrei și pe creștini și să-i excludă de sub Mila Lui” și aceasta pentru că ei au construit lăcașe de rugăciune pe mormintele profeților, iar dacă acestă chestiune nu ar fi fost extrem de gravă, el nu ar fi menționat-o într-un astfel de moment. Prin urmare, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a interzis Națiunii sale să imite acest act, pentru că el a fost săvârșit de către evrei și creștini și pentru că este o cale care conduce la asocierea de parteneri cu Allah Atotputernicul, adică la politeism.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis ca mormintele profeților și ale celor aleși dintre dreptcredincioși să fie luate ca locuri de rugăciune și moschei în care să se împlinească rugăciunea, întrucât aceasta conduce la politeism.
2. Grija excesivă a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru păstrarea tauhid-ului (credința în Unicitatea lui Allah) și teama sa de venerare a mormintelor, întrucât aceasta conduce la politeism.
3. Este permis ca evreii, creștinii și cei care dau curs faptelor lor de a lua mormintele drept locuri de rugăciune, să fie blestemați.
4. Înălțarea de clădiri și edificii deasupra mormintelor face parte dintre tradițiile evreilor și a creștinilor, iar hadisul interzice imitarea acestora.
5. Împlinirea rugăciunii la morminte sau în direcția acestora

intră sub incidența luări lor ca lăcaș de cult, chiar dacă nu este construită acolo o moschee.

(3330)

(22) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا، لَعَنَ اللهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». [صحيح] - [رواه أحمد]

(22) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „O, Allah, nu face din mormântul meu un idol care să fie adorat!” Allah i-a blestemat pe oamenii care au făcut locuri de rugăciune din mormintele Profeților lor!” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat Domnului său să nu facă din mormântul lui un idol adorat de către oameni, pe care să îl preamărească și căruia să se prosterneze. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că Allah Atotputernicul a alungat și a îndepărtat Mila și Îndurarea Sa de la cei care au luat mormintele Profeților lor drept locuri de rugăciune, pentru că aceasta ar însemna ca ei să se prosterneze și să creadă în ele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Depășirea limitelor impuse de Legea Islamică în privința mormintelor Profeților și ale dreptcredincioșilor pioși înseamnă a face din acestea obiectul adorării, în afară de

Allah. De aceea omul trebuie să fie precaut în privința căilor ce duc la politeism și la facerea de asociați lui Allah.

2. Nu este permisă vizitarea mormintelor cu scopul elogierii acestora și a efectuării anumitor acte de adorare la acestea, indiferent de cât de pios și oricât de apropiat ar fi fost cel înmormântat acolo de Allah întru adorare.
3. Interzicerea construirii de moschei pe morminte.
4. Interzicerea efectuării de rugăciuni la morminte, chiar dacă nu există acolo o moschee. Excepție face rugăciunea de înmormântare pentru o persoană care a fost îngropată fără a se efectua pentru ea această rugăciune.

(3336)

(23) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود]

(23) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu faceți din casele voastre morminte și nu faceți din mormântul meu un prilej de celebrare; și trimiteți binecuvântări asupra mea, pentru că acestea mă vor ajunge oriunde ați fi.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis neîndeplinirea rugăciunii în case, pentru ca ele ar deveni

astfel asemenea mormintelor, în care nu se efectuează rugăciunea. De asemenea, el a interzis vizitarea frecventă a mormântului său și întâlnirile realizate la acesta într-o manieră regulată, întrucât aceasta ar putea fi o cale către politeism. El a prescris, totodată, trimiterea de salutări și binecuvântări asupra sa din orice loc de pe fața pământului, întrucât acestea vor ajunge la el, atât de la cel apropiat, cât și de la cel mai îndepărtat loc, și nu este nicio nevoie pentru vizitarea mormântului său pentru a face aceasta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea privării locuințelor de împlinirea actelor de adorare a lui Allah Preaînaltul.
2. Interzicerea călătoriei care are ca scop principal vizitarea mormântului Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru că el a poruncit transmiterea de salutări asupra lui și, în același timp ne-a înștiințat că acestea ajung la el (de oriunde ar fi trimise). Este încurajată, însă, călătoria cu scopul vizitării moscheii Profetului și a îndeplinirii rugăciunii în aceasta.
3. Interzicerea de a face din vizitarea mormântului Profetului (Pacea și bincuvântarea lui Allah fie asupra sa) un prilej de celebrare, prin repetarea acesteia într-o modalitate specifică și într-o anumită perioadă de timp, acest aspect fiind interzis cu privire la mormântul oricui altcuiva.
4. Evidențiază statutul înalt al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru Allah, prin legiferarea transmiterii de salutări și binecuvântări asupra

sa în orice timp și în orice loc.

5. Întrucât printre Companionii Profetului era clar instituită interzicerea împlinirii rugăciunilor la morminte, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis facerea caselor asemenea mormintelor în care nu se îndeplinește rugăciunea.

(3350)

(24) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المؤمنينَ رضي الله عنها: أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتْ لِرَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَنِيسَةً رَأَتْهَا بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ، يُقَالُ لَهَا مَارِيَةُ، فَذَكَرَتْ لَهُ مَا رَأَتْ فِيهَا مِنَ الصُّوَرِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ، أَوِ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(24) – Aișa, Mama dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: Umm Salamah i-a spus Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre o biserică pe care ea a văzut-o în Abisinia, numită Maria. Ea i-a spus că a văzut icoane înăuntrul ei, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceștia sunt oameni, care atunci când un dreptcredincios dintre ei moare, construiesc un loc de rugăciune pe mormântul lui, iar ei au făcut imagini cu el. Ei sunt printre cele mai rele creaturi la Allah.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mama dreptcredincioșilor, Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea) i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că atunci când se afla în Abisinia, ea a văzut o biserică, numită Maria, în care se afla picturi, decorații și imagini. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat motivele pentru crearea acelor imagini. El a spus: Dacă un om dreptcredincios dintre ei moare, ei ridică un loc de rugăciune și fac acele imagini. El a clarificat că cel care face acest lucru este printre cele mai rele creaturi la Allah. Asta pentru că acțiunea lui duce la politeism.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea construirii de locuri de rugăciune deasupra mormintelor, rugăciunea la ele sau înmormântatarea celor morți în moschei, blocând astfel toate pretextele ce duc la politeism.
2. Construirea moscheilor pe morminte și amplasarea de imagini în ele este o practică a evreilor și creștinilor, iar cel care face acest lucru se aseamănă cu ei.
3. Interzicerea de a picta ființe vii.
4. Cel care construiește un loc de rugăciune deasupra unui mormânt și pune imagini în el, este printre cei mai răi la Allah.
5. Legea Islamică protejează complet căile ce duc la monoteism, blocând toate mijloacele ce duc la politeism.
6. Interdicția de a exagera în cinstirea celor evlavioși, deoarece acest lucru poate duce la căderea în Șirk (politeism).

(10887)

(25) – عن جُندُب رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ بِخَمْسٍ وَهُوَ يَقُولُ «إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى قَدِ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا! أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ! إِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(25) – Jundub (Allah să fie mulțumit de el) a spus că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând cu cinci zile înainte de a muri: „Sunt disculpat în fața lui Allah de a fi luat pe oricare dintre voi ca prieten apropiat, pentru că Allah Însuși m-a luat pe mine ca prieten apropiat, așa cum l-a luat și pe Avraam ca prieten apropiat. Și dacă ar fi fost să iau pe cineva din națiunea mea ca prieten apropiat, l-aș fi luat pe Abu Bakr. Fiți cu băgare de seamă! Cei de dinainte de voi au făcut din mormintele Profeților lor locuri de rugăciune. Fiți cu băgare de seamă! Nu luați mormintele drept locuri de rugăciune, căci eu, cu adevărat, vă interzic vouă aceasta!”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat despre statutul său la Allah Preaînaltul, care a atins cele mai înalte nivele ale iubirii, așa cum și profetul Avraam (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dobândit. Tocmai de aceea, el a negat că ar avea pe oricine altcineva în afară de Allah ca prieten apropiat, întrucât inima lui este plină de iubirea, elogierea și cunoașterea lui Allah

Preaînaltul și nimeni nu mai are loc în aceasta în afară de El. Și dacă ar fi fost ca el să ia dintre oameni vreun prieten apropiat, acela ar fi fost Abu Bakr As-Sidiq (Allah să fie mulțumit de el). Apoi, Profetul a avertizat cu privire la capcana încălcării limitelor permise ale iubirii oamenilor, în care au căzut evreii și creștinii în privința mormintelor Profeților și a dreptcredincioșilor aleși dintre ei, pe care le-au transformat în idoli adorați fără de Allah și au ridicat pe acestea locuri de rugăciune și temple. Astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis națiunii sale să îi imite.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Meritul lui Abu Bakr As-Siddiq (Allah să fie mulțumit de el), care a fost cel mai bun dintre Companionii Profetului și primul calif musulman după moartea sa.
2. Construirea locurilor de rugăciune la morminte este una dintre faptele rele săvârșite de națiunile anterioare.
3. Interzicerea luări mormintelor drept locuri de adorare în care sau spre care să se plinească rugăciuni sau a construirii la acestea a locurilor de rugăciune și a înălțării lor cu cupole, întrucât aceasta ar putea duce la acte de politeism.
4. Avertizarea cu privire la exagerarea elogierii dreptcredincioșilor pioși aleși, întrucât aceasta conduce la politeism.
5. Faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a insistat cu privire la aceste fapte cu doar cinci zile înainte de a muri, demonstrează seriozitatea și gravitatea lor.

(3347)

(26) – عن أبي الهيَّاج الأسَدي قال: قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: أَلَا أَبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ أَنْ لَا تَدَعَ تِمْثَالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(26) – Abu al-Hayyaj al-Asadi a relatat: 'Ali (Allah să fie mulțumit de el) mi-a spus: „Nu ai vrea să îți transmit ție învățăturile pe care Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi le-a transmis? - Nu lăsa nicio statuie ridicată, dărâm-o; și niciun mormânt înălțat, nivelează-l!” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi instruia pe Companionii săi să nu lase nicio reprezentare a unei ființe vii - fie ea o statuie tridimensională sau sub forma unei imagini plane - fără a o îndepărta sau a o șterge.

Și să nu lase niciun mormânt ridicat fără a-l nivela și să dărâme orice structură construită deasupra lui; sau să-l aplatizeze la nivelul solului, fără a fi înălțat mai mult de un centimetru deasupra pământului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Reprezentările conținând imagini ale ființelor vii sunt interzise, întrucât sunt căi care duc către Șirk (politeism).
2. Este permis să înlături lucrurile greșite cu mâna ta, în mod efectiv și direct, fizic, dacă ești o persoană ce deține autoritatea sau ai capacitatea de a face acest lucru.
3. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa) a fost ferm în eliminarea oricăror urme ale perioadei preislamice a ignoranței (Jahiliyyah), precum agățarea imaginilor, a statuilor și a structurilor construite deasupra mormintelor.

(5934)

(27) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسعودٍ رضي الله عنه عن رَسولِ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «الطِّيَرَةُ شِرْكٌ، الطِّيَرَةُ شِرْكٌ، الطِّيَرَةُ شِرْكٌ، -ثلاثًا-»، وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(27) – Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Tiyara (credința în semne rele sau superstiții) este Șirk (asociere cu Allah), Tyiara este Șirk, Tyiara este Șirk – de trei ori." Apoi a adăugat: „Și nu este niciunul dintre noi care să nu simtă ceva din aceasta, dar Allah Preaslăvitul și Preaînaltul o îndepărtează prin încrederea (Tauakkul) în El." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat împotriva Tyiara (superstiției), care înseamnă a considera un semn de rău augur orice lucru-fie auzit, fie văzut; cum ar fi păsările, animalele, persoanele cu dizabilități, numerele, zilele sau altele asemenea. A fost menționată pasărea (în hadis) deoarece era cel mai cunoscut semn de superstiție în perioada ignoranței (Jahiliyya). Originea obiceiului era că oamenii eliberau o pasăre înainte de a începe o acțiune, cum ar

fi o călătorie sau o afacere sau altceva. Dacă pasărea zbura spre dreapta, considerau că este un semn bun și continuau cu ceea ce intenționau să facă. Dar dacă zbura spre stânga, considerau că este un semn rău și renunțau la ce aveau de gând. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că acest lucru este Șirk (politeism), și că pesimismul este Șirk (politeism) deoarece doar Allah Preaînaltul poate aduce lucrurile bune și nimeni nu înlătură răul decât El, Allah Preaînaltul, care nu are niciun partener.

Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a menționat că un musulman poate simți pesimism, dar trebuie să se bazeze pe Allah Preaînaltul și să ia măsuri.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Tiyara este Șirk pentru că inima se atașează de altceva decât de Allah Preaînaltul.
2. Importanța de a repeta aspectele esențiale pentru ca acestea să fie păstrate în inimi.
3. Tiyara este înlăturată de încrederea în Allah Preaînaltul.
4. Porunca ca oamenii să se bazeze doar pe Allah și să își atașeze inimile doar de El, Preaînaltul.

(3383)

(28) – عن عِمران بن حُصين رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: "لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطُيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكُهِّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ عَقَدَ عُقْدَةً، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ». [حسن] - [رواه البزار]

(28) – 'Imran ibn Husayn (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu este dintre noi acela care caută semne nefaste sau care caută să-i fie făcute astfel de semne de rău augur, sau care practică vrăjitoria sau care pretinde să îi fie făcută pentru el; și oricine face un nod (pentru o vrajă), și oricine se duce la un ghicitor și crede în ceea ce spune acesta, a tăgăduit astfel ceea ce i-a fost revelat lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Al-Bazzar]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a avertizat pe acei oameni din Națiunea sa care dau curs anumitor acte specifice, spunând: “El nu este dintre noi.” Aceste acte includ:

1: „Cine caută semne prevestitoare sau alții le caută pentru el.” Căutarea semnelor prevestitoare se numește „tatayyur” în arabă și provine de la cuvântul “tayr” (pasăre). Oamenii obișnuiau ca înainte de a lua orice decizie să elibereze păsări. Dacă pasărea zbura spre dreapta, se simțeau optimiști și își înaintau planul, iar dacă pasărea zbura spre stânga, deveneau pesimiști și renunțau la planul avut. Nu este permis ca o persoană să dea curs acestui comportament și nici să împuternicească pe altcineva să facă asta pentru el. Sub incidența acestei reglementări intră și resimțirea pesimismului la auzirea sau vederea unor lucruri specifice, printre care păsări, animale, oamenii cu anomalii specifice, anumite numere sau

zile, etc.

2. „Care practică ghicirea sau cere să i se dea curs pentru el” -orice persoană care pretinde că știe tainele ascunse ale necunoscutului, prin intermediul stelelor sau a orice altceva, sau merge la cei care pretind aceasta, precum ghicitorii sau spiritiștii, și crede în ceea ce ei spun, a respins cu necredință ceea ce i-a fost revelat profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

3. „Care practică vrăjitoria sau care pretinde să îi fie făcută.” - este cazul persoanei care practică el însuși magia și vrăjitoria sau cere altcuiva să facă aceasta pentru el vizând aducerea asupra cuiva a anumitor beneficii sau vătămări; sau formează un nod legând o sfoară și făcând vrăji asupra acestuia prin recitarea de talismane și descântece interzise și suflând asupra lui.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ni se impune să ne bazăm numai pe Allah și să ne încredem numai în El și să avem credință în destin și în hotărârea predestinată de El. Îi este interzis unei persoane să caute semnele rele care ar aduce ghinion, să practice magia sau spiritismul, sau să ceară altora să le împlinească pentru el.
2. A pretinde că știi tainele necunoscutului (care Îi sunt de fapt cunoscute doar lui Allah) este un act de Șirk (politeism) care vine împotriva credinței monoteiste.
3. Este interzis să crezi în ghicitori și vrăjitori și să mergi la aceștia. Sub aceeași interdicție intră, de asemenea, ceea ce

este cunoscut sub numele de citit în palmă și citit în cafea, precum și urmărirea horoscopului, chiar dacă scopul este doar de a te informa.

(5981)

(29) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا عَدْوَى، وَلَا طِيَرَةَ، وَيُعْجِبُنِي الْفَأْلُ» قَالَ قِيلَ: وَمَا الْفَأْلُ؟ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(29) – Anas bin Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Nu există nicio boală, niciun semn rău, iar mie îmi place un semn bun. Ce este un semn bun? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus un semn bun este un cuvânt bun. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că oamenii în perioada pre-islamică credeau că o boală este transmisă fără Voia lui Allah Preaînaltul, iar acest lucru este fals. Și că semnul rău, adică pesimismul cu privire la orice, fie că este vorba de un sunet, sau ceva vizual precum păsări, animale, oameni cu dizabilități, numere, zile sau orice altceva este fals. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a menționat păsările pentru că pasărea era foarte populară în perioada pre-islamică, obiceiul fiind de a elibera o pasăre atunci când un om pornea într-o călătorie sau începea o afacere de

comerț sau orice altceva. Dacă pasărea zbura în partea dreaptă el era optimist și încrezător că totul avea să se desfășoare după placul său, dacă pasărea zbura în partea stângă, atunci devenea pesimist și nu își mai dorea să facă ce voia să facă înainte. Apoi el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că îi plac semnele bune, ca de exemplu bucuria și plăcerea pe care o simte o persoană atunci când aude un cuvânt bun și acest lucru îl face să se gândească cu bucurie la Domnul său.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încrederea în Allah Preaînaltul și faptul că doar El poate aduce binele și doar El poate respinge răul.
2. Interzicerea imoralității, care este ceva pesimist și îl previne pe un om din a face ceva.
3. Semnele nu sunt o faptă interzisă, ci o încredere bună în Allah Preaînaltul.
4. Totul se întâmplă doar cu Voia lui Allah Preaînaltul Singurul, fără parteneri.

(3422)

(30) – عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الجُهَنِيِّ رضي الله عنه أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: «هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟» قَالُوا: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنَوْءِ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(30) – Zayd ibn Khalid al-Juhani (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a condus în Rugăciunea Fajr la Al-Hudaybiyah, după ce plouase în timpul nopții. La încheierea Rugăciunii, s-a întors către oameni și a spus: „Știți voi ce a Spus Domnul vostru?" Ei au răspuns: „Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine." A răspuns: „El a Spus: «Dintre robii Mei unii au ajuns dimineața cu credință în Mine, iar alții necredincioși. Cel care spune: „Ne-a ajuns ploaia prin Harul și Mila lui Allah" are credință în Mine și nu în Stele, iar cel care spune „Ploaia a venit datorită apariției unei anumite Stele" nu are credință în Mine, ci crede în Stele.»" [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a împlinit Rugăciunea de Fajr la Al-Hudaybiyah, un sat în apropiere de Mecca, după ce plouase în timpul nopții. După ce și-a încheiat rugăciunea și a spus „Assalamu aleikom ua rahmatullah" (în dreapta și în stânga), s-a întors către oameni și i-a întrebat: «Știți ce a Spus Domnul vostru, Atotputernicul?» Ei au răspuns: „Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine." El a spus: „Allah Atotputernicul a evidențiat că oamenii se încadrează în două categorii în momentul ploii: cei care cred în Allah Preaînaltul și cei care nu cred în El." Cei care spun: „Ne-a ajuns ploaia prin Harul și Mila lui Allah", atribuind ploaia lui Allah, au credință în Allah, Creatorul, Stăpânul și Orânduitorul Universului, și nu cred în Stele. Iar cei care spun: „Ploaia a venit

datorită apariției unei anumite Stele” nu au credință în Allah și cred în Stele. Cu toate acestea, aici este vorba despre o necredință minoră, deoarece atribuie ploaia unei Stele, în timp ce Allah nu a făcut acea stea o cauză a ploii, nici prin Legiferările Islamice Șaria, nici prin predestinare. În ceea ce îi privește, însă, pe cei care atribuie ploaia și alte evenimente terestre apariției și declinului Stelelor, crezând că acestea sunt adevărații făcători, aceștia au căzut într-o necredință majoră.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat ca după ploaie să se spună: „Ploaia ne-a ajuns prin Harul și Mila lui Allah.”
2. Cei care atribuie binecuvântarea venirii ploii și a altor lucruri stelelor, crezând că acestea le creează și le aduc în existență, cad într-o necredință majoră. În schimb, cei care atribuie ploaia stelelor, crezând că acestea sunt un factor favorizant al venirii ei, comit o necredință minoră, deoarece stelele nu sunt o cauză menționată în Legea Islamică, Șaria și nici una materială, concretă, pentru căderea ploii.
3. O binecuvântare se poate constitui ca o cauză a necredinței dacă este negată sau ca o cauză a credinței dacă este recunoscută și apreciată.
4. Este interzis să spunem: „Ploaia ne-a ajuns datorită unei anumite stele”, chiar dacă s-ar face referință la o anumită perioadă de timp, pentru a bloca orice mijloace care ar putea duce la politeism.

5. Inimile noastre ar trebui să fie atașate de Allah Preaînaltul în privința atragerii binecuvântărilor și îndepărtării necazurilor și încercărilor.

(65010)

(31) – عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبَلَ إِلَيْهِ رَهْطٌ، فَبَايَعَ تِسْعَةً وَأَمْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، بَايَعْتَ تِسْعَةً وَتَرَكْتَ هَذَا؟ قَالَ: «إِنَّ عَلَيْهِ تَمِيمَةً»، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فَقَطَعَهَا، فَبَايَعَهُ، وَقَالَ: «مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ». [حسن] - [رواه أحمد]

(31) – Uqba bin Amir Al-Juhani (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „Un grup de 10 oameni s-au dus la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El le-a jurat alianță doar la 9 dintre ei și nu la al zecelea. Când a fost întrebat motivul, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că: El are o amuletă, ceva ce este legat cu mărgele și alte lucruri, folosită pentru a preveni răul. Astfel că omul a luat amuleta, a smuls-o și a aruncat-o. Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a jurat alianță și a spus explicând avertizarea împotriva amuletelor: Cel care poartă amulete este politeist.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Un grup de zece oameni s-a dus la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El le-a jurat alianță la 9 dintre ei și nu și la al zecelea. Atunci când a întrebat motivul, el

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „El poartă o amuletă, care este ceva legat sau prins cu mărgele și alte lucruri menite să înlăture răul. Astfel că omul și-a luat amuleta și a smuls-o și a aruncat-o. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a jurat apoi alianță și el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus, avertizând împotriva amuletelor: „Cel care poartă o amuletă este politeist.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cel care se încrede în orice altceva decât Allah, Allah se va comporta cu el contrar intenției sale.
2. A crede că purtarea de amulete este o cauză de îndepărtare a oricărui rău este politeism minor, iar dacă o persoană crede că are și beneficii de pe urmarea ei, atunci a făcut politeism major.

(6762)

(32) – عن عبدِ الله بن مسعودٍ رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «إِنَّ الرُّقَى والتَّمائِمَ والتِّوَلَةَ شِرْكٌ». [صحيح] - [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

(32) – Abdullah ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Farmecele, talismanele și poțiunile pentru dragoste sunt Șirk (politeism)”. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a arătat că săvârșirea anumitor acțiuni constituie o formă de politeism, printre acestea numărându-se și:

În primul rând: Farmecele (sau incantația): Cuvinte care implică politeismul și pe care oamenii din perioada de Jahiliyyah (perioada ignoranței preislamice) le rosteau ca formă de tămăduire.

Îl doilea rând: Talismanele făcute din mărgele și alte obiecte asemănătoare și care sunt puse copiilor sau atârnate de animale sau alte lucruri pentru a-i proteja împotriva deochiului.

În al treilea rând: Poțiunile sau licorile pentru dragoste, care sunt făcute pentru a spori dragostea și apropierea dintre cei doi soți.

Aceste lucruri intră în sfera politeismului, deoarece ele consideră și transformă anumite obiecte în cauze, în vreme ce, de fapt, ele nu sunt nici cauze precizate de Legea Islamică, Șaria și probate de dovezi religioase, nici cauze materiale dovedite practic. În ceea ce privește, însă, cauzele reglementate islamic, precum recitarea Coranului sau cauzele materiale, precum medicamentele a căror eficiență este dovedită prin experiment, acestea sunt permise, cu condiția de a crede că acestea sunt doar mijloace de a ajunge la scopul dorit, în vreme ce puterea de a oferi un beneficiu sau a aduce o daună nu se află decât în Mâna lui Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul îndeamnă la protejarea monoteismului și a credinței de orice le-ar putea altera.

2. Este interzisă folosirea farmecelor și incantațiilor politeiste, a amuletelor, talismanelor și poțiunilor pentru dragoste.
3. Credința unei persoane în faptul că aceste trei lucruri ar fi cauze ajutătoare ale atingerii scopului dorit reprezintă o formă de politeism minor, întrucât el consideră ceva a fi o cauză ajutătoare, în vreme ce ea nu este de fapt. În ceea ce privește, însă, credința că aceste lucruri aduc beneficii și provoacă daune de la sine, prin ele însele, aceasta reprezintă o formă de politeism major.
4. Hadisul avertizează împotriva adoptării unor mijloace politeiste și interzise, care să fie considerate cauze ale atingerii la scopul dorit.
5. Incantațiile tămăduitoare sunt interzise și reprezintă o formă de politeism, cu excepția celor permise de Legea Islamică, Șaria.
6. Inimile noastre ar trebui să fie atașate numai de Allah, Unicul, întrucât beneficiul și dauna vin numai de la El, Unicul, fără a avea pe nimeni asociat. Nimeni nu poate aduce vreun beneficiu în afară de Allah Atotputernicul și nimeni nu poate respinge dauna în afară de El.
7. Încantațiile tămăduitoare permise în Islam trebuie să îndeplinească trei condiții:
    a. Credința că ele sunt doar mijloace și nu pot aduce niciun beneficiu decât cu permisiunea lui Allah;
    b. Ele ar trebui să cuprindă Versete din Coran, Preafrumoasele Nume și Atribute ale lui Allah, și rugi din Tradițiile profetice autentice;

c. Ele ar trebui să conțină cuvinte ușor de înțeles, și să nu cuprindă însemnări hieroglifice, talismane sau vrăjitorie.

(5273)

(33) – عن بعضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم عنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً». [صحيح] - [رواه مسلم]

(33) – Unele dintre soțiile Profetului au relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Rugăciunea celui care merge la un prezicător și îl întreabă despre ceva anume (în care mai apoi crede), nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de nopți.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne avertizează să nu mergem la prevestitori - un termen general care se aplică ghicitorilor, astrologilor, practicanților de geomanție și altora care folosesc diverse mijloace prin care pretind că ar cunoaște necunoscutul - și ne înștiințează că dacă cineva doar întreabă pur și simplu un ghicitor despre ceva din necunoscut, Allah îl va priva de recompensa rugăciunilor sale timp de patruzeci de zile, drept pedeapsă pentru acest păcat major și greșeală cumplită.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis să mergi la ghicitori și să îi întrebi despre chestiuni legate de necunoscut.

2. O persoană poate fi privată de recompensa meritată pentru un act de pietate ca pedeapsă pentru comiterea unui păcat.
3. Acest hadis se aplică și horoscopului și citirii în palmă sau în cafea, chiar dacă li se dă curs doar pentru a obține anumite informații, întrucât toate acestea intră sub spectrul prezicerii și al pretinderii cunoașterii tainelor necunoscutului.
4. Dacă aceasta este pedeapsa pentru cel care merge la un prezicător, să ne imaginăm care ar putea fi pedeapsa pentru cel ce prezice însuși?
5. Rugăciunile împlinite în cele patruzeci de zile menționate sunt valide și nu trebuie recuperate, însă nu va fi primită nicio recompensă pentru acestea.

(5986)

(34) – عن ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما أَنَّه سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَا وَالْكَعْبَةِ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يُحْلَفُ بِغَيْرِ اللَّهِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(34) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că l-a auzit pe un om spunând: „Nu! (Jur) pe Kabbah!” și i-a spus: „Nu este permis să jurăm pe altceva în afară de Allah. L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cel care a jurat pe altceva în afară de Allah a comis un act de necredință sau de politeism.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că acela care a jurat pe altcineva în afară de Allah, Numele și Atributele Sale, a comis un act de necredință sau politeism, întrucât a jura pe ceva presupune preamărirea obiectului jurământului, iar Măreția deplină nu Îi aparține decât lui Allah, Unicul. Astfel, nu este permis să se facă jurăminte pe nimic altceva în afară de Allah Preaslăvitul, Numele și Atributele Sale. Acest jurământ este o formă de politeism minor, însă în cazul în care cel care îi dă curs venerează pe cel pe care jură asemenea Măreției lui Allah Preaînaltul sau și mai mult, jurământul său se transformă într-o formă de politeism major.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Preamărirea prin jurământ este dreptul unic al lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și noi nu trebuie să jurăm decât pe Allah, pe Numele și Atributele Sale.
2. Atenția acordată de Companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu privire la poruncirea a ceea ce este bun și drept și interzicerea a ceea ce este rău și nepermis, mai ales dacă răul nepermis se manifestă ca o formă de politeism sau de necredință.

(3359)

(35) – عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَهْطٍ مِنَ الأَشْعَرِيِّينَ أَسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: «وَاللَّهِ لاَ أَحْمِلُكُمْ، مَا عِنْدِي مَا أَحْمِلُكُمْ» ثُمَّ لَبِثْنَا مَا شَاءَ اللَّهُ فَأُتِيَ بِإِبِلٍ، فَأَمَرَ لَنَا بِثَلاَثَةِ ذَوْدٍ، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا قَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ: لَا

يُبَارِكُ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَسْتَحْمِلُهُ فَحَلَفَ أَنْ لَا يَحْمِلَنَا فَحَمَلَنَا، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: فَأَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ، بَلِ اللَّهُ حَمَلَكُمْ، إِنِّي وَاللَّهِ -إِنْ شَاءَ اللَّهُ- لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا كَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي، وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(35) – Abu Musa al-Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Am mers la Trimisul lui Allah (ﷺ) împreună cu un grup de oameni din Aş'ari, cerându-i animale pentru călărit, iar el a răspuns: „Jur pe Allah, că nu vă voi da niciun animal de călărit și nu am niciunul pe care să vă pot încăleca." Noi am rămas acolo atât cât Allah a Voit, apoi i-au fost aduse nişte cămile și el a poruncit să ni se dea trei cămile. Când am pornit, unii dintre noi au spus: „Allah nu ne va binecuvânta; noi am mers cu toții la Trimisul lui Allah (ﷺ) cerându-i animale pentru călărit iar el, deși a jurat că nu ne va da animale de călărit, ne-a dat totuși." Abu Musa a spus: Apoi noi am mers la Profet (ﷺ) și i-am menționat asta. El a spus: „Nu eu v-am dat animale de călărit, ci Allah a făcut-o. Jur pe Allah că dacă, prin Voia lui Allah, fac vreodată un jurământ și apoi văd că altceva are întâietate, fac ispășire pentru jurământul meu și împlinesc ceea ce pare a fi mai bun. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Abu Musa al-Aş'ari (Allah să fie mulțumit de el) ne înștiințează că el a mers la Mesagerul lui Allah (ﷺ) împreună cu un grup de oameni din tribul său, cu scopul de a-i cere Profetului (ﷺ) să le dea cămile să călărească, astfel încât să poată lua parte

la Jihad. Atunci, el (ﷺ) a jurat că nu le va oferi animale de călărie și că nu are de unde să le dea. Ei s-au întors și au stat pentru o perioadă de timp. Apoi, trei cămile i-au fost aduse Profetului (ﷺ), iar el le-a trimis lor. Atunci ei și-au spus unul altuia: Allah nu va binecuvânta aceste cămile pentru noi, pentru că Profetul (ﷺ) a jurat că nu ne va oferi animale de călărie; așa că au mers la el și l-au întrebat despre această chestiune. Atunci Profetul (ﷺ) a spus: Allah Preaînaltul este Cel care v-a dat cămilele, pentru că El este Cel care a oferit ajutor și susținere cu proviziile necesare, iar eu sunt doar un mijloc prin care acest lucru a fost făcut să se întâmple. Apoi, el (ﷺ) a spus: (Jur) pe Allah, că, prin Voia Sa, eu nu depun vreun jurământ de a face sau abandona ceva, iar apoi văd că o altă alegere este mai bună și de preferat față de ceea ce am jurat, fără a opta pentru varianta cea mai favorabilă, și a abandona lucrul asupra căruia am jurat și a face ispășire pentru jurământul meu.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este permisă emiterea unui jurământ fără ca acesta să fie solicitat în mod expres, cu scopul de a confirma unele informații, chiar dacă acestea se referă la viitor.
2. Este permis a face o excepție prin expresia „Cu Voia lui Allah” după depunerea unui jurământ. Dacă excepția este intenționată și asociată cu jurământul, nu este datorată nicio ispășire în cazul încălcării jurământului.
3. Încurajarea renunțării la jurământul făcut în cazul în care se întrevede o variantă mai bună decât cea pentru care a jurat, împreună cu împlinirea ispășirii pentru jurământul încălcat.

(2961)

(36) – عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ». [صحيح بمجموع طرقه] - [رواه أبو داود والنسائي في الكبرى وأحمد]

(36) – Hudhayfah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu spuneți: Ceea ce Voiește Allah voiește și cutare și cutare, ci spuneți: Ceea ce Voiește Allah, apoi ceea ce voiește cutare și cutare.” [Hadis sahih în toate modurile relatate de transmițători] - [Consemnat de Abu Dawud, Ahmad și An-Nasa'i în Sunnan al-Kubra]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a interzis unui musulman să spună: „Ceea ce Voiește Allah voiește și cutare și cutare.” Sau orice Voiește Allah și cutare. Asta pentru că Voința lui Allah este absolută și nimeni nu o împarte cu El. Folosirea cuvântului „și” indică participarea și a unei alte persoane împreună cu Allah. Dar el să spună: Ceea ce Voiește Allah, apoi ceea ce voiește cutare și cutare. Astfel că, prin a spune „apoi” în loc de „și” voința omului este subordonată Voinței lui Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis a spune: „Ceea ce Voiește Allah și ceea ce voiește cutare” și expresii similare folosindu-se cuvântul „și” deoarece este o formă de politeism exprimată în cuvinte.

2. Este permis a spune: „Ceea ce Voiește Allah, apoi ceea ce voiește cutare” sau ceva similar.
3. Demonstrează Voința lui Allah, apoi voința omului și faptul că omul Îi este subordonat Voinței lui Allah Preaînaltul.
4. Este interzis a implica voința omului în Voința lui Allah, chiar și în mod verbal.
5. Dacă vorbitorul crede că voința omului este precum Voința lui Allah Preaînaltul, egală în înțelegere sau că omul are o voință independentă, atunci a comis politeism major, iar dacă crede că voința omului este mai mică decât a lui Allah, atunci a comis politeism minor.

(3352)

(37) – عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ» قَالُوا: وَمَا الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: «الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللهُ عز وجل لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاؤُونَ فِي الدُّنْيَا، فَانْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً؟». [حسن] - [رواه أحمد]

(37) – Mahmud bin Labid (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Dumnezeu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „«Lucrul de care mă tem cel mai mult pentru voi este Șirk-ul minor (politeismul minor).» Companionii au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ce este Șirk-ul minor?» El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Ipocrizia. Allah Preaînaltul le va spune în Ziua

Judecății, atunci când oamenii vor fi judecați pentru faptele lor: Duceți-vă la cei pe care i-ați folosit pentru a vă mândri sau a vă lăuda în această viață și vedeți dacă veți primi vreo răsplată de la ei.»” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că lucrul de care se teme cel mai mult pentru națiunea sa este Șirk-ul (politeismul minor), ipocrizia, a face ceva pentru ochii lumii și nu de dragul lui Allah Preaînaltul. Apoi ne-a spus despre pedeapsa ipocriților în Ziua Judecății, atunci când li se va spune: Duceți-vă la cei pentru care ați muncit și vedeți dacă ei au puterea să vă răsplătească pentru munca voastră (faptele bune).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Noi trebuie să ne dedicăm faptele doar lui Allah Preaînaltul și să ne ferim de ipocrizie.
2. Nivelul înalt de compasiune al Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru națiunea sa și dorința sa de a-i călăuzi și sfătui pe oameni.
3. Dacă aceasta era temerea sa (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când li se adresa companionilor săi ce erau cei mai credincioși dintre credincioși, atunci temerea sa pentru cei care vor veni după ei este și mai mare.

(3381)

(38) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اثْنَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(38) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a zis: „Sunt două lucruri pe care oamenii le fac și care sunt considerate necredință: calomnia și jelirea excesivă a morților.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne informează despre două caracteristici ale oamenilor preluate din perioada pre-islamică (Jahiliya) și care sunt ale necredincioșilor:

Prima: Atacarea oamenilor prin calomnierea lor și de a fi arogant cu ei.

A doua: Ridicarea vocii atunci când un necaz îl cuprinde pe un om, fiind nemulțumit de soarta sa sau rupându-și hainele drept jelire extremă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea modestiei și a smerenie și descurajarea aroganței față de oameni.
2. Necesitatea răbdării în fața necazurilor și de a nu fi nemulțumit.
3. Aceste acțiuni sunt considerate acte minore de necredință (Kufr) și cel care comite Kufr minor nu poate fi considerat a fi ieșit din religie decât dacă comite un act de necredință

majoră.

4. Islamul interzice orice duce la divizarea musulmanilor, precum calomnierea și bârfa.

(6361)

(39) – عن أبي مَرْثَدٍ الغَنَوِيّ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وسلّم: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(39) – Abu Marthad al-Ghanawi (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu vă așezați pe morminte și nici nu faceți rugăciunea înspre ele.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis așezarea pe morminte.

De asemenea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis să se facă rugăciunea către ele, adică să se afle mormântul înspre qibla - direcția spre care se îndreaptă cel care face rugăciunea, întrucât aceasta ar putea fi o cale către politeism.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interdicția de a face rugăciunea în cimitir, între morminte sau în direcția lor, cu excepția rugăciunii de înmormântare, așa cum a fost confirmat în tradițiile profetice autentice.

2. Interzicerea împlinirii rugăciunii în direcția mormintelor, ca o cale de blocare a practicilor politeiste.
3. Islamul a interzis reverența exacerbată îndreptată către morminte și, totodată nerespectarea și înjosirea lor, pentru a nu cădea în extremism, dar nici în ignorare.
4. Inviolabilitatea integrității musulmanului persistă până și după moartea acestuia, conform spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Cel care rupe unul din oasele unei persoane decedate, este ca și cum i l-ar rupe în timp ce ea trăiește.”

(10647)

(40) – عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَدْخُلُ المَلاَئِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلاَ صُورَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(40) – Abu Talhah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îngerii nu intră într-o casă în care se află un câine sau în care sunt (atârnate) imagini (de ființe însuflețite).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înștiințat că Îngerii Îndurării nu intră într-o casă în care se află un câine sau imaginea unor ființe însuflețite. Acest lucru se datorează faptului că imaginile cu ființe însuflețite constituie un păcat grav, fiind o imitație a creației lui Allah, și o cale către politeism (Șirk), unele dintre acestea fiind reprezentări ale unor

lucruri adorate în afară de Allah. Cât despre motivul pentru care Îngerii nu pătrund într-o casă în care se află un câine, este aceea că el mănâncă multe lucruri impure și unii câini sunt numiți diavoli, iar Îngerii se opun diavolilor. Aceasta este și din cauza mirosului neplăcut al câinilor; iar Îngerilor nu le plac mirosurile urâte. Un alt motiv este acela că este interzisă păstrarea câinilor, iar cel care face asta este pedepsit prin lipsirea lui de intrarea în casă a Îngerilor Îndurării, împlinirea de către ei a rugilor în interiorul acesteia, cerea iertării de la Allah pentru el, transmiterea de binecuvântări asupra lui și a casei lui și îndepărtarea de el a răului diavolului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzisă achiziționarea unui câine, cu excepția câinelui pentru vânătoare sau pentru protejarea animalelor dintr-o fermă sau gospădărie.
2. Expunerea imaginilor este o practică rea care îi determină pe Îngeri să părăsească respectivul loc, iar prezența lor într-un anumit loc este un motiv de a fi privat de Îndurarea lui Allah, ceea ce se extinde și în cazul prezenței câinelui.
3. Îngerii care nu intră într-o casă în care se află un câine sau o imagine sunt Îngerii Îndurării, însă în ceea ce îi privește pe Îngerii păzitori sau cei cărora le sunt atribuite anumite sarcini, precum Îngerul morții, aceștia intră în orice casă.
4. Este interzisă atârnarea imaginilor cu ființe însuflețite pe pereți sau expunerea lor în alte locuri.
5. Al-Khattabi a spus: Îngerii nu intră într-o casă în care se află un câine sau o imagine, de tipul celor interzise. În ceea

ce privește, însă câinii de vânătoare, de fermă sau ciobănești și imaginile călcate, cum ar fi în covoare, perne și alte lucruri; acestea nu sunt interzise, iar Îngerii nu se opresc din a intra într-o casă din cauza lor.

(8950)

(41) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(41) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îngerii nu îi însoțesc pe călătorii care au cu ei un câine sau un clopot.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a informat că Îngerii nu îi însoțesc pe cei care se află într-o călătorie și sunt acompaniați de un câine (cu excepția celor folosiți pentru pază, vânătoare sau ghidare, în funcție de contexte permise în Islam) sau de alte animale ce au legate la gât un clopot ce face zgomot atunci când se mișcă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis a deține câini, excepție atunci când aceștia sunt deținuți pentru vânat sau pentru pază.
2. Îngerii care nu acompaniază sunt Îngerii Milei și Compasiunii, în timp ce Îngerii păzitori îi acompaniază

mereu pe robi, indiferent de unde se duc.

3. Interzicerea folosirii clopotelor pentru că ele sunt fluierele Satanei și se aseamănă cu clopotele creștinilor.
4. Un musulman trebuie să aibă grijă să stea departe de orice i-ar putea îndepărta pe Îngeri de el.

(8951)

(42) – عَن أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللهِ وَلْيَنْتَهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(42) – Abu Hurairah (Allah fie mulțumit de el) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Satana vine la om și începe să spună: «Cine a creat asta? Și asta cine a creat-o?», până când ajunge să spună: «Și cine l-a creat pe Domnul tău?» Atunci când unei persoane i se întâmplă acest lucru, ar trebui să caute adăpost la Allah și să se oprească din a se mai întreba.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează cu privire la remediile eficiente împotriva întrebărilor insuflate de Satana dreptcredinciosului. Astfel, Satana îi va spune: Cine a creat asta și asta? Și asta cine a creat-o? Cine a creat Cerurile? Cine a creat Pământul? Și în acord cu religia, înclinația sa naturală și rațiunea sa,

dreptcredinciosul va răspunde: Allah. Însă Satana nu se va opri aici cu șoaptele sale, ci, dimpotrivă, va merge mai departe și va întreaba: Și pe Domnul tău cine l-a creat? Prin urmare, credinciosul ar trebui să respingă aceste șoapte prin trei lucruri:

Credința în Allah.

Căutarea adăpostului la Allah împotriva lui Satana cel izgonit.

Încetarea de a da atenție șoaptelor.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Se impune să ne îndepărtăm de șoaptele și insinuările Satanei și să nu le acordăm atenție, căutând ajutorul lui Allah Preaînaltul pentru a scăpa de ele.
2. Toate gândurile nepotrivite care ajung în inima unei persoane și contravin Legii Islamice (Șaria) provin de la Satana.
3. Interzicerea cercetării cu privire la Natura lui Allah și încurajarea reflectării cu privire la creația Sa și semnele Măreției Sale.

(65013)

(43) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ: كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ المُؤْمِنِ، يَكْرَهُ المَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(43) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Cu adevărat, Allah a Spus: „Aceluia care este dușmanul unui aliat apropiat (Uali) al Meu îi declar Eu război. Și robul Meu nu se apropie de Mine cu ceva mai Iubit Mie decât ceea ce i-am Poruncit lui (actele de adorare obligatorii). Și nu încetează robul Meu să se apropie de Mine prin fapte de adorare voluntare (nauafil), până ce Eu ajung să îl Iubesc. Și dacă l-am Iubit, am devenit auzul său cu care el aude, și văzul său cu care el vede, și mâna sa cu care el lovește (în luptă) și piciorul său cu care el pășește. Și dacă Îmi va cere (ceva), Eu îi voi da; și dacă va căuta adăpost la Mine, îi voi da Eu adăpost. Și nu am ezitat în nimic din ceea ce fac, așa cum ezit în privința (luării) sufletului dreptcredinciosului: el urăște moartea, iar Eu urăsc să-l întristez.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus într-un hadis qudsi (sacru) că Allah Preaînaltul a Spus: Îi voi declara război celui care îl rănește pe vreunul dintre prietenii Mei, îl supără sau îl urăște.

Prietenul este credinciosul devotat. În funcție de credința și pietatea sa, el beneficiază de Prietenia lui Allah. Un musulman nu se apropie de Domnul său decât prin îndeplinirea faptelor obligatorii, respectarea a ceea ce este permis și interzis. Musulmanul se apropie de Domnul său și prin îndeplinirea actelor de credință voluntare împreună cu cele obligatorii. Dacă Allah îl Iubește, îl va ajuta pe om în aceste patru privințe:

Îi va direcționa auzul, pentru ca omul să audă doar ceea ce Îi este plăcut lui Allah.

Îi va direcționa privirea, pentru ca omul să se uite doar la ceea ce îi este plăcut lui Allah.

Îi va direcționa mâna, astfel încât omul nu va apuca sau prinde decât ceea ce îi este plăcut lui Allah.

Îi direcționează piciorul, astfel încât omul va merge doar către ceea ce îi este plăcut lui Allah și va căuta doar binele.

Dacă omul îi va cere ceva lui Allah, Allah îi va da și îi va răspunde rugii sale. Dacă omul căută refugiu la Allah, Allah îl va proteja de ceea ce îi este teamă.

Allah Preaînaltul spune: „Nu am nicio ezitare cu privire la nimic, nici măcar când este vorba de a lua sufletul unui credincios, deși omul urăște durerea morții, iar Allah urăște să îi inducă durere credinciosului.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis este unul dintre hadisurile pe care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a relatat de la Domnul Său și este numit hadis qudsi sau hadis sacru. Cuvintele și înțelesul sunt de la Allah Preaînaltul, dar nu are din caracteristicile Coranului, precum neasemănarea cu orice altceva, adorarea lui Allah prin recitarea lor, necesitatea de a fi într-o stare purificată la citirea lor și așa mai departe.
2. Interzicerea vătămării prietenilor lui Allah și încurajarea iubirii lor și arătarea recunoștiinței față de ei.
3. Poruncirea luptei împotriva dușmanilor lui Allah și

interzicerea încheierii de alianțe cu ei.

4. Cel care susține că beneficiază de autoritatea lui Allah fără a urma Legile Sale, minte.
5. Prietenia lui Allah este obținută prin îndeplinirea îndatoririlor și abandonarea lucrurilor interzise.
6. Unul dintre motivele Iubirii lui Allah pentru robul Său și răspunderii la rugile sale este prin îndeplinirea actelor voluntare de adorare după îndeplinirea îndatoririlor și abandonarea lucrurilor interzise.
7. Indicarea statutului oamenilor drepcredioncioși.

(6337)

(44) – عَنِ العِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، فَوَعَظَنَا مَوْعِظَةً بَلِيغَةً وَجِلَتْ مِنْهَا القُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا العُيُونُ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَعَظْتَنَا مَوْعِظَةَ مُوَدِّعٍ فَاعْهَدْ إِلَيْنَا بِعَهْدٍ. فَقَالَ: «عَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا، وَسَتَرَوْنَ مِنْ بَعْدِي اخْتِلَافًا شَدِيدًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْأُمُورَ الْمُحْدَثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(44) – Al-Irbad bin Sariyah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Într-o zi, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a ridicat în picioare și ne-a spus o predică foarte emoționantă ce ne-a făcut inimile să tremure și ochii să lăcrimeze. Oamenii i-au spus: O Mesager al lui Allah, ne-ai spus o predică de adio, așadar spune-ne ce să facem. El a spus: „Să

aveți frică de Allah, să îl ascultați pe liderul vostru și să îi fiți lui supuși chiar dacă acesta este un sclav Abisinian. Voi veți vedea un conflict mare după ce eu voi muri. Vă sfătuiesc să îmi urmați calea (Sunnah) și calea Califilor dreptcredincioși și să vă țineți de ea cu dinții. Și feriți-vă de chestiunile noi inventate, pentru că fiecare chestiune este o abatere de la calea cea dreaptă. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a spus companionilor săi o predică foarte emoționantă ce a făcut inimile să tremure și ochii să lăcrimeze. Oamenii i-au spus: O, Mesager al lui Dumnezeu, pare a fi o predică de adio, deoarece au văzut intensitatea cu care el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) predica. Așadar i-au cerut să le spună ceva ce ei să urmeze. El a spus: Vă sfătuiesc să aveți frică de Allah Preaînaltul prin îndeplinirea actelor obligatorii și abținerea de la cele interzise. Ascultare și supunere față de lideri, iar dacă un sclav ajunge liderul vostru și vă conduce, ascultați-l, altfel se va ajunge la multe nenorociri, iar mulți dintre voi care veți ajunge să trăiți, veți vedea multe conflicte. Iar apoi le-a explicat cum să se ferească de necazuri, iar asta este prin aderarea la calea sa (Sunnah) și la calea Califilor dreptcredincioși: Abu Bakr Al-Siddiq, Omar bin Al-Khattab, Othman bin Affan și Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de ei). Iar prin expresia „ține-vă cu dinții” el s-a referit să se urmeze calea lui în cel mai serios mod. I-a avertizat cu privire la chestiunile noi aduse în religie, pentru că fiecare inovație este o călăuzire greșită.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Importanța aderării și urmării căii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) - Sunnah.
2. Acordarea atenției predicilor.
3. Porunca de a-i urma pe cei patru Califi dreptcredincioși de după el: Abu Bakr, Omar, Othman și Ali (Allah să fie mulțumit de ei).
4. Interzicerea chestiunilor noi în religie și faptul că fiecare inovație este o călăuzire greșită.
5. Ascultarea și supunerea celor care ajung să îi conducă pe credincioși.
6. Importanța ascultării lui Allah Preaînaltul în toate circumstanțele.
7. Diferența de opinii este o realitate în această religie, iar atunci când se ajunge la aceasta, este necesar să se apeleze la Calea (Sunnah) Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a Califilor dreptcredincioși.

(65057)

(45) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم أنّه قال: «مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عِمِّيَّةٍ، يَغْضَبُ لِعَصَبَةٍ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصَبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصَبَةً، فَقُتِلَ، فَقِتْلَةٌ جَاهِلِيَّةٌ، وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي، يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَى مِنْ مُؤْمِنِهَا، وَلَا يَفِي لِذِي عَهْدٍ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(45) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care a părăsit supunerea și conformarea (față de conducătorul de drept) și s-a izolat de comunitate (islamică unitară, renegând-o) și a murit astfel, moartea lui a fost asemenea celor din Jahilyyah (perioada preislamică). Cel care luptă sub un stindard orb, ridicat în virtutea prestigiului neamului său, chemând la luptă în virtutea tribalismului său sau pentru păstrarea mândriei poporului său și este ucis, uciderea lui este asemenea celei din Jahilyyah. Cel care se revoltă împotriva Națiunii mele, ucigându-i atât pe cei drepți cât și pe cei nelegiuți dintre ei, neprotejându-i pe cei dreptcredincioși dintre ei și neîmplinind legământul față de cei cu care l-au încheiat, el (nu este dintre urmașii mei și) nu îmi aparține.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că acela care iese de sub supunerea față de conducătorul său de drept și se detașează de comunitatea islamică reunită sub acordarea respectului și supunerii față de conducător și a murit în această situație, în segregare și disobedientă, el a murit în situația oamenilor din Jahilyya, care nu se supuneau conducătorului lor și nici nu se afiliau unei comunități unitare, ci dimpotrivă, erau segregați în grupuri și triburi care luptau unii împotriva altora.

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înștiințat că acela care luptă sub un steag și

pentru o cauză în care nu deosebește ceea ce este drept de ceea ce este nedrept, mâniindu-se doar cu scopul de a fi părtinitor poporului sau tribului său, ci nu pentru susținerea religiei și a adevărului, și luptă pentru fanatism fără a avea o înțelegere dreaptă și fără a deține știința; dacă el a fost ucis în această situație, uciderea sa este ca și cum ar fi fost ucis în perioada de Jahilyya, adică în ignoranță.

Și că acela care s-a revoltat împotriva Națiunii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), lovind pe cel drept și pe cel nelegiuit dintre aceștia, fără a îi păsa de cele cărora le dă curs și fără a se teme de pedeapsa atrasă asupra sa prin uciderea celor dreptcredincioși dintre ei, și nici nu respectă legămintele încheiate cu unii dintre necredincioși și nici cu cei ce dețin autoritatea, ci le încalcă cu bună știință, comite un păcat major pentru care merită să fie avertizat cu cea mai cruntă pedeapsă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Supunerea arătată față de cel investit cu autoritatea legislativă este obligatorie, atâta timp cât nu presupune săvârșirea unui păcat.
2. Este dată o avertizare severă pentru acela care iese de sub incidența supunerii și ascultării conducătorului și se segregheză de comunitatea musulmană, care dacă a murit în aceste circumstanțe, moartea sa este asemenea oamenilor din Jahilyya (perioada ignoranței în care nu fusese încă propovăduit islamul).
3. Hadisul interzice lupta purtată pe principiul tribalismului.

4. Obligativitatea respectării legămintelor încheiate.
5. Supunerea față de cei investiți cu autoritate și aderarea la comunitatea islamică este sursa a numeroase beneficii, a siguranței, liniștii și a bunăstării.
6. Este interzis să urmăm calea oamenilor din perioada preislamică - Jahilyya.
7. Îndeamnă aderarea la comunitatea musulmană.

(58218)

(46) – عن مَعقِلِ بن يَسار المُزَنِيّ رضي الله عنه قال: إني سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(46) – Ma'qil ibn Yasar Al-Muzany (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Nimeni nu este pus de către Allah într-o poziție de autoritate și moare în vreme ce el îi înșală pe cei aflați sub autoritatea sa, fără ca Allah să îi interzică Paradisul. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că oricine a fost instituit de către Allah Preaînaltul cu o autoritate, fie publică, precum conducătorul, fie privată, precum bărbatul sau femeia în propria casa, și neglijează drepturile celor aflați sub autoritatea sa, îi înșală sau

îi minte, privându-i de drepturile lor laice și religioase, merită să primească această pedeapsă severă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Această avertizare nu se aplică numai conducătorului și adjunctilor săi, ci se aplică în general oricui Allah îi atribuie o anumită responsabilitate.
2. Oricui îi este atribuită o anumită autoritate asupra musulmanilor trebuie să fie sincer și drept față de aceștia, să facă tot posibilul pentru a-și îndeplini responsabilitatea încredințată și să se ferească de trădare.
3. Hadisul dezvăluie importanța și greutatea responsabilității aceluia căruia îi este atribuită o anumită autoritate, fie ea publică sau privată, minoră sau majoră.

(5335)

(47) – عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ المُؤمنينَ رضي الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قَالَ: «سَتَكُونُ أُمَرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ عَرَفَ بَرِئَ، وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ» قَالُوا: أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا، مَا صَلَّوْا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(47) – Umm Salamah, "Mama dreptcredincioșilor" (Allah să fie mulțumit de ea) a spus că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „(În viitor) vor fi Amiri (conducători) a căror fapte bune vă vor plăcea și a căror fapte rele le veți detesta. Cel care va înțelege că faptele lor sunt rele va fi absolvit de vină. Cel care va detesta faptele lor rele va fi de asemenea salvat. Dar cel care va aproba faptele lor rele și

le va imita, va fi ruinat. Oamenii au întrebat: Nu ar trebui să ne luptăm cu ei? El a spus: Nu, atâta timp cât ei stabilesc Rugăciunea". [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că vor fi instituiți deasupra noastră amiri (conducători), iar noi le vom accepta unele fapte ce sunt în conformitate cu Legea Islamică și le vom nega unele fapte ce sunt împotriva Legii Islamice. Cel care urăște răul (păcatul) în inima sa și nu îl poate nega este absolvit de păcatul ipocriziei. Cel care poate denunța un rău, un păcat cu mâna sa sau cu gura sa, atunci este absolvit de păcatul participării la acel rău. Dar cel care este mulțumit de faptele lor rele și le urmează, va fi dintre cei pierduți.

Apoi l-au întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Nu ar trebui să ne luptăm cu conducătorii care fac astfel de lucruri? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a interzis acest lucru și a spus: Nu, atât timp cât ei îndeplinesc Rugăciunea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. O dovadă a profeției Mesagerului lui Allah, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este faptul că i s-au făcut cunoscute de către Allah Preaînaltul unele lucruri nevăzute ce se vor petrece și că ele se vor întâmpla așa cum i s-au spus.
2. Nu este permis a aproba răul sau a participa la el, iar răul trebuie denunțat.

3. Dacă conducătorii fac ceva ce contrazice Legea Islamică, nu este permis ca oamenii să îi asculte în acea chestiune.
4. Revolta împotriva conducătorilor musulmani nu este permisă din cauza corupției, vărsării de sânge și pierderea securității rezultate. Este mai ușor pentru oameni să aibe răbdare față de comportamentul conducătorilor neascultători și față de faptele lor rele, decât să se revolte împotriva lor.
5. Rugăciunea este extraordinar de importantă pentru că ea face diferența dintre necredință și credință (Islam).

(3481)

(48) – عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُونُ أَثَرَةٌ وَأُمُورٌ تُنْكِرُونَهَا» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «تُؤَدُّونَ الحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ، وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(48) – Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „După mine va fi favoritism și multe lucruri care nu vă vor plăcea. Companionii au întrebat: „Ce ne poruncești să facem? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îndepliniți ceea vi se cere de la voi și cereți lui Allah dreptul vostru.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-

a informat că vor fi conducători care vor monopoliza banii musulmanilor și îi vor cheltui așa cum vor dori, privându-i astfel de drepturile lor. Și printre ei vor fi unii care vor face lucruri ce sunt discutabile în religie. Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) au întrebat ce să facă în această situație. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a spus că dacă conducătorii le dețin bunurile nu înseamnă că musulmanii nu trebuie să îi asculte și să le dea drepturile. Ci, dimpotrivă, ei trebuie să fie răbdători și să îi asculte pe conducători și să își ceară drepturile de la Allah pentru ca El să rectifice această nedreptate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis este o dovadă a profeției sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deoarece el a spus ceea ce se va întâmpla cu națiunea sa, iar acest lucru s-a adeverit.
2. Este permis a informa omul despre o posibilă calamitate și ceea ce se așteaptă de la el, de a rămâne calm și răbdător și de a căuta răsplata lui Allah.
3. Aderarea la Coran și la Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un mijloc de scăpare de tentații și dezbinare.
4. Încurajarea oamenilor de a-i asculta pe cei care conduc într-o manieră rezonabilă și de a nu se răzveti împotriva lor chiar dacă aceștia comit nedreptăți.
5. A fi înțelept și a urma Sunnah (Calea) Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vremuri de tentații.

6. O persoană trebuie să îndeplinească ceea ce se cere de la ea, chiar dacă are parte de nedreptate.
7. Conține dovezi a poruncii de a alege cel mai mic rău din două situații rele.

(3156)

(49) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كُلُّكُمْ رَاعٍ فَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلاَ فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(49) – Abdullah bin Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fiecare dintre voi este păzitor şi responsabil pentru ceea ce se află în custodia sa. Conducătorul este păzitorul supușilor săi și este responsabil pentru ei; soțul este păzitorul familiei sale și este responsabil pentru aceasta; soția este păzitoarea casei soțului ei și este responsabilă pentru aceasta; iar un servitor este păzitorul proprietății stăpânului său și este responsabil pentru aceasta.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că fiecare musulman are ceva în responsabilitatea sa,

de care trebuie să aibă grijă. Conducătorul este păzitorul a ceea ce Allah Preaînaltul i-a încredințat în grija lui. El trebuie să aibă grijă de legi, să le protejeze de la a fi încălcate, să le dea oamenilor drepturile lor și să se lupte cu dușmanii lor. Bărbatul are responsabilitatea de a avea grijă de membrii familiei, de a-i întreține, de a se comporta cu bunătate cu ei, de a-i educa și de a-i disciplina. Soția este responsabilă de casa bărbatului. Ea este managerul casei sale și se ocupă de educația copiilor. Servitorul este responsabil pentru proprietatea stăpânului său și are grijă de ceea ce i se încredințează în posesie și de servirea lui. Fiecare este un păzitor a ceea ce i-a fost încredințat în grija lui și este responsabil pentru asta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. În comunitatea musulmană responsabilitatea este generală, iar fiecare membru al societății este responsabil pentru ceva, conform abilității și responsabilității sale.
2. Cea mai mare responsabilitate a unei femei este să aibă grijă de casa soțului și de îndatoririle sale față de copii.

(5819)

(50) – عن عائشةَ رضي الله عنها قالتْ: سمعتُ مِن رسولِ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم يَقُولُ فِي بَيْتِي هَذَا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْقُقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(50) – ’Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

spunând, în timp ce se afla la ea acasă: „O, Allah, tratează-i cu asprime pe aceia care au autoritate asupra Națiunii mele și îi tratează pe ei cu asprime, și arată Blândețe față de cei care au autoritate asupra Națiunii mele și arată blândețe față de ei.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

„Trimisul lui Allah (Pace și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) s-a rugat împotriva oricui are autoritatea asupra anumitor chestiuni care îi privesc pe musulmani, fie că sunt minore sau majore, publice sau private, și care îi pune pe aceștia în dificultate și nu îi tratează cu blândețe, ca Allah Atotputernicul să îl răsplătească pe măsura acțiunilor sale: punându-l în dificultate.”

Tot astfel, el s-a rugat pentru oricine are autoritate asupra musulmanilor și îi tratează cu blândețe și le face lucrurile ușoare ca Allah să-l trateze cu Blândețe și să-i facă lucrurile ușoare.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cel care are autoritate asupra oricăror chestiuni care îi privesc pe musulmani, trebuie să fie blând cu aceștia și să se poarte cu ei în cel mai bun mod cu putință.
2. Recompensa este asemenea faptei comise.
3. Criteriul după care se poate aprecia dacă ceva este considerat a fi aspru sau blând este acela că nu contrazice Coranul și Sunnah.

(5330)

(51) – عَن تَمِيمٍ الدَّارِيِّ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ» قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». [صحيح - [رواه مسلم]

(51) – Tamim Ad-Dari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Religia este „nasihah” (sfătuire și sinceritate).» Noi (Companionii) am spus: „Pentru cine?” A răspuns: „Pentru Allah, pentru Cartea Sa, pentru Mesagerul Său, pentru conducătorii musulmani și pentru oamenii de rând.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că religia este clădită pe devoțiune și sinceritate, pentru a putea fi împlinită așa cum a poruncit-o Allah, într-o manieră deplină, fără lipsuri sau înșelăciune.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat: Față de cine trebuie arătată devoțiunea și sinceritatea? Iar el a spus:

În primul rând: Siceritatea arătată față de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, prin devotarea faptelor împlinite numai Lui, fără a Îi face niciun asociat. De asemenea, aceasta presupune credința în Suveranitatea și Divinitatea Sa, precum și în Preafrumoasele Sale Nume și Atribute; și, totodată, venerarea Poruncilor Sale și chemarea oamenilor la credința cea dreaptă numai în El.

În al doilea rând: Sinceritatea arătată față de Cartea Sa -

Nobilul Coran, prin credința în faptul că acesta este Cuvântul Său și ultima Scriptură revelată, care a abrogat toate Legile divine trimise mai înainte de el. Totodată, trebuie să arătăm respect și venerație față de acesta și să îl recităm în modul în care se cuvine, să acționăm conform Versetelor sale clar definite și să le acceptăm pe cele care ne apar incerte, protejându-l de interpretările greșite care tind să îl distorsioneze, luând în considerare învățăturile și avertizările sale, răspândind știința sa și chemând oamenii la acesta.

În al treilea rând: Sinceritatea arătată față de Mesagerul Său - Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), prin credința în acesta ca fiind ultimul Mesager trimis de Unicul Dumnezeu, credința în cele cu care el a venit, împlinirea celor poruncite de către el și abținerea de la cele pe care el le-a oprit, adorarea lui Allah doar în modalitatea adusă de Profet, precum și cinstirea și respectarea sa. Totodată, trebuie să ducem mai departe Mesajul său, să răspândim Legea adusă de el și să respingem acuzațiile care îi sunt aduse pe nedrept.

În al patrulea rând: Sinceritatea trebuie să fie arătată față de conducătorii musulmanilor, prin susținerea lor în ceea ce este bun și drept, reținerea de la a lupta împotriva lor și ascultarea și urmarea lor întru supunere față de Allah.

În al cincilea rând: Sinceritatea trebuie manifestată față de musulmani, prin tratarea lor cu bunătate, chemarea lor la Calea lui Allah, îndepărtarea de ei a orice le-ar putea fi dăunător, dorindu-le doar ceea ce este mai bun și într-ajutorându-te cu aceștia și cooperând în tot ceea ce este bun și drept și pios.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis poruncește sinceritatea care trebuie arătată față de toată lumea.
2. Sinceritatea ocupă unul dintre cele mai înalte statute în religie.
3. Religia însumează credințe, vorbe și fapte.
4. Una dintre formele de manifestare ale sincerității o reprezintă lipsa fățărniciei față ceilalți și dorința cu adevărat doar ceea ce este mai bun.
5. Hadisul scoate în evidență aptitudinile didactice ale Mesagerului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când acesta precizează în general un anumit aspect, apoi îl detaliază, explicându-l în amănunt.
6. Lucrurile cele mai importante trebuie precizate primele, așa cum și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început cu sinceritatea arătată față de Allah, apoi față de Cartea Sa, apoi față de Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), apoi față de conducătorii musulmanilor, și apoi față de musulmani în ansamblul lor.

(4309)

(52) – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: 7]. قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَإِذَا رَأَيْتِ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللهُ، فَاحْذَرُوهُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(52) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat acest Verset: {El este Cel Care ți-a pogorât Cartea [o, Mohammed]. În ea sunt Versete clare - ele sunt temeiurile Cărții - și altele nedeslușite. Cei în ale căror inimi se află rătăcire [de la adevăr] vor urma ce este nedeslușit, căutând vrajbă și în căutarea tâlcuirii lor. Dar nu cunoaște tâlcuirea lor [cea adevărată] decât Allah. Dar cei care sunt înrădăcinați în știință spun: „Noi credem în ea; toate sunt de la Domnul nostru!" Dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată} [Coran, 3:7]. Apoi a spus: „Dacă îi vezi pe cei care urmează Versetele ambigue, ei sunt cei numiți aici de Allah; așa că fii cu băgare de seamă în privința lor." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat acest Verset: {El este Cel care ți-a pogorât Cartea [o, Mohammed]. În ea sunt Versete clare - ele sunt temeiurile Cărții - și altele nedeslușite. Cei în ale căror inimi se află rătăcire [de la adevăr] vor urma ce este nedeslușit, căutând vrajbă și în căutarea tâlcuirii lor. Dar nu cunoaște tâlcuirea lor [cea adevărată] decât Allah. Dar cei care sunt înrădăcinați în

știință spun: „Noi credem în ea; toate sunt de la Domnul nostru!” Dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată} [Coran, 3:7]. Allah Preaslăvitul ne înștiințează în acest Verset că El este Cel care a pogorât Profetului Său Coranul, în care se găsesc Versete ce conțin evidențe clare și reglementări specifice și fără lipsă de ambiguitate. Acestea se constituie ca și fundament al Cărții și trebuie luate ca sistem de referință atunci când apar diferențe de opinie. El conține, de asemenea, Versete care pot oferi mai multe înțelesuri posibile, și în privința cărora unii oameni pot cădea în confuzie sau se pot înșela crezând că există vreo contradicție între unul dintre acele Versete și alt Verset. Apoi, Allah evidențiază modalitatea în care oamenii se raportează la aceste Versete. Cei ale căror inimi sunt abătute de la adevăr abandonează Versetele clare și înclină către cele ambigue, căutând astfel să creeze confuzii și să îi rătăcească pe oameni. Pe de altă parte, cei drepți și statornici în cunoaștere recunosc aceste Versete ambigue și le explică clarificându-le prin cele limpezi și clare, pe care le iau ca punct de referință și în care cred că sunt trimise de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și care astfel nu au cum să fie confuze sau contradictorii. Însă acest lucru nu și-l reamintesc și nu îl iau în considerare decât oamenii cu minți sănătoase. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Aișei, Mama dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea) că, dacă îi vede pe cei care urmează Versetele ambigue, să știe că, cu siguranță aceia sunt cei care au fost numiți de către Allah atunci când a vorbit despre: “cei în ale căror inimi se află rătăcire [de la adevăr]”; așa că să stați departe de ei și să nu le dați ascultare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Versetele clare și stabile ale Coranului sunt acele Versete ale căror înțelesuri sunt evidente și clare; în timp ce Versetele ambigue sunt acele Versete cărora li se pot da mai multe sensuri și care, pentru o înțelegere clară, necesită atenție și înțelegere.
2. Hadisul avertizează împotriva asocierii cu cei care urmează deviațiilor și inovațiilor religioase, precum și cu aceia care aduc în discuție chestiuni ambigue cu scopul de a-i induce pe oameni în eroare și de a aduce îndoiala în inimile acestora.
3. Concluzionarea Versetului prin {... dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată} este o referire indirectă la cei deviați și o elogiere a celor fermi în cunoaștere. Cu alte cuvinte, cel care nu ia aminte și nu ascultă avertizarea și îndrumarea primită, urmând propriilor sale inclinații și dorințe nesăbuite, nu este unul dintre oamenii dăruiți cu o bună judecată.
4. Urmarea a ceea ce este neclar și ambigu duce la devierea inimii.
5. Se impune ca Versetele ambigue ale căror sensuri este posibil să nu fie înțelese în mod clar să fie probate și susținute prin facerea de trimiteri la Versetele fixe și clar definite.
6. Allah Cel Atotputernic a făcut unele părți din Coran clar definite și altele ambigue, ca o încercare pentru oameni, pentru a-i deosebi pe cei care au credință de cei rătăciți.

7. Din înțelepciunea facerii unor Versete ale Coranului ambigue este și aceea de a arăta superioritatea învățaților față de ceilalți și evidențierea limitării minții oamenilor, pentru ca aceștia să se supună Creatorului lor și să își recunoască propriile deficiențe.
8. Hadisul evidențiază meritele temeiniciei cunoașterii și necesitatea de a fi fermi în ea.
9. Exegeții Coranului și cei care au explicat sensurile acestuia au două puncte de vedere cu privire la oprirea făcută în recitarea Coranului la cuvântul „Allah” în Versetul în care se spune: {Dar nu cunoaște tâlcuirea lor [cea adevărată] decât Allah, și cei care sunt sunt înrădăcinați în știință...} Pentru cei care susțin oprirea după cuvântul „Allah”, „tâlcuirea” ia aici sensul de cunoaștere a realității și esenței a ceva anume, precum și a lucrurilor care nu pot fi înțelese și pricepute, precum spiritul, Ceasul de Apoi și alte aspecte a căror știință a fost păstrată de către Allah numai pentru El însuși. Iar cei bine înrădăcinați în știință cred în aceste lucruri și lasă realitatea și esența lor în Mâna lui Allah, în acest fel supunându-se și, totodată punându-se în siguranță (de pedeapsă și rătăcire). Pe de altă parte, cei care susțin continuarea recitării fără a ne opri după cuvântul „Allah” consideră că „tâlcuirea” are aici sensul de explicare și clarificare. Acestea sunt astfel știute de către Allah, iar cei bine înrădăcinați în știință, cred în aceste Versete și le raportează la Versetele definite și clare (pentru a le înțelege corect sensurile).

(53) – عن أبي سعيد الخُدْرِيِّ رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(53) – Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Oricare dintre voi vede un rău, să îl îndrepte fizic, cu mâna sa; și dacă nu este capabil de aceasta, atunci cu vorba; și dacă nu este capabil nici de aceasta, atunci (să îl nege) în inima sa, și aceasta din urmă este cea mai slabă formă de credință.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poruncește ca răul, care include tot ceea ce este interzis de către Allah și de către Mesagerul Său, să fie schimbat și îndreptat, în funcție de posibilitățile fiecăruia. Astfel, dacă cineva vede o faptă rea, ar trebui să o schimbe cu mâna sa, în mod fizic, dacă are capacitatea de a face acest lucru. Dacă nu este capabil să facă acest lucru, atunci ar trebui să schimbe lucrul rău cu limba sa, în mod verbal, oprindu-l pe cel care îl comite, demonstrându-i efectele sale negative și îndrumându-l către un lucru bun care ar putea înlocui ceea ce este rău. Dacă nu poate să îndeplinească nici acest nivel, atunci ar trebui să schimbe lucrul rău cu inima sa, manifestând dezaprobarea față de acea faptă rea și intenționând să o schimbe dacă va avea această posibilitate. Îndreptarea faptelor rele cu inima reprezintă cel mai

scăzut nivel de credință în privința schimbării a ceea ce este rău.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis reprezintă o evidență de bază în identificarea nivelurilor la care faptele rele pot fi schimbate.
2. Suntem îndemnați să avem o abordare graduală în interzicerea faptelor rele, fiecare în funcție de capacitatea și abilitatea sa.
3. Interzicerea faptelor rele este un element fundamental în religie de care nimeni nu este scutit, ci, dimpotrivă, se impune fiecărui musulman, în funcție de abilitățile sale.
4. Poruncirea binelui și interzicerea răului sunt caracteristici ale credinței, iar credința crește și scade.
5. Pentru a interzice răul, trebuie să știm că respectiva faptă reprezintă un lucru rău.
6. O condiție a schimbării răului este ca aceasta să nu inducă un rău și mai mare.
7. Interzicerea răului impune anumite maniere și condiții care ar trebui cunoscute de către musulmani.
8. Interzicerea răului necesită o strategie care să fie în conformitate cu Legea Islamică (Șaria), cunoștințe și perspicacitate.
9. Lipsa dezaprobării răului în inima cuiva este indiciul unei credințe slabe.

(65001)

(54) – عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَثَلُ القَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلاَهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ المَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَإِنْ يَتْرُكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا، وَنَجَوْا جَمِيعًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(54) – Al-Numan bin Bashir (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Exemplul unui om care respectă limitele prescrise de Allah și al celui care le încalcă este precum exemplul oamenilor care se îmbarcă pe o corabie după ce au tras la sorți. Unii dintre ei se află în partea de jos, iar alții în partea de sus. Cei care se află în partea de jos, atunci când au nevoie de apă, se duc la cei aflați în partea de sus și le spun: „Dacă vom face o gaură în corabie pentru a lua apă, nu vă vom deranja pe voi sus." Dacă ei (cei care se află în partea de sus a corabiei) i-ar lăsa să facă acea gaură, s-ar îneca cu toții. Dar dacă nu îi vor lăsa să își ducă planul la bun sfârșit, atunci cu toții vor fi în siguranță." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a oferit un exemplu pentru cei care respectă Poruncile lui Allah și care poruncesc ceea ce e bine și interzic ceea este greșit. Și un exemplu pentru cei care nu respectă Poruncile lui Allah și care lasă ceea ce este corect și fac lucruri rele și consecința acestui lucru asupra salvării societății, care este precum exemplul

oamenilor ce s-au îmbarcat pe o corabie după ce au tras la sorți pentru a vedea cine va sta în partea de jos a corabiei și cine va sta în partea de sus a corabiei, iar dacă cei de jos ar dori apă atunci ar cere de la cei de sus. Atunci cei de jos au spus: dacă am face o gaură în corabie pentru a lua apă, astfel încât să nu-i deranjăm pe cei de sus. Dacă cei de sus i-ar lăsa, atunci corabia s-ar scufunda cu toți oamenii, dar dacă nu i-ar lăsa, atunci toți oamenii ar fi salvați.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Importanța poruncirii binelui și interzicerii răului pentru salvarea societății.
2. O metodă de a-i învăța pe oameni este de a le oferi pilde, pentru a face o lecție mai ușor de înțeles prin imagini tangibile.
3. Comiterea unei fapte rele evidente, fără ca cineva să o condamne, este o corupție care aduce prejudicii tuturor.
4. Societatea se distruge atunci când oamenii sunt lăsați să facă rău.
5. Un comportament greșit și o intenție bună nu sunt suficiente pentru o faptă bună.
6. Într-o societate musulmană responsabilitatea este împărțită și nu este pusă pe seama unui singur individ.
7. Pedepsirea generală a oamenilor pentru păcatele unora dacă acestea nu sunt condamnate.
8. Cei care fac fapte rele pretind că fac bine pentru societate, precum ipocriții.

(3341)

(55) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(55) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Cel care îi cheamă pe oameni la adevărata călăuzire va avea o răsplată egală cu cea a celor care îl urmează, fără ca lor să le fie diminuată răsplata. Iar cel care îi cheamă pe oameni la o călăuzire greșită va avea un păcat egal cu a celor care îl urmează, fără ca păcatul lor să fie diminuat. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut clar faptul că oricine îi călăuzește pe oameni către o cale adevărată în care există bunătate, fie prin vorbă sau faptă, va avea o răsplată similară cu a celor care îl urmează, fără ca aceștia să aibă răsplata diminunată. Și oricine îi călăuzește pe oameni către o cale falsă, care implică păcate sau lucruri nepermise, fie prin vorbă sau fapte, va avea un păcat similar cu a celor care îl urmează, fără ca lor să le fie diminunat păcatul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtutatea chemării la călăuzire, fie că este puțină sau multă și faptul că cel care îi cheamă pe oameni la aceasta va avea o răsplată similară cu a celor care îi răspund la

chemare. Aceasta este din Bunătatea și Generozitatea Perfecte ale lui Allah.

2. Pericolul chemării la o călăuzire greșită, fie puțină sau multă și faptul că cel care cheamă la aceasta va avea un păcat similar cu a celor care îi răspund la chemare.
3. Răsplata este în funcție de chemare. Cel care cheamă la bine, va avea o răsplată egală cu a celui care răspunde la chemare și cel care cheamă la rău, va avea un păcat similar cu a celor care îi răspund.
4. Un musulman trebuie să aibă grijă să nu facă păcate în mod public, deoarece există riscul ca alți oameni să îl imite, chiar dacă el nu îi încurajează.

(3373)

(56) – عن أبي مسعود الأنصاريّ رضي الله عنه قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أُبْدِعَ بِي فَاحْمِلْنِي، فَقَالَ: «مَا عِنْدِي»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَنَا أَدُلُّهُ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(56) – Abu Masoud al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Un bărbat a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a spus: „Cămila mea este epuizată, dă-mi un animal de călărie.” El a răspuns: „Nu am niciunul.” Atunci un om a spus: „O, Mesager al lui Allah, eu pot să îl îndrum către cineva care să îi dea un animal de călărie.” Apoi, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) a spus: „Cel care îndrumă către o faptă bună va primi aceeași răsplată ca și cel care împlinește acea faptă.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Un bărbat a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a cerut un animal de călărie, întrucât cămila lui era epuizată. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însă s-a scuzat și i-a spus că nu are un animal de călărie pe care să îl poarte. Atunci, un bărbat care era de față a spus: O, Mesager al lui Allah, eu îl voi îndruma către cineva care să îl transporte pe el. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus acelui bărbat că el va avea o recompensă asemenea aceluia care împlinește această faptă însuși, întrucât el este cel care l-a îndemnat pe omul care avea nevoie de un animal de călărie către cel care i l-a oferit.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea de a îi îndruma pe ceilalți către ceea ce este bun.
2. Încurajarea împlinirii a ceea ce este bun este una dintre cauzele solidarității și integrității în societatea musulmană.
3. Hadisul indică abundența binecuvântărilor lui Allah Preaînaltul.
4. Acest hadis oferă o regulă generală care se aplică tuturor actelor bune comise.
5. Dacă o persoană nu poate împlini cerința celui care îi cere ceva, trebuie să îl îndrume către altcineva care îl poate ajuta.

(5354)

(57) – عَنْ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِيَنَّ هَذِهِ الرَّايَةَ غَدًا رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ»، قَالَ: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطَاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ؟» فَقِيلَ: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، قَالَ: «فَأَرْسِلُوا إِلَيْهِ»، فَأُتِيَ بِهِ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَأَنْ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّايَةَ، فَقَالَ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الإِسْلاَمِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(57) – Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus în ziua de Khaybar: „Îi voi da mâine acest stindard unui om prin mâinile căruia Allah va dărui victoria unui om care Îl iubește pe Allah și pe Mesagerul Său și Allah și Mesagerul Său îl iubesc pe el.” El a spus: „Astfel că oamenii și-au petrecut noaptea întrebându-se care dintre ei va fi acest om.” Atunci când a venit dimineața, oamenii s-au grăbit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), fiecare dintre ei sperând ca el să fie acel om. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Unde este Ali ibn Abi Talib?” I s-a spus: „O Mesager al lui Allah, îl dor ochii.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Trimiteți după el.” Astfel că el a fost adus, iar el (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) i-a frecat ochii cu saliva sa și s-a rugat pentru el, iar Ali bin Abi Talib a fost vindecat ca și cum nu ar fi avut niciodată nicio durere. Apoi i-a dat lui steagul. Ali a spus: „O, Mesager al lui Allah, să mă lupt cu ei până când vor fi și ei ca noi?" Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Mergi cu grijă până când ajungi în locurile lor de adunare (piețe), apoi cheamă-i la Islam și anunță-i ceea ce este cerut de la ei cu privire la drepturile lui Allah. Pe Allah, dacă Allah călăuzește și un singur om prin tine, este mai bine pentru tine decât a avea cămile roșii." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a informat pe companioni de victoria musulmanilor împotriva evreilor din Khaybar următoarea zi și ea era în mâinile celui care i-a dat stindardul, steagul pe care îl folosește o armată drept emblemă. Acest om Îl iubește pe Allah și Mesagerul Său, iar Allah și Mesagerul Său îl iubesc pe el. Iar companionii și-au petrecut noaptea discutând și certându-se cine ar trebui să primească stindardul, dorind fiecare marea onoare. Atunci când a venit dimineața, ei s-au dus la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cu toți sperând să câștige această onoare.

Iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a întrebat despre Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el).

I-au spus: este bolnav și se plânge de ochii săi.

Astfel că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) a trimis după el, iar ei l-au adus. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a uitat la ochii săi și i-a atins cu saliva sa, iar ochii lui Ali bin Abi Talib s-au vindecat de boală și erau ca și cum nu ar fi fost niciodată bolnavi. Apoi i-au dat stindardul lui și i-a ordonat să se aproprie de fortăreața inamicului cu grijă și să îi cheme la Islam. Dacă aceștia acceptau, el le spunea ce îndatoriri vor avea ei.

Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a explicat lui Ali virtutea de a-i chema pe oameni la Allah și că pentru un om care face acest lucru este mai bine decât a avea cămile roșii, cea mai de valoare proprietate a arabilor pe vreme aceea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtutea lui Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) și declarația Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre iubirea lui Ali pentru Allah și pentru Profet.
2. Companionii erau dornici să facă bine și se întreceau între ei pentru asta.
3. Superioritatea bunelor maniere în timpul luptei și evitarea neglijenței și a zgomotului ce nu este necesar.
4. Dintre semnele profeției sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) face parte și vestirea victoriei împotriva evreilor și vindecarea ochilor lui Ali ibn Abi Talib de către el, cu Voia lui Allah Preaînaltul.
5. Scopul principal al Jihadului este de a aduce oamenilor Islamul.

6. Chemarea este graduală, astfel că omului (dacă acesta dorește să accepte Islamul) i se cere pronunțarea celor două mărturisiri de credință, apoi i prezintă îndatoririle Islamului.
7. Virtutea chemării oamenilor la Islam și binele pe care aceasta îl aduce. Cel care este chemat la Islam poate că va fi călăuzit, iar cel care cheamă poate că va primi o mare răsplată.

(3409)

(58) – عن ابنِ عُمَرَ رضي الله عنهما قال: قال رسولُ الله صلَّى الله عليه وسلّم: «مَن تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود وأحمد]

(58) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Oricine imită un popor face parte din el. [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că oricine imită anumiți oameni, fie ei dintre necredincioși, păcătoși sau dreptcredincioși - prin punerea în practică a oricărei trăsături specifice acestora, precum credințele, actele lor de adorare sau obiceiurile lor, devine unul dintre ei. Acest lucru se datorează faptului că imitația lor exterioară poate conduce la imitație interioară. Și nu este nicio îndoială că imitația oricărui grup de oameni indică admirația resimțită pentru aceștia și poate induce iubirea, respectul și

înclinarea către ei, ceea ce poate determina o persoană să îi imite chiar și în mod interior și în modul lor de adorare - fie ca Allah să ne ferească de aceasta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Suntem avertizați să nu imităm necredincioșii și răufăcătorii.
2. Suntem îndemnați să imităm oamenii drepții și credincioși și să pășim pe urmele lor.
3. Imitația exterioară aduce cu sine iubirea interioară.
4. Măsura în care o persoană va fi considerată păcătoasă și vrednică de pedeapsă va fi în funcție de tipul și gradul de imitație căreia îi dă curs.
5. Interdicția referitoare la imitația necredincioșilor se referă la religia lor și la obiceiurile specifice acestora. În ceea ce privește, însă, alte aspecte, precum învățarea unor meserii și așa mai departe, ele nu sunt incluse sub această interdicție.

(5353)

(59) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم قَالَ: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُر أَحَدُكُم مَنْ يُخَالِل». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(59) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Omul urmează religia (adică căile și manierele) prietenului său apropiat. Așadar, fiecare dintre voi să fie cu băgare de seamă pe

cine ia ca prieten apropiat.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a subliniat că o persoană se aseamănă prietenului și tovarășului său apropiat în căile și obiceiurile sale. Prietenia afectează caracterul, manierele și comportamentul; și de aceea, el ne-a îndrumat să îl alegem cu grijă pe cel pe care dorim să îl luăm ca prieten, întrucât acesta îl călăuzește pe prietenul său către Iman (credință), călăuzire și bunătate și îl susține în acest sens.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ne îndeamnă să ne împrietenim cu oamenii buni și să-i alegem cu grijă și ne interzice să ne facem prieteni răi.
2. A fost menționat în mod special prietenul, și nu ruda, pentru că tu îți alegi prietenii, în vreme ce frații și rudele nu le poți alege.
3. Începerea unei prietenii trebuie să fie rezultatul unei cugetări temeinice.
4. Omul își întărește credința prin însoțirea dreptcredincioșilor și o slăbește prin însoțirea păcătoșilor.

(3122)

(60) – عن تَميم الداريّ رضي الله عنه، قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَتْرُكُ اللهُ بَيْتَ مَدَرٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللهُ هَذَا الدِّينَ، بِعِزِّ عَزِيزٍ أَوْ بِذُلِّ ذَلِيلٍ، عِزًّا يُعِزُّ اللهُ بِهِ الإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُذِلُّ اللهُ

بِهِ الكُفْرَ» وَكَانَ تَمِيمٌ الدَّارِيُّ يَقُولُ: قَدْ عَرَفْتُ ذَلِكَ فِي أَهْلِ بَيْتِي، لَقَدْ أَصَابَ مَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمُ الْخَيْرُ وَالشَّرَفُ وَالْعِزُّ، وَلَقَدْ أَصَابَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ كَافِرًا الذُّلُّ وَالصَّغَارُ وَالْجِزْيَةُ.

[صحيح] - [رواه أحمد]

(60) – Tamim al-Dari (Allah să fie mulțumit de el) a spus că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Această religie va ajunge peste tot așa cum ajunge noaptea și ziua și Allah nu va lăsa nicio casă fără ca această religie să intre în ea, prin care cei onorabili vor fi onorați, iar cei dizgrațiați vor fi umiliți. Allah îi va onora pe cei onorabili cu Islamul și va umili pe cei dizgrațiați cu necredința.” Iar Tamim ad-Dari obișnuia să spună: În familia mea, cei care au acceptat Islamul au obținut cu adevărat bunătate și onoare. Iar cei care nu au acceptat Islamul au fost umiliți și înjosiți și au trebuit să plătească jizya.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne informează că această religie se va răspândi în toate părțile Pământului, astfel că oriunde ajunge ziua și noaptea, această religie va ajunge. Allah Preaînaltul nu va lasă nicio casă în orașe și sate sau în deșert și sălbăticiune, fără ca această religie să ajungă în ea. Cel care acceptă această religie și crede în ea va fi onorat de onoarea Islamului. Cel care o respinge și nu crede în ea va fi umilit și disgrațiat.

Apoi companionul Tamim al-Dari (Allah să fie mulțumit de el) a spus că el a știut ceea ce Profetul (Pacea și binecuvântarea

lui Allah fie asupra sa) i-a spus despre familia sa în particular, deoarece persoanele din familia sa care s-au convertit la Islam au obținut bunătate, onoare și glorie și cei care nu au crezut au obținut umilire și în plus au trebuit să plătească jyzia.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Vești bune pentru musulmani și anume că religia lor se va răspândi în toate părțile Pământului.
2. Glorie Islamului și musulmanilor și rușine necredinței și necredincioșilor.
3. Conține dovezi despre semnele profeției lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deoarece acestea s-au petrecut așa cum ne-a informat el.

(11220)

(61) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم أنّه قال: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(61) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus că Mesagerul lui Dumnezeu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pe Cel în Mâna căruia este sufletul lui Mohammed! Oricine a auzit de mine din această comunitate, fie el evreu sau creștin, însă nu își mărturisește credința în cele cu care am fost trimis și moare în această stare de necredință, va fi printre oaspeții Focului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) jură pe Allah că cei din națiunea sa, fie ei evrei, creștini sau de altă religie, care află ceea ce predică el, dar nu cred în mesajul său, vor fi printre oaspeții Focului, unde vor sălășlui pentru totdeauna.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Generalitatea mesajului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și necesitatea urmării mesajului său, abrogând prin legea adusă de el toate legile anterioare.
2. Credința în Profeții anteriori (Pacea lui Allah fie asupra lor) nu îi va aduce niciun beneficiu celui care nu crede și în Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
3. Cei care nu au aflat de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu au aflat de Islam, vor fi scuzați, iar situația lor în Ziua Judecății va fi hotărâtă de Allah Preaînaltul.
4. O persoană poate deveni musulmană, beneficiind de Islam chiar și înainte de moarte, atâta timp cât sufletul nu îi ajunge în gât.
5. A considera a fi corectă religia necredincioșilor, inclusiv a evreilor sau a creștinilor, este blasfemie.
6. Evreul și creștinul menționați în hadis reprezintă un avertisment pentru ceilalți pentru că evreii și creștinii au Cărți revelate de la Allah, iar dacă aceasta este situația lor,

care au Cărți, atunci cei care nu au o Carte, trebuie să ia și mai în serios acest avertisment, pentru că toți trebuie să intre în Islam și să îl asculte pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(3272)

(62) – عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدَاةَ الْعَقَبَةِ وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ: «الْقُطْ لِي حَصًى» فَلَقَطْتُ لَهُ سَبْعَ حَصَيَاتٍ، هُنَّ حَصَى الْخَذْفِ، فَجَعَلَ يَنْفُضُهُنَّ فِي كَفِّهِ وَيَقُولُ: «أَمْثَالَ هَؤُلَاءِ فَارْمُوا» ثُمَّ قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّما أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه والنسائي وأحمد]

(62) – Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că: „În dimineața de Al-Aqabah, în timp ce Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla călare mi-a spus: „Adună câteva pietricele pentru mine.” Am adunat pentru el șapte pietricele de mărimea unor curmale sau a degetelor, iar el s-a întristat. Le-a scuturat în palmă și a spus: „Precum acestea, aruncați-le”. Apoi a spus: „Aveți grijă să nu deveniți extremi în chestiuni religioase, pentru că cei de dinaintea voastră au fost distruși fiindcă au devenit extremi în ceea ce privește religia.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ibn Majah, An-Nasa'i și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că se afla cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timp ce făceau Pelerinajul de Adio, în Ziua Sacrificiului, dimineața când se aruncă pietricele la Jamarat al-Aqaba. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a poruncit să adune câteva pietricele pentru el, astfel că el a adunat șapte pietricele, una dintre ele fiind de mărimea unei alune sau a unui bob de năut. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a luat în mână și le mișca. Cele de mărimea aceasta, aruncați-le. Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat împotriva extremismului și a exagerării în chestiuni religioase, deoarece națiunile precedente au fost distruse de extremismul și exagerarea în religie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea extremismului în religie și explicarea că acesta duce la ceva rău și că este o cauză de distrugere.
2. Luarea în considerare a națiunilor care ne-au precedat pentru a evita greșelile pe care ei le-au făcut.
3. Încurajarea de a urma Sunnah, calea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(3395)

(63) – عن عبدِ الله بن مسعودٍ قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُون» قَالَهَا ثَلَاثًا. [صحيح] - [رواه مسلم]

(63) – Abdullah ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cei extremiști sunt distruși” și a repetat-o de trei ori. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne informează despre eșecul și pierderea celor care merg la extreme în comportamentul și vorbele lor – fără călăuzire și fără cunoaștere – atât în chestiuni legate de religie, cât și de viața lumească, transgresând astfel granițele trasate de Legea Islamică, cu care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea extremismului și a lipsei de moderație în orice aspect și, mai ales, în privința adorării și elogierii celor aleși dintre dreptcreincioși.
2. Este lăudabilă încercarea de a atinge ceea ce este mai bun și mai deplin, atât în adorare, cât și în celelalte aspecte, și ea ar trebui să fie realizată conform Legii islamice - Șaria.
3. Este recomandat să se insiste asupra lucrurilor importante, așa cum și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a repetat respectivul enunț de trei ori.
4. Exprimă toleranța și ușurința regăsite în Islam.

(3420)

(64) – عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْيَهُودُ مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ، وَالنَّصَارَى ضُلَّالٌ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(64) – Adi bin Hatim (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Evreii sunt cei pe care Allah este mâniat, iar creștinii sunt cei rătăciți.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că evreii sunt un popor pe care Allah s-a mâniat deoarece aceștia știu adevărul, dar refuză să îl urmeze. Creștinii sunt un popor rătăcit pentru că urmează ceva fără a avea știință.

Dintre beneficiile hadisului:

1. A combina știința și faptele este un mijloc de salvare de la calea celor cu care Allah s-a mâniat și a celor care sunt rătăciți.
2. A avertiza împotriva urmării căilor evreilor și a creștinilor și a adera la Calea cea Dreaptă, Islamul.
3. Atât evreii, cât și creștinii sunt rău călăuziți și sunt supuși mâniei, însă cea mai bună descriere atribuită evreilor este mânia și cea mai bună descriere atribuită creștinilor este rătăcirea.

(65061)

(65) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنهما قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كَتَبَ اللهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(65) – Abdullah ibn ‘Amr ibn Al-‘As (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Allah a prescris destinele tuturor creațiilor Sale cu cincizeci de mii de ani înainte de a creea Cerurile și Pământul.” El a spus: „Și atunci când Tronul Său se afla deasupra apei.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Allah a hotărât și a înscris în detaliu destinele viitoare ale ființelor create, incluzând viața, moartea, mijloacele de subzistență, și așa mai departe, în Tabla bine păstrată, cu cincizeci de mii de ani înainte de a creea Cerurile și Pământul; iar acestea se vor întâmpla conform Hotărârii lui Allah Atotputernicul. Tot ceea ce vine în existență se întâmplă conform Hotărârii și Predestinării lui Allah. Prin urmare, ceea ce i se întâmplă unei persoane nu poate fi evitat, iar ceea ce o ocolește nu poate fi făcut să se întâmple.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu să credem în Hotărârea divină și în predestinare.
2. Predestinarea se referă la Știința lui Allah despre lucruri, la

Scrierea, Voirea și Crearea lor.

3. Credința că destinele au fost scrise încă de dinaintea creației Cerurilor și Pământului aduce cu sine mulțumire, împăcare și acceptarea cu supunere.
4. Tronul Celui Milostiv era deasupra apei înaintea creării Cerurilor și a Pământului.

(65038)

(66) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ المَصْدُوقُ: «أَنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يُبْعَثُ إِلَيْهِ المَلَكُ، فَيُؤْذَنُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَكْتُبُ: رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الجَنَّةِ حَتَّى لاَ يَكُونُ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُ النَّارَ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الكِتَابُ، فَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(66) – ‘Abdullah ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cel sincer și demn de încredere, a spus: „Fiecare dintre voi este creat în pântecele mamei sale timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Apoi, devine un cheag aderent pentru o perioadă similară, apoi o bucată de carne, pentru o altă perioadă similară acesteia. Apoi, îi este trimis Îngerul căruia i

se îngăduie să scrie patru lucruri: mijloacele sale de subzistența, durata vieții sale, faptele sale și dacă el va fi nefericit sau fericit. Apoi, îi va insufla viața. Unul dintre voi poate să împlinească din faptele oamenilor Paradisului până ce el ajunge la o lungime de braț de el, însă predestinarea îl ajunge din urmă, și el dă curs faptelor celor din Foc și apoi intră în el. Și se poate ca unul dintre voi să dea curs faptelor celor din Focul Iadului până când este la o lungime de braț față de el, însă predestinarea îl ajunge din urmă, determinându-l să plinească faptele celor din Paradis, și astfel va intra în el." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Ibn Masoud a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a vestit aceste lucruri și că el este sincer în vorbele sale și demn încredere, așa cum Însuși Allah Preaînaltul l-a împuternicit. El a spus că fiecare dintre voi este întrupat și creat, atunci când un bărbat întreține relații intime cu soția sa și sperma sa dispersată se adună într-o picătură unitară timp de patruzeci de zile în pântecele femeii. Apoi, devine un cheag aderent de sânge pentru alte patruzeci de zile. Apoi, devine o bucată de carne, având aspectul unei îmbucături de carne mestecate, pentru o a treia perioadă de încă patruzeci de zile. Apoi, Allah trimite la el Îngerul, care îi insuflă viața, după încheierea celei de-a treia perioade de patruzeci de zile. Îngerul primește Porunca de a scrie patru lucruri: mijloacele sale de subzistență, adică numărul binecuvântărilor pe care le va dobândi în timpul vieții sale; durata vieții sale,

adică perioada de timp pentru care va trăi în această lume; faptele sale și care vor fi acestea; și dacă el va fi nefericit sau fericit. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a jurat că o persoană ar putea să săvârșească faptele drepte specifice oamenilor Paradisului, ele părându-le astfel oamenilor, din exterior, și să persiste în aceasta până ce se va afla doar la o lungime de braț distanță de Paradis; adică astfel încât doar un cot l-ar mai desparte de a ajunge în Paradis. Apoi, însă, destinul îl ajunge din urmă, și drept urmare săvârșește faptele locuitorilor Focului, care devin ultimele sale fapte, și astfel intră în Iad. Acest lucru se datorează faptului că pentru a fi acceptate faptele bune ale unei persoane se impune să aibă continuitate și să păstreze aceeași direcție. Există, însă și o altă categorie de oameni, care săvârșesc faptele oamenilor Focului până când aproape că au intrat în el și parcă doar un braț îi mai desparte. Apoi, însă, destinul îi ajunge din urmă, și încep să săvârșească fapte ale oamenilor Paradisului, intrând astfel în el.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Traiectul tuturor lucrurilor merge în direcția prescrisă de decretarea divină și de predestinare.
2. Hadisul avertizează să nu ne lăsăm înșelați de aparența faptelor, pentru că faptele vor fi judecate doar după felul în care ele s-au concretizat într-un final.

(65037)

(67) – عن ابن مسعودٍ رضي الله عنه قال: قال النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم: «الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(67) – Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Paradisul este mai aproape de unul dintre voi chiar și decât cureaua încălțărilor sale, și tot astfel și Focul Iadului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Raiul și Iadul sunt atât de aproape de om, asemenea apropierii de el a curelei cu care își leagă încălțările; întrucât el oricând poate săvârși o faptă bună care să îi aducă Mulțumirea lui Allah Atotputernicul și care să îi garanteze Paradisul sau să dea curs unui păcat care să îl arunce în Foc.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea faptelor bune, chiar și dacă sunt minuscule, și avertizarea cu privire la săvârșirea a ceea ce este rău, oricât de mic ar fi.
2. În decursul vieții sale musulmanul trebuie să combine speranța cu teama de Allah și implorarea constantă a Lui, Preaslăvitul, pentru a primi binecuvântarea cu statornicia în ceea ce este bun și drept, pentru a se pune la adăpost și a se feri de vanitate.

(3581)

(68) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(68) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Focul Iadului este înconjurat de pofte, iar Paradisul este înconjurat de adversități.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că Focul Iadului este înconjurat de lucrurile nepermise care sunt dorite de sinele omului sau de înclinația de a nu împlini ceea ce este obligatoriu prescris. Astfel, acela care a urmat poftele nelegitime ale sufletului său merită să fie aruncat în Focul Iadului. Tot astfel, ne-a fost spus că Paradisul este înconjurat cu lucrurile care îi sunt (uneori) neplăcute sinelui omului, precum persistența și răbdarea în împlinirea cerințelor obligatorii și delăsarea de ceea ce este interzis; iar dacă el a avut determinare și s-a străduit să le împlinească, merită să fie răsplătit cu Paradisul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Unul dintre motivele căderii în capcana dorințelor se numără și înfumusețarea de către Satana a ceea ce este rău și urât, astfel încât acesta să pară bun și frumos sinelui omului și să fie atras de el.
2. Poruncirea depărtării de poftele și dorințele nepermise, întrucât acestea sunt cele care pavează calea către Focul

Iadului, precum și a răbdării față de ceea ce este neplăcut sinelui (dar impus), pentru că acestea îndrumă către Paradis.

3. Este indicat meritul luptei împotriva propriului sine care te împinge la a face rău, a străduinței în actele de adorare și a răbdării și îndurării aversităților de care acestea sunt însoțite.

(3702)

(69) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ أَرْسَلَ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الْجَنَّةِ، فَقَالَ: انْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعْدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَرَجَعَ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا. فَأَمَرَ بِهَا فَحُفَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: اذْهَبْ إِلَيْهَا فَانْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعْدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا، فَإِذَا هِيَ قَدْ حُفَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ. قَالَ: اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَى النَّارِ وَإِلَى مَا أَعْدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ يَرْكَبُ بَعْضُهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَدْخُلُهَا أَحَدٌ. فَأَمَرَ بِهَا فَحُفَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ قَدْ حُفَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَرَجَعَ وَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُوَ مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(69) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Când Allah a creat Raiul și focul Iadului, l-a trimis pe Jibril (Îngerul Gavriil - Pacea fie asupra sa) în Rai și i-a Spus: „Uită-te la el și la ceea ce am pregătit în el pentru locuitorii săi.” El s-a uitat și apoi s-a întors și a spus: „Jur pe

Noblețea Ta că nu se poate ca cineva să audă de el și să nu intre în el.” Apoi, Allah a Poruncit ca Raiul să fie înconjurat de încercări și a spus: „Întoarce-te la el și uită-te la ceea ce am pregătit în el pentru locuitorii săi.” Așa că Jibril s-a întors la el și l-a găsit înconjurat de încercări și a spus: „Jur pe Noblețea Ta că mă tem că nimeni nu va intra în el.” Apoi a spus: „Du-te la Focul Iadului și uită-te la el și la ceea ce am pregătit în el pentru locuitorii săi.” El a mers și s-a uitat la el și a văzut cum bucăți din el erau aruncate una peste alta. Apoi, s-a întors și a spus: „Jur pe Noblețea Ta că nimeni nu va intra în el.” Apoi, Allah a Poruncit ca el să fie înconjurat de dorințe și a spus: „Întoarce-te și uită-te la el.” Jibril s-a uitat la el și l-a găsit înconjurat de dorințe, apoi s-a întors și a spus: „Jur pe Noblețea Ta că mă tem că nimeni nu va fi salvat de la intrarea în el.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că atunci când Allah a creat Raiul și Focul Iadului, i-a spus lui Jibril (Pacea fie asupra sa): „Du-te în Rai și uită-te la el.” El a mers, s-a uitat la el și s-a întors. Jibril a spus: „O, Stăpâne, jur pe Noblețea Ta, că nimeni nu va auzi despre el și despre binecuvântările, bunăstarea și lucrurile plăcute aflate acolo și să nu își dorească să intre în el și să se străduiască pentru aceasta.” Apoi, Allah a înconjurat Raiul cu încercări și dificultăți, impunând îndeplinirea poruncilor și evitarea interdicțiilor, astfel încât acela care dorește să intre în el trebuie să treacă de toate aceste încercări. Apoi, Allah

Atotputernicul a spus: „O, Jibril, du-te și uită-te la Rai” - după ce l-a înconjurat cu încercări. El a mers și s-a uitat la el, apoi s-a întors și a spus: „O, Stăpâne, jur pe Noblețea Ta, că mă tem că nimeni nu va intra în el din cauza dificultăților și încercărilor care stau în calea lui.” Și când Allah a creat Focul Iadului, El a spus: „O, Jibril, du-te și uită-te la el.” El a mers și l-a privit. Apoi, Jibril s-a întors și a spus: „O, Stăpâne, jur pe Noblețea Ta, că nimeni nu va auzi despre pedeapsa, chinurile și tortura de acolo fără a urâ să intre în el și să se țină departe de tot ceea ce duce spre el.” Apoi, Allah Atotputernicul a înconjurat Focul Iadului cu dorințe și plăceri și le-a așezat pe drumul către el și apoi a spus: „O, Jibril, du-te și uită-te la el.” Jibril s-a dus, s-a uitat la el, apoi s-a întors și a spus: „O, Stăpâne, jur pe Noblețea Ta, că sunt temător și îngrijorat că nimeni nu va fi salvat de el - din cauza dorințelor și plăcerilor care îl înconjoară.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Credința că Raiul și Iadul există în acest moment.
2. Este obligatoriu să credem în tot ceea ce aparține lumii necunoscutului și în tot ceea ce a fost transmis despre aceasta de la Allah și de la Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
3. Importanța răbdării în fața încercărilor, care se constituie ca un mijloc ce conduce către Rai.
4. Necesitatea evitării interdicțiilor, pentru că acestea s-ar putea constirui ca mijloace care duc către Focul Iadului.
5. Înconjurarea Raiului cu încercări și a Iadului cu dorințe face obiectul încercării și a testului avut în această viață

lumească.

6. Calea către Rai este dificilă și anevoioasă și necesită răbdare și străduință alături de credință; în vreme ce, calea către Focul Iadului este plină de plăceri și dorințe lumești.

(65034)

(70) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً. قَالَ: «فُضِّلَتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(70) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Focul pe care voi îl aveți (în viața lumească) este a șaptezecea parte din Focul Iadului.” Au spus: „O, Mesager al lui Allah, aceasta este îndeajuns.” Atunci el a răspuns: „(Focul Iadului) este cu de șaizeci și nouă de ori mai mult (în intensitatea căldurii) față de focul din această lume, și fiecare parte este la fel de fierbinte ca el.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că focul din această lume este șapte zecimi din Focul Iadului. Căldura Focului din Viața de Apoi este mai mare decât căldura focului din această lume cu șaizeci și nouă de părți, fiecare dintre aceste părți fiind echivalentă cu căldura întregului foc pământesc. Au spus: „O, Mesager al lui Allah,

focul din această lume ar fi fost suficient pentru a-i pedepsi pe cei care intră în el.” Ca răspuns, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Focul Iadului este mai intens decât focul din această lume cu șaizeci și nouă de părți, iar fiecare parte este la fel de fierbinte ca și el.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul avertizează cu privire la Focul Iadului, pentru ca oamenii să se abțină de la faptele care duc la el.
2. Arată severitatea Focului Iadului, pedeapsa și fierbințeala sa cruntă.

(65036)

(71) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَقْبِضُ اللَّهُ الأَرْضَ، وَيَطْوِي السَّمَوَاتِ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا المَلِكُ، أَيْنَ مُلُوكُ الأَرْضِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(71) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „În Ziua Judecății Allah va strânge Pământul și va împături Cerurile cu Mâna Sa Dreaptă și va spune: „Eu sunt Regele, unde sunt regii Pământului?” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că în Ziua Învierii, Allah Preaînaltul va pune stăpânire pe Pământ și îl va strânge și va împături Cerurile unul peste altul

cu Mâna Sa Dreaptă, și le va distruge, apoi va spune: „Eu sunt Regele. Unde sunt regii Pământului?”

Dintre beneficiile hadisului:

1. O avertizare că Regatul lui Allah este Etern și că regatele oamenilor sunt trecătoare.
2. Măreția lui Allah, însemnătatea Puterii Sale și a Autorității Sale și Desăvârșirea Regatului Său.

(65028)

(72) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المُؤمنينَ رضي الله عنها قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ سَتَرْتُ سَهْوَةً لِي بِقِرَامٍ فِيهِ تَمَاثِيلُ، فَلَمَّا رَآهُ هَتَكَهُ وَتَلَوَّنَ وَجْهُهُ وَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهُونَ بِخَلْقِ اللهِ» قَالَتْ عَائِشَةُ: «فَقَطَعْنَاهُ فَجَعَلْنَا مِنْهُ وِسَادَةً أَوْ وِسَادَتَيْنِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(72) – Aișa, Mama dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: „Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a întors dintr-o călătorie și a văzut o perdea ce avea unele imagini și pe care o pusesem peste un dulap. I s-a schimbat culoarea la față. A sfârtecat-o în bucăți și a spus: „O Aișa, oamenii care vor fi cel mai sever pedepsiți de către Allah în Ziua Judecății sunt cei care încearcă să egaleze creația lui Allah.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a intrat în casa Aișei (Allah să fie mulțumit de ea) și a văzut că ea a acoperit un dulăpior cu o perdea ce avea imagini cu niște ființe animate și i s-a schimbat culoarea la față de supărare. A dat-o jos și a spus: Oamenii care vor fi cel mai sever pedesiți de către Allah în Ziua Judecății sunt cei care fac imagini ce se aseamănă cu creația lui Allah. Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: Și am făcut din ea o pernă sau două perne.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Denunțarea răului atunci când omul îl vede și de a nu fi relaxat în privința lui, excepție cazurile în care acest lucru ar aduce și mai mult rău.
2. Pedeapsa în Ziua Judecății diferă în funcție de severitatea păcatelor.
3. Pictarea sau sculptarea ființelor animate este un păcat major.
4. Unul dintre motivele interzicerii pictării sau sculptării ființelor animate este imitarea creației lui Allah Preaînaltul, indiferent dacă cel care face acest lucru dorește sau nu să imite creația Sa.
5. Legea Islamică dorește să aibă grijă de bani prin interzicerea a ceea ce este interzis.
6. Interzicerea pictării sau sculptării ființelor animate în orice formă, chiar dacă sunt de natură profesională.

(5931)

(73) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزِلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا، فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلَ الخِنْزِيرَ، وَيَضَعَ الجِزْيَةَ، وَيَفِيضَ المَالُ حَتَّى لاَ يَقْبَلَهُ أَحَدٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(73) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit cu el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „În Mâna Căruia se află sufletul meu! Fiul Mariei va veni în curând și va judeca în mod corect. El va distruge crucea, va omorî porcul, va înlătura Jizyah, iar bogăția va fi atât de multă încât nu vor mai rămâne oameni care să o accepte. “ [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a jurat că venirea lui Iisus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor) este iminentă, iar el va judeca oamenii conform legii Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Iisus (Pacea fie asupra sa) va distruge crucea pe care o venerează creștinii. Iisus (Pacea fie asupra sa) va omorî porcul. Iisus (Pacea fie asupra sa) va înlătura Jizya și îi va îndemna pe oameni să accepte Islamul. Banii vor fi în surplus și nimeni nu îi va accepta pentru că vor fi atât de mulți și fiecare om va avea destui. Va exista o perioadă de binecuvântări și de fapte bune.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Demonstrează venirea lui Iisus (Pacea fie asupra sa) la Sfârșitul Timpului, un semn al venirii Ceasului.

2. Legea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu poate fi abrogată de nimeni altcineva.
3. Abundența binecuvântărilor sub formă de bani către Sfârșitul Timpului, iar oamenii se vor abține de la ei.
4. Vestea bună că religia Islamului va dăinui până la Sfârșitul Timpului deoarece Iisus (Pacea fie asupra sa) va conduce conform Legii Islamice.

(65025)

(74) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَمِّهِ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي قُرَيْشٌ، يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَزَعُ لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ. فَأَنْزَلَ اللهُ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ } [القصص: 56]. [صحيح] - [رواه مسلم]

(74) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus unchiului său: „Spune: „Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah”, pentru a depune mărturie pentru tine întru aceasta în Ziua Judecății.” El a răspuns: „Dacă nu m-aș teme că voi fi blamat de neamul Qurayș și ar spune că panica (și frica de o moarte iminentă) m-au determinat să o fac, cu siguranță ți-aș fi încântat ochii prin aceasta.” Atunci, Allah a revelat: {Cu adevărat, Tu, [Mohammed], nu călăuzești pe cine-ți place, ci Allah călăuzește pe cine Voiește El ...} [Coran, 28:56] [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a cerut unchiului său Abu Talib, aflat în agonie pe patul de moarte, să rostească mărturisirea de credință, astfel încât să poată mijloci pentru el în Ziua Judecății și să depună mărturie că era musulman. Acesta însă a refuzat să o rostească, temându-se că neamul Qurayș l-ar insulta și ar spune că a acceptat Islamul din frică de moarte și slăbiciune! El i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Dacă nu ar fi fost asta, te-aș fi făcut fericit spunând mărturisirea de credință, îndeplinindu-ți astfel dorința și mulțumindu-ne. Atunci, Allah Preaînaltul a revelat un Verset care indica faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu poate ghida oamenii în sensul de a le garanta acceptarea Islamului, ci numai Allah Atotputernicul, Unicul, este Cel care poate garanta această călăuzire, oricui Voiește El; în vreme ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi călăuzește pe oameni prin îndrumare, clarificare, îndreptare și chemare către calea dreaptă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Nu trebuie să se renunțe la adevăr de teama a ceea ce spun oamenii.
2. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poate călăuzi oamenii prin îndrumare și indicarea căii drepte, însă nu are puterea de a le garanta acceptarea și urmarea călăuzirii.
3. Este permis să vizitezi un necredincios bolnav, făcându-i

astfel o invitație la Islam.

4. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era profund preocupat de chemarea oamenilor la Allah Preaînaltul în orice împrejurare.

(65069)

(75) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، مَاؤُهُ أَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ المِسْكِ، وَكِيزَانُهُ كَنُجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلاَ يَظْمَأُ أَبَدًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(75) – 'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'As (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fântâna mea (din Ziua Judecății) ar necesita o călătorie de o lună de zile pentru a o traversa. Apa ei este mai albă decât laptele, mirosul ei este mai plăcut decât moscul, iar pocalele sale pentru băut sunt precum Stelele de pe Cer și cine bea din ea nu va mai simți sete niciodată.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că el va avea în Ziua Judecății o fântână a cărei mărime ar necesita o călătorie de o lună de zile pentru a o traversa, atât în lungime, cât și în lățime. apa ei este mai albă decât laptele; mirosul ei este mai plăcut decât mirosul de mosc; iar pocalele din care este băută apa ei sunt la fel de numeroase ca Stelele Cerului. Cel care bea din acea fântână cu acele pocale nu va mai simți sete niciodată.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Fântâna Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un rezervor imens de apă, la care dreptcredincioșii din Națiunea sa vor veni în Ziua Judecății.
2. Cine bea din acea Fântână va fi atins de binecuvântare și nu va mai simți sete niciodată.

(65030)

(76) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الجَنَّةِ، فَيَشْرَئِبُّونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا المَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَآهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَشْرَئِبُّونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: وهَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا المَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَآهُ، فَيُذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الجَنَّةِ خُلُودٌ فَلاَ مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلاَ مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مريم: 39]، وَهَؤُلاَءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مريم: 39]». [صحيح] - [متفق عليه]

(76) – Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Mai întâi, Moartea va fi adusă sub forma unui berbec cenușiu, alb și negru. Apoi, un vestitor va striga: 'O, voi, oameni ai Paradisului!' Atunci, ei își vor înălța capetele și vor privi. Vestitorul va spune: 'Știți ce este acesta?' Ei vor răspunde: 'Da, acesta este Moartea.' și cu toți îl văzuseră deja. Apoi, se va striga din nou: 'O, voi oameni ai Focului!' Și aceia

își vor înălța capetele și vor privi. Vestitorul va spune: 'Știți ce este acesta?' Ei vor spune: 'Da, acesta este Moartea.' Și cu toți îl văzuseră deja. Apoi el va fi sacrificat, iar vestitorul va spune: 'O, oameni ai Paradisului, veți avea o veșnicie fără sfârșit și fără de moarte! O, oameni ai Focului, veți avea o veșnicie fără sfârșit și fără de moarte!" Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat: {Și avertizează-i [Mohammed] despre Ziua căinței când totul va fi hotărât, pentru că ei sunt nepăsători și nu cred!} [Coran, 19:39] [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Moartea va fi adusă în Ziua Judecății sub forma unui berbec care este de culoare albă cu negru. Apoi, se va striga: „O, oameni ai Paradisului!" Și ei își vor întinde gâturile, își vor ridica capetele și vor privi. El le va spune: „Știți ce este acesta?" Ei vor răspunde: „Da, aceasta este Moartea." Toți îl văzuseră deja și îl recunoscuseră. Apoi, vestitorul va striga: "O, oameni ai Focului!" Ei își vor întinde gâturile, își vor ridica capetele și vor privi. El va spune: "Știți ce este aceasta?" Ei vor răspunde: „Da, aceasta este Moartea." Cu toți îl văzuseră deja mai înainte. Apoi, berbecul va fi sacrificat, iar vestitorul va spune: "O, oameni ai Paradisului, o veșnicie fără de moarte! O, oameni ai Focului o veșnicie fără de moarte!" Acest lucru va spori fericirea dreptcredincioșilor și pedeapsa necredincioșilor. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat: {Și avertizează-i [Mohammed] despre Ziua căinței

când totul va fi hotărât, pentru că ei sunt nepăsători și nu cred!} În Ziua Judecății, oamenii Paradisului vor fi separați de oamenii Focului, și fiecare va intra în locul în care va rămâne pentru o veșnicie. Atunci, cel care a păcătuit va simți durere și regret că nu a făcut bine, iar cel ale cărui fapte bune au fost insuficiente, va regreta că nu a făcut mai mult bine.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Destinația finală a oamenilor în Viața de Apoi va fi, fie sălășluirea veșnică în Paradis, fie sălășluirea veșnică în Focul Iadului.
2. Hadisul oferă un avertisment sever cu privire la gravitatea Zilei Judecății și la faptul că aceasta va fi o zi a tristeții și regretelor.
3. Evidențiază că locuitorii Paradisului vor dăinui într-o plăcere permanentă, în vreme ce locuitorii Focului vor dăinui într-o durere permanentă.

(65035)

(77) – عن عُمر بن الخطَّاب رضي الله عنه قال: إنَّه سَمِعَ نَبِيَّ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «لَو أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(77) – Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Dacă voi v-ați încrede în Allah așa cum ar trebui să o faceți, El v-ar îndestula așa cum îndestulează

păsările, care pornesc dis de dimineață flămânde și se întorc cu burțile pline.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne îndeamnă să ne punem încrederea în Allah și să depindem de El în privința obținerii a ceea ce este bun și respingerea a ceea ce ne este nociv, atât în chestiunile laice, cât și religioase, întrucât nimeni în afară de El, Preaslăvitul și Preaînaltul, nu are puterea de a da și de a opri, și nici de a aduce răul și nici de a aduce ceea ce este bun. De asemenea, el ne îndeamnă să fim activi în sensul atragerii a ceea ce ne ajută să obținem ceea ce este bun și a respingerii a ceea ce este rău, fiind în același timp sinceri în încrederea noastră în Allah și dependența față de El. Iar atunci când vom fi astfel, El ne va îndestula așa cum le dă cele necesare traiului păsărilor care pleacă dimineața înfometate și se întorc seara cu burțile pline, pentru că ele se angajează într-o formă de căutare activă a modalităților de procurare a celor necesare traiului, fără a se lăsa pradă lenevirii.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază meritele încredințării speranței în Allah, a încrederii în El în grija Sa, și faptul că acesta este unul dintre cele mai bune mijloace prin care se poate obține cele necesare traiului.
2. Încredințarea în Allah nu contrazice și nici nu anulează acțiunea de căutare a mijloacelor adecvate, deoarece Profetul ne-a înștiințat că încrederea adevărată nu se

opune plecării dis-de-dimineață și a întoarcerii seara în căutarea celor necesare traiului.

3. Legea Islamică acordă o atenție deosebită acțiunilor inimii, categorie din care face parte și punerea încrederii depline în Allah.
4. Atașamentul exclusiv față de mijloace reprezintă o deficiență în religie, în vreme ce abandonarea acestora este un deficit al rațiunii.

(4721)

(78) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى المَاشِي، وَالمَاشِي عَلَى القَاعِدِ، وَالقَلِيلُ عَلَى الكَثِيرِ».

وَلِلبُخَارِي: «يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الكَبِيرِ، وَالمَارُّ عَلَى القَاعِدِ، وَالقَلِيلُ عَلَى الكَثِيرِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(78) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel călăre îl salută pe cel care merge, cel care merge îl salută pe cel care stă și cei puțini îi salută pe cei mulți.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a oferit eticheta salutării între oameni: Cei tineri îi salută pe cei în vârstă, cel călare pe cel care merge, cel care merge pe cel care stă jos, iar cei puțini pe cei mulți.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat ca oamenii se salute conform instrucțiunilor din hadis. Dacă cel care merge îl salută pe cel călare este permis, dar este contrar a ceea ce este mai bine.
2. A-i saluta pe oameni în maniera menționată în hadis este unul dintre motivele de iubire și armonie.
3. Dacă ei sunt egali în ceea ce s-a menționat, atunci cel care salută primul, va fi cel mai bun dintre ei.
4. Perfecțiunea din această lege este dată de faptul că ea explică nevoile oamenilor.
5. Învățarea etichetei de pace și acordarea drepturilor fiecăruia.

(4243)

(79) – عن أبي ذرٍّ رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا رَوَى عَنِ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ

وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(79) – Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Printre cele pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a relatat despre Allah Preaslăvitul și Preaînaltul se numără și aceea că El a spus: „O, robii Mei, Mi-am interzis mie asuprirea (și nedreptatea) și am făcut-o interzisă printre voi, așadar nu vă asupriți (și nu vă nedreptățiți) unii pe ceilalții. O, robii Mei, toți sunteți rătăciți, cu excepția acelora pe care Eu îi călăuzesc, așadar căutați călăuzirea Mea și Eu vă voi călăuzi. O, robii Mei, toți sunteți flămânzi, cu excepția acelora pe care Eu îi hrănesc, așadar cereți-Mi mie hrană și eu vă voi hrăni. O, robii Mei, cu toții sunteți goi, cu excepția acelora pe care Eu îi îmbrac, așadar, cereți-Mi Mie veșminte și Eu vă voi îmbrăca. O, robii Mei, voi păcătuiți noaptea și ziua, însă Eu sunt Cel care Iartă toate păcatele, așadar cereti-Mi iertare şi Eu vă voi ierta. O, robii Mei, nu stă în puterea voastră să Îmi faceți niciun rău și nici nu stă în puterea voastră să Îmi faceți vreun bine. O, robii Mei, dacă cei dintâi dintre voi și cei de pe urmă dintre voi și oamenii și djinii laolaltă ar fi cu toții la fel de pioși precum inima celui mai evlavios om dintre voi, aceasta nu ar spori cu nimic ceea ce Eu stăpânesc. O, robii Mei, dacă cei dintâi dintre

voi și cei de pe urmă dintre voi și oamenii și djinii laolaltă ar fi cu toții la fel de răi precum inima celui mai rău și mai corupt dintre voi, aceasta nu ar aduce niciun deficit stăpânirii Mele. O, robii Mei, dacă cei dintâi dintre voi și cei de pe urmă dintre voi și oamenii și djinii laolaltă s-ar strânge cu toții împreună într-un singur loc și Mi-ar cere (cele pe care ei și le doresc) și Eu aș da fiecăruia dintre ei cerința sa, aceasta nu ar face să scadă ceea ce Eu am, decât așa cum scade marea atunci când un ac este scufundat în ea. O, robii Mei, cu adevărat, propriile voastre fapte sunt cele pe care Eu le voi socoti și apoi vă voi răsplăti pentru ele. Așadar, acela care va găsi ceea ce este bun să Îi aducă mulțumire lui Allah, iar acela care va găsi altceva decât acesta să nu se învinovățească decât pe sine însuși." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus că El a făcut asuprirea și nedreptatea interzise pentru Sine Însuși și, de asemenea, a făcut-o interzisă printre robii Săi; așadar oamenii nu trebuie să se asuprească și nici să se nedreptățească unii pe alții; Oamenii, în ansamblul lor, sunt rătăciți de la calea cea dreaptă, cu excepția acelora care sunt îndrumați și călăuziți de Allah; iar acela care cere călăuzirea de la Allah este îndrumat și călăuzit de către Acesta. Toți oamenii sunt în nevoie de Allah și dependenți de El în tot ceea ce îi privește; așadar, oricine cere de la Allah, El va împlini nevoia sa și îi va fi de ajuns. Ei păcătuiesc zi și noapte, iar Allah Preaînaltul le ascunde păcatele

și le Iartă atunci când robii Săi își cer iertare. Ei nu îi pot cauza niciun rău lui Allah și nici nu au puterea de a-I aduce vreun beneficiu. Dacă ei ar fi cu toții la fel de pioși precum inima celui mai evlavios om dintre ei, evlavia lor nu ar adăuga nimic stăpânirii lui Allah. Și dacă ar fi la fel de răi precum inima celui mai rău om dintre ei, răutatea și coruperea lor nu ar aduce niciun deficit stăpânirii Lui. Acest lucru se datorează faptului că ei sunt neputincioși și în nevoie de Allah. Ei au nevoie de El în orice împrejurare s-ar afla și în toate timpurile și locurile, în timp ce El este Cel Autosuficient și mai presus de orice nevoie; și că dacă ei s-ar strânge cu toții într-un singur loc, împreună, toți oamenii și djinii la un loc, de la primul și până ultimul dintre ei, și ar cere de la Allah și El ar da fiecăruia dintre ei ceea ce a cerut, acest lucru nu ar scădea cu nimic din ceea ce Îi aparține lui Allah, așa cum atunci când un ac este scufundat și apoi scos din mare; marea nu se diminuează cu nimic din această cauză; și acest lucru se datorează Autosuficienței perfecte a lui Allah Preaslăvitul.

Și că Allah Preaslăvitul însemnează și socotește faptele robilor Săi și le dă lor răsplata deplină în Ziua Judecății. Astfel, acela care găsește o răsplată bună pentru faptele sale ar trebui să-L laude pe Allah pentru că l-a îndrumat către adorarea Sa, iar acela care găsește o răsplată rea pentru faptele sale, nu ar trebui să învinovățească pe nimeni altcineva, decât pe propriul sine care l-a împins la a face rău și l-a condus către pierdere.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acesta este unul dintre hadisurile pe care Profetul (Pacea

și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) le relatează despre Domnul său și se numește hadis qudsi (sfânt) sau hadis ilahiy (divin), întrucât formularea, cuvintele și sensurile sale îi aparțin lui Allah. Cu toate acestea, hadisurile qudsi nu posedă trăsăturile Coranului, prin care acesta se distinge de orice alt discurs, cum ar fi recitarea lui ca o formă de adorare, purificarea pentru el, prezentarea lui ca o provocare și un miracol etc.

2. Orice cunoaștere sau călăuzire de care beneficiază oamenii provine din îndrumarea și învățătura lui Allah.
3. Orice bine care i se întâmplă unui om vine din Harul și Binecuvântările lui Allah asupra sa, și orice rău care îl afectează provine de la sinele său care îl împinge la a face rău și din poftele și dorințele sale deșarte.
4. Oricine acționează în mod drept, nu face aceasta decât datorită călăuzirii Domnului său, iar buna răsplată pe care el o primește este o favoare de la Allah pentru el, Căruia I se cuvine toată lauda. Iar cel care greșește să nu învinovățească pe nimeni altcineva în afară de el însuși și propriul său sine care îl împinge la a face rău.

(4810)

(80) – عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رضي الله عنهما أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(80) – Jabir bin Abdullah (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Feriți-vă de asuprire, pentru că asuprirea se va transforma în întuneric deplin în Ziua Învierii și feriți-vă de zgârcenie, pentru că zgârcenia i-a distrus pe predecesorii voştri!” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat împotriva asupririi ceea ce include nedreptatea față de oameni, față de sine însuși și față de Allah Preaînaltul. Asuprirea înseamnă nerespectarea drepturilor oamenilor, iar cei care nu respectă drepturile oamenilor și i-au asuprit vor primi o pedeapsă mare și grea în Viața de Apoi. A interzis zgârcenia, care este o zgârcenie extremă combinată cu neglijarea respectării drepturilor financiare și o preocupare extremă pentru această viață. Acest tip de asuprire a distrus națiunile de dinaintea noastră, deoarece i-a forțat pe oameni să se omoare unii pe alții și să permită ceea ce Allah a interzis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dăruirea de bani și ajutorarea musulmanilor este unul dintre motivele pentru iubire și comunicare.
2. Zgârcenia și avariția duce la păcate și imoralitate.
3. Luarea în considerare a faptelor națiunilor anterioare.

(5787)

(81) – عَن أَبِي مُوسَى رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِنَّ اللهَ لَيُمْلِي لِلظَّالِمِ، حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ» قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ: «{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ}[هود: 102]» [صحيح] - [متفق عليه]

(81) – Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, Allah îi dă opresorului un răgaz și o amânare, însă și atunci când Îl prinde pentru a îl pedepsi, nu îl mai lasă.” Apoi a recitat: {Astfel este pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite. Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră.} [Coran, 11:102] [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) avertizează împotriva persistenței faptelor greșite, a păcatelor, a politeismului și a nedreptățirii oamenilor prin luarea drepturilor lor, căci într-adevăr Allah Preaînaltul dă o amânare opresorului care nedreptățește și (poate) îi oferă lui viață lungă și bogăție abundentă, fără a se grăbi să îl pedepsească. Însă dacă acesta nu se căiește, El îl prinde și nu îl mai lasă să scape și nici nu Îl mai eliberează din cauza nedreptății sale succesive.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat: „Astfel este pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite. Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră.” [Coran, 11:102]

Dintre beneficiile hadisului:

1. Astfel, un om înțelept ar trebui să se grăbească către căință și să nu se simtă în siguranță plănuind împotriva lui Allah și persistând în săvârșirea faptelor rele și nedrepte.
2. Prin acordarea unei amânări și zăboviri asupritorilor și a negrăbirii pedepsirii lor, Allah Atotputernicul le dă lor de fapt o păsuire care îi va face să persiste în păcat și să își sporească pedeapsa, dacă nu se căiesc.
3. Asuprirea, opresiunea și nedreptatea este unul dintre motivele pentru care Allah pedepsește națiunile.
4. Dacă Allah distruge o cetate în care ar putea exista unii oameni drepți, aceștia vor fi înviați în Ziua Judecății în starea de evlavie și pietate în care ei au murit, și nu vor fi afectați în niciun fel de pedeapsa pogorâtă asupra celorlalți.

(5811)

(82) – عن ابن عباسٍ رضي الله عنهُما عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرْوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: قَالَ: «إِنَّ اللهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(82) – Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a relatat despre Domnul său, Atotputernicul, că a spus: „Allah a scris faptele bune și pe cele rele, apoi a făcut clar acest lucru. Astfel, aceluia care intenționează să facă o faptă bună, dar nu o face, Allah o va înscrie la El ca pe o faptă bună completă; iar dacă intenționează să facă o faptă bună și chiar o face, Allah o va înscrie la El cât zece fapte bune și până la de șapte sute de ori mai mult sau și mai mult. Aceluia, însă, care a intenționat să facă o faptă rea, dar nu o face, Allah o va înscrie la El ca pe o faptă bună completă; iar, dacă intenționează să facă o faptă rea și chiar o face, Allah o va înscrie ca pe o singură faptă rea.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că Allah a stabilit faptele bune, precum și pe cele rele și apoi le-a explicat celor doi Îngeri însărcinați cu aceasta cum să le înscrie:

Dacă o persoană dorește, intenționează și hotărăște să facă o faptă bună, aceasta i se va scrie ca o faptă bună, chiar dacă nu a realizat-o încă; iar dacă o și face, recompensa acesteia se multiplică de la zece până la de șapte sute de ori și chiar și mai mult. Sporirea răsplății depinde de sinceritatea din inima persoanei și de cât de mult beneficiu aduce fapta sa bună altora, și așa mai departe.

Pe de altă parte, dacă o persoană dorește, intenționează și hotărăște să facă o faptă rea și apoi renunță la ea de dragul lui

Allah, aceasta va fi scrisă ca o faptă bună. Dacă, însă, renunță la ea din cauza preocupării cu altceva, fără a accesa mijloacele care duc la împlinirea acesteia, nu îi va fi scris nimic pentru ea. Însă dacă renunță pentru că nu are posibilitatea să îi dea curs, numai intenția pentru aceasta va fi scrisă împotriva lui și dacă o împlinește, îi va fi scrisă ca o singură faptă rea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază măreața binecuvântare a lui Allah asupra acestei Națiuni Islamice, de vreme ce El le înmulțește faptele bune și le înscrie la El, în vreme ce faptele rele nu sunt înmulțite de la sine.
2. Arată importanța intenției în ceea ce privește faptele și consecințele acestora.
3. Demonstrează Harul, Bunătatea și Bunăvoința lui Allah, Atotputernicul, atunci când o persoană intenționează să facă o faptă bună și nu o realizează, Allah o scrie pentru el ca fiind o faptă bună.

(4322)

(83) – عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَنُؤَاخَذُ بِمَا عَمِلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: «مَنْ أَحْسَنَ فِي الْإِسْلَامِ لَمْ يُؤَاخَذْ بِمَا عَمِلَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَنْ أَسَاءَ فِي الْإِسْلَامِ أُخِذَ بِالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(83) – Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Un bărbat a întrebat: „O, Mesager al lui Allah, oare vom fi pedepsiți pentru ceea ce am făcut în timpul de Jahiliya (în perioada

preislamică a ignoranței)?” El a răspuns: „Cel care face bine în Islam nu va fi pedepsit pentru ceea ce a făcut în timpul Jahiliyei, iar cel care comite răul în Islam va fi pedepsit pentru faptele anterioare, cât și pentru cele ulterioare.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază meritele acceptării Islamului, și faptul că omul care acceptă Islamul și devine un musulman bun, sincer și credincios nu va fi pedepsit pentru păcatele pe care le-a săvârșit în timpul Jahiliyei, iar cel care face rău după ce intră în Islam, fie că este ipocrit, fie că renunță la Islam, va fi pedepsit pentru ceea ce a făcut atât în perioada de necredință, cât și după ce a intrat în Islam.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) erau îngrijorați de faptele pe care le săvârșiseră în timpul Jahiliyei și se temeau pentru acestea.
2. Suntem îndemnați să rămânem fermi în Islam.
3. Hadisul evidențiază meritele acceptării Islamului și faptul că aceasta anulează păcatele săvârșite anterior.
4. Apostazii și ipocriții vor fi pedepsiți pentru toate faptele pe care le-au săvârșit în timpul de Jahiliya și pentru toate păcatele pe care le-au comis după ce au intrat în Islam.

(65002)

(84) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ، كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا، وَزَنَوْا وَأَكْثَرُوا، فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لَحَسَنٌ، لَوْ تُخْبِرُنَا أَنَّ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً، فَنَزَلَ {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ}[الفرقان: 68]، وَنَزَلَت: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللهِ} [الزمر: 53]. [صحيح] - [متفق عليه]

(84) – Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Un grup de politeiști, care întrecuseră măsura în privința uciderii și a adulterului comis au venit la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-au spus: „Cele pe care tu le spui și la care chemi oamenii sunt, cu adevărat, bune. Doar dacă ne-ai putea spune că există o expiere și o modalitate de ispășire pentru păcatele pe care noi le-am comis. Și atunci a fost revelat: {Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa} [Coran, 25:68]. {Spune: „O, voi, robii Mei care ați întrecut măsura în defavoarea voastră, nu deznădăjduiți în privința Îndurării lui Allah.” Allah Iartă toate păcatele. Cu adevărat, El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].} [Coran, 39:53]. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Niște bărbați politeiști au venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și ei erau dintre cei care duseseră la extrem uciderea și comiterea adulterului și i-au spus Profetului: „Cu adevărat, cele la care tu chemi în Islam și învățăturile lui sunt un lucru bun. Însă, în ceea ce privește situația în care noi ne aflăm, politeismul și păcatele majore pe care le-am comis, există vreo ispășire pentru ele?

Atunci au fost revelate aceste două Versete, că Allah primește căința oamenilor, în pofida păcatelor lor numeroase și severe. Și dacă nu ar fi fost astfel, ei ar fi persistat în necredința și rătăcirea lor și nu ar mai fi îmbrățișat nicicum această religie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică excelența și măreția Islamului și faptul că acesta șterge păcatele comise înainte de acceptarea lui.
2. Este exprimată vastitatea Îndurării, Iertării și Indulgenței lui Allah față de robii Săi.
3. Politeismul, uciderea unui suflet pe nedrept și adulterul sunt interzise și este emisă o avertizare severă asupra celor care comit aceste păcate.
4. Căința adevărată, asociată cu sinceritate și împlinirea de fapte bune face ca toate păcatele majore să fie iertate, inclusiv necredința în Allah Preaînaltul.
5. Este interzisă disperarea și deznădejdea cu privire la Îndurarea lui Allah Preaslăvitul.

(65071)

(85) – عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنَّثُ بِهَا فِي الجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصِلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسْلَمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(85) – Hakim ibn Hizam (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Am spus: „O Mesager al lui Allah, înainte de a accepta Islamul, obișnuiam să fac fapte bune, precum caritatea, eliberarea sclavilor și menținerea legăturilor de rudenie. Voi primi răsplată pentru acele fapte?” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „Ai acceptat Islamul împreună cu faptele tale bune anterioare.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că dacă un necredincios acceptă Islamul, el este recompensat pentru faptele bune pe care le-a săvârșit în perioada de Jahiliyah, înainte de a deveni musulman, precum caritatea, eliberarea sclavilor și menținerea legăturilor de rudenie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Faptele bune ale unui necredincios nu vor fi recompensate în Viața de Apoi dacă moare în necredință.

(65016)

(86) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ، لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(86) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Allah nu nedreptățește niciun dreptcredincios în privința faptelor sale bune - El îi va da pentru ele ceea ce este bun în această lume și îl va răsplăti, de asemenea, pentru ele în Viața de Apoi. În ceea ce îl privește, însă, pe cel necredincios, acestuia i se va da recompensa sa completă în această lume, pentru faptele bune pe care le-a împlinit, dar nu de dragul lui Allah, iar când va ajunge în Viața de Apoi, el nu va mai avea nicio faptă bună pentru care să primească răsplată.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) a evidențiat binefacerile mărețe ale lui Allah față de dreptcredincioși și dreptatea pe care El o arată chiar și față de necredincioși. În ceea ce îl privește, pe cel credincios, El nu îi scade acestuia nimic din răsplată, pentru nicio faptă bună pe care o săvârșește. Dimpotrivă, El îl recompensează pentru supunerea și ascultarea sa, în această viață, iar, în plus, îi păstrează recompensa sa și în Viața de Apoi. Sau se poate să îi păstreze întreaga sa recompensă pentru Viața de Apoi. În ceea

ce îl privește pe cel necredincios, Allah îl recompensează pentru faptele sale bune sub forma lucrurilor bune pe care i le oferă în această viață, însă atunci când va ajunge în Viața de Apoi, el nu va mai avea nicio recompensă de primit. Acest lucru se datorează faptului că fapta bună care poate aduce beneficii celui care o împlinește, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, trebuie să fie săvârșită de către un dreptcredincios.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dacă o persoană moare în necredință, faptele sale bune nu îi vor fi de niciun folos în Viața de Apoi.

(65015)

(87) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلاَ أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ، وَلاَ أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيتَنِي لاَ تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً». [حسن] - [رواه الترمذي]

(87) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Allah Preaînaltul a spus: „O, Fiu al lui Adam, atâta timp cât Mă vei chema și Mă vei ruga pe Mine, Eu te voi ierta pentru păcatele pe care le-ai săvârșit, fără a le lua în seamă. O, Fiu al lui Adam, dacă păcatele tale ar ajunge până la Norii din Cer, iar tu Mi-ai cere iertare, Eu te voi

ierta, fără a le lua în seamă. O, Fiu al lui Adam, dacă ai veni la Mine cu păcate aproape la fel de mari cât Pământul apoi Mă vei întâlni pe Mine, fără a-Mi face niciun asociat, Eu îți voi da în schimb o iertare aproape la fel de mare.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Tirmidhi]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că Allah Preaînaltul a spus într-un hadis qudsi: O, fiu al lui Adam, atâta timp cât vei continua să Mă chemi și să te rogi Mie pentru îndurare, fără a deznădăjdui, îți voi acoperi și îți voi șterge păcatele, fără a le lua în seamă, chiar dacă acestea ar fi dintre păcatele majore. O, fiul al lui Adam, dacă păcatele tale ar fi atât de numeroase încât să umple ceea ce este între Cer și Pământ, cuprinzându-le din toate părțile, apoi îți vei cere iertare de la Mine, Eu îți voi ierta ție toate păcatele, fără a Îmi păsa de mărimea lor.

O, Fiu al lui Adam, dacă vei veni la Mine după moartea ta cu păcate și fapte greșite aproape la fel de mari precum Pământul, însă ai murit în monoteism, fără a Îmi face Mie niciun asociat, Eu voi întâmpina aceste păcate și fapte greșite cu o Iertare la fel de mare cât și Pământul; căci Eu sunt vast în Iertarea mea și Iert toate păcatele, în afară de politeism.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul arată Îndurarea, Iertarea și Bunătatea lui Allah Preaînaltul.
2. Este evidențiat meritul Tauhid-ului prin aceea că Allah Iartă păcatele și greșelile monoteiștilor.

3. Demonstrează pericolul politeismului, pentru că Allah nu îi iartă pe politeiști.
4. Ibn Rajab a spus: Acest Hadis cuprinde cele trei condiții prin care se poate obține iertarea păcatelor: În primul rând: ruga însoțită de speranța iertării. În al doilea rând: cererea de iertare și căință. În al treilea rând: moartea în monoteism.
5. Acest hadis face parte din ceea ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a relatat de la Domnul său și se numește hadis qudsi (sacru) sau ilahi (divin). Formularea și sensul acestuia sunt de la Allah, însă el nu deține caracteristicile unice ale Coranului care includ recitarea lui ca formă de adorare, purificarea pentru el, prezentarea lui ca o provocare pentru oameni și djinni și nici miracolele specifice Coranului etc.
6. Păcatele sunt de trei tipuri: În primul rând: Asocierea partenerilor lui Allah, pe care Allah nicicum nu o iartă. Allah Atotputernicul spune: {Oricine asociază un partener cu Allah, Allah i-a interzis Paradisul.} În al doilea rând: Nedreptățirea de către rob a propriului său sine prin păcatele pe care le comite între el și Allah, iar Allah Atotputernicul le poate ierta și trece cu vederea, dacă El Voiește. În al treilea rând: Păcatele din care Allah nu trece nimic cu vederea, și acestea presupun asuprirea și nedreptățirea oamenilor unii față de alții, iar în acest sens, este necesară retribuția legală (talionul), adică restituirea drepturilor celorlalți care au fost luate pe nedrept.

(5456)

(88) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيْ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيْ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(88) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a spus, relatând despre Allah, Atotputernicul: «Un om a săvârșit un păcat și a spus: „O, Allah, iartă-mi păcatul”, iar Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus: „Robul meu a comis un păcat, apoi și-a dat seama că are un Domn care Iartă păcatele, dar și pedepsește pentru păcate.” Apoi, el a păcătuit din nou și a spus: „Doamne, iartă-mi păcatul!”, iar Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus: „Robul meu a comis un păcat și apoi și-a dat seama că are un Domn care Iartă păcatele, dar și pedepsește pentru păcate.” Apoi din nou a păcătuit și a spus: „Doamne, iartă-mi păcatul!”, iar Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus: „Robul meu a comis un păcat și apoi și-a dat seama că are un Domn care Iartă păcatele, dar și pedepsește pentru păcate. Fă ceea ce voiești, pentru că Eu oricum te-am iertat.”» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a relatat despre Domnul său că, dacă un om comite un păcat și apoi spune „O, Allah, iartă-mi păcatul!”, Allah Preaînaltul spune: „Robul meu a comis un păcat și apoi și-a dat seama că are un Domn care Iartă păcatele, îl acoperă și îl Iartă, dar și pedepsește pentru păcate, așă că Eu l-am iertat pe el.” Apoi, omul comite din nou un păcat și apoi spune „O, Allah, iartă-mi păcatul!”, Allah Preaînaltul Spune: „Robul meu a comis un păcat și apoi și-a dat seama că are un Domn care Iartă păcatele, îl acoperă și îl Iartă, dar și pedepsește pentru păcate, așa că Eu l-am iertat pe robul Meu.” Apoi, din nou omul păcătuiește și spune „O, Allah, iartă-mi păcatul!”, și Allah Preaînaltul spune: „Robul meu a comis un păcat și apoi și-a dat seama că are un Domn care Iartă păcatele, îl acoperă și îl Iartă, dar și pedepsește pentru păcate, așa că Eu l-am iertat pe robul Meu. Lasă-l pe el să facă ceea ce el voiește, atâta timp cât de fiecare dată când comite un păcat, renunță la el, regretă și este hotărât să nu se mai întoarcă la el, însă sinele lui care îl îndeamnă la a face rău îl învinge și cade din nou în păcat. Așadar, atâta vreme cât el se comportă astfel, păcătuind și apoi căindu-se, Eu îl voi Ierta. Cu adevărat, căința șterge ceea ce este mai înainte de aceasta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază vastitatea Milei arătate de către Allah față de robii Săi și că, indiferent cât de des o persoană comite păcate, dacă se căiește și se întoarce la Allah cerându-și iertare, El îi acceptă căința.

2. Cel care, cu adevărat, crede în Allah Preaînaltul speră la iertare din partea Domnului său și se teme de pedeapsa Sa, așa că se grăbește să se căiască, dacă păcătuiește, și nu stăruie în păcat.
3. Condițiile unei căințe corecte și acceptate sunt: renunțarea la păcat, regretarea comiterii lui și hotărârea de a nu se mai întoarce la acesta. Dacă omul se căiește pentru o nedreptate săvârșită împotriva altor oameni, afectându-le proprietatea, onoarea sau viața, se mai adaugă și o a patra condiție și anume: a cere iertarea persoanei nedreptățite sau a îi restitui dreptul care i-a fost lezat.
4. Hadisul evidențiază importanța cunoașterii lui Allah, întrucât aceasta îl face pe om conștient de chestiuni legate de religia sa și astfel se căiește de fiecare dată când comite un păcat, fără a dispera și fără a persista în păcate.

(4817)

(89) – عن عَلِيٍّ قَالَ: إِنِّي كُنْتُ رَجُلًا إِذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا نَفَعَنِي اللهُ مِنْهُ بِمَا شَاءَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، وَإِذَا حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ، فَإِذَا حَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، وَإِنَّهُ حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللهَ، إِلَّا غَفَرَ اللهُ لَهُ»، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران: 135]. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

(89) – Ali (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „Sunt un om care, dacă am auzit un hadis de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Allah mi-a adus beneficiu atât cât a Voit El. Iar atunci când un companion mi-a relatat un hadis, l-am făcut să jure că este corect, iar atunci când a jurat, l-am crezut. Abu Bakr mi-a spus un hadis, și l-a relatat în mod sincer. El a spus: L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Allah îl va Ierta pe cel care face un păcat și apoi se purifică, se roagă și îi cere iertare lui Allah.” Apoi a recitat următorul Verset: „Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepți cu propriile lor suflete, își aduc aminte de Allah și Îi cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate Ierta păcatele decât Allah? - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.” (Coran 3:135) [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ahmad, Ibn Majah și Nasa'i în Al-Kubra]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că Allah îl va ierta pe cel care atunci când face un păcat, se purifică prin abluțiune, se roagă două Rakat-uri (unități de Rugăciune) cu intenția de a se căi pentru păcatul său și apoi îi cere iertare lui Allah. Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat Versetul lui Allah Preaînaltul în care El Spune: „Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepți cu propriile lor suflete, își aduc aminte de Allah și Îi cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate ierta păcatele decât Allah? - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.” (Coran 3:135)

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea de a se ruga și de a cere iertare pentru păcate.
2. Bogăția iertării lui Allah Preaînaltul și acceptarea căinței.

(65063)

(90) – عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(90) – Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Allah Preaînaltul Își întinde Mâna noaptea pentru ca omul care a păcătuit peste zi să se căiască și Își extinde Mâna ziua pentru ca omul care a păcătuit noaptea să se căiască până când Soarele va răsări din Vest.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Allah Preaînaltul acceptă căința robilor Săi. Dacă un rob comite un păcat în timpul zilei și se căiește noaptea, Allah Preaînaltul îi va accepta căința. Dacă comite un păcat noaptea și se căiește ziua, Allah îi va accepta căința. Iar El Preaînaltul Își întinde Mâna către căința robului Său, bucurându-se de ea și acceptând-o. Ușa căinței rămâne deschisă până când Soarele răsare din Vest, vestind venirea Zilei Judecății. Atunci când acesta va răsări la Vest, ușa căinței se va închide.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Căința este acceptată atât timp cât ușa rămâne deschisă, iar ușa sa este închisă atunci când Soarele răsare din Vest, iar o persoană trebuie să se căiască înainte de a muri, și anume înainte ca sufletul să ajungă în gât.
2. Nu disperați și nu vă pierdeți speranța din cauza păcatelor, pentru că Iertarea și Mila lui Allah Preaînaltul sunt nemărginite, iar ușa căinței este deschisă.
3. Condițiile căinței: Prima - oprirea din păcat, a doua - regretul facerii păcatului și a treia - hotărârea de a nu mai face acel păcat niciodată. Acestea sunt drepturile lui Allah Preaînaltul. Astfel că, pentru ca căința să fie validă, este necesar să fie dat dreptul Stăpânului, al lui Allah Preaînaltul.

(4318)

(91) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه: أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرُ، يَقُولُ: «مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟». [صحيح] - [متفق عليه]

(91) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „În fiecare noapte, în cea de-a treia parte a acesteia, Domnul nostru, Preaslăvitul și Preaînaltul, coboară la Cerurile vieții lumești și spune: «„Cine se roagă la Mine pentru

a-i răspunde? Cine Îmi cere ceva, pentru a-i da? Cine își cere iertare de la Mine, pentru a-l ierta pe el?»” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează despre faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul coboară în fiecare noapte, atunci când a mai rămas o treime din aceasta, la Cerurile vieții lumești și îi încurajează pe supușii Săi să se roage la El pentru ca El să-i răspundă celui care se roagă, și să ceară ceea ce își doresc, pentru că El îi dă celui care Îi cere, și îi îndeamnă să își ceară iertare pentru păcatele lor, căci El le Iartă supușilor Săi cei dreptcredincioși.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază meritele și virtuțile celei de a treia parte a nopții și ale rugăciunilor, rugilor și cererii de iertare din timpul acesteia.
2. Atunci când omul aude acest hadis el ar trebui să beneficieze de perioadele de timp în care rugile sunt primite și răspunse.

(10412)

(92) – عنِ النُّعمانِ بن بَشيرٍ رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ -وَأَهْوَى النُّعْمَانُ بِإِصْبَعَيْهِ إِلَى أُذُنَيْهِ-: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ

فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(92) – An-Nu'mān ibn Bașir (Allah să fie mulțumit de el) a spus, arătând cu degetele către urechile sale: «L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cu adevărat, ceea ce este halal și permis este clar și vădit, iar ceea ce este haram și interzis este clar și vădit și între ele sunt chestiuni îndoielnice pe care mulți dintre oameni nu le cunosc. Cel care evită chestiunile îndoielnice se eliberează de răspundere în ceea ce privește religia și onoarea sa, iar cel care urmează ceea ce este îndoielnic va urma ceea ce este interzis, așa cum păstorul care își paște oile în vecinătatea unei pășuni interzise este în pericolul de a intra și a paște din ea. Cu adevărat, fiecare stăpânitor are o zonă protejată (care nu trebuie întrecută), iar zona protejată a lui Allah este reprezentată de ceea ce El a interzis. Cu adevărat, în trup se află o bucată de carne, care dacă a fost bună și sănătoasă și dreaptă, întregul trup va fi drept și bun și sănătos, iar dacă este stricată, întregul trup va fi stricat și corupt; cu adevărat, aceasta este inima." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază o regulă generală, aplicabilă în toate privințele, și anume faptul că din punctul de vedere al Legii Islamice toate lucrurile se împart în trei categorii: ceea ce este în mod clar

permis, ceea ce este în mod clar interzis și chestiuni neclare și îndoielnice și a căror încadrare nu este știută de majoritatea oamenilor.

Astfel, cel care s-a ferit de chestiunile îndoielnice și neclare și-a protejat religia, depărtându-se de căderea în păcat, salvându-și tot astfel și onoarea de vorbele oamenilor care l-ar putea acuza de urmarea a ceea ce este ambiguu și îndoielnic. Iar cel care nu se depărtează de ceea ce este neclar și îndoielnic s-a expus fie căderii în păcat, fie dezonorării sale de către oameni. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) oferă o pildă pentru a evidenția situația aceluia care urmează ceea ce este neclar și îndoielnic, asemenea păstorului care își paște oile în apropierea unei bucăți de pământ protejate (și interzise) de propietarul ei, și se află în pericolul ca oile sale să pătrundă pe acest teren, datorită apropierii extreme față de acesta. Tot astfel este și situația aceluia care dă curs unor chestiuni incerte, prin aceasta apropiindu-se de ceea ce este interzis și punându-se în pericolul de a cădea în păcat. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) ne-a înștiințat că în corpul omului există o bucată de carne, și anume inima, care dacă este sănătoasă, întregul corp este sănătos, iar dacă este coruptă, întregul corp devine corupt, prin stricăciunea ei.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ne îndeamnă să ne ferim de chestiunile suspecte, ale căror reglementări ne sunt neclare.

(4314)

(93) – عن ابنِ عباسٍ رضي الله عنهُما قال: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: «يَا غُلَامُ، إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ، احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللهُ لَكَ، وَلَوِ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(93) – Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Într-o zi, mergeam călare în urma Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și el a spus: „O, băiete! Te voi învăța niște vorbe (de înțelepciune): Ai grijă de respectarea Poruncilor lui Allah și Allah va avea grijă de tine și te va proteja. Ai grijă de respectarea Poruncilor lui Allah și Îl vei găsi pe Allah înaintea ta călăuzindu-te, protejându-te, susținându-te. Dacă ceri și te rogi, cere numai de la Allah, iar când cauți ajutorul, caută ajutorul numai la Allah. Și să știi că dacă întreaga națiune s-ar aduna pentru a te ajuta cu ceva, ei nu ți-ar putea fi de folos decât cu ceea ce Allah ți-a prescris deja, și dacă s-ar aduna să îți facă vreun rău, ei nu ți-ar putea aduce nicio daună, afară de ceea ce ți-a fost scris deja de către Allah. Calemurile cu care este scris destinul s-au ridicat și filele s-au uscat.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi]

Explicarea sensurilor:

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el) relatează că într-o zi, în copilăria sa, călărea împreună cu Profetul (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și acesta i-a spus: Te voi învăța niște lucruri pe care Allah le va face folositoare pentru tine:

Ai grijă de respectarea Legilor lui Allah, urmând poruncile Sale și depărtându-te de interdicțiile Sale, astfel încât El să te găsească în acte de adorare și pietate și să nu fii găsit de El săvârșind păcate și fapte rele. Dacă tu faci acest lucru, răsplata ta va fi că Allah te va proteja de ceea ce este rău și neplăcut, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și te va sprijini în toate eforturile tale, spre oriunde te-ai îndrepta.

Și dacă dorești să ceri ceva, nu cere de la nimeni altcineva decât de la Allah, pentru că numai El, Unicul este Cel care răspunde celor care cer.

Și dacă ai nevoie de ajutor, nu căuta ajutor decât de la Allah.

Și trebuie să ai convingerea că nu ți se va putea aduce ție niciun folos, chiar dacă toți locuitorii Pământului s-ar aduna să ți-l aducă, decât dacă Allah ți l-ar fi predestinat ție; și nu ți se va întâmpla ție niciun rău, chiar dacă toți locuitorii Pământului s-ar aduna laolaltă pentru a te vătăma, decât dacă Allah ți-ar fi scris ție acel lucru.

Și că acest lucru a fost scris și predestinat de către Allah Atotputernicul conform Înțelepciunii și Cunoașterii Sale, iar ceea ce a fost scris de către Allah nu poate fi nicidecum schimbat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică importanța învățării copiilor despre chestiunile de ordin religios, precum monoteismul, etica, și altele asemenea lor.

2. Răsplata este de aceeași natură cu fapta săvârșită.
3. Poruncirea încrederii și a încredințării doar lui Allah, Unicul, căci El este Cel mai bun Ocrotitor și Protegiuitor.
4. Ni se impune să credem și să fim mulțumiți de decretarea divină și de predestinare și să recunoaștem că Allah este Cel care a predestinat totul.
5. Cel care neglijează Poruncile lui Allah, va fi părăsit de către Allah și lipsit de Protecția Sa.

(4811)

(94) – عَنْ سُفْيان بنِ عَبْدِ اللهِ الثَّقَفِيّ رضي الله عنه قال: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِاللهِ، ثُمَّ اسْتَقِمْ». [صحيح] - [رواه مسلم وأحمد]

(94) – Sufyan bin Abdullah Al-Thaqafi (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Am spus: O, Mesager al lui Allah, spune-mi ceva despre Islam ce nu mai trebuie să întreb pe nimeni altcineva decât pe tine. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „ Spune: Cred în Allah și apoi stai pe calea cea dreaptă.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Companionul Sufyan bin Abdullah (Allah să fie mulțumit de el) l-a rugat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îl învețe o vorbă ce cuprinde esența Islamului, pentru ca el să o urmeze și să nu mai întrebe pe nimeni altcineva. Așadar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa) i-a spus: „Spune: Allah este Unic, iar eu cred că El este Domnul meu și Creatorul meu, Unicul care nu are parteneri.” Apoi i se spune să Îl asculte pe Allah și să facă ceea ce Allah i-a poruncit și să se abțină de la ceea ce Allah i-a interzis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Esența religiei este de a crede în Allah și în Numele și Atributele Sale.
2. Importanța ca o persoană să se țină de calea cea dreaptă după ce a crezut în Islam și de a fi perseverent în adorare.
3. Credința este o condiție pentru acceptarea faptelor.
4. Credința în Allah include doctrinele și principiile religiei, faptele rezultate din ele și supunerea față de Allah atât în mod intrisec, cât și extrinsec.
5. Integritatea înseamnă a se ține de calea cea dreaptă prin îndeplinirea actelor obligatorii și abținerea de la cele interzise.

(65018)

(95) – عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى». [صحيح] - [متفق عليه]

(95) – Al-Numan bin Bașir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Credincioșii, în dragostea, mila și sentimentele pentru fratele lor, sunt precum un trup: dacă o

parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părţi ale corpului simt durere prin febră şi insomnie.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut clar faptul că musulmanii sunt precum un trup, în dragostea, mila şi sentimentele pentru fratele lor, iar dacă o parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părţi ale corpului simt durere prin febră şi insomnie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Drepturile musulmanilor ar trebui respectate, iar cooperarea și bunătatea între ei încurajate.
2. Credincioșii ar trebui să se iubească între ei și să se sprijine.

(4969)

(96) – عَن عُثْمَانِ بْنِ عَفَّانٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(96) – ‘Uthman ibn ‘Affan (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pentru cel care a făcut abluțiunea în cel mai bun mod cu putință păcatele au ieșit din trupul său, până și de sub unghii.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cel care a făcut abluțiunea respectând tradițiile profetice (Sunnah) și manierele ei specifice, va avea păcatele și greșelile iertate, încât păcatele îi vor ieși până și de sub unghiile de la mâini și de la picioare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul îndeamnă la concentrarea pe învățarea tradițiilor profetice specifice abluțiunii și punerea lor în practică.
2. Sunt evidențiate meritele abluțiunii în privința iertării păcatelor minore, pentru păcatele majore impunându-se cererea de iertare și căința.
3. Condiția eliminării păcatelor este realizarea abluțiunii într-o modalitate deplină și fără lipsuri, întocmai așa cum a fost îndeplinită de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
4. Iertarea păcatelor menționată în acest hadis este condiționată de evitarea păcatelor majore și cererea iertării, dacă acestea se produc. Allah Preaînaltul a spus: „Dacă vă veți feri de păcatele mari, care vă sunt interzise, vă vom ierta pentru păcatele mici ...” [Coran, 4:31].

(6263)

(97) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّا نَرْكَبُ البَحْرَ، وَنَحْمِلُ مَعَنَا القَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ، فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا، أَفَنَتَوَضَّأُ مِنَ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هُوَ الطَّهُورُ مَاؤُهُ،

الحِلُّ مَيْتَتُهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(97) – Abu Hurairah (Allah fie mulțumit de el) a relatat: „Un om l-a întrebat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): O, Mesager al lui Allah, atunci când călătorim pe mare, luăm cu noi puțină apă, iar dacă facem abluțiunea cu ea, atunci ne va fi sete. Să facem abluțiunea cu apă din mare? Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Apa mării este pură, iar animalele sale moarte sunt permise.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abi Dawud]

Explicarea sensurilor:

Un om l-a întrebat pe profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): O, Mesager al lui Allah, călătorim pe mare pentru pescuit, comerț și alte lucruri și luăm cu noi puțină apă potabilă. Dacă o folosim pentru a face abluțiunea, atunci vom rămâne fără apă și ne va fi sete. Ne este permis să facem abluțiunea cu apă din mare?

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus despre apa mării: „Apa mării este pură. Este permis a face abluțiunea cu ea și a face baie cu ea și este permis a mânca din animalele ei, pești, balene și altceva, chiar dacă acel animal plutește mort pe spate atunci când este pescuit.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un animal mort din mare este permis a fi mâncat. Ceea ce se înțelege printr-un animal mort, este un animal care trăiește în mare și a murit în mare.

2. A-i răspunde unei persoane care a întrebat cu informații mai multe decât a întrebat pentru a completa beneficiul.
3. Dacă gustul, culoarea sau mirosul apei se schimbă din cauza a unei substanțe pure, atunci apa rămâne pură atât timp cât apa își păstrează forma adevărată, chiar dacă salinitatea sau temperatura sa se schimbă.
4. Apa de mare înlătură impuritatea minoră și majoră și înlătură impuritatea ce vine de la un corp sau îmbrăcăminte pură.

(8355)

(98) – عَن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمَاءِ وَمَا يَنُوبُهُ مِنَ الدَّوَابِّ وَالسِّبَاعِ، فَقَالَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْخَبَثَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(98) – Abdullah bin Omar (Allah să fie mulțumit cu ei) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat despre apa și animalele care vin la ea, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Dacă apa are două qullah, atunci nu va avea impurități. [Sahih (hadis autentic)] - [Sunan an-Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat cu privire la puritatea apei pe care o beau animalele domestice și sălbatice. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Dacă apa a atins nivelul a unor două borcane

mari (echivalentul a 210 litri), atunci este o cantitate mare ce nu devine impură, decât dacă una dintre cele trei caracteristici se schimbă: culoarea, gustul sau mirosul din cauza impurității.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Apa devine impură dacă una dintre acele caracteristici își schimbă culoarea din cauza impurității: culoarea, gustul sau mirosul. Acest hadis este bazat pe opinia generală și nu pe specificitate.
2. Învățații sunt de acord că dacă apa se schimbă din cauza impurității, atunci este complet impură fie că este puțină sau multă.

(8357)

(99) – عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا أَتَيْتُمُ الغَائِطَ فَلاَ تَسْتَقْبِلُوا القِبْلَةَ، وَلاَ تَسْتَدْبِرُوهَا وَلَكِنْ شَرِّقُوا أَوْ غَرِّبُوا» قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّأْمَ فَوَجَدْنَا مَرَاحِيضَ بُنِيَتْ قِبَلَ القِبْلَةِ فَنَنْحَرِفُ، وَنَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى.

[صحيح] - [متفق عليه]

(99) – Abu Ayyub al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Când vă faceți nevoile, să nu vă îndreptați către Qiblah și nici să nu vă întoarceți cu spatele la ea, ci întorceți-vă către Est sau Vest.” Abu Ayyub a spus: Atunci când am ajuns în Levant am văzut că toaletele erau construite în direcția Qiblei, astfel că ne-am întors cu fețele și am cerut iertare de la Allah Preaînaltul.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat

de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a interzis oamenilor să fie îndreptați către Qiblah atunci când își satisfac nevoile și să nu se întoarcă cu spatele la ea, ci dimpotrivă să se întoarcă către Est sau Vest dacă Qiblah lor este precum a celor din Medina. Atunci Abu Ayyub (Allah să fie mulțumit de el) a spus că atunci când s-au dus în Levant au văzut că toaletele erau construite în direcția Kaabei, astfel că ei își întorceau fețele din direcția Kaabei și îi cereau iertare lui Allah Preaînaltul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Înțelepciunea acestui hadis constă în respectarea Kaabei.
2. Cererea de iertare și părăsirea locului în care un om își satisface nevoile.
3. Învățăturile bune ale Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru că atunci când a interzis ceva, a spus ceea ce e este permis.

(3078)

(100) – عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُمْسِكَنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحْ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(100) – Abu Qatada (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Niciunul dintre voi nu ar trebui să își țină

penisul cu mâna dreaptă în timp ce urinează și nici nu ar trebui să se spele cu mâna dreaptă și nu ar trebui să sufle peste vasul (din care bea apă).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat unele reguli de etichetă: este interzis pentru un bărbat să își țină penisul cu mâna dreaptă în timp ce urinează și este interzis să ne spălăm de impurități părțile intime cu mâna dreaptă, deoarece mâna dreaptă este pentru a face fapte bune. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis de asemenea suflatul peste vasul din care se bea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Explicarea prioritătii Islamului în ceea ce privește manierele curățeniei.
2. Evitați lucrurile murdare, iar dacă o persoană are de-a face cu ele, atunci să le mânuiască cu mâna stânga.
3. Onoarea și superioritatea mâinii drepte peste mâna stângă.
4. Perfecțiunea Legii Islamice și învățăturile sale complete.

(3079)

(101) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيَاشِيمِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(101) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Atunci când unul dintre voi se trezește din somn, să își sufle nasul de trei ori, deoarece diavolul își petrece noaptea în nările lui.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a îndemnat pe cel care se trezește din somn să își sufle nasul de trei ori. Suflarea nasului înseamnă inspirarea de apă pe nas și suflarea ei afară, deoarece diavolul își petrece nopțile în nări, însemnând întregul nas.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este permis pentru cel care se trezește din somn să își sufle nasul pentru a înlătura urmele diavolului din nas. Dacă omul va îndeplini abluțiunea, atunci cu atât mai mult se poruncește suflarea nasului.
2. Suflarea nasului completează beneficiul inhalării apei, deoarece inhalarea curăță interiorul nasului, iar suflarea nasului înlătură murdăria odată cu apa.
3. Acest lucru este valabil doar pentru somnul de noapte, regulă luată din expresia „a petrece noaptea”, deoarece a petrece noaptea nu poate fi făcută decât prin somnul de noapte și pentru ca acest somn va fi lung și adânc.
4. Acest hadis este dovadă că diavolul poate pune stăpânire pe o persoană, fără ca aceasta să realizeze acest lucru.

(8377)

(103) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «لَا يَقْبَلُ اللهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(103) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Allah nu va accepta rugăciunea celui care a eliminat gaze până când acesta nu va face Uudu (abluțiunea).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că una dintre condițiile validității Rugăciunii este puritatea, așadar dacă un om a făcut ceva ce anulează abluțiunea, precum defecarea, urinarea sau a dormit și vrea să se Roage, trebuie să efectueze abluțiunea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Rugăciunea unei persoane care și-a anulat abluțiunea nu este acceptată până când aceasta nu se va purifica fie prin Ghusl (abluțiunea majoră) ce implică spălarea completă a corpului sau Uudu (abluțiune minoră).
2. Abluțiunea înseamnă a lua apă, a o mișca în gură și a o scuipa, apoi a aspira apă pe nas și a o elimina, a spăla fața de trei ori, apoi a spăla mâinile și coatele de trei ori, a șterge cu mâinile ude peste cap o dată și apoi a spăla picioarele până la gleznă de trei ori.

(3534)

(104) – عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قال: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفُرٍ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وُضُوءَكَ» فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى. [صحيح بشواهده] - [رواه مسلم]

(104) – Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Omar bin Al Khattab mi-a spus: că a văzut un om făcând uudu (abluțiunea) pentru Rugăciune și nu a spălat o parte de pe picior de mărimea unei unghii. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut și a spus: „Du-te înapoi și fă uudu în mod corespunzător.” Atunci omul s-a dus înapoi și a făcut uudu din nou, apoi s-a rugat. [Hadis autentic prin relatarea lui de alți companioni] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a văzut un om care terminase de făcut uudu (abluțiunea), dar care nu spălase o parte din piciorul său de mărimea unei unghii si i-a spus arătând la partea nespălată: Întoarce-te și îndeplinește abluțiunea din nou, bine și complet, spălând fiecare parte a corpului atât cât trebuie cu apă. Astfel că omul s-a dus înapoi, și-a completat abluțiunea și apoi s-a rugat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este necesar de a lua inițiativa pentru a porunci ceea ce este corect și de a călăuzi pe cel ignorant pentru că răul duce la corupție și la adorarea sa.
2. Este obligatoriu ca fiecare parte a corpului ce trebuie

spălată în abluțiune să fie spălată bine, deoarece dacă rămâne nespălată chiar și o mică parte, abluțiunea nu este validă și trebuie repetată.

3. Legitimitatea îndeplinirii abluțiunii în mod corect și conform Legii Islamice.
4. Picioarele sunt o parte ce trebuie spălată în abluțiune și nu este suficient ca ele să fie șterse, ci trebuie spălate în mod corespunzător.
5. Părțile corpului trebuie spălate în abluțiune în mod succesiv, iar fiecare parte trebuie spălată înainte ca partea anterioară să se usuce.
6. Ignoranța și uitarea nu îl eliberează pe un om din a-și face obligația, ci îl absolvă de păcat, deoarece pentru acest om care nu și-a îndeplinit abluțiunea în mod corect din cauza ingnoranței sale, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu l-a absolvit din a-și îndeplini obligația, care este abluțiunea, ci dimpotrivă i-a poruncit să o repete.

(8386)

(105) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عنهما قَالَ: رَجَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِمَاءٍ بِالطَّرِيقِ تَعَجَّلَ قَوْمٌ عِنْدَ الْعَصْرِ، فَتَوَضَّؤُوا وَهُمْ عِجَالٌ، فَانْتَهَيْنَا إِلَيْهِمْ وَأَعْقَابُهُمْ تَلُوحُ لَمْ يَمَسَّهَا الْمَاءُ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(105) – ‘Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că: «Ne întorceam împreună cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de la Mecca la Medina, iar atunci când am trecut în drumul nostru pe lângă apă, unii oameni s-au grăbit să facă abluțiunea la timpul Rugăciunii de după-amiază (Asr). Însă ei erau atât de grăbiți, încât atunci când noi i-am ajuns din urmă, picioarele le erau uscate fără ca măcar să fi fost atinse de apă. Atunci, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Vai de călcâiele ajunse în Foc! Împliniți abluțiunea voastră pe deplin.”» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) călătorea împreună cu Companionii săi de la Mecca la Medina. Pe drum, ei au găsit apă și unii dintre Companioni s-au grăbit atât de tare să facă abluțiunea pentru a împlini Rugăciunea de Asr, până într-acolo că cel care le privea picioarele din spate putea vedea uscăciunea călcâielor lor și neatingerea lor de apă. Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: (Vor avea parte de) chin și pieire în Foc cei care nu au completat în abluțiune spălarea călcâielor lor și le-a poruncit să insiste în îndeplinirea abluțiunii în cel mai complet mod cu putință.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Obligativitatea spălării labei piciorului în decursul abluțiunii, întrucât dacă ar fi fost permisă doar ștergerea acesteia, nu ar mai fi fost avertizat cu Focul cel care omite

acest aspect.

2. Este obligatorie curățarea în întregime a părților corpului care trebuie spălate și nu îi este acceptată rugăciunea celui care a lăsat în mod intenționat sau din neglijență nespălată chiar și o mică parte a corpului care ar trebui purificată.
3. Importanța instruiri și îndrumări celui care este necunoscător.
4. O persoană învățată ar trebui să atragă atenția într-o manieră potrivită asupra consecințelor neglijării actelor de adorare obligatorii sau voluntare.
5. Mohammed Ishaq ad-Dahlawi a spus: Efectuarea corectă a abluțiunii este de trei feluri: obligatorie: spălarea o singură dată a părților corpului incluse în abluțiune, Sunnah: spălarea de trei ori, și recomandată: spălarea de trei ori, insistând asupra părților spălate.

(66392)

(106) – عن عَمْرُو بْنُ عَامِرٍ عَنْ أَنَس بن مالك قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، قُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: يُجْزِئُ أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُحْدِثْ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(106) – ‘Amr ibn ‘Amir a relatat că Anas ibn Malik a relatat: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să facă abluțiunea înainte de fiecare Rugăciune. Am întrebat: „Și cum făceați voi?” El a spus: „Abluțiunea rămâne valabilă pentru oricare dintre noi până când el o pierde.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui) obișnuia să facă abluțiunea înaintea fiecărei Rugăciuni obligatorie, chiar dacă abluțiunea sa nu fusese invalidată, pentru a obține recompensa și meritele aferente acesteia.

Este permisă împlinirea a mai mult de o Rugăciune obligatorie cu o singură abluțiune, atâta timp cât abluțiunea rămâne valabilă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să facă abluțiunea la fiecare Rugăciune, căutând astfel completitudinea și perfecțiunea.
2. Se preferă efectuarea abluțiunii pentru fiecare Rugăciune.
3. Este permis să faci mai mult de o Rugăciune cu o singură abluțiune.

(65080)

(107) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً. [صحيح] - [رواه البخاري]

(107) – Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a efectuat abluțiunea spălându-și părțile corpului (implicate în abluțiune) o singură dată. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcea abluțiunea, uneori el spăla fiecare parte a corpului implicată în abluțiune o singură dată, spălându-și fața - incluzând clătirea gurii și aspirarea apei pe nări - precum și mâinile și picioarele o singură dată. Acesta este ceea ce este absolut obligatoriu.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu să se spele o singură dată părțile corpului implicate în abluțiune, iar ceea ce întrece aceasta este considerat preferabil.
2. Permisiunea ca uneori părțile corpului implicate în abluțiune să fie spălate o singură dată.
3. Este prescris ca ștergerea capului să se facă o singură dată.

(65081)

(108) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(108) – ‘Abdullah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a efectuat abluțiunea spălând părțile corpului implicate în aceasta de două ori. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcea abluțiunea, obișnuia ca uneori să spele fiecare parte a

corpului implicată în abluțiune de două ori, spălând fața - și, inclusiv, clătirea gurii și tragerea apei în nas și suflarea lui - precum și mâinile și picioarele, de două ori.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu să se spele o singură dată părțile corpului implicate în abluțiune, iar ceea ce întrece aceasta este considerat preferabil.
2. Este permis ca uneori să se spele de două ori părțile corpului implicate în abluțiune.
3. Este prescris ca ștergerea capului să se facă o singură dată.

(65082)

(109) – عَنْ حُمْرَانَ مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضي الله عنه: أَنَّهُ رَأَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ دَعَا بِوَضُوءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ إِنَائِهِ، فَغَسَلَهُمَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْوَضُوءِ، ثُمَّ تَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْثَرَ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثًا، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ كُلَّ رِجْلٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، وَقَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(109) – Humran, sclavul eliberat al lui 'Uthman ibn' Affan a relatat că l-a văzut pe 'Uthman ibn 'Affan cerând (apă) pentru a face abluțiunea. El a turnat apă din vas în mâinile sale și le-a spălat de trei ori, apoi, cu mâna dreaptă, a luat apă și și-a clătit gura și și-a spălat nasul trăgând apă în nas și apoi suflând-o afară. Apoi și-a spălat fața de trei ori și antebrațele până la coate de trei

ori. Apoi și-a trecut mâinile umede peste cap și și-a spălat fiecare picior de trei ori. După aceea, a spus: „L-am văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcând abluțiune așa cum eu am făcut și spunând: „Dacă cineva a făcut abluțiunea așa cum și eu am făcut-o și apoi împlinește două Rakat' (două unități de Rugăciune) în timpul cărora nu este preocupat de nimic altceva, Allah îi va Ierta păcatele sale trecute.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

'Uthman ibn 'Affan (Allah să fie mulțumit de el) a transmis și exemplificat practic modul în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) împlinea abluțiunea, pentru a-l face cât mai clar. El a cerut apă într-un vas și a turnat apă în mâinile sale de trei ori, spălându-le. După aceea, și-a introdus mâna dreaptă în vas, a luat apă cu ea, a pus-o în gură și apoi a scuipat-o afară. Apoi, a aspirat apă pe nas și a suflat-o afară. Apoi, și-a spălat fața de trei ori, după care și-a spălat antebrațele până la coate de trei ori. Apoi, și-a trecut mâna umedă peste cap o singură dată. După aceea, și-a spălat picioarele până la glezne, inclusiv, de trei ori.

Când a terminat, el i-a înștiințat că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcând abluțiunea în acest mod și că le-a binevestit că acela care a făcut abluțiunea în acest mod, apoi s-a rugat două unități de Rugăciune, cu concentrare și pioșenie și evlavie în vreme ce se afla în Mâinile lui Allah în timpul îndeplinirii acestora, va fi răsplătit de către Allah pentru abluțiunea sa și pentru cele două

unități de Rugăciune îndeplinite cu devoțiune și sinceritate numai pentru El, Unicul, cu iertarea păcatelor sale anterioare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat ca o persoană să își spele mâinile înainte de a fi introduse în vasul cu apă la începutul abluțiunii, chiar dacă nu s-a trezit din somnul de peste noapte. Iar dacă s-a trezit din somnul de peste noapte, spălarea mâinilor este obligatorie.
2. Un mentor trebuie să adopte cele mai potrivite căi pentru a-l face pe cel care învață de la el să înțeleagă și să asimileze mai bine informația transmisă și printre acestea se numără și exemplificarea practică.
3. Cel care îndeplinește Rugăciunea trebuie să se detașeze de toate gândurile legate de viața lumească, întrucât perfecțiunea Rugăciunii presupune concentrarea și prezența minții și a inimii în timpul acesteia. De fapt, gândurile nu pot fi îndepărtate întru totul, însă omul trebuie să se străduiască și să nu se lase pradă acestora.
4. Este recomandat să se înceapă abluțiunea cu partea dreaptă a corpului.
5. Este prescris ca ordinea clătirii gurii, a spălării și apoi suflării nasului să fie respectată ca atare.
6. Este recomandat ca fața, mâinile și picioarele să se spele de trei ori, însă obligatoriu este o singură dată.
7. Iertare păcatelor anterioare presupune două aspecte: împlinirea abluțiunii și apoi împlinirea a două unități de Rugăciune, așa cum este menționat în hadis.

8. Fiecare parte a corpului implicată în abluțiune are o limită care trebuie udată cu apă în timpul abluțiunii. Granițele feței se întind de la linia părului până la partea inferioară a bărbiei și a bărbii (pentru bărbați), pe lungime, și de la o ureche la alta, pe lățime. Limita mâinii se întinde de la vârfurile degetelor până la cot, inclusiv, joncțiunea (cotul) dintre antebrat și partea superioară a brațului. Limita capului se întinde de la linia părului de pe părțile laterale ale feței și până la partea superioară a gâtului. Ștergerea urechilor face parte din zona capului. Limita piciorului include laba piciorului în întregime, inclusiv articulația de joncțiune (glezna) dintre laba piciorului și gambă.

(3313)

(110) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ ثُمَّ لِيَنْثُرْ، وَمَنِ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لاَ يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ». ولفظ مسلم: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسْ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(110) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Atunci când unul dintre voi se trezește din somn să facă ablutiunea, să își curețe nasul cu apă de trei ori. Și cel care s-a trezit din somn să își spele mâinele înainte de a le pune în apa pentru abluțiune pentru că nu știe ce a făcut cu

mâinile în somn.” Muslim a adăugat: „Dacă unul dintre voi s-a trezit din somn, el nu ar trebui să își pună mâinile în vasul cu apă pentru abluțiune până nu s-a spălat de trei ori, pentru că nu știe ce a făcut cu mâinile în somn.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat unele dintre regulile purității, inclusiv: Prima regulă: Cel care face abluțiunea trebuie să inspire apa în nas și să o expulzeze pe nas. A doua regulă: Cel care vrea să își curețe impuritățile ce ies din părțile lui intime cu altceva decât apa, precum pietre, atunci să o facă într-un număr impar, de minim 3 ori, iar cel mai mare număr fiind atât cât este nevoie pentru a curăța locul. A treia regulă: Cel care se trezește din somn nu trebuie să își pună mâinile în vasul cu apă pentru abluțiune până când nu și le-a spălat de trei ori în alt vas. El nu știe ce a făcut cu mâinile peste noapte, iar șeitan este posibil să fi făcut ceva cu ele ce poate strica apa și o poate face dăunătoare omului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu ca în timpul abluțiunii să se inspire apă de trei ori în nas și este obligatoriu ca ea să fie expulzată afară.
2. Este recomandat a se face istijmaar (curățarea părților intime cu pietre sau altceva în locul lor, cum ar şervețele, hârtie, etc) prin ştergerea în număr impar.
3. Legitimitatea spălării mâinilor de trei ori după trezirea din somnul de noapte.

(3033)

(111) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ البَوْلِ، وَأَمَّا الآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ» ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً، فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ، فَغَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَيْبَسَا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(111) – Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trecut pe lângă două morminte și a spus: „Ei vor fi torturați, și nu vor fi torturați pentru un păcat mare (considerat astfel de oameni). Dar păcatul este mare. Unul dintre ei nu a avut grijă să nu fie murdar de urină, iar celălalt obișnuia să bârfească”. Apoi a luat o frunză verde de palmier, a rupt-o în bucăți și a pus una pe fiecare mormânt. Ei au spus: „O Mesager al lui Allah! De ce ai facut asta? El a spus: „Sper ca pedeapsa lor să fie ușurată până când aceste bucăți de frunze se vor usca.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trecut pe lângă două morminte și a spus: Cei care se află în aceste morminte vor fi pedepsiți și nu vor fi pedepsiți pentru un păcat major conform părerii voastre, chiar dacă este major la Allah. În ceea ce îl privește pe unul dintre ei, el nu a avut grijă să își curețe hainele și corpul de urină după ce și-a făcut nevoile. Al doilea îi bârfea și calomnia pe oameni cu intenția de a cauza discordie și dușmănie printre oameni.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Bârfa și murdăria cu urină sunt păcate majore și cauze ale pedepsirii în morminte.
2. Allah Preaînaltul a revelat unele aspecte ale nevăzutului - precum pedepsirea din mormânt, drept semn al profeției Mesagerului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
3. Acest act de a rupe frunze și de a le pune pe morminte este specific Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deoarece Allah l-a informat despre condiția oamenilor din morminte, astfel încât nimeni altcineva să se compare cu el, deoarece nimeni nu cunoaște condiția oamenilor din morminte.

(3010)

(112) – عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الخَلاَءَ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الخُبُثِ وَالخَبَائِثِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(112) – Anas (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) intra la toaletă spunea: „O Doamne, caut refugiu la Tine de răi și de rele (dintre diavoli).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dorea să intre în locul unde își făcea nevoile, fie urinare sau defecare, el căuta refugiu la Allah pentru a-l proteja

de răul demonilor masculini sau feminini. Impuritățile au fost și ele interpretate ca fiind lucruri rele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Această rugă este recomandată atunci când cineva dorește să intre la toaletă.
2. Toate creaturile au nevoie ca Domnul lor să le protejeze de ceea ce le poate vătăma.

(3150)

(113) – عن عائشةَ رضي الله عنها قالتْ: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «السِّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ». [صحيح] - [رواه النسائي وأحمد]

(113) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Siuak-ul aduce purificarea gurii și Mulțumirea Domnului (tău).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Nasa'i și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează cum curățarea dinților cu bețișorul provenit din arborele de Arak, și altele asemănătoare lui, purifică gura de impurități și de mirosurile neplăcute. Totodată, aceasta este unul dintre factorii care aduc Mulțumirea lui Allah asupra robului Său, pentru că ea se constituie ca o formă de adorare și supunere față de Allah prin împlinirea Poruncilor Sale și întrucât este o formă de curățire Iubită de Allah Preaînaltul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Indică, de asemenea, meritele folosirii bețișorului pentru dinți și este o încurajare din partea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru națiunea sa de a spori utilizarea acestuia.
2. Pentru curățarea dinților cea mai indicată este folosirea bețișorului din aborele de Arak, însă periuța și pasta de dinți pot fi folosite în locul acestuia.

(3588)

(114) – عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشُوصُ فَاهُ بِالسِّوَاكِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(114) – Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se trezea noaptea își curăța gura cu Siuak (bețișorul pentru curățarea dinților). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) folosea adesea Siuak și le poruncea musulmanilor să-l folosească. Această practică a fost confirmată în momente specifice, printre care și trezitul în timpul nopții, atunci când el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să își perie și să își curățe gura cu Siuak.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul confirmă prescrierea folosirii Siuak-ului după somnul de noapte, întrucât somnul induce schimbarea mirosului gurii, iar Siuak-ul este un mijloc de curățare.
2. Se subliniază că folosirea Siuak-ului este prescrisă în conformitate cu Legea Islamică, Șaria ori de câte ori gura are un miros urât, conform semnificației de mai sus.
3. Curățenia în general este prescrisă de Legea Islamică, Șaria și face parte din Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și este una dintre manierele lăudabile.
4. Siuak-ul este folosit pentru întreaga gură, pentru dinți, gingii și limbă inclusiv.
5. Siuak-ul este o rămurică tăiată din arborele de Arak sau din alți arbori. Este folosit pentru a curăța gura și dinții, pentru a împrospăta gura și pentru a îndepărta mirosurile neplăcute.

(3063)

(115) – عن أبي هريرةَ قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، يَغْسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(115) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fiecărui musulman i se impune ca o dată la șapte zile să facă o baie generală în care să-și spele capul și corpul (în întregime).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a informat că fiecare musulman trecut de vârsta pubertății și în deplinătatea facultăților mintale trebuie să facă o baie o dată pe săptămână, în care să își spele capul și corpul, în sensul purificării și curățirii, iar cea mai bună zi pentru a face acest lucru este ziua de Vineri, așa cum reiese din unele relatări. De asemenea, baia de Vineri înainte de Rugăciunea în congregație este puternic recomandată, chiar și dacă cineva s-a îmbăiat deja Joia. Evidența, însă, care confirmă faptul că baia de Vineri nu este obligatorie este afirmația Aișei (Allah să fie mulțumit de ea): „Oamenii obișnuiau să muncească, iar atunci când mergeau la Rugăciunea de Vineri, mergeau așa cum fuseseră la muncă, și li s-a spus lor: „Ați fi făcut o baie?!” [consemnat de Bukhari]. Într-o altă relatare a acestuia se menționa că: „(Ei) miroseau urât”, adică miroseau a transpirație. Cu toate acestea, li s-a spus lor: „Ați fi făcut o baie?!”, astfel încât să existe șansa ca cât mai mulți să facă acest lucru.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază interesul și grija Islamului pentru curățenie și purificare.
2. Îmbăierea de Vineri este recomandată înainte de Rugăciunea în congregație.
3. Capul este menționat în mod expres, deși el face, de fapt, parte din corp, pentru a-i acorda mai multă atenție.
4. Îmbăierea este impusă celor care au un miros neplăcut ce i-ar putea deranja pe oameni.

5. Având în vedere virtuțiile acesteia, Vinerea este cea mai recomandată zi pentru îmbăiere.

(65084)

(116) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْخِتَانُ، وَالِاسْتِحْدَادُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَنَتْفُ الْآبَاطِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(116) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: L-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Sunt cinci acțiuni care fac parte din Fitra (natura înnăscută a omului): circumcizia, raderea părului pubian, scurtarea mustății, tăierea unghiilor și smulgerea părului axial.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază cinci acțiuni care aparțin religiei Islamului și practicilor Profeților.

Prima dintre ele este circumcizia, reprezentând pentru bărbați tăierea prepuțului, pielea în exces aflată pe capul penisului; iar pentru femei tăierea vârfului clitorisului.

Al doilea este raderea părului pubian, ceea ce înseamnă ca părul ce crește împrejurul organelor sexuale să fie îndepărtat.

Al treilea este scurtarea mustății, presupunând tăierea de către bărbați a părului care ajunge la nivelul buzei superioare, astfel încât buza să fie vizibilă.

Al patrulea este tăierea unghiilor.
Al cincilea este smulgerea părului de la axilă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Practicile Mesagerilor care Îi sunt plăcute lui Allah, de care este Mulțumit, și pe care le poruncește cheamă la perfecțiune, puritate și frumusețe.
2. Legitimitatea împlinirii acestor acte și interzicerea ignorării lor.
3. Aceste acte au numeroase beneficii religioase și laice, precum: înfrumusețarea aspectului fizic, curățarea trupului, grija pentru purificare, diferențierea de cei necredincioși și împlinirea Poruncii lui Allah.
4. În alte hadisuri au fost menționate și alte acte care fac parte din fitra, precum: creșterea bărbii, folosirea bețișorului pentru curățarea dinților (Siuak) etc.

(3144)

(117) – عَنْ عَلِيٍّ رضي الله عنه قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً وَكُنْتُ أَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَكَانِ ابْنَتِهِ فَأَمَرْتُ الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ: «يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ».

وَلِلبُخَارِيِّ: فَقَالَ: «تَوَضَّأْ وَاغْسِلْ ذَكَرَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(117) – Ali (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Eram unul dintre bărbații care avea lichid prostatic și îmi era rușine să îl întreb pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) datorită poziției fiicei sale, astfel că i-am spus lui Al-Miqdad bin Al-Asuad să îl întrebe pe Profet, iar el a spus: Să își spele

părțile intime și să facă abluțiune (uudu). Conform lui Al-Bukhari: el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: să facă abluțiune (uudu) și să își spele părțile intime. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Ali ibn Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că de multe ori îi ieșea Madhy – un lichid alb, subțire și vâscos care iese din organul sexual masculin în momente de excitare sexuală sau înaintea actului sexual. El nu știa ce să facă în această situație și îi era prea rușine să îl întrebe pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deoarece el era căsătorit cu Fatima, fiica Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel că el l-a rugat pe Al-Miqdad bin Al-Aswad să îl întrebe pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre asta. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Să își spele părțile intime și să facă abluțiune (uudu).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Deși Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) era prea rușinos să pună o întrebare, el nu a renunțat din a întreba.
2. Permisiunea de a delega o întrebare.
3. Este permis pentru o persoană să spună ceva personal despre el, chiar dacă îi este rușine, cu scopul învățării.
4. Impuritatea lichidului prostatic și necesitatea spălării sale de pe corp și haine.
5. Eliminarea lichidului prostatic este unul din lucrurile care invalidează abluțiunea.

6. Este obligatoriu a spăla penisul și testiculele așa cum este menționat în hadis.

(3348)

(118) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المؤمنينَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الجَنَابَةِ، غَسَلَ يَدَيْهِ، وَتَوَضَّأَ وُضُوءَهُ لِلصَّلاَةِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعَرَهُ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرْوَى بَشَرَتَهُ، أَفَاضَ عَلَيْهِ المَاءَ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ، وَقَالَتْ: كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، نَغْرِفُ مِنْهُ جَمِيعًا. [صحيح] - [رواه البخاري]

(118) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea), Mama dreptcredincioșilor a spus: Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcea baie după o impuritate majoră, el își spăla mâinile, făcea abluțiunea pentru Rugăciune, făcea baie și apoi își trecea mâinile prin păr. Turna apă de trei ori peste corp, apoi își spăla restul corpului. Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: Eram cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și ne spălam dintr-un singur vas, aruncând apă pe tot corpul. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dorea să se spele de impuritatea rituală, el începea prin spălarea mâinilor. Apoi efectua abluțiunea așa cum făcea abluțiunea pentru Rugăciune, apoi turna apă peste corp, apoi își

trecea mâinile prin păr până când simțea că apa a ajuns la rădăcinile părului, apoi își turna apă pe cap de trei ori și își spăla restul corpului. Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: Eu și Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuiam să ne spălăm dintr-un singur vas și turnam apa peste tot corpul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ghusl (baia rituală) este de două feluri: suficient și complet. Ghusl-ul suficient începe cu intenția de purificare, urmată de udarea întregului corp cu apă, împreună cu clătirea gurii și a nasului. Iar Ghusl-ul complet este acela făcut așa cum s-a spălat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în acest hadis.
2. Impuritatea majoră (janabah) se aplică oricui a ejaculat sau celor care au avut contact sexual, chiar dacă nu a existat ejaculare.
3. Este permis ca soții să se uite la părțile intime ale celuilalt și să se spele din același vas.

(3316)

(119) – عَنْ عَمَّارِ بنِ ياسِرٍ رضي الله عنه قال: بَعَثَنِي رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ، فَأَجْنَبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا» ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشِّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهِرَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(119) – Ammar bin Yasser (Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) m-a trimis cu ceva treabă și am devenit junub (impur sexual). M-am rostogolit în pământ așa cum face un animal. Apoi m-am dus la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-am spus asta. El a spus: „Ar fi fost suficient să faci asta” apoi a bătut pământul cu palmele o dată, a șters peste mâna dreaptă cu mâna stângă și exteriorul palmelor și fața.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis pe Ammar bin Yasser (Allah să fie mulțumit de el) într-o călătorie cu ceva treabă, dar el a devenit junub (impur sexual) ca urmare a unui contact sexual sau pentru că a ejaculat având dorințe sexuale și nu a găsit apă pentru a se spăla. El nu cunoștea regula pentru tayammum (abluțiunea uscată) în caz de impuritate majoră, dar cunoștea regula pentru impuritate minoră. El a considerat că, așa cum pentru abluțiunea minoră în caz de impuritate minoră se șterg unele părți ale corpului, așa și pentru abluțiunea majoră în caz de impuritate majoră, trebuie acoperit întreg corpul cu pământ. El și-a acoperit întreg corpul cu pământ pentru tayammum făcând o analogie cu abluțiunea majoră unde se spală întreg corpul cu apă. Atunci când s-a dus la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), el i-a povestit ce a făcut pentru a verifica dacă a procedat corect. Iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a explicat cum să se purifice atât în caz de impuritate minoră

precum după urinare, cât și în caz de impuritate majoră și anume, să bată pământul cu palmele o dată, apoi să șteargă peste mâna dreaptă cu mâna stângă și exteriorul palmelor și a feței.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este necesar a căuta apă înainte de a face abluțiunea uscată (tayammum).
2. Legalitatea abluțiunii uscate pentru cel care se află în impuritate rituală și nu poate găsi apă.
3. Abluțiunea uscată (tayammum) pentru o impuritate rituală majoră este la fel ca abluțiunea uscată pentru o impuritate rituală minoră.

(3461)

(120) – عَنْ المُغِيرَةِ رضي الله عنه قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ خُفَّيْهِ، فَقَالَ: «دَعْهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ» فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا.

[صحيح] - [متفق عليه]

(120) – Al-Mughirah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Călătoream împreună cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și m-am aplecat să îi dau jos ciorapii, iar el a spus: „Lasă-i pentru ca i-am pus după ce m-am purificat” și a șters peste ei. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla într-una dintre călătoriile sale și a făcut abluțiunea. Când a

venit rândul spălării picioarelor, Al-Mughirah ibn Shu'bah (Allah să fie mulțumit de el) și-a întins hainele pentru a-i da jos Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) încălțămintea, cu scopul de a-i spăla picioarele. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Lasă-i și nu-i da jos, deoarece mi-am pus ciorapii când mă aflam în stare de puritate. Așadar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a șters peste ciorapi în loc să își spele picioarele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Permisiunea de a șterge peste ciorapi atunci când se efectuează abluțiunea pentru o impuritate minoră (uudu), însă pentru o impuritate majoră, picioarele trebuie spălate.
2. Ștergerea se efectuează prin trecerea mâinii ude pe deasupra ciorapilor, nu pe dedesuptul lor.
3. Ștergerea peste ciorapi este necesară dacă aceștia vor fi purtați după o abluțiune completă în care o persoană și-a spălat picioarele cu apă. Ciorapii trebuie să fie puri și să acopere partea obligatorie a piciorului. Ștergerea trebuie făcută pentru o impuritate minoră și nu pentru ceva ce necesită spălare cu apă. De asemenea, ștergerea trebuie făcută în timpul reglementat de Legea Islamică, o zi și o noapte pentru rezident și trei zile și nopți pentru călător.
4. Este permis a șterge peste orice ce acoperă picioarele, precum ciorapii și alte lucruri similare.
5. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut un caracter bun și a fost un învățător bun, deoarece l-a oprit pe Al-Mughirah din a-i da ciorapii jos și i-a

explicat motivul pentru a-l învăța regula: El i-a pus când se afla într-o stare de puritate.

(3014)

(121) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المؤمنينَ رضي الله عنها أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلاَ أَطْهُرُ، أَفَأَدَعُ الصَّلاَةَ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكِ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِي الصَّلاَةَ قَدْرَ الأَيَّامِ الَّتِي كُنْتِ تَحِيضِينَ فِيهَا، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

[صحيح] - [متفق عليه]

(121) – Aișa, Mama dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea) a spus că Fatima bint Abi Hubaysh i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Sunt o femeie care continuă să sângereze chiar și după ce mi s-a terminat menstruația. Nu sunt niciodată într-o stare de puritate. Să nu mai îndeplinesc deloc Rugăciunea?" El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu, pentru că sângele acesta vine dintr-o venă și nu este menstruație. Așadar când vine menstruația, nu îndeplini Rugăciunea, iar când se termină, spală sângele și roagă-te. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Fatima bint Hubaysh l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Continui să sângerez chiar și atunci când nu sunt la menstruație. Să mă opresc din a îndeplini Rugăciunea? Se aplică aceeași regulă ca pentru menstruație? Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa) i-a spus: Este sânge istihaadah și este o sângerare patologică a uterului și nu este sânge menstrual. Consideră a fi menstruație sângele care curge în perioada de timp pe care tu o cunoști a fi cea obișnuită pentru menstruație, iar în acel timp nu mai îndeplini Rugăciunea, nu mai ține Post și nu mai îndeplini lucrurile care îi sunt interzise unei femei aflate la menstruație. Atunci când a trecut acel timp, curăță sângele, spală-ți corpul complet printr-o abluțiune majoră (Ghusl) și roagă-te.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu pentru o femeie să facă abluțiunea majoră (Ghusl) la sfârșitul menstruației.
2. Este obligatoriu pentru o femeie care are istihaadah să îndeplinească Rugăciunea.
3. Menstruație: Sângele normal care este eliminat de uter prin vulvă la o femeie adultă și care este eliminat în zile specifice.
4. Istihaadah: Sânge eliminat de uter în zile nespecifice.
5. Diferenta dintre sânge menstrual și sânge istihaadah: sângele menstrual este negru, gros și are un miros caracteristic, în timp ce sângele istihaadah este roșu, subțire și nu are miros.

(3029)

(122) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخَرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا، فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(122) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie supra sa) a spus: „Dacă unul dintre voi simte că ceva se întâmplă în abdomenul lui și nu este sigur dacă a eliberat un vânt sau nu, nu ar trebui să părăsească moscheea (împlinirea Rugăciunii) decât dacă a auzit un sunet sau a simțit vreun miros”. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat faptul că, dacă o persoană simte o mișcare în abdomen, însă nu este sigur dacă a eliminat ceva sau nu, el nu trebuie să părăsească Rugăciunea și să o întrerupă pentru a-și reînnoi abluțiunea, decât în cazul în care este convins că abluțiunea sa a fost invalidată, auzind zgomotul vântului sau simțind mirosul acestuia. Aceasta se datorează faptului că ceea ce este confirmat și evident nu poate fi invalidat de ceea ce este presupus și îndoielnic; iar el a fost sigur de starea sa de purificare, și are îndoieli în privința invalidării acesteia.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis conține unul dintre principiile Islamice și regulile de bază ale Jurisprudenței Islamice (Fiqh) și anume: Certitudinea nu poate fi înlăturată de îndoială, iar regula de bază este că lucrurile rămân așa cum sunt, până se dovedește contrariul.
2. Îndoiala nu afectează abluțiunea, iar cel care îndeplinește Rugăciunea rămâne în stare de purificare până ce în mod cert se produce un lucru care o invalidează.

(65083)

(123) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قَالَ: «إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا».

ولمسلم: «أُولَاهُنَّ بِالتُّرَابِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(123) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă un câine a băut apă din vasul vreunuia dintre voi, să-l spele de șapte ori.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit ca un vas să fie spălat de șapte ori dacă un câine își pune limba în el. Prima oară trebuie curățat și cu pământ, care să fie urmat de apă, astfel încât să fie complet curățat de impuritățile și daunele sale.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Saliva câinelui este extrem de impură.
2. Dacă un câine linge un vas, atât vasul, cât și apa din el devin impure.
3. Instrucțiunea de a curăța vasul cu pământ și repetarea curățării de șapte ori se referă la situația în care câinele linge vasul, nu la urina, excrementele sau orice alte impurități provenite de la acesta.
4. Modalitatea de curățare și purificare a vasului: Puneți în vas apă în care adăugați pământ și apoi spălați vasul folosind acest amestec.

5. Ceea ce apare în mod clar este faptul că hadisul se aplică tuturor câinilor, inclusiv celor pe care Legea Islamică, Șaria ne permite să îi ținem, precum câinii de vânătoare, de pază și cei care însoțesc vitele.
6. Săpunul și soda nu pot înlocui pământul în acest sens, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) a menționat în mod expres folosirea pământului.

(3143)

(124) – عن عُمَرَ بْنِ الخَطَّاب رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمُ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، ثُمَّ قَالَ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(124) – Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă atunci când muezinul spune: „Allahu Akbar, Allahu Akbar” (Allah este Cel mai Măreț), unul dintre voi spune (asemenea lui): „Allahu Akbar, Allahu Akbar”, iar atunci când el spune „Așhadu an la ilaha illa Allah (Mărturisesc că nu există niciun alt dumnezeu demn de a fi

adorat în afară de Allah), și el spune „Aṣhadu an la ilaha illa Allah”, apoi când (imamul) spune „Aṣhadu anna Mohammadan rasulu Allah” (Mărturisesc că Mohammed este Mesagerul lui Allah), și el repetă „Aṣ hadu anna Mohammadan rasulu Allah”, iar apoi când se spune „Hayya ‘ala as-Salah” (Veniți la Rugăciune), el spune „La haula ua la quuata illa billah” (Nu există forță și nici putere decât cu Allah), apoi când se spune „Hayya ‘ala al-falah” (Veniți la izbândă), el spune„La haula ua la quuata illa billah”, apoi când se spune, „Allahu Akbar, Allahu Akbar', el repetă „Allahu Akbar, Allahu Akbar”, iar când se spune „La ilaha illa Allah”, și el spune „La ilaha illa Allah” sincer, din inima sa, va intra în Paradis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Adanul are drept scop anunțarea oamenilor că timpul de Rugăciune a sosit, iar cuvintele acestuia comprimă bazele credinței Islamice.

În acest hadis, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază ce se impune în momentul auzirii Adanului, și anume, că cel care aude adanul trebuie să repete spunând ceea ce spune și muezinul, adică dacă muezinul spune „Allahu Akbar” și cel care aude adanul trebuie să spună „Allahu Akbar” și tot așa, excepție făcând frazele în care muezinul spune „Hayya 'ala as-Salah” și „Hayya 'ala al-falah”, când cel care aude Adanul trebuie să spună: „La haula uala quuata illa billah”.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că cel care a repetat cu sinceritate și din toată

inima ceea ce a spus muezinul în timpul adanului, a intrat în Paradis.

Sensul cuvintelor Adan-ului (chemarea la Rugăciune) este următorul: „Allahu Akbar”: adică El Preaslăvitul este mai Nobil și mai Sublim și mai Măreț decât tot și toate.

„Așhadu an la ilaha illa Allah”: Adică nu există nimic adorat întru dreptate în afară de Allah.

„Așhadu anna Mohammadan rasulu Allah”: recunosc și mărturisesc cu limba și inima mea că Mohammed este Mesagerul lui Allah, trimis de Allah Atotputernicul și el trebuie ascultat.

„Hayya ‘ala as-Salah”: adică veniți la Rugăciune, iar ceea ce spune cel care aude este „La haula ua la quuata illa billah”: adică nu există nicio modalitate de a evita ceea ce oprește de la împlinirea actelor de supunere și adorare, și nicio putere de a le da curs, și nicio capacitate de a face oricare lucru, decât cu ajutorul și facilitarea oferită de Allah Preaînaltul.

„Hayya ‘ala al-falah”: adică veniți la ceea ce vă va aduce succesul și izbânda, însemnând ceea ce vă aduce la câștigarea Paradisului și salvarea de Focul Iadului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Exprimă meritele și virtuțile repetării a ceea ce spune muezinul, cu excepția părților în care el spune: „Hayy ‘ala as-Salah” și „Hayya ‘ala al-falah”, când el trebuie să spună: „La haula ua la quuata illa billah”.

(65086)

(125) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنها أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللهَ لِيَ الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِيَ الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(125) – ‘Abdullah ibn ‘Amr ibn al-‘As (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Când auziți Muezinul, repetați ceea ce spune acesta și apoi invocați binecuvântările lui Allah asupra mea, căci oricine va invoca binecuvântările lui Allah asupra mea o dată, Allah îi va da binecuvântările Lui de zece ori. Apoi, rugați-vă la Allah să îmi dea mie al-Uasilah, care este un rang înalt în Paradis și care nu îi este destinat decât unuia dintre slujitorii lui Allah și sper că eu voi fi acela. Iar celui care a cerut pentru mine al-Uasilah, va fi permisă pentru el mijlocirea.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a îndrumat pe cei care aud Muezinul făcând chemarea la Rugăciune să repete după el și să spună așa cum spune acesta, cu excepția momentului în care spune „Hayya ’ala as-Salah” (Veniți la Rugăciune) și „ Hayya 'ala al-falah” (Veniți la izbândă), după care trebuie să spună: “La haula ua la quuata illa billah” (Nu există forță și nici putere decât la Allah). Apoi, la sfârșitul Adanului, ei ar trebui să invoce binecuvântările lui

Allah asupra Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru că oricine va invoca binecuvântările lui Allah asupra lui o dată trimițând salutări asupra sa, Allah îi va da binecuvântările Lui de zece ori pentru aceasta, trimițând salutările Sale asupra sa. Semnificația trimiterii de binecuvântări și a transmiterii de salutări de către Allah asupra robului Său este aceea că El îl elogiază dinaintea Îngerilor.

Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit să-i cerem lui Allah să-i acorde al-Uasilah, care este cel mai înalt rang din Paradis. Acesta nu se cuvine și nu va fi dat decât unei singure persoane dintre slujitorii lui Allah Atotputernicul și Profetul a spus: „Sper ca eu să fiu acela." Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că el speră aceasta din modestie, întrucât dacă acest rang poate fi acordat doar unei singure persoane, acea persoană nu ar putea fi decât el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru că el este cel mai bun om care a fost creat vreodată.

Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că oricine îl roagă pe Allah să îi dea lui al-Uasilah, va câștiga mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Îndemnarea de a repeta după muezin.
2. Hadisul subliniază meritul invocării de binecuvântări de la Allah și a transmiterii de salutări asupra Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) după ce a repetat Adanul.

3. Suntem îndemnați să cerem al-Uasilah pentru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah asupra sa) după ce am invocat binecuvântările lui Allah asupra lui.
4. Evidențierea sensului a ceea ce înseamnă „uasilah” și statutul înalt al acesteia, de vreme ce aceasta nu îi este acordată decât unei singure persoane.
5. Sunt indicate virtuțiile și meritele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), de vreme ce el a fost ales și particularizat pentru a-i fi oferit acest statut înalt.
6. Cel care a cerut ca Allah să îi ofere Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) „al-uasilah” este îndreptățit ca Profetul să mijlocească pentru el în Ziua Judecății.
7. Evidențierea modestiei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a cerut Națiunii sale (de dreptcredincioși care îl urmează) să se roage ca el să dobândească acest statut, deși îi fusese deja destinat lui.
8. Vastitatea Bunătății și Milei lui Allah, Care pentru o faptă bună, răsplătește de zece ori mai mult.

(65087)

(126) – عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(126) – Saad bin Abi Waqqas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care spune, atunci când îl aude pe muezin: „ Aș-hadu an la ilaha illallah uahdahu la șarika lahu, ua aș-hadu anna Mohammadan 'abduhu ua rasuluhu, raditu Billahi rabban ua bil-islami dinan ua bi Mohammedin nabiyyan (Mărturisesc că nimeni nu merită a fi adorat în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său și că Allah este Domnul meu, Islamul este religia mea și Mohammed este Profetul meu), va avea păcatele iertate.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că cel care spune când îl aude pe muezin: „Și mărturisesc că nimeni nu merită a fi adorat în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener” însemnând că afirm și recunosc că nu există niciun alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că orice altă divinitate este falsă. „și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său “ însemnând că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un rob care nu este adorat și un Mesager care nu minte, „și că Allah este Domnul meu” însemnând că eu cred în Divinitatea, Numele și Atributele lui Allah, „și Mohammed este Profetul meu” însemnând că eu accept tot ceea ce Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a transmis, „Islamul” însemnând toate poruncile și interzicerile, „religia mea” însemnând credință și supunere, „va avea păcatele iertate” însemând păcatele minore.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Repetarea acestei rugi la auzirea chemării la Rugăciune este unul dintre mijloacele prin care păcatele sunt ispășite. (6272)

(127) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الأَذَانِ وَالإِقَامَةِ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(127) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Ruga dintre Adan (chemarea la Rugăciune) și Iqama nu este respinsă.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat virtutea rugii între Adan și Iqama spunând că aceasta nu va fi respinsă și că va fi acceptată, așa că i-a îndemnat pe oameni să facă rugi în acel timp.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtutea rugii în acest timp.
2. Dacă cel care face ruga aderă la manierele rugii, evită neascultarea lui Allah, ia precauții împotriva căderii în dubii și suspiciune și are gânduri bune despre Allah, atunci el merită ca ruga sa să primească răspuns cu Voia lui Allah.
3. Al-Manawi a spus despre răspunsul la rugă: dacă s-au întrunit condițiile, stâlpii și eticheta rugii, iar ceva lipsește,

atunci omul nu se poate învinovăți decât pe sine.

4. Ruga va primi unul dintre următoarele răspunsuri: Fie ruga îi va fi acceptată, fie o cantitate echivalentă de rău îi va fi înlăturată, fie îi va fi șters în Viața de Apoi, iar aceasta este din Înțelepciunea și Mila lui Allah.

(5479)

(128) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ، فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟» فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(128) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Un orb a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „O, Mesager al lui Allah, nu am pe nimeni care să mă ducă la moschee.” și l-a rugat pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să-i permită să se roage acasă, iar Profetul i-a permis aceasta. Când omul a dat să plece, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a chemat înapoi și a spus: „Poți auzi chemarea la Rugăciune?” El a răspuns: „Da.” Atunci i-a zis: „Atunci răspunde-i.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Un orb a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a spus: „O, Mesager al lui Allah, sunt orb și nu am pe nimeni care să mă ajute și să mă conducă de mână

până la moschee pentru a îndeplini cele cinci Rugăciuni.”, cerându-i Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îl scutească pe el de participarea la Rugăciune în congregație la moschee, iar Profetul i-a permis aceasta. În timp ce omul se întorcea să plece, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a chemat și l-a întrebat: „Poți auzi Adan-ul pentru Rugăciune?” Omul a răspuns: „Da.” și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: „Atunci, răspunde chemării la Rugăciune.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază obligativitatea (pentru bărbați) a îndeplinirii Rugăciunii la moschee în congregație, întrucât cererea scutirii de ceva nu poate fi formulată decât dacă este vorba de un lucru obligatoriu.
2. Vorbele sale pentru cel care aude chemarea la Rugăciune, „Atunci, răspunde-i!” - în formă imperativă, indică obligativitatea împlinirii Rugăciunii în congregație la moschee, pentru că nu sunt poruncite decât chestiunile care sunt obligatorii.

(11287)

(129) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهَرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ؟» قَالُوا: لَا يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا، قَالَ: «فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الخَمْسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الخَطَايَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(129) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a auzit că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „«Ați mai observa vreo urmă de murdărie pe corpul vreunuia dintre voi, dacă ați avea un râu în fața casei în care v-ați spăla de cinci ori pe zi?» Ei au răspuns: «Nu, nu ar rămâne nicio murdărie». El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adăugat: «Acesta este exemplul celor cinci Rugăciuni, cu care Allah șterge faptele rele.»“ [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că cele cinci Rugăciuni zilnice șterg păcatele minore ale unui om precum un râu aflat în fața casei sale, care îl curăță de murdărie dacă s-ar spăla în el de cinci ori pe zi.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Această virtute se aplică doar păcatelor minore. În ceea ce privește păcatele majore, omul trebuie să se căiască pentru ele.
2. Virtutea îndeplinirii celor cinci Rugăciuni și respectarea stâlpilor, condițiilor și îndatoririlor Sunnei (calea Profetului Mohammed, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(4968)

(130) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بِن مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ العَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «الصَّلاَةُ عَلَى وَقْتِهَا»، قَالَ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «ثُمَّ بِرُّ

الوَالِدَيْنِ» قَالَ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «الجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» قَالَ: حَدَّثَنِي بِهِنَّ، وَلَوِ اسْتَزَدْتُهُ لَزَادَنِي.

[صحيح] - [متفق عليه]

(130) – Abdullah bin Masud (Allah să fie mulțumit de el) a spus: L-am întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Care faptă îi este mai dragă lui Allah? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Rugăciunea la timpul ei.” A întrebat mai departe: „Apoi care faptă?” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „bunătatea față de părinți.” A întrebat mai departe: „Apoi care faptă?” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Lupta pe Calea lui Allah.” Apoi Abdullah bin Masud a spus: „Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus despre ele, iar dacă l-aș fi întrebat mai mult, el mi-ar mai fi spus mai multe.”

[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat: „Care faptă este cea mai Iubită de Allah?” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îndeplinirea Rugăciunii la timpul prescris de Allah.” Apoi onorarea părinților prin arătarea bunătății față de ei, respectarea drepturilor acestora și ascultarea lor. Apoi Lupta pe Calea lui Allah, de a susține Cuvântul lui Allah Preaînaltul, de a apăra religia Islamului și pe musulmani și de a îndeplini ritualurile sale.

Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Spune-mi despre aceste fapte. Și dacă aș mai fi întrebat mai mult, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi-ar mai fi spus mai multe.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Faptele se diferențiază între ele în funcție de Iubirea lui Allah pentru ele.
2. Încurajarea musulmanilor de a face cele mai Iubite fapte.
3. Răspunsul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre cele mai Iubite fapte variază în funcție de circumstanțele oamenilor și de ce le este cel mai benefic.

(3365)

(131) – عَنْ عُثْمَانَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ تَحْضُرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، مَا لَمْ يُؤْتِ كَبِيرَةً، وَذَلِكَ الدَّهْرَ كُلَّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(131) – Osman (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „L-am auzit pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Orice musulman care participă la o Rugăciune obligatorie și îndeplinește abluțiunea și se apleacă cu smerenie, va avea păcatele șterse, cu excepția păcatelor majore. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că orice musulman care, atunci când intră timpul de Rugăciune, îndeplinește abluțiunea în mod complet, apoi i se supune cu inima și corpul lui Allah în Rugăciune și desăvârșește acțiunile Rugăciunii, precum aplecare, prosternare, etc, va avea

păcatele minore comise înainte șterse. Iar această binecuvântare se extinde de la o Rugăciune la alta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Rugăciunea care șterge păcate este cea pe care omul o îndeplinește cu smerenie, căutând Fața lui Allah Preaînaltul și pentru care omul îndeplinește abluțiunea în mod corect.
2. Virtutea de a persevera în acte de adorare, aceasta fiind un motiv pentru iertarea păcatelor minore.
3. Virtutea unei abluțiuni făcute corect și a smereniei în Rugăciune.
4. Importanța evitării păcatelor majore pentru ca păcatele minore să fie salvate.
5. Păcatele majore nu pot fi șterse decât prin căință.

(6254)

(132) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم كان يقول: «الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكَفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(132) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cele cinci Rugăciuni (zilnice), Rugăciunea de Vineri până la următoarea Rugăciune de Vineri și Ramadanul până la următorul Ramadan sunt o ispășire a păcatelor comise între ele, atâta timp cât păcatele majore sunt evitate.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cele cinci Rugăciuni obligatorii realizate într-o zi și o noapte, Rugăciunea săptămânală de Vineri și Postul anual în Ramadan sunt modalități de iertare a păcatelor minore, atâta timp cât sunt evitate păcatele majore. În ceea ce privește, însă, păcatele majore, precum adulterul și consumul de alcool, acestea nu sunt iertate decât prin căință și cererea de iertare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Unele păcate sunt catalogate ca fiind minore, iar altele ca fiind majore.
2. Iertarea păcatelor minore este condiționată de evitarea păcatelor majore.
3. Păcatele majore sunt acele păcate pentru care este menționată o pedeapsă specifică în această viață sau a fost emisă în privința lor o avertizare referitoare la Viața de Apoi, precum pedeapsa sau Mânierea lui Allah sau presupun amenințarea sau blestemarea celor care le-au comis, așa cum este cazul adulterului sau al consumului de alcool.

(3591)

(133) – عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ». [حسن] - [رواه أبو داود]

(133) – Amr bin Șuaib a relatat de la tatăl său, care a relatat de la bunicul său (Allah să fie mulțumit de ei) că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Impuneți-le copiilor voștri să facă Rugăciunea la vârsta de șapte ani, loviți-i (ușor - în terminologia Islamică, înțelesul cuvântului a lovi nu este același cu acela pe care îl folosim astăzi) pentru (neîndeplinirea) acesteia la zece ani și separați-i în locurile lor de dormit.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că părinții ar trebui să își învețe copiii, băieți sau fete cum să îndeplinească Rugăciunea să le poruncească să se roage atunci când îndeplinesc 7 ani. Când aceștia îndeplinesc 10 ani, ei trebuie separați în paturi și loviți ușor dacă nu îndeplinesc Rugăciunea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Învățarea copiilor mici chestiuni religioase și cum să îndeplinească Rugăciunea înainte ca aceștia să ajungă la vârsta pubertății.
2. Lovirea ușoară are drept scop disciplinarea lor și nu torturarea lor și ar trebui făcută într-un mod potrivit fiecărui copil.
3. Legea Islamică este atentă în asigurarea onoarei omului și în închiderea oricărei căi care duce către corupție.

(5272)

(134) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عنه سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «قَالَ اللهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، قَالَ اللهُ تَعَالَى: حَمِدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}، قَالَ اللهُ تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، قَالَ: مَجَّدَنِي عَبْدِي، -وَقَالَ مَرَّةً: فَوَّضَ إِلَيَّ عَبْدِي-، فَإِذَا قَالَ: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}، قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}، قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(134) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus: „Am împărțit Rugăciunea în două jumătăți între Mine și robul Meu, iar robul Meu va primi ceea ce el cere. Și dacă robul spune „Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor” Allah Atotputernicul Spune: „Robul Meu M-a lăudat”. Și când spune: „Cel Milostiv, Îndurător”, Allah Atotputernicul Spune: „Robul Meu M-a Lăudat”. Și când spune: „În Ziua de Apoi Stăpânul Cârmuitor”, Allah Atotputernicul Spune: „Robul Meu M-a Preaslăvit” – sau a Spus: „Robul Meu Mi-a încredințat treburile sale” – Și când spune: „Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor”, El Spune: Acesta este între Mine și robul Meu și robul Meu va avea ceea ce el a cerut. Iar când zice: „Pe drumul drept Tu fii-ne călăuzitor, nu pe drumul celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al celor rătăciți”, El Spune: Aceasta este pentru robul Meu, și

robul Meu va avea ceea ce el a cerut.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că Allah Preaînaltul a spus într-un hadis qudsy: „Am împărțit Surat al Fatiha în Rugăciune între Mine și robul Meu, în două jumătăți, jumătate Mie și jumătate lui.

Prima jumătate cuprinde Laudă, Elogiere și Glorificare, pentru care Eu îi voi oferi cea mai bună răsplată.

Iar cea de-a doua jumătate: rugi și rugăminți cărora le voi răspunde, dându-i cele pe care el Mi le-a cerut.

Atunci când persoana care se roagă spune: {Lauda lui Allah, al lumilor Stăpânitor}, Allah Spune: „Slujitorul Meu M-a lăudat.” Și când spune: {Cel Milostiv, Îndurător}, Allah Spune: „Slujitorul Meu M-a elogiat, M-a lăudat și a recunoscut binecuvântarea Mea atotcuprinzătoare asupra slujitorilor Mei.” Și când spune: {În Ziua de Apoi Domnul Stăpânitor}, Allah Spune: „Slujitorul Meu M-a preaslăvit - și aceasta este o mare onoare.”

Și când spune: {Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine căutăm ajutor}, Allah Spune: „Aceasta este între Mine și slujitorul Meu.”

Prima parte a acestui Verset este a lui Allah {Numai pe Tine Te adorăm} și reprezintă o recunoaștere a Divinității lui Allah și răspunsul la chemarea Sa, prin adorare, și cu aceasta se încheie jumătatea care Îi revine lui Allah.

Iar cea de-a doua jumătate a Versetului îi aparține robului

lui Allah: {Numai la Tine căutăm ajutor}, cuprinzând căutarea ajutorului la Allah și promisiunea Sa de a fi de ajutor.

Și dacă robul spune: {Pe drumul cel drept Tu fii-ne călăuzitor*, drumul celor pe care Tu i-ai binecuvântat, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, și nici al celor rătăciți}, Allah Spune: Această este ruga și o rugămintea robului Meu, și robul Meu va avea ceea ce el a cerut și ruga sa va fi acceptată.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Exprimă importanța Surei al Fatiha, de vreme ce Allah Preaînaltul a numit-o (As-Salat = Rugăciunea).
2. Evidențiază grija și afecțiunea lui Allah Preaînaltul față de robul Său, atunci când El îl laudă pe cel care Îi mulțumește, Îl elogiază și Îl glorifică și îi promite robului Său să îi ofere cele pe care I le-a cerut.
3. Această nobilă Sură însumează Lăudarea lui Allah, reamintirea Zilei Judecății, ruga îndreptată către Allah, devotarea adorării numai Lui, Unicul, ruga pentru călăuzirea către calea cea dreaptă și avertizarea cu privire la căile greșite ce ar putea fi urmate.
4. Dacă atunci când se roagă omul va resimți sensurile și semnificațiile reunite de acest hadis, aceasta îl va ajuta în sporirea pioșeniei și a unei atitudini umile, sporind concentrarea în Rugăciune.

(65099)

(135) – عن بُرَيدَةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِنَّ الْعَهْدَ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ». [صحيح] - [رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(135) – Buraydah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, diferența dintre noi și ceilalți (necredincioșii) este Rugăciunea, iar cel care a abandonat Rugăciunea a devenit necredincios.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi, Ahmad, Ibn Majah și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că legământul și angajamentul (care face diferența) între musulmani și necredincioși și ipocriți este Rugăciunea. Iar cel care o abandonează devine necredincios și cade în necredință.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază statutul măreț al Rugăciunii, de vreme ce aceasta este cea care face diferența între un dreptcredincios și un necredincios.
2. Hotărârile Islamice sunt emise pe baza situației și circumstanțelor exterioare ale oamenilor, indiferent de circumstanțele lor interioare.

(65094)

(136) – عن جابرٍ رضي الله عنه قال: سمعتُ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول: «إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكَ الصَّلَاةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(136) – Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cu adevărat, ceea ce se interpune între om și politeism și necredință (Șirk și Kufr) este părăsirea Rugăciunii.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) trimite o avertizare cu privire la părăsirea Rugăciunilor obligatorii și a înștiințat că între om și căderea în politeism și necredință nu se află decât părăsirea Rugăciunii. Rugăciunea este cel de al doilea stâlp al Islamului și are un statut măreț în Islam, iar cel care a părăsit-o negând obligativitatea ei, a căzut în necredință, conform consensului general al musulmanilor. Și oricine o abandonează în totalitate din neglijență sau lene este considerat necredincios, și a fost relatat consensul unanim al Companionilor Profetului în acest sens. Dacă, însă, o persoană o abandonează uneori și o îndeplinește alteori, ea intră, de asemenea, sub incidența acestui avertisment sever.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază importanța Rugăciunii și a consistenței în îndeplinirea acesteia, întrucât ea este cea care face diferența între necredință și credință.
2. Este o avertizare severă împotriva acelora care abandonează sau neglijează Rugăciunea.

(65093)

(137) – عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: لَيْتَنِي صَلَّيْتُ فَاسْتَرَحْتُ، فَكَأَنَّهُمْ عَابُوا ذَلِكَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَا بِلَالُ، أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَرِحْنَا بِهَا». [صحيح] – [رواه أبو داود]

(137) – Salim ibn Abu al-Ja'd (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că un om a spus: „Mi-aș dori să îmi pot găsi liniștea în Rugăciune." Iar atunci când oamenii s-au arătat nemulțumiți cu această afirmație, el a spus: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „O, Bilal, fă Iqama (chemarea pentru începerea Rugăciunii) și liniștește-ne prin ea!" [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud]

Explicarea sensurilor:

Un bărbat dintre Companionii Profetului a spus: „Mi-aș dori să fac Rugăciunea și să mă liniștesc.", iar cei dimprejur păreau să dezaprobe afirmația sa. Atunci, el a spus: L-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „O, Bilal, fă chemarea la Rugăciune (Adan-ul) și chemarea la începerea ei (Iqama), pentru a ne liniști prin ea." Acest lucru se datorează faptului că Rugăciunea presupune o relație directă și apropiată cu Allah Preaînaltul și oferă liniștire și alinare pentru suflet și inimă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Inima se liniștește în Rugăciune, deoarece aceasta presupune relaționarea directă și intimă cu Allah Preaînaltul.

2. Exprimă dezacordul pentru cel care este leneș în împlinirea actelor de adorare.
3. Cel care a îndeplinit obligațiile impuse lui și s-a eliberat și absolvit pe sine de această răspundere, va avea după aceasta un sentiment de ușurare și liniștire.

(65095)

(138) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ، سَكَتَ هُنَيَّةً قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَرَأَيْتَ سُكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ، مَا تَقُولُ؟ قَالَ «أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(138) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea Takbir (Allahu Akbar- Allah este Cel mai Mare) și făcea o pauză între Takbir și recitare. Am spus: „Fie ca mama și tatăl meu să fie sacrificați pentru tine!” Am văzut că nu vorbești între Takbir și recitare, te rog spune-mi ce spui în acea pauză.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Spun ‘Allahumma ba’id baini ual baina khatayaya kama ba’adta bainal-maṣriqi ual-maghrib; Allahumma naqqini min khatayay kath-thaubil abyad minad-danas; Allahummaghsilni min khatayaya bil-ma’i uaththalji ual-barad (O Allah, îndepărtează-mă de păcatele mele precum ai îndepărtat Estul de Vest, O Allah purifică-mă de păcatele

mele precum un veșmânt alb este curățat de murdărie, O Allah curăță-mă de păcatele mele cu apă, zăpadă și grindină.)” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea Takbir pentru Rugăciune, el făcea o pauză înainte de a spune Al-Fatihah și spunea unele rugi. Dintre aceste rugi este relatat că spunea: „Allahumma ba’id bayni uabayna khatayaya kama ba’adta baynal-maşriqi ualmaghrib, allahumma naqqini min khatayaya kama yunaqqath –thaubul - abyadu minad-danas, allahumma gh-silni min khatayaya bi ththalgi ualma’i ualbarad. (O, Allah, îndepărtează-mă pe mine de păcatele mele așa cum ai îndepărtat Estul de Vest. O, Allah, curăţă-mă [și purifică-mă] de păcate așa cum o haină albă este curățată de murdărie. O, Allah, curăţă-mă de păcate cu zăpadă, apă şi gheață.)” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se ruga la Allah Preaînaltul pentru a-l îndepărta de păcatele sale atât de mult încât nu s-ar putea întâlni cu ele, așa cum Estul nu se poate întâlni cu Vestul. Iar dacă el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) are păcate, să îl purifice de ele așa cum un veșmânt alb este curățat de murdărie și să îi spele păcatele arzătoare cu apă, zăpadă și gheață.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Recitarea rugii de deschidere în gând, chiar dacă Rugăciunea se spune cu voce tare.
2. Companionii (Allah să fie mulțumit de ei), erau dornici să cunoască starea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) atât în casa sa, cât și afară.

3. Au existat și alte forme de rugi pentru începerea Rugăciunii și este mai bine pentru o persoană să urmeze rugile despre care există dovezi că au fost spuse de către Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(3104)

(139) – عَن ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا، وَقَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الحَمْدُ»، وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(139) – Ibn Omar (Allah să fie mulţumit de el și tatăl lui) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să își ridice mâinile la nivelul umerilor și apoi spunea Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreț), apoi făcea ruku (se apleca). Iar când își ridica capul din ruku (plecăciune), își ridica mâinile și spunea: „Samia Allahu liman hamidah (Allah îi Aude pe cei care Îl Laudă), Rabbana ualakal hamd (Toată Lauda Ți se cuvine Ție Doamne).” Dar nu își ridica mâinile când se prosterna, ci își ridica mâinile când spunea Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreț) înainte de a se apleca până când Rugăciunea sa era completă. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

obișnuia ca în timpul Rugăciunii să își ridice mâinile în trei locuri: în fața umerilor sau opus umerilor, care este îmbinarea osului umărului și osul brațului.

Prima situație: Când începea Rugăciunea cu Takbir-ul (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreț) de început.

A doua situație: Spunea „Allahu Akbar” în timp ce se apleca în ruku.

A treia situație: Când își ridica capul din ruku (plecăciune) și spunea: Samia Allahu liman hamdiah (Allah îi Aude pe cei care Îl Laudă), Rabbana ualakal hamd (Toată Lauda Ți se cuvine Ție Doamne)”.

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu își ridica mâinile atunci când începea prosternarea și nici când se ridica din prosternare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Una dintre regulile ridicării mâinilor în Rugăciune este că această acțiune reprezintă înfrumusețarea Rugăciunii și Preamărirea lui Allah Preaînaltul.
2. Există dovezi că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își ridica mâinile și în a patra situație, așa cum a spus Abu Hamid al-Saidi conform lui Abu Dawud și a altora, și anume atunci când se ridica de la primul tașahud în Rugăciunile cu 3 și 4 unități de Rugăciune (Rakat).
3. De asemenea, există dovezi că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își ridica mâinile la nivelul urechilor fără a le atinge, așa cum a relatat Malik

bin Al-Huwayrith în două hadisuri sahih: „Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să își ridice mâinile până când ajungeau la nivelul urechilor sale.”

4. Combinarea recitării cu preamăriri este specifică imamului și celui care se roagă singur. Persoana care se roagă în spate spune: „Rabbana ualakal hamd (Toată Lauda Ți se cuvine Ție Doamne)”.
5. A spune „Rabbana ualakal hamd (Toată Lauda Ți se cuvine Ție Doamne)” după ruku (plecăciunea) este autentic conform exemplului Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Are 4 formule, iar aceasta este una dintre ele. Este mai bine pentru o persoană să urmeze aceste versiuni.

(3095)

(140) – عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الكِتَابِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(140) – Ubadah bin al-Samit (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Rugăciunea celui care nu recită Surat al Fatiha nu este validă.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că Rugăciunea nu este validă dacă nu se recită Surat al Fatiha, deoarece este un stâlp al Rugăciunii în fiecare Rakat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Nimic nu este comparabil cu recitarea Surei Al Fatiha, dacă omul o poate recita.
2. Rakat în care Surat al Fatiha nu este recitată nu este validă, indiferent dacă acest lucru s-a făcut în mod intenționat sau neintenționat, deoarece recitarea sa este un stâlp al Rugăciunii.
3. Recitarea Surei Al Fatiha nu mai este obligatorie dacă credinciosul a ajuns la Rugăciune în timp ce imamul se apleca în ruku.

(5378)

(141) – عن أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أنه كَانَ يُكَبِّرُ فِي كُلِّ صَلَاةٍ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ وَغَيْرِهَا، فِي رَمَضَانَ وَغَيْرِهِ، فَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ، ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، قَبْلَ أَنْ يَسْجُدَ، ثُمَّ يَقُولُ: اللهُ أَكْبَرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْجُلُوسِ فِي الِاثْنَتَيْنِ، وَيَفْعَلُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ، حَتَّى يَفْرُغَ مِنَ الصَّلَاةِ، ثُمَّ يَقُولُ حِينَ يَنْصَرِفُ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنِّي لَأَقْرَبُكُمْ شَبَهًا بِصَلَاةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنْ كَانَتْ هَذِهِ لَصَلَاتَهُ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا. [صحيح] - [متفق عليه]

(141) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a relatat: „El obișnuia să spună Takbir în fiecare Rugăciune, indiferent dacă era o Rugăciune obligatorie sau voluntară, în timpul

Ramadanului sau în afara acestuia. El spunea Takbir când se ridica și spunea Takbir când se înclina. Apoi, spunea: „Sami'a Allahu liman hamidah" (Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă). După care spunea: „Rabbana ua laka al-hamd" (Domnul nostru, Laudă Ție) înainte de a se prosterna. Apoi, spunea: „Allahu Akbar" (Allah este Cel mai Măreț) în timp ce cobora la prosternare. Apoi, spunea Takbir la ridicarea capului din prosternare, și spunea Takbir când cobora în prosternare și apoi din nou spunea Takbir când ridica în sus capul din prosternare. Apoi, el spunea Takbir la ridicarea din poziția șezând după primele două Rakat (unități de Rugăciune); și făcea asta în fiecare Rakat până când termina Rugăciunea." Apoi, după ce a terminat Rugăciunea, a spus: „Și jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, că dintre voi eu sunt cel care se aseamănă cel mai mult Rugăciunii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și acesta a fost modul în care el și-a îndeplinit Rugăciunea, până ce a părăsit această lume." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) descrie o parte din Rugăciunea Profetului. El ne înștiințează că atunci când el se ridica și stătea în picioare pentru Rugăciune, spunea Takbir al-ihram (Takbirul de deschidere a Rugăciunii). Apoi, el spunea, de asemenea, Takbir atunci când se apleca pentru Ruku', când cobora în prosternare, când se ridica din prosternare, când cobora în a doua prosternare, când își ridica

capul din ea și când se ridica din primele două Rakat (unități de Rugăciune), după ce stătuse așezat pentru primul Tașahud în Rugăciunea compusă din trei sau patru Rakat. Apoi, el făcea la fel pe parcursul întregii Rugăciuni, până ce o termina. În timp ce își îndrepta spatele din Ruku' el spunea: „Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă”, iar când era drept spunea: „Domnul nostru, Laudă Ție.”

Apoi, după ce a terminat Rugăciunea, Abu Hurairah a spus: Și jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, că dintre voi eu sunt cel care se aseamănă cel mai mult Rugăciunii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și acesta a fost modul în care el și-a îndeplinit Rugăciunea, până ce a părăsit această lume.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Takbirul trebuie spus la fiecare mișcare de ridicare sau coborâre în Rugăciune, cu excepția ridicării din Ruku‘, atunci când trebuie să spună: Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă.
2. Companionii erau dornici să urmeze exemplul Profetului și să păstreze Tradițiile acestuia (Sunnah).

(65098)

(142) – عن ابنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: عَلَى الْجَبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا نَكْفِتَ الثِّيَابَ وَالشَّعَرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(142) – Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Mi-a fost poruncit să mă prosternez pe șapte oase: pe frunte, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a arătat la nasul său, ambele mâini, ambii genunchi și degetele de la ambele picioare și să nu îmi strâng hainele (pe mine) sau părul. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că Allah i-a poruncit ca atunci când se roagă să se prosterneze pe șapte părți ale corpului. Acestea sunt:

Prima parte: Fruntea - partea feței ce se află deasupra nasului și a ochilor. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a arătat cu mâna la nasul său, indicând faptul că fruntea și nasul sunt una dintre cele șapte părți, spunând că în prosternare persoana atinge pământul cu nasul său.

A doua și a treia parte: mâinile.

A patra și a cincea parte: genunchii.

A șasea și a șaptea parte: degetele de la picioare.

Ne-a poruncit ca în prosternare să nu ne legăm părul și nici să ne legăm hainele cu scopul de a le proteja. Ci, mai degrabă, să le lăsăm libere pentru a cădea împreună cu restul părților din corp.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu să ne prosternăm în Rugăciune pe cele șapte părți ale corpului.

2. Strângerea hainelor sau a părului în Rugăciune este considerată o faptă neplăcută.
3. Persoana care se roagă trebuie să fie liniștită în Rugăciune, prosternându-se prin punerea celor șapte părți ale corpului pe sol și rămânând așa până când face dhikr-ul prescris.
4. Interzicerea legării părului este specifică bărbatului, nu femeii, deoarece în timpul Rugăciunii, femeii îi este poruncit să se acopere.

(10925)

(143) – عَن أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ عَبَسَةَ رضي الله عنه أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ العَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(143) – Abu Umamah a relatat: „Amr ibn ‘Abasah (Allah să fie mulțumit de el) mi-a spus că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Domnul Stăpânitor este cel mai aproape de robul Său în ultima parte a nopții. Așa că dacă poți fi dintre cei care Îl pomenesc pe Allah în acea vreme, fă aceasta.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) informează că Allah, Cel Preaslăvit, este cel mai aproape de robul Său în ultima treime a nopții. Așa că, dacă tu, o, cel

dreptcredincios, reușești aceasta și poți, fii dintre cei care Îl adoră pe Allah, se roagă, Îl pomenesc pe El și își cer iertare în aceste momente; pentru că, într-adevăr, aceasta este o chestiune ale cărei foloase ar trebui să fie trase și să se străduiască în acest sens.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Musulmanul este îndemnat să Îl Pomenească pe Allah în ultima parte a nopții.
2. Diversele perioade de timp se disting unele față de altele în ceea ce privește virtuțile lor în Pomenirea lui Allah, rugi și Rugăciuni.
3. Mirak a spus referitor la diferența dintre afirmația Profetului: „cel mai aproape este Allah de robul Său” și afirmația sa „cel mai aproape este un rob de Domnul său atunci când se prosternează”, că în primul caz s-a dorit indicarea momentului în care Domnul este cel mai aproape de robul Său, și anume în mijlocul nopții; iar în al doilea caz se face referire la starea în care robul devine cel mai aproape de Domnul său, care este starea de prosternare.

(3236)

(144) – عن جَرِيْر بنِ عبدِ الله رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً -يَعْنِي الْبَدْرَ- فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَتِهِ، فَإِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» ثُمَّ قَرَأَ: «{وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ}»

[صحيح] - [متفق عليه]

(144) – Jarir bin Abdullah (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Eram cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar el s-a uitat la lună (luna plină) într-o noapte și a spus: Într-adevăr îl vei vedea pe Domnul tău la fel cum vezi această lună. Dacă poți să nu neglijezi o Rugăciune înainte de răsărit și înainte de apus, atunci fă asta. Apoi a recitat: „{și preamărește-L cu Laudă pe Stăpânul tău, înainte de răsăritul Soarelui și înainte de asfințit [Rugăciunile de Fajr, Dohor, Asr]}." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Companionii se aflau cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) când într-o noapte el s-a uitat la lună, în noaptea de 14 (conform calendarului Islamic) și a spus: Credincioșii îl vor vedea pe Domnul lor fără niciun dubiu, cu ochii lor și nu vor simți oboseală sau greutăți atunci când îl vor vedea pe El, Preaînaltul. Apoi Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Elimină motivele care te distrag de la Rugăciunea de dimineață (Fajr) și de la Rugăciunea de după-amiază (Asr) dacă ai această posibilitate și îndeplinește-le la timpul lor și într-un grup, deoarece acesta este unul motivele ce duc la vederea Feței lui Allah Preaînaltul. Apoi El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat Versetul: {preamărește-L cu laudă pe Stăpânul tău, înainte de răsăritul Soarelui și înainte de asfințit [Rugăciunile de Fajr, Dohor, Asr];}.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Vești bune pentru credincioși. Ei Îl vor vedea pe Allah

Preaînaltul în Paradis.

2. Dintre metodele de Chemare la Islam sunt: accentuare, încurajare și oferirea de exemple.

(5657)

(145) – عن أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قَالَ: «مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» [صحيح] - [متفق عليه]

(145) – Abu Musa al-Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care îndeplinește cele două Rugăciuni răcoritoare (Fajr și 'Asr) va intra în Paradis." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a îndemnat pe oameni să fie statornici în a îndeplini cele două Rugăciuni reci (Fajr și 'Asr) și le-a dat vești bune celor care le îndeplinesc la timpul lor, în congregație, că acestea sunt un motiv de a fi primiți în Paradis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtutea îndeplinirii Rugăciunilor Fajr și Asr deoarece Fajr este prescrisă atunci când oamenii dorm, iar Asr este prescrisă atunci când oamenii sunt ocupați cu munca. Iar cel care le îndeplinește, are mai multe șanse să îndeplinească și restul Rugăciunilor.
2. Rugăciunile Fajr și Asr sunt numite cele două Rugăciuni

răcoritoare pentru că Rugăciunea Fajr are răceala nopții, iar Rugăciunea Asr are răceala zilei, și chiar și când este vreme caldă, timpul lor este mai răcoros.

(4198)

(146) – عن جُنْدُب بن عبدِ الله القَسْرِي رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللهِ، فَلَا يَطْلُبَنَّكُمُ اللهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبْهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكْهُ، ثُمَّ يَكُبَّهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(146) – Jundub ibn ‘Abdullah al-Qasri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care s-a rugat Rugăciunea de Fajr se află sub Protecția lui Allah; așadar, nu atentați la ceea ce se află sub protecția lui Allah în niciun fel, căci pe acela care încalcă protecția Sa în orice privință, Allah îl va prinde și îl va arunca cu fața în Focul Iadului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că cel care se roagă Rugăciunea de Fajr se află sub protecția, Grija și Paza lui Allah, Care îl apără și îl protejează.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat cu privire la încălcarea și anularea acestui legământ, fie prin neîndeplinirea Rugăciunii de Fajr, fie prin atacarea sau agresarea celor care o împlinesc. Astfel, cel care dă

curs acestora a anulat această poziție privilegiată (și protecție) și merită amenințarea cruntă că Allah îi va cere socoteală pentru drepturile care I-au fost încălcate și mai apoi îl va arunca cu fața în Focul Iadului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Evidențierea importanței Rugăciunii de Fajr și a meritelor și virtuților acesteia.
2. Avertizarea severă cu privire la atacarea sau agresarea celui care se roagă Rugăciunea de Fajr.
3. Răzbunarea lui Allah Preaînaltul față de cei care îi agresează pe robii Săi cei dreptcredincioși.

(5435)

(147) – عن بُرَيدَة بن الحصيب رضي الله عنه أنَّه قال: بَكِّرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(147) – Buraydah ibn al-Hasib (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Împliniți devreme Rugăciunea de Asr, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceluia care abandonează Rugăciunea de Asr, îi vor fi anulate faptele.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat cu privire la întârzierea Rugăciunii de Asr până ce timpul destinat acesteia este depășit și asupra faptului că aceluia

care face aceasta îi vor fi invalidate faptele, devenind astfel nule și fără nicio valoare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul îndeamnă la îndeplinirea Rugăciunii de Asr la începutul timpului destinat acesteia și grăbirea în acest sens.
2. Aceasta este o avertizare severă pentru acela care abandonează Rugăciunea de Asr. În comparație cu alte rugăciuni, amânarea și întârzierea acesteia este un lucru mai grav, deoarece Asr este „Rugăciunea de mijloc" la care se face referire în mod expres în Cuvântul lui Allah: „Efectuați Rugăciunile [obligatorii] cu sârguință, [în special] Rugăciunea de la mijloc [Asr]!" [Coran, 2:238].

(6261)

(148) – عن أنسِ بن مالك رضي الله عنه عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي} [طه: 14]».

[صحيح] - [متفق عليه]

(148) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care a uitat să îndeplinească Rugăciunea, să o îndeplinească atunci când își aduce aminte; și nu există nicio altă modalitate de ispășire (expiere) în afară de aceasta: „Și împliniți Rugăciunea pentru pomenirea Mea." [Coran, 20:14].

[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că cel care a uitat să îndeplinească o anumită Rugăciune obligatorie până ce a ieșit timpul destinat acesteia, trebuie ca atunci când își amintește să se grăbească să o recupereze. Păcatul neîndeplinirii acesteia nu poate fi anulat și iertat decât prin îndeplinirea Rugăciunii atunci când omul își amintește. În Nobila Sa Carte, Allah Spune: {„(...)și împlinește Rugăciunea [As-Salat], pentru pomenirea Mea!”} [Coran, 20:14], adică săvârșiți Rugăciunea uitată imediat ce vă amintiți de ea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Evidențiază importanța Rugăciunii și ne îndemnă să nu fim neglijenți în îndeplinirea și recuperarea ei.
2. Nu este permisă întârzierea Rugăciunii în mod intenționat până atunci când trece timpul ei, fără a avea un motiv întemeiat.
3. Este obligatoriu ca cel care a uitat să îndeplinească Rugăciunea atunci când își amintește și cel care dormea, atunci când se trezește.
4. Obligativitatea recuperării imediat a Rugăciunilor pierdute, chiar dacă se face într-o perioadă de timp în care Rugăciunea este interzisă în mod normal.

(65088)

(149) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِنَّ أَثْقَلَ صَلَاةٍ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْوًا، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ آمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ آمُرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَنْطَلِقَ مَعِي بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزَمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(149) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, cea mai grea Rugăciune pentru ipocriți este rugăciunea de seară (al-'Ișa) și rugăciunea de dinaintea răsăritului Soarelui (al-Fajr); și dacă ar ști câte binecuvântări sunt în acestea, ei ar veni să le împlinească chiar și dacă ar trebui să se târască pe genunchi. Aproape că mă gândeam să cer să fie făcută Chemarea la Rugăciune și să desemnez pe cineva să o conducă în locul meu, apoi să merg împreună cu un grup de bărbați cu torțe aprinse la cei care nu sunt prezenți la Rugăciune și să dau foc caselor în care ei se află.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) înștiințează despre ipocriți și lenevirea lor atunci când trebuie să participe la Rugăciune, mai ales în cazul Rugăciunilor de 'Ișa și de Fajr; și că dacă aceștia ar ști cât de mare este răsplata pentru participarea la ele în congregație împreună cu ceilalți musulmani, ar participa la ele chiar dacă ar trebui să vină târându-se pe genunchi asemenea copiilor care merg de-a bușilea.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se gândise chiar să poruncească să fie făcută Chemarea la Rugăciune și altcineva să o conducă în locul lui, apoi oameni purtând torțe aprinse să meargă împreună cu el la bărbații care nu fuseseră prezenți la rugăciunea în congregație și să dea foc caselor în care ei se aflau; și aceasta datorită severității păcatului săvârșit de ei prin aceasta. El nu a făcut acest lucru deoarece în casele acestora se aflau și femei și copiii nevinovați, precum și alții care aveau probabil motive întemeiate pentru a lipsi și care nu comiseseră astfel niciun păcat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Gravitatea omiterii (de către bărbați) a obligativității de a participa la Rugăciunea în congregație la moschee.
2. Prin actele de adorare vădite, ipocriții nu urmăreau decât fățărnicia prin afișarea în fața oamenilor și faima și nu veneau la Rugăciune decât atunci când ei erau văzuți de către aceștia.
3. Răsplata măreață a realizării Rugăciunilor de 'Ișa și Fajr la moschee, până într-acolo încât ele merită să fie împlinite în moschee, chiar dacă omul ar fi să meargă târându-se pe genunchi.
4. Împlinirea regulată a Rugăciunilor de 'Ișa și Fajr la moschee este o formă de protejare împotriva ipocriziei, iar evitarea participării la acestea este un atribut specific ipocriților.

(3366)

(150) – عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ ظَهْرَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(150) – Ibn Abi Awfa (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra) își ridica spatele din Ruku' (plecăciune), el spunea: „Sami'a Allahu liman hamidah, Allahumma rabbana laka al-hamd mil'a as-samauat ua mil'a al-ard ua mil'a ma și'ta min șay'in ba'd.” (Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă. O, Allah, Domnul nostru, Ție Ți se cuvine Lauda care umple Cerurile, precum umple și Pământul și umple tot ceea ce Tu Ți-ai dori mai mult de acestea). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își ridica spatele din Ruku 'în Rugăciune, el spunea: „Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă”, adică, oricui Îl Laudă pe Allah Atotputernicul, Allah Preaînaltul îi va răspunde. S-a spus: laudându-l și răsplătindu-l. Apoi, el l-a Lăudat pe Allah spunând: „O, Allah, Domnul nostru, Ție Ți se cuvine Lauda care umple Cerurile, precum umple și Pământul și umple tot ceea ce Tu Ți-ai dori mai mult de acestea.” O Laudă care umple Cerurile și Pământurile și ceea ce se află între acestea și umple orice Voiește Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul exemplifică ce trebuie să spună cel care face Rugăciunea atunci când ridică capul din plecăciune (ruku').
2. Prescrierea căutării deplinătății și liniștii după ridicarea din Ruku‘, pentru că o persoană nu poate spune acest dhikr decât dacă el manifestă moderație și liniștire în timp ce stă ridicat.
3. Acest dhikr este prescris să fie rostit în toate Rugăciunile, fie ele obligatorii sau voluntare.

(65101)

(151) – عن حُذَيْفَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(151) – Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca între cele două prosternări din Rugăciune să spună: „Rabbi ighfir li, rabbi ighfir li” (Domnul meu, iartă-mă; Domnul meu, iartă-mă!). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Ahmad, Ibn Majah și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) stătea așezat între cele două prosternări, spunea: „Domnul meu, iartă-mă; Domnul meu, iartă-mă!” în repetate rânduri.

„Domnul meu, iartă-mă!” reprezintă cerința robului pentru Domnul său, ca El să îi șteargă păcatele și să îi ascundă greșelile.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este prescrisă rostirea acestei rugi între cele două prosternări, atât în Rugăciunile obligatorii, cât și în cele voluntare.
2. Este preferabilă repetarea frazei: „Doamne, iartă-mă!”, însă obligatorie este rostirea ei doar o singură dată.

(65104)

(152) – عن ابنِ عباسٍ رضي الله عنهما: كان النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم يقول بَينَ السَّجدَتَينِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي». [حسن بشواهده – رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(152) – Ibn ʻAbbas (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Între două prosternării, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună: „Allahumma -ghfir ly (o, Allah, iartă-mă), ua -rhamny (și ai Milă de mine), ua 'afiny (și oferă-mi siguranța), ua -hdini (și călăuzește-mă), ua -rzuqny (și îndestulează-mă). [Hadis bun prin relatarea lui de alți companioni] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fire asupra sa) obișnuia ca între cele două prosternări din timpul Rugăciunii să facă aceste cinci rugi, cerând cele de care musulmanul are nevoie în mod stringent. Acestea cuprind atât binele acestei lumi, cât și pe cel al Vieții de Apoi, precum: cererea iertării, a

acoperirii păcatelor și a trecerii lor cu vederea; pogorârea milei și îndurării; garantarea siguranței și a protejării de suspiciuni în religie, dorințe deșarte, boli și maladii; cererea de la Allah a călăuzirii către ceea ce este bun și drept și întărirea întru aceasta; precum și cererea de la El a celor necesare traiului în această viață, incluzând credința, știința folositoare, faptele bune și proviziile și curate din punct de vedere al Legislației Islamice.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Această rugă este prescrisă a fi îndeplinită atunci când se stă așezat între cele două prosternări din timpul Rugăciunii.
2. Hadisul subliniază excelența acestor rugi, care reunesc binele acestei vieți cu binele Vieții de Apoi.

(10930)

(153) – عَنْ حِطَّانَ بْنِ عَبْدِ اللهِ الرَّقَاشِيِّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ صَلَاةً، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أُقِرَّتِ الصَّلَاةُ بِالْبِرِّ وَالزَّكَاةِ، قَالَ: فَلَمَّا قَضَى أَبُو مُوسَى الصَّلَاةَ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ فَقَالَ: أَيُّكُمُ الْقَائِلُ كَلِمَةَ كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: فَأَرَمَّ الْقَوْمُ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمُ الْقَائِلُ كَلِمَةَ كَذَا وَكَذَا؟ فَأَرَمَّ الْقَوْمُ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ يَا حِطَّانُ قُلْتَهَا؟ قَالَ: مَا قُلْتُهَا، وَلَقَدْ رَهِبْتُ أَنْ تَبْكَعَنِي بِهَا، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا قُلْتُهَا، وَلَمْ أُرِدْ بِهَا إِلَّا الْخَيْرَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ تَقُولُونَ فِي صَلَاتِكُمْ؟ إِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَنَا فَبَيَّنَ لَنَا سُنَّتَنَا وَعَلَّمَنَا صَلَاتَنَا، فَقَالَ: «إِذَا صَلَّيْتُمْ فَأَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ، ثُمَّ لِيَؤُمَّكُمْ أَحَدُكُمْ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذْ قَالَ: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}

[الفاتحة: 7]، فَقُولُوا: آمِينَ، يُجِبْكُمُ اللهُ، فَإِذَا كَبَّرَ وَرَكَعَ فَكَبِّرُوا وَارْكَعُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَرْكَعُ قَبْلَكُمْ، وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ»، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بِتِلْكَ، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، يَسْمَعِ اللهُ لَكُمْ، فَإِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَإِذَا كَبَّرَ وَسَجَدَ فَكَبِّرُوا وَاسْجُدُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَسْجُدُ قَبْلَكُمْ وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ»، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بِتِلْكَ، وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ فَلْيَكُنْ مِنْ أَوَّلِ قَوْلِ أَحَدِكُمُ: التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(153) – Hittan ibn' Abdullah ar-Raqashi a relatat: Am făcut Rugăciunea împreună cu Abu Musa al-Ash'ari, iar când eram în Taşahud, unul dintre oameni a spus: „Rugăciunea a fost impusă în asociere cu arătarea bunătății și bunăvoinței și cu Zakat-ul”. După ce Abu Musa a terminat Rugăciunea și a spus as-salam s-a întors către oameni și a spus: „Care dintre voi a spus asta?” și liniștea s-a așezat peste oameni. El a spus din nou: „Care dintre voi a spus asta?” și liniștea s-a așezat din nou asupra oamenilor. Apoi el a spus: „O, Hittan, oare tu ai spus asta?” Hittan a raspuns: „Nu, nu eu am spus-o. M-am temut că ai putea fi supărat pe mine, din cauza asta.” Atunci, unul dintre oameni a spus: „Eu am fost cel care am spus asta și nu am făcut-o decât cu cea mai bună intenție.” Abu Musa a spus: „Oare nu știți voi cum trebuie spuse Rugăciunile voastre? Cu adevărat, Mesagerul

lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ni s-a adresat nouă, explicându-ne Sunnah și învățându-ne Rugăciunea noastră și ne-a spus : „Când vă Rugați, îndreptați rândurile și puneți-l pe unul dintre voi să vă conducă în Rugăciune și când acesta spune Takbir, spuneți și voi Takbir după el; iar atunci când recită {Nu dintre cei pe care Tu Te-ai mâniat și nici dintre cei rătăciți} [Surat al-Fatiha: 7], spuneți „Amin (O, Allah, Răspunde rugii noastre)”, și Allah vă va Răspunde. Iar dacă el a spus Takbir și s-a plecat, spuneți și voi Takbir și plecați-vă și (fiți cu băgare de seamă că) imamul se pleacă înaintea voastră și se ridică înaintea voastră. Apoi, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceasta corespunde aceleia.” Și când el spune: „Sami’a Allahu liman hamidah” (Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă), voi trebuie să spuneți: „Rabbana laka al-hamd” (O Allah, Domnul nostru, toată Lauda Ți se cuvine numai Ție), iar Allah vă va Auzi, căci Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus prin intermediul Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah asupra sa): Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă. Iar când el spune Takbir și se prosternează, trebuie să spuneți și voi Takbir și să vă prosternați, (și fiți cu băgare de seamă că) Imamul se prosternează înaintea voastră și se ridică înaintea voastră. Apoi, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah asupra sa) a spus: „Acesta corespunde aceleia.” Și când el stă pentru Taşahud, primele cuvinte ale fiecăruia dintre voi să fie: „Attaḥiyyatu lilah uas-salauatuatu-tayyibat. Assalamu 'alayka 'ayyuh an-nabiyyu ua raḥmatullahi ua baRakatuhu. Assalamu 'alayyna ua 'ala 'ibadillahi as-saliḥin. Aşhadu an la 'ilaha illa

Allah ua aṣhadu anna Mohammadan 'abduhu ua rasuluh.” (Toate salutările, tot ceea ce este bun și toate rugăciunile sunt pentru Allah. Pacea fie asupra ta, o, Profetule, și Mila și Binecuvântările lui Allah. Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor slujitorilor drepți ai lui Allah. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este slujitorul și Mesagerul Său).”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Companionul Abu Musa al-Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el) a făcut Rugăciunea. Când stătea așezat pentru Tașahud, unul dintre cei care se ruga în spatele lui a spus: Rugăciunea este menționată în Coran alături de bunăvoință și Zakat. Când Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el) a terminat Rugăciunea, s-a întors către cei pe care îi condusese în Rugăciune și i-a întrebat: „Care dintre voi a făcut această afirmație: Rugăciunea este menționată în Coran alături de bunăvoința și Zakah?! Însă au tăcut cu toții și nu a vorbit niciunul dintre ei. A repetat încă o dată întrebarea și nimeni nu i-a răspuns. Atunci Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Poate că tu, o, Hittan, ai spus asta?! El a făcut aceasta pentru că Hittan era curajos și apropiat de el, așa că suspiciunea exprimată față de el nu l-ar fi rănit, însă l-ar fi determinat pe adevăratul făptuitor să își recunoască fapta. Hittan a negat acest lucru și a spus: M-am temut că s-ar putea să mă acuzi de asta, crezând că eu am spus-o. Atunci, unul dintre oameni a spus: Eu am spus-o și nu am intenționat prin ea decât ceea ce este bun. Apoi, Abu Musa,

învățându-l, a spus: Oare nu știți ce trebuie spus în Rugăciunile voastre?! - arătându-și dezaprobarea. Apoi, Abu Musa i-a înștiințat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) li s-a adresat odată, explicându-le Legea lor și învățându-i Rugăciunea și le-a spus:

Când vă Rugați, îndreptați rândurile și stați drepți, apoi oamenii trebuie să desemneze pe unul dintre ei să îi conducă în Rugăciune. Și când acesta spune Takbir al-ihram la începutul Rugăciunii, spuneți și voi Takbir după el; iar atunci când el recită Surat al Fatiha și a ajuns la {Nu dintre cei pe care Tu Te-ai mâniat și nici dintre cei rătăciți} [Surat al-Fatiha: 7], spuneți „Amin (O, Allah, Răspunde rugii noastre)", pentru că dacă faceți asta, Allah vă va Răspunde. Iar dacă el a spus Takbir și s-a aplecat, spuneți și voi Takbir și aplecați-vă și (fiți cu băgare de seamă că) imamul se înclină înaintea voastră și se ridică înaintea voastră, așa că nu i-o luați înainte. Aceasta pentru că timpul cu care imamul v-a precedat în aplecare, vă impune să întârziați în aplecarea voastră continuând-o cu încă un moment după ce el s-a ridicat deja, iar acel timp de întârziere este echivalent cu timpul cu care el v-a întrecut în momentul înclinării, astfel încât timpul înclinării (plecăciunii - ruku') voastre devine egal cu al lui. Și atunci când imamul spune: „Sami'a Allahu liman hamidah" (Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă), voi spuneți: „Allahumma rabbana laka al-hamd" (O Allah, Domnul nostru, toată Lauda Ți se cuvine numai Ție), iar atunci când cei care fac Rugăciunea spun aceasta, Allah Aude rugile și vorbele lor, pentru că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus prin intermediul Profetului Său (Pacea și binecuvântarea

lui Allah asupra sa): Allah îl Aude pe cel care Îl Laudă. Apoi, când imamul spune Takbir și se prosternează, cei care sunt conduși în rugăciune trebuie ca și ei să spună Takbir și să se prosterneze, iar Imamul se prosternează înaintea voastră și se ridică din prosternare înaintea voastră, acest moment cu care el vă precede, corespunzând aceluia; și astfel, timpul sujudului celui condus în Rugăciune devine echivalent timpului sujudului imamului. Și când el stă pentru Taşahud, primele cuvinte ale celor care împlinesc Rugăciunea să fie: „Attaḥiyyatu lilah uas-salauatuatu-tayyibat...” (Toate salutările, tot ceea ce este bun și toate rugăciunile sunt pentru Allah), căci stăpânirea, existența veșnică și măreția se toate aparțin numai lui Allah Preaînaltul; și la fel și cele cinci Rugăciuni zilnice, toate sunt numai pentru Allah. “Assalamu 'alayka 'ayyuh an-nabiyyu ua raḥmatullahi ua baRakatuhu. Assalamu 'alayyna ua 'ala 'ibadillahi as-saliḥin” (Pacea, Mila și Îndurarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule. Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor slujitorilor drepți ai lui Allah), rugându-L pe Allah pentru siguranța de orice defect, imperfecțiune, deficiență și corupție. Și transmitem salutări în mod special asupra Profetului nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa), apoi transmitem salutări asupra noastră înșine și asupra robilor lui Allah cei dreptcredincioși, cei care împlinesc drepturile lui Allah asupra lor și drepturile celorlalți oameni asupra lor. Apoi mărturisim că nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Mesagerul lui Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul conține una dintre versiunile tașahud-ului.
2. Este evidențiat faptul că vorbele și acțiunile îndeplinirii Rugăciunii trebuie să fie acelea care au fost transmise în mod autentic de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Nimănui nu îi este permis să introducă în Rugăciune o frază sau o acțiune care nu este stabilită de Sunnah.
3. Nu este permisă precederea imamului sau întârzierea față de acțiunile acestuia pentru cel care îl urmează în Rugăciune.
4. Evidențiază grija și interesul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în transmiterea mesajului profetic și învățarea Națiunii sale despre reglementările de ordin religios.
5. Imamul este exemplul care trebuie urmat de către cei care îl urmează în Rugăciune iar aceștia nu au voie să o ia înaintea lui, nici să realizeze anumite mișcări în același timp cu el, dar nici să întârzie (prea mult) după acesta; ci ei trebuie să-l urmeze imediat ce se asigură că el a început acțiunea ce trebuie îndeplinită Sunnah este urmarea lui în ceea ce face.
6. Este prescris ca rândurile celor care se roagă să fie drepte în timpul Rugăciunii.

(65097)

(154) – عَنِ ابْنَ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَفِّي بَيْنَ كَفَّيْهِ، التَّشَهُّدَ، كَمَا يُعَلِّمُنِي السُّورَةَ مِنَ القُرْآنِ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

وفي لفظ لهما: «إِنَّ اللهَ هُوَ السَّلَامُ، فَإِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، فَإِذَا قَالَهَا أَصَابَتْ كُلَّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ». [صحيح - [متفق عليه]

(154) – Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi-a luat palmele în mâinile sale și m-a învățat Ruga Tașahud așa cum m-a învățat o Surat (un Capitol) din Coran, în timp ce mâinile mele se aflau între palmele lui: Toate saluturile [At-Tahiyyat] sunt pentru Allah şi toate actele de adorare şi faptele bune. Pacea, Mila şi Binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra robilor săi pioși. Mărturisesc că nimeni nu merită a fi adorat în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este mesagerul și profetul lui Allah. Apoi omul poate face ruga pe care o dorește. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-

a învățat pe Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) Tașahud-ul care este spus în timpul Rugăciunii și i-a pus mâinile între palmele sale pentru a-i atrage atenția. L-a învățat, de asemenea, și o Surat (un Capitol) din Coran, ceea ce arată faptul că Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a păsat de cuvintele și înțelesurile tașahud-ului. El a spus: „Toate saluturile [At-Tahiyyat] sunt pentru Allah": Înseamnă că fiecare cuvânt și acțiune indică Glorificarea lui Allah Preaînaltul.

„Rugăciunile": Este vorba de îndeplinirea Rugăciunilor obligatorii și opționale pentru Allah Preaînaltul. „Lucrurile bune": Sunt Cuvintele, faptele și trăsăturile frumoase care indică Perfecțiunea — toate acestea Îi sunt cuvenite lui Allah, Preaînaltul. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o Profetule. A se ruga pentru ca el să fie în siguranță de la orice rău și pentru o sporire a bunătăților. „Pacea fie asupra noastră și asupra robilor pioși ai lui Allah": O rugă pentru siguranța persoanei care se roagă și pentru siguranța fiecărui rob pios pe Pământ și în Paradis. „Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară Allah": Cu alte cuvinte, admit cu tărie că nu există alt dumnezeu în afară Allah. „Și că Mohammed este Mesagerul și Profetul Său": Recunosc profeția și mesajul său final.

Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a sfătuit-o pe persoana care se roagă să aleagă lucrul pentru care se roagă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest Tașahud se face după ultima prosternare în fiecare Rugăciune, după a doua Rakat și în a patra sau a treia

Rakat pentru Rugăciunea Maghrib.

2. Saluturile sunt obligatorii în Taşahud şi este permis a fi recitate orice cuvinte din Taşahud, care sunt demonstrate că vin de la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
3. Este permis ca un om să se roage pentru orice în Rugăciune, atâta timp cât nu este vorba de un păcat.
4. Este recomandat ca, într-o rugă, persoana să înceapă cu sine (să se roage pentru ea înainte de a se ruga pentru alţii).

(3096)

(155) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ».

وفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(155) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se ruga şi spunea: „O Doamne, caut refugiu la Tine de chinurile mormântului şi de chinurile Focului şi de încercările vieţii şi ale morţii şi de amăgirea Anticristului (al Dajjal)”. „Atunci când unul dintre voi a terminat Taşahud-ul, să caute refugiu la Allah de patru lucruri: chinurile Iadului,

chinurile mormântului, tentațiile vieții și ale morții și de răul Anticristului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca după ultimul Taşahud și înainte de salutări în Rugăciune să caute refugiu de patru lucruri și ne-a poruncit să căutăm refugiu la Allah de ele.

Primul lucru: chinurile mormântului.

Al doilea lucru: chinurile Focului și a ceea ce va fi în Ziua Judecății.

Al treilea lucru: de tentațiile vieții, de dorințele interzise ale acestei vieți și de încercările morții, cu alte cuvinte de ceasul morții, de la depărtarea de la Islam și Sunnah și de încercările mormântului, precum întrebările celor doi Îngeri.

Al patrulea lucru: de tentațiile Anticristului care va veni la sfârșitul timpului și cu care Allah îi va testa pe robii săi. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a menționat în mod specific din cauza călăuzirii greșite a lui, a încercărilor și tentațiilor sale mari.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Căutarea refugiului este una dintre cele mai importante rugi, deoarece cuprinde căutarea refugiului de răul acestei vieți și a Vieții de Apoi.
2. Realitatea pedepsei din mormânt și faptul că ea este adevărată.
3. Pericolul tentațiilor și importanța căutării ajutorului lui

Allah pentru a scăpa de ele.

4. Dovada venirii Anticristului și severitatea încercărilor sale.
5. Este recomandat ca această rugă să fie făcută după ultimul Tașahud.
6. Este recomandat a se face o rugă după o faptă bună.

(3103)

(156) – عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْيَعْمَرِيِّ قَالَ: لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلُنِي اللهُ بِهِ الْجَنَّةَ؟ أَوْ قَالَ قُلْتُ: بِأَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللهِ، فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّالِثَةَ فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً، إِلَّا رَفَعَكَ اللهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةً» قَالَ مَعْدَانُ: ثُمَّ لَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ لِي: مِثْلَ مَا قَالَ لِي: ثَوْبَانُ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(156) – Ma'dan bin Abi Talha Al-Ya'mari a spus: „M-am întâlnit cu Thauban, sclavul eliberat al Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și am spus: Spune-mi o faptă pe care o pot face și pentru care Allah mă va primi în Paradis? Sau am spus una dintre cele mai Iubite fapte la Allah, iar el a rămas tăcut. Apoi l-am întrebat din nou și el a rămas tăcut. Apoi l-am întrebat a treia oară și el a spus: L-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre asta și el a spus: „Să te prosternezi la Allah des pentru că de fiecare dată când te prosternezi Allah îți va ridica rangul și va șterge un păcat de-al tău. Apoi m-am

întâlnit cu Abu al-Darda' și i-am pus aceeași întrebare, iar el mi-a spus același lucru ca și Thawban. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat care faptă duce la intrarea în Paradis sau care este fapta cea mai Iubită de către Allah.

Astfel că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus celui care l-a întrebat: „Fiți statornici în a vă prosterna în rugăciune pentru că de fiecare dată când vă prosternați Allah vă va ridica rangul și vă va Ierta un păcat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea musulmanilor să fie statornici în a îndeplini Rugăciunile obligatorii și voluntare, deoarece acestea includ prosternarea (sujud).
2. O afirmație a jurisprudenței companionilor și a cunoștințelor acestora că Paradisul nu poate fi obținut decât cu Voia lui Allah și prin îndeplinirea de fapte bune.
3. Prosternarea în Rugăciune este unul dintre cele mai mari motive pentru ridicarea rangului și iertarea păcatelor.

(3732)

(157) – عن عَائِشَةَ رضيَ الله عنها قالتْ: إِنِّي سمعْتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبَثَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(157) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat: L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Nu trebuie îndeplinită Rugăciunea atunci când masa a fost deja întinsă și nici atunci când cineva se abține de la a-și face nevoile (și a elimina cele două murdării - urina și fecalele).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis îndeplinirea Rugăciunii atunci când masa a fost deja întinsă cu o mâncare plăcută și dorită de cel care îndeplinește rugăciunea, inima sa fiind legată de aceasta.

De asemenea, el a interzis îndeplinirea Rugăciunii atunci când cineva are nevoie să elimine cele două murdării - urina și fecalele - întrucât el ar putea fi distras de ținerea în frâu a acestei nevoi.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cel care îndeplinește Rugăciunea ar trebui ca înainte de începerea acesteia să îndepărteze tot ceea ce l-ar putea distrage pe parcursul ei.

(3088)

(158) – عن عُثْمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ رضي الله عنه: أَنَّه أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خِنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنْهُ، وَاتْفُلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا»، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللهُ عَنِّي. [صحيح] - [رواه مسلم]

(158) – ‘Uthmān Ibn Abu al-‘As (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Am venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-am spus: „O, Mesager al lui Allah, Satana intervine între mine și Rugăciunea mea și recitarea Coranului, încurcându-mă”. Atunci, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Acesta este diavolul cunoscut sub numele de Khinzab. Dacă îi simți infuența, caută refugiu la Allah de el și scuipă de trei ori în stânga ta.” El a spus: Am făcut astfel și Allah l-a îndepărtat de mine. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

'Uthman ibn Abi al-'As (Allah să fie mulțumit de el) a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a spus: O, Mesager al lui Allah, Satana intervine între mine și Rugăciunea mea și mă împiedică să o împlinesc cu Khușu' (umilință și concentrare) și mă face să fiu confuz și să mă îndoiesc cu privire la recitarea mea în timpul acesteia. Atunci, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: Acesta este un diavol, care este cunoscut sub numele de Khinzab. Dacă ți se întâmplă și simți asta, caută refugiu la Allah de el și suflă de trei ori în stânga ta, scuipând cu puțină salivă. 'Uthman a spus: Am făcut ceea ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi-a poruncit, iar Allah a făcut acest diavol să se îndepărteze de mine.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul demonstrează semnificația smereniei și a prezenței minții și inimii în Rugăciune și că Satana se

străduiește să-l facă pe om confuz și îndoielnic, atunci când îndeplinește Rugăciunea.

2. Este recomandat să cauți refugiu la Allah Atotputernicul de Satana atunci când îți șoptește în Rugăciune, și să scuipi de trei ori discret în stânga.
3. Evidențierea situației Companionilor (Allah să fie mulțumit de ei), care obișnuiau să meargă la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să îi prezinte problemele lor, astfel încât să le poată rezolva.
4. Companionii aveau inimile vii și principalul lucru de care erau interesați era Viața de Apoi.

(65105)

(159) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسْوَأُ النَّاسِ سَرَقَةً الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ» قَالَ: وَكَيْفَ يَسْرِقُ صَلَاتَهُ؟ قال: «لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا، وَلَا سُجُودَهَا». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(159) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel mai rău hoț dintre oameni este acela care își fură din propria Rugăciune.” El a spus: „Cum își fură el din Rugăciune?” El a răspuns: „El nu împlinește în mod deplin nici plecăciunea (Ruku‘) și nici prosternarea (sujud) acesteia.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ibn Hibban]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a

evidențiat faptul că cel mai rău hoț dintre oameni este acela care își fură din propria Rugăciune; și aceasta datorită faptului că acela care ia banii altora, îi poate folosi în viața lumească, spre deosebire de acest hoț, care își fură din propria sa parte de răsplată și recompensă în Viața de Apoi. Ei au spus: O, Mesager al lui Allah, cum fură el din propria Rugăciune? El a răspuns: El nu realizează nici Ruku' și nici sujud în mod deplin, ci se pleacă și se prosternează în grabă, astfel neîndeplinindu-le corect.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul subliniază semnificația Rugăciunii și a îndeplinirii stâlpilor săi cu tu'manina (liniște și împăcare) și Khușu' (umilință și concentrare).
2. Cel care nu efectuează plecăciunea și prosternarea în mod deplin, este descris drept un hoț pentru a ne face să negăm și să ne înstrăinăm de acest comportament și pentru a atrage atenția în mod drastic asupra interzicerii lui.
3. Este obligatoriu să împlinim Ruku' și sujud în Rugăciune într-o manieră deplină, încercând să le perfecționăm.

(65100)

(160) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَمَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ - أَوْ: لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ - إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ، أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(160) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu-i este frică celui care își ridică capul înaintea Imamului că Allah îi va transforma capul într-un cap de măgar sau înfățișarea în cea a unui măgar? [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atrage atenția asupra faptului că Allah îi va transforma capul într-un cap de măgar sau înfățișarea într-un măgar celui care își ridică capul (din Ruku sau Sujud) înaintea imamului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Există patru situații a celui care urmează imamul (în Rugăciune): trei sunt interzise, și anume: să o ia înaintea imamului (neașteptând ca imamul să inițieze mișcarea primul), să-l urmeze exact în același timp sau să întârzie urmarea imamului — iar cea corectă și permisă este: să-l urmeze într-un mod echilibrat, după ce imamul face mișcarea.
2. Persoana care este condusă în Rugăciune trebuie să îl urmeze pe imam în Rugăciune.
3. Amenințarea schimbării înfățișării sau capului într-un măgar celui care își ridică capul înaintea imamului.

(3086)

(161) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ، وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعْنَ لَهُ صَلَاتَهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى إِتْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتَا تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(161) – Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă unul dintre voi are dubii în Rugăciunea sa și nu știe dacă s-a rugat trei sau patru unități de Rugăciune (Rakat), să înlăture dubiile sale și să se concentreze pe ceea ce este sigur, apoi să se prosterneze de două ori înainte de a oferi salutările de pace. Dacă un om s-a rugat cinci (Rakat), atunci va repeta Rugăciunea, dar dacă s-a rugat patru (Rakat), atunci este o înjosire a diavolului" [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că dacă o persoană este ezitantă în Rugăciunea sa și nu mai știe câte unități de Rugăciune s-a rugat, trei sau patru, atunci ea ar trebui să ignore numărul în plus îndoielnic și să nu îl accepte. Trei este ceea ce este sigur, astfel că omul ar trebui să se roage a patra unitate de Rugăciune și să se prosterneze de două ori înainte de salutările de pace.

Dacă el într-adevăr s-a rugat patru unități de Rugăciune, au devenit cinci unități și două prosternări de uitare în loc de o unitate de Rugăciune, astfel că numărul este par, nu impar. Dacă

s-a rugat patru unități de Rugăciune cu o unitate de Rugăciune în plus, atunci el a făcut ceea ce îi este cerut să facă, fără a face ceva în plus sau fără a uita ceva.

Cele două prosternări de uitare sunt o rușine și o învingere a diavolului deoarece el este trimis înapoi umilit și fără a-și îndeplini scopul de a-l induce în eroare pe om și fără a-i strica Rugăciunea. Rugăciunea Fiului lui Adam a fost completă atunci când el a respectat porunca lui Allah Preaînaltul de a se prosterna, poruncă pe care diavolul a refuzat să o asculte, atunci când Allah i-a cerut diavolului să se prosterneze dinaintea lui Adam (Pacea fie asupra sa).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dacă o persoană are dubii legate de Rugăciunea sa, atunci ea ar trebui să renunțe la unitatea de Rugăciune despre care nu este sigură și să ia în considerare ceea ce este sigur, și anume numărul mai mic, astfel că ar trebui să își completeze Rugăciunea și să se prosterneze de uitare înainte de salutările de pace, apoi ar trebui să spună salutările.
2. Cele două prosternări sunt o modalitate de a reface Rugăciunea și de a-l umili și dizgrația pe diavol.
3. Al Șak (dubiile) într-un hadis duce la nehotărâre (atunci când un om nu știe care părere să urmeze). Dhan înseamnă că o părere este mai preponderentă (atunci când un om spune: „cred că această părere este mai bună).
4. Îndemnarea oamenilor să lupte împotriva gândurilor obsesive și să le înlăture conform poruncilor din Legea

Islamică (Șaria).

(11231)

(162) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(162) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cea mai bună zi în care răsare Soarele este Ziua de Vineri. În această zi a fost creat Adam, în această zi el a fost primit în Paradis și tot în această zi a fost izgonit din el. Ceasul nu va veni decât într-o zi de Vineri.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că ziua cea mai bună în care răsare Soarele este ziua de Vineri. Dintre caracteristicile sale: Allah Preaînaltul l-a creat pe Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa), într-o zi de Vineri a fost primit Adam în Paradis și într-o zi de Vineri el a fost expulzat din Paradis și trimis pe Pământ, iar Ceasul nu va veni decât într-o zi de Vineri.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtutea zilei de Vineri față de celelalte zile ale săptămânii.
2. Încurajarea și multiplicarea faptelor bune în ziua de Vineri și pregătirea pentru a obține Mila lui Allah Preaînaltul și

pentru a înlătura mânia Sa.

3. S-a spus despre aceste caracteristici ale zilei de Vineri ce au fost menționate în hadis: Ele nu reprezintă virtuțiile zilei de Vineri pentru că expulzarea lui Adam (Pacea fie asupra sa) și venirea Ceasului nu sunt considerate virtuții. S-a spus: Dimpotrivă ele sunt toate virtuții, iar expulzarea lui Adam (Pacea fie asupra sa) este motivul pentru existența urmașilor lui Adam, a Mesagerilor, a Profeților, a oamenilor drepcredincioși, iar venirea Ceasului este motivul pentru obținerea răsplatei dreptcredincioșilor.
4. Ziua de Vineri are și alte caracteristici în afară de cele menționate în acest hadis, inclusiv: Adam a fost iertat în ziua de Vineri și în ziua de Vineri este o oră când un credincios care se roagă la Allah pentru ceva, Allah îi îndeplinește cererea.
5. Cea mai bună zi din an este ziua de Arafah și s-a spus Ziua Sacrificiului. Cea mai bună zi a săptămânii este Vineri, iar cea mai bună noapte este Noaptea Destinului.

(3711)

(163) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنِ اغْتَسَلَ يَوْمَ الجُمُعَةِ غُسْلَ الجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الخَامِسَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الإِمَامُ حَضَرَتِ المَلاَئِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(163) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care se îmbăiază în ziua de Vineri, asemenea băii făcute pentru impuritate sexuală (Ghusl), iar apoi se duce (la moschee după răsăritul Soarelui) este asemenea aceluia care oferă o cămilă drept jertfă; iar cel care merge la ceasul al doilea (din zi) este ca cel care oferă o vaca ca jertfă; iar cel care merge la ceasul al treilea este ca cel care aduce un berbec cu coarne ca jertfă; iar cel care merge la ceasul al patrulea este ca cel care oferă o găină ca jertfă; iar cel care merge la ceasul al cincilea este ca cel care oferă un ou ca jertfă; iar atunci când Imamul iese pentru Rugăciune, Îngerii vin să asculte pomenirea lui Allah.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne vorbește despre meritul de a merge devreme la Rugăciunea de Vineri. Mersul devreme la moschee este apreciat începând de la răsăritul Soarelui și până la sosirea Imamului la începutul Rugăciunii de Vineri. Acestea sunt cinci ore (și perioade de timp), care urmează să fie împărțite în cinci părți de-a lungul intervalului dintre răsăritul Soarelui și până la intrarea Imamului și urcarea sa la amvon pentru a ține predica:

Prima parte: Cel care face o baie completă, ca cea pentru impuritatea sexuală, și apoi merge la moschee în ziua de Vineri la prima oră este ca cel care dă o cămilă în caritate.

A doua parte: Cel care merge la ceasul al doilea este ca cel

care dă o vacă în caritate.

A treia parte: Cel care merge la ceasul al treilea este ca cel care dă un berbec cu coarne - o oaie mascul - în caritate.

A patra parte: Cel care merge la ceasul al patrulea este ca cel care dă o găină în caritate.

A cincea parte: Cel care merge la ceasul al cincilea este ca cel care dă un ou în caritate.

Iar atunci când Imamul iese pentru predică, Îngerii care stau la uși încetează să mai înregistreze numele celor care intră în moschee unul câte unul (în ordinea venirii lor) și vin să asculte pomenirea lui Allah și predica de Vineri.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul îndeamnă să facem baie Vinerea, înainte de a merge la Rugăciune.
2. Evidențiază meritul de a merge devreme la Rugăciunea de Vineri, în prima parte a zilei.
3. Ne îndeamnă să ne grăbim în împlinirea faptelor bune.
4. Îngerii participă la Rugăciunea de Vineri și ascultă predica.
5. Îngerii stau la ușile moscheilor și îi înregistrează pe cei care vin la Rugăciunea de Vineri, în ordinea sosirii lor.
6. Ibn Rajab a spus: Cuvintele sale „Cel care se îmbăiază în ziua de Vineri, asemenea băii luate pentru impuritate sexuală (Ghusl), iar apoi se duce (la moschee)” indică faptul că timpul băii recomandate pentru ziua de Vineri începe încă din zori și se termină la momentul mergerii la Rugăciunea de Vineri.

(5393)

(164) – عن ثَوْبَانَ رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: كَيْفَ الْاسْتِغْفَارُ؟ قَالَ: تَقُولُ: أَسْتَغْفِرُ اللهَ، أَسْتَغْفِرُ اللهَ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(164) – Thauban (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca atunci când își încheia Rugăciunea să își ceară iertare de trei ori, apoi spunea: „Allahumma Anta as-salam (O, Allah, tu ești Pacea și Perfecțiunea Absolută și Dătătorul de Pace), ua minka as-salam (și pacea și deplinătatea nu vin decât de la Tine) tabarakta ya Da -l-jalali ua l-ikram (Tu ești Preaînalt asupra a tot și a toate, o, Tu, Cel plin de Glorie și Noblețe).” Al-Ualid a spus: Atunci eu l-am întrebat pe Al-Auza‘i: „Și cum își cerea iertare de la Allah?” A răspuns: El spunea: „Astaghfirullah, astaghfirullah” (Caut iertare la Allah, caut iertare la Allah.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună atunci când își termina Rugăciunea: „Îmi cer iertare de la Allah, îmi cer iertare de la Allah, îmi cer iertare de la Allah.”

Apoi Îl Preamărea pe Domnul său spunând: „Allahumma Anta -ssalam, ua minka -ssalam, tabarakta Ya Da -l-jalali ua -l-ikram.” Allah, Unicul este Cel Deplin și Perfect în privința prea Nobilelor Sale Atribute și El este lipsit de orice imperfecțiune

sau deficit. Și numai de la El, Preaslăvitul, fără de nimeni altcineva, ar trebui să cerem siguranța de răul acestei vieți, cât și al Vieții de Apoi; iar El, Preaslăvitul, este abundent în oferirea binecuvântărilor Sale, în cele două case ale omului, de aici și de dincolo, și El este Cel ce deține cele mai Perfecte forme ale Măreției și Bunăvoinței.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Se recomandă rostirea cererilor de iertare imediat după terminarea Rugăciunii și persistența întru aceasta.
2. Cererea de iertare îndreptată către Allah este recomandată pentru a completa eventualele lipsuri ale actelor de adorare și pentru a compensa eventualele greșeli existente în acestea.

(10947)

(165) – عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ يُسَلِّمُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» وَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُهَلِّلُ بِهِنَّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(165) – Abu az-Zubayr a relatat: La finalul fiecărei Rugăciuni, Ibn Zubayr obișnuia să spună: „Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah, El este Cel Unic, care nu are pe nimeni asociat. A Lui este Stăpânirea și Lui Îi aparține toată

Lauda. El are puterea asupra tuturor lucrurilor și este Atotcapabil, mai presus de tot și de toate. Nu există forță și putere, decât cu și prin Allah. Nu există altă divinitate în afară de Allah, și noi nu Îl adorăm decât pe El, Unicul. Ale Lui sunt toate Binecuvântările, și Harurile și Elogierea cea aleasă. Nu există altă divinitate în afară de Allah, și noi Lui Îi devotăm cu sinceritate credința și religia noastră, chiar dacă necredincioșii detestă aceasta." El a spus: „Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să rostească aceste cuvinte după fiecare Rugăciune." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să preamărească Unicitatea lui Allah după ce rostea taslim-ul (formula „As-salam aleykum") la finalul fiecărei Rugăciuni obligatorii, prin acest măreț dhikr (Pomenire a lui Allah), care înseamnă:

„La ilaha illa Allah": adică nu există alt dumnezeu adorat întru dreptate în afară de Allah.

„Uahdahu la șarika lahu", adică El nu are pe nimeni asociat în Divinitatea și Suveranitatea Sa și nici în privința Numelor și Atributelor Sale.

„Lahu al-mulk" - adică El deține Stăpânirea completă, în deplinătatea și vastitatea ei, Stăpânirea Cerurilor și a Pământului și a ceea ce se află între ele.

„Ua laHu al-hamd" - adică, perfecțiunea absolută îi aparține numai Lui, și El este Cel Prealăudat pentru perfecțiunea Sa, cu iubire și elogiere în orice împrejurare, la bine și la rău.

„Ua Hua ala kulli șai'in Qadir”- Puterea Sa este deplină și perfectă din toate punctele de vedere și nimic nu I se poate opune și nimic nu Îl poate opri.

„La haula ua la quuata illa billah” - adică nu poate exista nicio schimbare de la o situație la alta, și nici de la neascultare față de Allah la ascultare și supunerea față de El, și nicio putere nu există decât prin Allah; El este Cel care oferă ajutor și El este Cel pe care trebuie să ne bazăm.

„La ilaha illa Allah ua la na'abudu 'illa 'iahu” - este o confirmare a sensului Unicității lui Allah prin negarea politeismului, și a faptului că nimeni altcineva nu este demn de a fi adorat în afară de El.

„Lahu an-ni'amatu ua laHu al-fadl” - El este Cel care creează binecuvântările și le deține, și le acordă, ca o favoare din partea Lui, aceluia căruia El Voiește dintre robii Săi.”

„Ua lahu thana'u al-hasan” - pentru Natura Sa, pentru Atributele și Acțiunile Sale, pentru harul Său și pentru tot și toate, în orice împrejurare.

„La ilaha illa Allah mukhlisina laHu ad-din” - adică noi Îi suntem supuși mărturisind Unicitatea Sa sincer și cu devoțiune, fără a căuta afișarea în fața oamenilor și o bună reputație prin adorarea lui Allah.

„Ua lau kariha al-kafirun” - adică noi suntem fermi în credința noastră în Unicitatea lui Allah și în supunere față de El, chiar și dacă necredincioșilor nu le este plăcut acest lucru.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat să se mențină acest dhikr după fiecare

Rugăciune obligatorie.

2. Un musulman trebuie să fie mândru de religia sa și să dea curs ritualurilor specifice acesteia, chiar dacă acesta nu este un lucru plăcut pentru necredincioși.
3. Când într-un hadis se menționează „după Rugăciune”, dacă este vorba de dhikr (Pomenirea lui Allah) este indicat ca acesta să fie îndeplinit după rostirea formulei „assalamu aleykum” la sfârșitul Rugăciunii; iar dacă este vorba despre du'a (rugă), aceasta se realizează înainte de a rosti formula „assalamu aleykum” de la sfârșitul Rugăciunii.

(6203)

(166) – عَنْ وَرَّادٍ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: أَمْلَى عَلَيَّ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ فِي كِتَابٍ إِلَى مُعَاوِيَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(166) – Warrad, scribul lui Al-Mughirah ibn Shu‘bah, a relatat: Al-Mughirah ibn Shu‘bah mi-a dictat o scriSoare pentru Mu‘awiyah: Că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună după fiecare Rugăciune obligatorie: „La ilaha illa Allah, uahdahu la șarika lah, lahu al-mulku ua lahu al-hamdu ua huua 'ala kulli șay'in qadir, allahumma la mani'a lima a'tayt ua la mu'tiya lima mana'ta ua la yanfa'u dza al-jaddi minka al-jadd” (Nu există niciun alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, fără de

nimeni asociat. Lui Îi aparține Stăpânirea și Lui I se cuvine Lauda și El este cu Putere peste toate. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu Dăruiești și nimeni nu poate dărui ceea ce Tu oprești, iar bogăția nu îi este de niciun folos la Tine aceluia care o deține). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca după fiecare Rugăciune obligatorie să spună: „La ilaha illa Allah, uahdahu la șarika lah, lahu al-mulku ua lahu al-hamdu ua huua 'ala kulli șay'in qadir , allahumma la mani'a lima a'tayt ua la mu'tiya lima mana'ta ua la yanfa'u dza al-jaddi minka al-jadd.” (Nu există nici un alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, fără de nimeni asociat. Lui Îi aparține Stăpânirea și Lui I se cuvine Lauda și El este cu Putere peste toate. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu Dăruiești și nimeni nu poate dărui ceea ce Tu oprești, iar bogăția nu îi este de niciun folos la Tine aceluia care o deține).

Sensul acesteia este că: Eu accept și recunosc formula de Tauhid (monoteism): Nu există nici un dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah. Și confirm că adorarea nu I se cuvine de drept decât lui Allah și o neg în ceea ce privește pe oricine altcineva în afară de El. Nimeni nu este cu adevărat demn de adorare în afară de Allah. Recunosc că adevărata și deplină Stăpânire Îi aparține numai lui Allah, iar lauda ce vine de toți cei din Ceruri și de pe Pământ I se cuvine numai lui Allah Preaînaltul, de vreme ce numai El, Unicul are Puterea asupra a

tot și a toate și darurile și privările pe care Allah Însuși le-a predestinat, nu pot fi de nimeni împiedicate; iar în raport cu El bogăția nu îi va fi cu nimic de folos aceluia care o deține, ci ceea îi pot folosi lui sunt mai degrabă faptele sale bune.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandată rostirea acestui dhikr imediat după încheierea Rugăciuni obligatorii, el însumând cuvinte ce exprimă credința în Unicitatea lui Allah (Tauhid) și Lăudare.
2. Ar trebui să ne grăbim în împlinirea actelor Sunnah și răspândirea lor.

(65102)

(167) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ سَبَّحَ اللهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتْلِكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(167) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă cineva spune după fiecare Rugăciune «Subhan Allah» (Slăvit fie Allah!) de treizeci și trei de ori, «Al-hamdu Lillah» (Toată Slava I se cuvine lui Allah) de treizeci și trei de ori și «Allahu Akbar» (Allah este Cel mai Măreț) de

treizeci şi trei de ori şi spune pentru a completa o sută: «La ilaha illa Allahu, Uahdahu la șarika Lah, Lahu al-mulku ua Lahu al-hamdu, ua Hua ‘ala kulli shai’in Qadir.» (Nu există nimeni şi nimic demn de adorare în afară de Allah, Care nu are parteneri. Lui Îi aparţin Stăpânirea şi toată Slava, şi El este cu Putere peste toate), păcatele lui vor fi iertate, chiar dacă sunt cât spuma mării.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că cel care spune următoarele după îndeplinirea Rugăciunii obligatorii:

De treizeci și trei de ori «Subhan Allah» (Slăvit fie Allah), a mărturisit că Allah Preaînaltul este liber de orice defect.

De treizeci și trei de ori: «Al-hamdu Lillah» (Toată Slava I se cuvine lui Allah) care înseamnă a-L Preamări pe Allah cu Atributele Perfecțiunii.

De treizeci și trei de ori «Allahu Akbar» (Allah este Cel mai Măreț) care înseamnă că Allah este mai Măreț decât orice.

Și spune pentru a completa o sută: «La ilaha illa Allahu, Uahdahu la șarika Lah, Lahu al-mulku ua Lahu al-hamdu, ua Hua ‘ala kulli șai’in Qadir.» (Nu există nimeni şi nimic demn de adorare în afară de Allah, Care nu are parteneri. Lui Îi aparţin Stăpânirea şi toată Slava, şi El este cu Putere peste toate), păcatele lui vor fi iertate, chiar dacă sunt foarte multe, precum spuma albă ce se ridică deasupra mării atunci când aceasta este agitată.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat a spune această rugă după Rugăciunile obligatorii.
2. Această pomenire este un motiv de iertare a păcatelor.
3. Mare este Mila, Compasiunea și Iertarea lui Allah Preaînaltul.
4. Această Pomenire este un motiv de iertare a păcatelor, însemnând păcatele minore. În ceea ce privește păcatele majore, ele pot fi ispășite doar prin căință.

(10948)

(168) – عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ».

[صحيح] - [رواه النسائي في الكبرى]

(168) – Abu Umamah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pe cel care recită Ayat-ul-Kursi după fiecare dintre Rugăciunile obligatorii nimic nu îl va împiedica să intre în Paradis cu excepţia morţii.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de al-Nasa’i în al-Sunan al-Kubra]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că cel care recită ayat al-Kursi (Versetul al-Kursi) după completarea Rugăciunilor obligatorii nu va fi împiedicat să intre în Paradis cu excepția morții. Acest Verset se află în Surat Al-

Baqarah, unde Allah Preaînaltul Spune: „Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Veșnicul]! Nici aţipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri şi de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduinţa Lui? El le Știe pe cele de dinaintea lor şi pe cele după ei . Şi ei nu pricep nimic din Știinţa Sa în afară de ceea ce El Voieşte. Scaunul Lui se întinde peste Ceruri şi peste Pământ şi păzirea lor nu-I este grea. El este Al-Aliy [Preaînaltul], Al-Azim [Măreţul]! (Al-Baqarah: 255).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Valoarea acestui Verset măreț este dată de faptul că el conține Atribute sublime și Nume Frumoase ale lui Allah Preaînaltul.
2. Este recomandat a recita acest Verset măreț după fiecare Rugăciune obligatorie.
3. Faptele bune sunt un motiv de a intra în Paradis.

(10950)

(169) – عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ المَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ العِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلاَةِ الصُّبْحِ، وَكَانَتْ سَاعَةً لَا يُدْخَلُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، حَدَّثَتْنِي حَفْصَةُ أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَذَّنَ المُؤَذِّنُ وَطَلَعَ الفَجْرُ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، وَفِي لَفْظٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ.

[صحيح] - [متفق عليه بجميع رواياته]

(169) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a spus: Am învățat 10 Rakat (unități de Rugăciune) de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Două Rakat înainte de Rugăciunea Dhuhr și două după Rugăciunea Dhuhr, două Rakat după Rugăciunea Maghrib facute acasă, două după Rugăciunea Ișa facute acasă și două înainte de Rugăciunea Fajr și în acel moment nu intra nimeni în casa Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mai obișnuia să facă două Rakat după ce muezinul făcea Chemarea la Rugăciune și mai făcea două Rakat după Rugăciunea de Vineri. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Abdullah bin Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a explicat: Printre Rugăciunile opționale pe care le-a învățat de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt zece Rakat, numite Sunnah al-Rauatib. Două Rakat înainte de Rugăciunea Dhuhr și două după ea. Două Rakat după Rugăciunea Maghrib făcute acasă. Două Rakat după Rugăciunea Ișa făcute acasă. Două Rakat înainte de Rugăciunea Fajr. Acestea sunt cele zece Rakat. În ceea ce privește Rugăciunea de Vineri, ea are două Rakat după ea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat să efectuăm aceste Rakat opționale.
2. Legitimitatea efectuării Rakat-urilor Sunnah acasă.

(3062)

(170) – عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلَمِيِّ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(170) – Abu Qatadah as-Salami (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Când vreunul dintre voi intră în moschee, să ofere două Rakat (unități de Rugăciune) înainte de a se așeza”. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi încurajează pe cei care vin la moschee și intră în ea, în orice moment și în orice scop, să ofere două Rakat de Rugăciune înainte de a se așeza. Acestea sunt cele două Rakat de salutare a moscheii.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandată oferirea a două Rakat de Rugăciune în formă de salut față de moschee, la intrarea în aceasta, înainte de a se așeza.
2. Această recomandare se adresează celui care poposește (și stă așeazat) în moschee; iar în ceea ce îl privește pe cel care (a trecut prin moschee) și a ieșit înainte de a sta așezat, el nu intră sub incidența acestei reglementări.
3. Dacă o persoană a intrat în moschee în vreme ce oamenii făceau Rugăciunea, și s-a alăturat lor direct în împlinirea Rugăciunii, aceasta a compensat pentru el îndeplinirea celor două Rakat de salutare a moscheii.

(65091)

(171) – عن أَبِي هُرَيرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّمَ قال: «إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَنْصِتْ، يومَ الجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَغَوْتَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(171) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă în timpul Rugăciunii de Vineri, atunci când imamul își ține predica, i-ai spus companionului tău (chiar și numai): „Ascultă (ceea ce se spune)!”, ai dat curs unor vorbe inutile și nefolositoare (ceea ce este interzis).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) arată că una dintre manierele pe care ar trebui să le manifeste cei care participă la predica de Vineri la moschee este și aceea de a-l asculta pe cel ce predică, pentru a medita asupra învățăturilor transmise; iar cel care vorbește - oricât cât de puțin - în timp ce Imamul își ține predica și chiar doar spunându-i cuiva „nu mai vorbi” sau „ascultă”, a pierdut astfel meritele Rugăciunii de Vineri.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis să se vorbească în timp ce este ascultată predica la moschee, chiar dacă se dorește îndreptarea unui lucru rău sau întoarcerea salutului sau să se răspundă celui care l-a lăudat pe Allah după ce a strănutat.
2. Excepție face cel care discută cu imamul sau căruia îi vorbește imamul.

3. Este permis să se vorbească între cele două predici ținute de imam, dacă este necesar.
4. Dacă în timp ce imamul ține predica este menționat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), trebuie să trimiți salutări asupra sa fără a rosti cu voce tare și tot astfel când rostești „amin” după ruga făcută de imam.

(3107)

(172) – عن عِمرانَ بنِ حُصَينٍ رضي الله عنه قال: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرُ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(172) – ‘Imran ibn Husayn (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: „Sufeream de hemoroizi și l-am întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cum aș putea efectua rugăciunea. El a spus: „Roagă-te stând în picioare; iar dacă nu poți, roagă-te stând așezat; și dacă nici așa nu poți, roagă-te întins pe-o parte.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că regula de bază este ca Rugăciunea să fie făcută stând în picioare. Excepție face acela care nu poate face acest lucru și căruia îi este permis să facă Rugăciunea așezat. Și dacă nici așezat nu poate face Rugăciunea, îi este permis să o facă stând întins pe-o parte.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Atâta vreme cât mintea sa este sănătoasă, omul nu este absolvit în niciun caz de îndeplinirea Rugăciunii, însă, el poate trece de la o modalitate de îndeplinire a Rugăciunii la alta, în funcție de capacitatea sa.
2. Hadisul evidențiază toleranța și ușurința Islamului, care îi permite omului să îndeplinească atât cât îi stă în putință dintre actele de adorare.

(10951)

(173) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(173) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Rugăciunea în această moschee a mea este mai bună decât o mie de Rugăciuni în orice altă moschee, cu excepția Moscheii Sacre (Al-Kabah). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a subliniat meritul Rugăciunii în Moscheea sa și că aceasta aduce o răsplată mai mare decât o mie de Rugăciuni oferite în orice altă moschee din lume, cu excepția Moscheii Sacre din Mecca, unde Rugăciunea este mai bună decât Rugăciunea în Moscheea sa (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Răsplata pentru Rugăciunea făcută în Moscheea Sacră și în Moscheea Profetului este înmulțită.
2. Rugăciunea în Moscheea Sacră (Kabah) este mai bună decât o sută de mii de Rugăciuni oferite în alte moschei.

(65090)

(174) – عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ رضي الله عنه: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَرَادَ بِنَاءَ الْمَسْجِدِ فَكَرِهَ النَّاسُ ذَلِكَ، وَأَحَبُّوا أَنْ يَدَعَهُ عَلَى هَيْئَتِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(174) – Mahmud ibn Labid (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: 'Uthman ibn' Affan (Allah să fie mulțumit de el) a vrut să construiască (și îmbunătățească) moscheea, dar oamenilor nu le-a plăcut această idee și au dorit ca el să o păstreze așa cum era. Apoi, el a spus: „L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cel care construiește o moschee pentru Allah, Allah îi va construi asemenea ei în Paradis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

'Uthman ibn' Affan (Allah să fie mulțumit de el) a vrut să reconstruiască Moscheea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să îmbunătățească starea ei anterioară. Însă oamenilor nu le-a plăcut această idee, deoarece implica schimbarea structurii anterioare a Moscheii și a modului în care

aceasta fusese construită în timpul vieții Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Moscheea era făcută din chirpici de pământ și acoperișul din ramuri de palmier, iar 'Uthman voia să o reconstruiască cu pietre și ipsos; așa că i-a informat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Celui care construiește o moschee pentru a câștiga Mulțumirea lui Allah Atotputernicul, și nu pentru a se făli sau pentru reputația sa, Allah îi va da cea mai bună răsplată, din același gen cu fapta sa. Iar răsplata va fi aceea că Allah va construi pentru el ceva asemănător în Paradis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul încurajează construirea moscheii și evidențiază meritele acestei fapte.
2. Extinderea și renovarea moscheii intra sub incidența virtuților și meritelor obținute pentru construirea unei moschei.
3. Importanța devoțiunii și dedicării sincere pentru Allah Preaînaltul în totalitatea faptelor împlinite.

(65089)

(175) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ، فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَالْإِبِلُ؟ قَالَ: «وَلَا صَاحِبُ إِبِلٍ لَا يُؤَدِّي

مِنْهَا حَقَّهَا، وَمِنْ حَقِّهَا حَلَبُهَا يَوْمَ وِرْدِهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، بُطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرْقَرٍ، أَوْفَرَ مَا كَانَتْ، لَا يَفْقِدُ مِنْهَا فَصِيلًا وَاحِدًا، تَطَؤُهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ؟ قَالَ: «وَلَا صَاحِبُ بَقَرٍ، وَلَا غَنَمٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بُطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرْقَرٍ، لَا يَفْقِدُ مِنْهَا شَيْئًا، لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءُ، وَلَا جَلْحَاءُ، وَلَا عَضْبَاءُ تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطَؤُهُ بِأَظْلَافِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَالْخَيْلُ؟ قَالَ: «الْخَيْلُ ثَلَاثَةٌ: هِيَ لِرَجُلٍ وِزْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ، فَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ وِزْرٌ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا رِيَاءً وَفَخْرًا وَنِوَاءً عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَهِيَ لَهُ وِزْرٌ، وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ سِتْرٌ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ، ثُمَّ لَمْ يَنْسَ حَقَّ اللهِ فِي ظُهُورِهَا وَلَا رِقَابِهَا، فَهِيَ لَهُ سِتْرٌ وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، فِي مَرْجٍ وَرَوْضَةٍ، فَمَا أَكَلَتْ مِنْ ذَلِكَ الْمَرْجِ، أَوِ الرَّوْضَةِ مِنْ شَيْءٍ، إِلَّا كُتِبَ لَهُ، عَدَدَ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٌ، وَكُتِبَ لَهُ، عَدَدَ أَرْوَاثِهَا وَأَبْوَالِهَا، حَسَنَاتٌ، وَلَا تَقْطَعُ طِوَلَهَا فَاسْتَنَّتْ شَرَفًا، أَوْ شَرَفَيْنِ، إِلَّا كَتَبَ اللهُ لَهُ عَدَدَ آثَارِهَا وَأَرْوَاثِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا مَرَّ بِهَا صَاحِبُهَا عَلَى نَهْرٍ، فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَا يُرِيدُ أَنْ يَسْقِيَهَا، إِلَّا كَتَبَ اللهُ لَهُ، عَدَدَ مَا شَرِبَتْ، حَسَنَاتٍ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَالْحُمُرُ؟ قَالَ: «مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِي الْحُمُرِ شَيْءٌ، إِلَّا هَذِهِ الْآيَةَ الْفَاذَّةَ الْجَامِعَةَ»: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ} [الزلزلة: 8]. [صحيح] - [متفق عليه]

(175) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fiea supra sa) a spus: „Orice proprietar al unei comori (aur și argint) care nu plătește ceea ce se cuvine din ea (zakat-ul), să știe că, atunci când va veni Ziua Judecății, monedele de aur sau argint vor fi încălzite în Focul Iadului și părțile lui laterale, fruntea și spatele îi vor fi arse cu ele. Când acestea se vor răci, ele vor fi reîncălzite și el va fi iar ars până când Allah va hotărî judecata robilor Săi, într-o Zi care va dura cât cincizeci de mii de ani după socoteala voastră, și îi va fi arătată calea către Rai sau Iad”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat tipurile de bani și pedeapsa din Ziua Judecății pentru cei care nu vor plăti Zakat pentru ei, inclusiv:

Primul tip: Aur, argint și bunuri similare, precum și bunuri comerciale pentru care este necesară plata Zakatului, dar care nu este plătit. Atunci când vine Ziua Judecății, acestea vor fi topite și turnate în formă de tablete și aprinse în Focul Iadului și vor fi turnate peste deținătorul lor, pe față, pe spate, în cap, până când el va fi ars. Atunci când ele se răcesc, sunt aprinse din nou și turnate iar peste om, iar omul va fi pedepsit astfel atât cât va dura Ziua Judecății, 50.000 de ani, până când Allah va judeca creația Sa și va decide dacă va fi dintre oamenii Paradisului sau oamenii Iadului.

Al doilea tip: Stăpânii de cămile care nu plătesc Zakatul, inclusiv mulgerea lor pentru oamenii săraci care au avut grijă

de ele. Aceste cămile vor fi aduse, mari și grase și mai numeroase ca înainte și vor fi puse și răspândite într-un câmp întins pentru stăpânul lor. Acestea îl vor călca cu picioarele și îl vor mușca cu dinții. Atunci când ultima dintre ele va trece de el, prima se va întoarce la el. El va fi pedepsit astfel până când se va termina Ziua Judecății, care va dura 50.000 de ani și până când Allah va judeca creația Sa și până când El va decide dacă omul va fi destinat Paradisului sau Iadului.

Al treilea tip: Stăpânul de vaci și oi, inclusiv capre, care nu plătește Zakatul obligatoriu. În Ziua Judecății, animalele vor fi aduse în cel mai mare număr, fără să lipsească vreuna și fără ca ele să aibă vreun defect, fiind în forma cea mai bună, și vor fi întinse pe un câmp mare și moale și îl vor împunge cu coarnele lor și îl vor călca cu copitele. Atunci când primul dintre animale va trece de el, ultimul dintre animale se va întoarce la el. Omul va fi pedepsit astfel atât cât va dura Ziua Judecății, o zi lungă cât 50.000 de ani până când va fi încheiată Judecata între robi, iar el își va vedea destinația finală, fie Paradis sau Iad."

Al patrulea tip: Stăpânii de cai, animale care sunt împărțite în trei categorii.

Prima categorie: caii ce sunt o povară pentru om și pe care omul îi folosește pentru a se lăuda cu ei și pentru a-i vătăma pe musulmani.

A doua categorie: Caii ce sunt un adăpost pentru om, aceștia sunt caii pe care un om i-a legat pe Calea lui Allah, iar el nu a uitat dreptul lui Allah în ceea ce privește spatele sau gâtul lor, astfel că acești cai sunt pentru om un adăpost.

A treia categorie: Caii ce sunt o răsplată pentru om, pe care

omul i-a legat pe Calea lui Allah pentru musulmani, într-o pajiște sau grădină. Iar pentru orice mănâncă caii din acea pajiște sau grădină, omul va primi o faptă bună și pentru orice excrement a-l lor, omul va primi o faptă bună. Iar dacă caii își vor rupe căpăstrul sau nu vor face o săritură sau două, Allah va înregistra urmele lor drept fapte bune pentru stăpân. Iar dacă stăpânul îi va duce la un râu din care ei beau apă, deși omul nu și-a pus intenția de a-i adăpa, Allah va înregistra cantitatea de apă băută drept fapte bune.

Apoi el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat despre măgari: Sunt precum caii?

El a spus: Nu mi-a fost revelat nimic cu privire la măgari decât acest Verset unic și măreț, care este general pentru toate tipurile de ascultare și neascultare: (După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.) (Coran, 99:8) Astfel că cel care va deține măgari cu intenția de a-L asculta pe Allah, va primi o răsplată, iar cel care o face cu intenția de a-L neasculta, își va vedea pedeapsa.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Obligația de a plăti Zakat-ul și amenințarea severă pentru cei care nu îl plătesc.
2. Cel care nu plătește Zakat-ul de lene, nu este un necredincios, dar este un mare păcătos.
3. O persoană este răsplătită pentru pașii actului de ascultare, dacă el a intenționat să îl facă, dar nu a intenționat pașii.
4. Nu există alt drept asupra averii decât Zakatul.
5. Este dreptul săracilor care duc cămilele la locul de adăpare

să primească lapte de la ele, astfel că este mai ușor pentru săraci să meargă la casele lor și este bunătate față de animale. Ibn Battel a spus: Banii au două drepturi: o obligație individuală și încă ceva, astfel că mulgerea animalelor este unul dintre drepturile ce fac parte dintr-un caracter moral bun.

6. Este obligatoriu a avea o cămilă, vacă sau oaie de sex masculin și de a-i slăbi încărcătura dacă este cerută ca împrumut.
7. Regula pentru măgari și pentru orice altceva pentru care nu a fost trimis o lege: Este inclus în Spunerea lui Allah Preaînaltul: „După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.” (Coran, 99:8)
8. Versetul îi încurajează pe oameni să facă fapte bune, chiar și puține și avertizează împotriva faptelor rele, chiar dacă este vorba de una nesemnificativă.

(6611)

(176) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه عَن رسولِ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(176) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Milostenia nu diminuează averea și Allah crește rangul robului Său, sporindu-i onoarea, datorită iertării și

îndurării arătate față de ceilalți; iar acela care se smerește cu umilință căutând Mulțumirea lui Allah este înălțat de El.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că milostenia nu scade averea, ci, dimpotrivă, protejează de ceea ce este rău și nefast și Allah îl compensează pe cel care o oferă într-o modalitate măreață, astfel încât ea se transformă dintr-un posibil deficit într-o creștere considerabilă.

Allah nu îl sporește decât cu putere și onoare pe acela care este iertător și îndurător cu oamenii, deși ar avea puterea de a se răzbuna sau revanșa pe cel care i-a greșit.

Iar pe acela care arată smerenie și umilință doar de dragul lui Allah, fără a se teme de cineva anume și a dori să îl preamărească sau să obțină anumite beneficii de la acesta, Allah îl va răsplăti ridicându-i rangul și onorându-l.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Tot binele și succesul se află în urmarea poruncilor Legii Islamice (Șaria) și plinirea a ceea ce este bun și drept, chiar dacă unii oameni ar avea păreri contrare acesteia.

(5512)

(177) – عن أَبِي هُرَيرَةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «قَالَ اللهُ: أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أُنْفِقْ عَلَيْكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(177) – Abu Hurairah (Allah fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra) a spus că: «Allah a spus: „O Fiu al lui Adam, cheltuiește (pe calea Mea) și Eu voi cheltui pentru tine.”» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus: „O Fiu al lui Adam, oferă (pe Calea Mea) din averea ta - în cele ce îți sunt impuse în mod obligatoriu, precum și în cele ce îți sunt recomandate - și Eu îți voi spori ție și îți voi da (altceva) în schimbul acesteia și o voi binecuvânta pentru tine.”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ne îndeamnă să dăm milostenie și să cheltuim pe Calea lui Allah.
2. A cheltui în mod caritabil este una dintre cele mai mărețe căi de a îți multiplica mijloacele de trai, a obține binecuvântarea acestora și a fi recompensat de către Allah pentru cele pe care robul Său le-a cheltuit (pe Calea Sa).
3. Acesta este unul dintre hadisurile pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) le relatează despre Domnul său și se numește hadis qudsi (sfânt) sau hadis ilahiy (divin), întrucât formularea, cuvintele și sensurile sale îi aparțin lui Allah. Cu toate acestea, hadisurile qudsi nu posedă trăsăturile Coranului, și prin care acesta se distinge de orice alt discurs, precum recitarea lui ca o formă de adorare, purificarea pentru el, prezentarea lui ca o provocare și un miracol etc.

(5805)

(178) – عن أبي مسعودٍ رضي الله عنه عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(178) – Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Dacă un om cheltuiește pentru familia lui, căutând prin aceasta Mulțumirea lui Allah, îi va fi înregistrată pentru el ca un act de caritate. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că dacă un bărbat a cheltuit pentru cei cărora are obligația să le ofere cele necesare traiului, precum soția sa, părinții săi, copiii etc și intenționează prin aceasta apropierea sa de Allah Preaînaltul întru adorare, sperând la răsplata primită de la El, va avea răsplata obținută pentru un act de caritate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un bărbat primește răsplată în schimbul celor pe care le cheltuiește pentru familia sa.
2. Prin faptele sale, dreptcredinciosul trebuie să urmărească Mulțumirea lui Allah și răsplata și recompensa primită de la Acesta.
3. Omul trebuie să își formuleze întotdeauna o intenție bună și dreaptă pentru fiecare dintre faptele sale și dintre acestea și cheltuirea pentru familia sa.

(6460)

(179) – عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسِ بْنِ الْحَدَثَانِ أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْتُ أَقُولُ مَنْ يَصْطَرِفُ الدَّرَاهِمَ؟ فَقَالَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ وَهُوَ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنهما: أَرِنَا ذَهَبَكَ، ثُمَّ ائْتِنَا، إِذَا جَاءَ خَادِمُنَا، نُعْطِكَ وَرِقَكَ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: كَلَّا، وَاللهِ لَتُعْطِيَنَّهُ وَرِقَهُ، أَوْ لَتَرُدَّنَّ إِلَيْهِ ذَهَبَهُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْوَرِقُ بِالذَّهَبِ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(179) – Malik bin Aus bin Al-Hadathan a relatat: Am venit și am spus: Cine schimbă dirhami? Talha ibn Ubaydullah a spus în timp ce se afla cu Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit de ei amândoi): Arată-ne aurul tău, apoi vino la noi atunci când vine servitorul tău și îți vom da argintul tău. Omar ibn al-Khattab a spus: Nu, pe Allah, tu trebuie să îi dai argintul sau îi înapoiezi aurul pentru că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Schimbarea aurului cu aur este camătă sau speculă cu bani, excepție fiind cazul în care schimbul se realizează pe loc, schimbarea argintului cu argint este camătă sau speculă cu bani excepție fiind dacă schimbul se realizează pe loc, schimbarea grâului cu grâu este camătă sau speculă cu bani excepție fiind dacă schimbul se realizează pe loc, schimbarea orzului cu orz este camătă sau speculă cu bani excepție făcând cazul în care schimbul se realizează pe loc, schimbarea curmalelor pe curmale este camătă sau speculă cu bani excepție fiind dacă schimbul se realizează pe loc. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Malik bin Aus ne spune că el avea dinari de aur pe care dorea să îi schimbe cu dirhami de argint, astfel că Talha bin 'Ubaidullah (Allah să fie mulțumit cu el) i-a spus: Dă-ne dinarii tăi ca noi să îi vedem! Apoi i-a spus după ce a decis să cumpere: Vino la noi atunci când servitorul nostru vine pentru ca noi să îți dăm dirhamii de argint. Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit cu el) era prezent atunci și a denunțat acest tip de tranzacție și i-a spus lui Talha să plătească argintul atunci sau să îi înapoieze aurul ce l-a luat de la el și a explicat motivul pentru asta. Și anume că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a menționat că la vânzarea aurului pe argint sau vice versa, vânzarea trebuie să fie făcută pe loc, altfel se consideră camătă sau speculă cu bani. Aurul nu trebuie vândut pe argint sau argintul pe aur decât dacă schimbul se face pe loc, iar grâul nu se schimbă pe grâu, decât dacă se schimbă pe loc, orzul nu se schimbă pe orz, decât dacă se schimbă pe loc, iar curmalele nu se schimbă pe curmale, doar dacă schimbul se petrece pe loc, cantitate pe cantitate, măsură pe măsură, și nimic nu trebuie vândut amânat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Categoriile menționate în acest hadis sunt cinci: aur, argint, grâu, orz și curmale. Dacă vânzarea este de aceeași categorie, atunci două condiții trebuie îndeplinite pentru ca ea să fie validă: schimbul trebuie să aibă loc în același loc cu contractul și să fie o cantitate similară, precum aur pentru aur, altfel se consideră a fi o vânzare cu camătă sau

speculă de bani. Dacă ele sunt diferite, de exemplu argint pentru grâu, atunci există doar o singură condiție pentru validitatea contractului, și anume ca schimbul să se petreacă pe loc, altfel se consideră camătă întârziată.

2. Validitatea contractului înseamnă: locul tranzacției, fie că oamenii stau, merg sau călăresc și separarea înseamnă orice este considerat separare conform obiceiului oamenilor.
3. Interzicerea din hadis include toate tipurile de aur, fie că este aur bătut sub formă de monede și toate tipurile de argint, fie că este argint bătut sub formă de monede.
4. Schimbul valutar necesită aceeași rată de schimb ca la vânzarea aurului pentru argint. Astfel, dacă se dorește schimbarea unei valute cu alta, precum un riyal cu un dirham, atunci este permis a face o diferență ce satisface ambele părți. Totuși, schimbul trebuie făcut în același loc cu vânzarea, altfel schimbul este invalitat, iar tranzacția devine interzisă fiind schimb cu camătă.
5. Schimburile cu camătă nu sunt permise și contractul este invalid chiar dacă ambele părți sunt de acord deoarece Islamul apără drepturile individului și a societății, chiar dacă individul renunță la ele.
6. Interzicerea și prevenirea răului pentru cei care pot să facă acest lucru.
7. Menționarea dovezii atunci când răul este denunțat așa cum a fost în cazul lui Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit cu el).

(5889)

(180) – عَنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ انْجَفَلَ النَّاسُ قِبَلَهُ، وَقِيلَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ، قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ، ثَلَاثًا، فَجِئْتُ فِي النَّاسِ لِأَنْظُرَ، فَلَمَّا تَبَيَّنْتُ وَجْهَهُ، عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ، فَكَانَ أَوَّلُ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ تَكَلَّمَ بِهِ أَنْ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصِلُوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(180) – 'Abdullah ibn Salam (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit la Medina, oamenii s-au grăbit să-l întâmpine spunând: A sosit Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)! A sosit Trimisul lui Allah! A sosit Trimisul lui Allah! De trei ori. Și am venit și eu cu oamenii să îl văd; iar când i-am văzut mai bine fața, am știut că aceasta nu era fața unui om mincinos. Și primul lucru pe care l-am auzit spunându-l a fost: „O, oameni buni, răspândiți salutul păcii (as-salam), hrăniți-i pe ceilalți, păstrați legăturile de rudenie și rugați-vă noaptea când oamenii dorm, și astfel veți intra în pace în Paradis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit la Medina și oamenii l-au văzut, s-au grăbit spre el. Printre ei se afla și ‘Abdullah ibn Salam (Allah să fie mulțumit de el), care era evreu. Însă atunci când l-a văzut, a știut că fața

lui nu era fața unui om mincinos, datorită luminii, frumuseții și și a unei aure de sinceritate. Și primul lucru pe care l-a auzit de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost îndemnul adus oamenilor de a împlini fapte care să îi conducă către Paradis, precum:

În primul rând: Răspândirea și vădirea și sporirea salutului păcii, adresat atât acelora pe care îi cunoști, cât și celor pe care nu îi cunoști.

În al doilea rând: Hrănirea oamenilor, atât sub formă de caritate, cât și ca ospitalitate.

Al treilea: Menținerea legăturilor de rudenie din partea tatălui sau a mamei.

În al patrulea rând: Împlinirea rugăciunii voluntare de noapte Qiyam al-Layl în vreme ce oamenii dorm.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Recomandarea răspândirii salutului păcii printre musulmani. În ceea ce îi privește, însă, pe nemusulmani, nu trebuie să inițiem salutul de pace pentru aceștia. Iar dacă ei ne salută, spunând: Assalamu ‘alaykum (pacea fie asupra voastră), noi trebuie să le răspundem: Ua ‘alaykum (și asupra voastră).

(5520)

(181) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ}

[المؤمنون: 51] وَقَالَ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [البقرة: 172] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟». [صحيح] - [رواه مسلم]

(181) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „O oameni, Allah este Bun și nu acceptă nimic cu excepție a ceea ce este bun. Allah le-a poruncit credincioșilor ceea ce le-a poruncit Mesangerilor. El a spus: «[Allah a spus]: „O, Mesagerilor, mâncați din cele bune și fiți drepți. Cu adevărat, Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.” (Coran, 23:51) și a mai spus: „O, voi cei care credeţi! Mâncaţi din bunătăţile pe care Noi vi le-am dăruit şi fiţi recunoscători lui Allah dacă numai pe El voi Îl adoraţi!” (Coran, 2:172). Apoi a menționat omul care călătorește pe o distanță lungă, neîngrijit și prăfuit și care își întinde mâinile către Cer spunând: „O Doamne, o Doamne” în timp ce mâncarea sa este nepermisă, ceea ce bea îi este nepermis, hainele îi sunt nepermise și el s-a hrănit cu lucruri nepermise. Cum ar putea ca ruga lui să fie primită?» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că Allah este Bun și Perfect, liber de defecte și greșeli. El Preaînaltul nu acceptă nicio faptă, vorbă sau credință cu excepția celor care sunt bune, care sunt făcute de dragul Lui și în

conformitate cu călăuzirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Omul nu ar trebui să se apropie de Allah decât astfel. Unul dintre cele mai mărețe mijloace prin care un credincios poate face fapte bune este de a mânca mâncare permisă, astfel faptele sale vor fi pure. Allah Preaînaltul le-a poruncit credincioșilor să facă ceea ce le-a poruncit Mesagerilor să facă, și anume să mănânce mâncare permisă și să facă fapte bune. El a spus: „O, Mesagerilor, mâncați din cele bune și fiți drepți. Cu adevărat, Eu sunt Binestiutor a ceea ce săvârșiți voi.” (Coran, 23:51) și a mai spus: „O, voi cei care credeţi! Mâncaţi din bunătăţile pe care Noi vi le-am dăruit şi fiţi recunoscători lui Allah dacă numai pe El voi Îl adoraţi!” (Coran, 2:172)

Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a avertizat pe oameni să nu consume ceea ce este interzis și care le strică faptele și le împiedică din a fi acceptate, indiferent de câte fapte bune sunt făcute, cum ar fi:

Prima: extinderea călătoriei de dragul îndeplinirii actelor de adorare, precum Pelerinajul, Jihadul, menținerea legăturilor de familie și așa mai departe.

A doua: Părul său este neîngrijit deoarece nu l-a pieptănat, iar culoarea hainelor sale s-a schimbat din cauza murdăriei.

A treia: El își ridică mâinile la Cer în rugă și rugă.

A patra: El se roagă la Domnul Său folosind Numele Sale și însistând: O Doamne, o Doamne.

În ciuda tuturor acestor motive, ruga sa nu este ascultată, deoarece mâncarea, băutura și hainele sale sunt nepermise și el s-a alimentat cu lucruri interzise. Cum ar putea ruga unei persoane descrise astfel să primească răspuns?

Dintre beneficiile hadisului:

1. Perfecțiunea lui Allah Preaînaltul în esența, Atributele, Acțiunile și Legile Sale.
2. Porunca de a munci sincer de dragul lui Allah și de a-l urma pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie aupra sa).
3. Folosirea acțiunilor încurajatoare, așa cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Allah le-a poruncit credincioșilor să facă ceea ce le-a ordonat Mesagerilor.” Astfel că dacă credinciosul știe că aceasta este una dintre poruncile Mesagerilor, el se va simți întărit și încurajat să se conformeze.
4. Unul dintre lucrurile care împiedică rugile din a fi primite este mâncarea de alimente interzise.
5. Există cinci motive pentru care o rugă primește răspuns: (1) lungirea călătoriei, deoarece aceasta presupune oboseala, iar acesta este unul dintre motivele pentru care o rugă este acceptată, (2) a fi într-o stare de necesitate, (3) ridicarea mâinilor la Cer, (4) insistarea la Allah prin repetarea rostirii și conștientizarea Domniei Sale, care este una dintre cele mai bune modalități de a cere ca o rugă să primească răspuns și (5) consumul de alimente permise.
6. Consumul de alimente permise este unul dintre motivele pentru a face fapte bune.
7. Judecătorul a spus: Binele este opusul răului. Dacă Allah Preaînaltul Se descrie astfel, înseamnă că El este lipsit de orice defect. Dacă robul este descris astfel, înseamnă că el

este lipsit de un caracter urât și fapte rele și este înfrumusețat cu fapte bune. Dacă banii sunt descriși astfel, înseamnă că ei sunt permiși și acesta este cel mai bun tip de bani.

(4316)

(182) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، أَوْ وَضَعَ لَهُ، أَظَلَّهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ».

[صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(182) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pe cel ce dă un răgaz cuiva aflat în imposibilitatea de a-și plăti datoria sau îl scutește de o parte din ea, Allah îl va adăposti la Umbra Tronului Său în Ziua Judecății, într-o zi în care nu va mai fi nicio altă umbră în afară de Umbra Lui.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că acela care îi acordă un răgaz datornicului sau îl scutește de o parte a datoriei va fi răsplatit de Allah cu adăpostirea în umbra Tronului Său în Ziua Judecății, atunci când Soarele se va apropia atât de mult de capetele oamenilor, iar arșița lui se va înteți asupra lor. Și nimeni nu va găsi nicio umbră la care să se adăpostească în afară de umbra oferită de El.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Evidențierea virtuților încercării de a ușura situația robilor lui Allah și a faptului că aceasta se poate constitui ca un factor al salvării de cele pe care oamenii le vor întâmpina în Ziua Judecății.
2. Răsplata este asemenea faptei săvârșite.

(4186)

(183) – عن جابر رضي الله عنه أنَّ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم قال: «رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمْحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(183) – Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fie ca Allah să arate îndurare față de omul care este binevoitor atunci când vinde, când cumpără și când își cere înapoi împrumutul oferit.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat pentru pogorârea Îndurării lui Allah asupra oricui este indulgent și generos în tranzacțiile sale comerciale. El nu exagerează ridicând prețul produselor vândute și se poartă în mod binevoitor cu cumpărătorul său. Totodată, el este indulgent și generos atunci când cumpără, fără a subevalua sau a scade în mod nedrept prețul produselor. Și este, de asemenea, facil, îngăduitor și generos atunci când solicită restituirea împrumuturilor oferite. El nu îngreunează situația celui sărac și

nevoiaș, ci, dimpotrivă, solicită restituirea celor care i se cuvin de drept într-o moalitatea blândă și binevoitoare și dă un răgaz acelora care sunt în imposibilitatea de a plăti.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Unul dintre obiectivele Legii Islamice este acela de a menține bunele relații între oameni.
2. Suntem încurajați să adoptăm o manieră nobilă în relaționarea cu oamenii, atunci când cumpărăm, vindem și în orice alte situații asemănătoare.

(3716)

(184) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كَانَ رَجُلٌ يُدَايِنُ النَّاسَ، فَكَانَ يَقُولُ لِفَتَاهُ: إِذَا أَتَيْتَ مُعْسِرًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ، لَعَلَّ اللَّهَ يَتَجَاوَزُ عَنَّا، فَلَقِيَ اللَّهَ فَتَجَاوَزَ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(184) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Era un bărbat care obișnuia să îi împrumute pe oameni și îi spunea slujitorului său: „Atunci când ajungi la o persoană aflată în imposibilitatea de a plăti, treci cu vederea datoria sa, poate că astfel și Allah va trece cu vederea păcatele noastre!” Iar atunci când acest om l-a întâlnit pe Allah, după moartea sa, păcatele sale au fost trecute cu vederea de către Allah.» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează despre un bărbat care dădea împrumuturi oamenilor sau le vindea marfă cu plată amânată, și care obișnuia să îi spună slujitorului său care strângea datoriile de la oameni: Dacă ai mers la un dator care este în imposibilitatea de a-și plăti datoria, „treci cu vederea datoria sa”, fie prin acordarea timpului necesar, fără a exercita vreo presiune asupra sa, fie prin acceptarea a ceea ce el deține la acel moment, chiar dacă nu este complet. El făcea acest lucru căutând Îngăduința și Îndurarea lui Allah și sperând că El îi va ierta păcatele. Astfel, atunci când el a murit, Allah l-a iertat și a trecut cu vederea păcatele sale.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un comportament binevoitor față de oameni, îndurarea și iertarea arătate față de ei și trecerea cu vederea a datoriilor celor care sunt în imposibilitatea de a plăti se numără printre cele mai mărețe motive ale salvării omului în Ziua Judecății.
2. Bunăvoința manifestată față de oameni, sinceritatea arătată față de Allah și speranța în Îndurarea Sa se numără printre factorii ce atrag iertarea păcatelor.

(3753)

(185) – عن خَولة الأنصاريَّةِ رضي الله عنها قالتْ: سمعتُ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول: «إِنَّ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(185) – Khawlah al-Ansariyyah (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cu adevărat, sunt oameni care își însușesc din averea lui Allah (bunurile publice) pe nedrept — pentru ei este Focul în Ziua Judecății.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înștiințat despre oamenii care se folosesc în mod ilicit de bunurile musulmanilor și și le însușesc fără a avea niciun drept asupra lor. Aceasta se referă în general la averea acestora, și anume la procurarea și adunarea ei prin mijloace ilicite, precum și la cheltuirea ei în mod inadecvat. În această categorie intră consumarea averii orfanilor, administrarea ilicită a fondurilor caritabile, încălcarea încrederii acordate pentru bunurile luate în grijă și consumarea pe nedrept a fondurilor publice.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că răsplata acestora va fi Focul în Ziua Judecății.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Averea aflată în mâinile oamenilor este de fapt proprietatea lui Allah Atotputernicul pe care El a pus-o în grija lor, pentru ca ei să o cheltuiască în scopuri legitime și să se abțină de la a o cheltui într-o manieră interzisă. Această regulă se aplică în general, atât conducătorilor, cât și oamenilor de rând.
2. Legea Islamică, Șaria pune un accent deosebit pe fondurile publice și pe faptul că acela care este responsabil

de acestea va fi tras la răspundere în Ziua Judecății pentru modul în care ele au fost colectate și cheltuite.

3. Această avertizare include și pe oricine dispune în mod ilicit, atât de proprii bani, cât și ai celorlalți.

(5331)

(186) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قَالَ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصِّيَامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ، وَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلاَ يَرْفُثْ وَلاَ يَصْخَبْ، فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ، فَلْيَقُلْ إِنِّي امْرُؤٌ صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ المِسْكِ، لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(186) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit cu el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Allah a spus: „Toate faptele Fiilor lui Adam sunt pentru ei înșiși, în afară de Post, care este pentru Mine, și Eu îi voi răsplăti pentru acesta. Postul este un scut. Dacă unul dintre voi postește, nu trebuie să folosească un limbaj indecent și nu trebuie să ridice vocea la mânie, iar dacă cineva îl jignește sau caută ceartă, trebuie să spună: «Postesc!» (Jur) pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul lui Mohammed, mirosul care vine din gura celui care postește este mai bun înaintea lui Allah decât parfumul de mosc. Cel care postește are parte de două momente de fericire: atunci când își întrerupe Postul și atunci când Îl va întâlni pe Domnul său Atotputernic și Sublim.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că Allah Preaînaltul spune într-un hadis qudsi (sacru):

Fiecare acțiune a Fiului lui Adam este multiplicată de la 10 la 700 de ori, cu excepția postului, care este pentru Mine, deoarece în ceea ce privește Postul, acolo nu există ipocrizie, iar Eu îl răsplătesc, așadar Eu sunt Singurul care cunoaște nivelul răsplății și multiplicarea faptelor bune.

Apoi a spus: (Postul este un scut) și o protecție, un adăpost și o fortăreață puternică de Focul Iadului, deoarece îl face pe om să se abțină de la păcate și dorințe, iar Focul este înconjurat de dorințe.

Așadar atunci când omul ține Post, el nu ar trebuie să aibă relații sexuale și nu ar trebuie să folosească un limbaj obscen și nici să se certe sau să ridice vocea.

Dacă în Ramadan cineva este insultat, să spună: țin Post și poate astfel acel om se oprește. Dacă acel om insistă să lupte cu adevărat, atunci omul ar trebui să se lupte cu el provocându-i cea mai mică daună.

Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a jurat pe Allah că mirosul gurii unei persoane care ține Post este mai frumos și mai bun pentru Allah în Ziua Judecății decât parfumul moscului și aduce mai multe beneficii decât purtarea moscului recomandat Vinerea.

Persoana care ține Post are două bucurii: atunci când își rupe postul el este bucuros pentru că foamea și setea i-au fost potolite și el a putut să își îndeplinească postul și ușurarea și ajutorul Domnului său.

Iar atunci când își întâlnește Domnul el se bucură de răsplata pentru postul său.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtuțiile postului și faptul că îl protejează pe credincios de dorințele acestei lumi în această viață, iar în Viața de Apoi, de chinul Iadului.
2. Dintre manierele postului este de a evita limbajul obscen, de a fi răbdător cu răutatea oamenilor și de a le răspunde fărădelegilor lor cu răbdare și bunătate.
3. Dacă o persoană care ține Post este fericită pentru că și-a îndeplinit actul de adorare, acest lucru nu-i va scădea din răsplată în Viața de Apoi.
4. Răsplata omului răbdător care ține Post este bucuria adevărată la întâlnirea cu Allah Preaînaltul.
5. Informarea oamenilor cu privire la ascultare atunci când este nevoie și în interesul altora nu este ipocrizie deoarece el a spus: „Eu țin Post”.
6. Cel care ține Post în mod complet este cel care își apară corpul de păcate, limba de minciună, obscenitate și stomacul de mâncare și lichide.
7. Accentuarea interzicerii zgomotolui, a ceartei și a urletelor atunci când o persoană ține Post. În general, îi este interzis unei persoane să facă astfel și dacă nu ține Post.
8. Acest hadis este unul dintre hadisurile relatate de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de la Allah Preaînaltul și este numit hadis qudsi sau hadis sacru, iar cuvintele și înțelesul sunt de la Allah, dar acest tip de

hadis nu prezintă nicio caracteristică a Coranului, precum necesitarea purificării înainte de recitire, necesitatea recitării sale și nici din miracolele Coranului.

(3546)

(187) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(187) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Celui care a postit Ramadanul cu credință și cu speranță (la răsplata lui Allah), îi vor fi iertate păcatele anterioare.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că, dacă o persoană postește luna Ramadan cu credință în Allah, crezând în obligativitatea postului și în marea răsplată pe care Allah Atotputernicul a pregătit-o pentru cei care postesc, și caută prin aceasta Mulțumirea lui Allah Preaînaltul, și nu lauda sau reputația obținută printre oameni, păcatele sale din trecut vor fi iertate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază virtuțile sincerității și a devotamentului și importanța acestora în îndeplinirea postului în Ramadan, precum și în celelalte fapte bune săvârșite.

(4196)

(188) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلاَثٍ: صِيَامِ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَكْعَتَيِ الضُّحَى، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(188) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Prietenul meu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) m-a sfătuit să fac trei lucruri: să țin Post trei zile în fiecare lună, să mă rog două Rakat pentru rugăciunea Duha și să mă rog Uitr înainte de a merge la somn. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că preaiubitul său companion, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a sfătuit astfel:

Primul lucru: să țină Post trei zile în fiecare lună.

Al doilea lucru: Să facă două Rakat pentru rugăciunea Duha în fiecare zi.

Al treilea: Să facă rugăciunea Uitr înainte de culcare, pentru cei care se tem că nu se vor trezi la sfârșitul nopții.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Diferența în sfaturile date de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) companionilor săi este bazată pe cunoașterea sa a condițiilor fiecărui companion și a ceea ce este potrivit pentru fiecare dintre ei. Jihadul este potrivit pentru cei puternici, adorarea pentru adorator, știința pentru învățați și așa mai departe.

2. Ibn Hajar al-Asqalani a spus despre asta: „A ține Post trei zile în fiecare lună” se referă la zilele albe: 13, 14 și 15 calculate conform calendarului Islamic Hijri.
3. Ibn Hajar al-Asqalani a spus: Este recomandat ca Rugăciunea Uitr să fie îndeplinită înainte de culcare, iar acest lucru îi este recomandat celui care nu crede că se va trezi către finalul nopții.
4. Importanța acestor trei acțiuni este faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a recomandat unui anumit număr de companioni.
5. Ibn Daqiq al-Eid a spus despre asta: (și cele două Rakat din Duha): poate a menționat numărul minim de Rakat (două) și valoarea rugăciunii Duha.
6. Timpul pentru rugăciunea Duha este aproximativ un sfert dintr-o oră după răsărit și până la aproximativ 10 minute înainte de prânz. Numărul minim de Rakat este de 2 și există o diferență de opinie cu privire la numărul maxim. Unii învățați spun că sunt 8 Rakat, iar alți învățați spun că nu există o limită maximă.
7. Timpul pentru rugăciunea Uitr: după Rugăciunea Ișa și până în zorii zilei. Numărul minimum este 1 Rakat, iar numărul maxim este 11 Rakat.

(4538)

(189) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(189) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceluia care s-a ridicat în noapte pentru Rugăciune (Qiyamu-l Layl) în Noaptea Destinului (Laylatu-l Qadr), cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează despre virtuțile împlinirii rugăciunii de noapte în Noaptea de Al-Qadr, una dintre ultimele zece nopți din luna Ramadan; și că aceluia care s-a străduit (să împlinească cât mai multe fapte bune) pe durata acesteia plinind rugăciuni și rugi, citind Coran și pomenindu-L pe Allah, cu credință în cele care au fost relatate despre meritele și virtuțile acestei nopți și tinzând prin aceasta către răsplata lui Allah Preaînaltul, fără a căuta lauda sau reputația printre oameni, îi vor fi iertate păcatele comise anterior.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Evidențierea virtuților Nopții al-Qadr și îndemnarea la împlinirea rugăciunii de noapte (Qiyam) pe parcursul acesteia.
2. Faptele bune nu sunt acceptate decât dacă sunt împlinite cu intenții bune și sincere.
3. Indică Binecuvântările și Îndurarea lui Allah pogorâte asupra acelora care se ridică pentru rugăciune în Noaptea de al-Qadr, cu credință și sperând la răsplată, prin iertarea păcatelor lor anterioare.

(4202)

(190) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: سمعتُ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول:

«مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(190) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cel care a îndeplinit Pelerinajul (Hajj) de dragul lui Allah, fără a rosti vorbe rușinoase și fără a se purta cu răutate, se va întoarce la fel ca în ziua în care a fost născut de mama sa (adică fără păcate).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că cel care efectuează Pelerinajul și nu dă curs în timpul acestuia lucrurilor rușinoase - cu referire aici la relațiile sexuale și la ceea ce le precede, precum sărutul și preludiul sau de asemenea, la vorbele rușinoase - și care nu comite nelegiuri prin săvârșirea de păcate și fapte rele, sau prin realizarea acțiunilor care sunt interzise în starea de sacralizare (ihram) - acest lucru fiind de asemenea considerat precum nelegiuirea- se va întoarce din Pelerinaj iertat, ca un prunc ce se naște lipsit de păcate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Deși imoralitatea este interzisă ca o regulă generală, ea este respinsă în mod special în timpul Pelerinajului, ca o formă de preamărire și respect față de ritualurile acestuia.
2. Omul se naște fără de greșeală, pur și fără de păcat și nu moștenește păcatele nimănui.

(2758)

(191) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ» يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ». [صحيح] - [رواه البخاري وأبو داود، واللفظ له]

(191) – Ibn 'Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu există alte zile în care faptele bune să Îi fie mai plăcute lui Allah decât aceste zile.” - cu referire la primele zece zile din luna Islamică Dhul Hijjah. (Companionii) au spus: „O, Mesager al lui Allah, nici măcar Lupta pe Calea lui Allah?” A spus: „Nici măcar Lupta pe Calea lui Allah, în afara unui om care s-a pus pe sine însuși și averea sa în slujba Luptei pe Calea lui Allah și nu s-a mai întors cu nimic din acestea.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Abu Dawud, căruia îi aparține și această versiune]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că faptele bune împlinite în primele zece zile din luna Dhul Hijja sunt mai bune decât cele realizate în alte luni.

Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) l-au întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă Lupta pe Calea lui Allah în alte zile decât cele zece de la începutul lunii Dhul Hijjah este mai bună sau faptele bune împlinite în aceste zece zile deoarece ei știau că Lupta pe Calea lui Allah este una dintre cele mai alese fapte bune.

Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a răspuns că faptele drepte împlinite în aceste zece zile sunt mai bune decât Lupta pe Calea lui Allah în alte zile, în afara cazului în care un om iese la luptă pe Calea lui Allah punându-și în pericol viața și averea pentru cauza lui Allah și își pierde, atât averea, cât și viața lui. De aceea este preferabil să împlinim cât mai multe fapte bune în acestea zile însemnate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Sunt evidențiate virtuțile faptelor bune împlinite în primele zece zile din luna Dhul Hijjah. Astfel, musulmanul trebuie să beneficieze la maxim de acestea zile și să sporească actele sale de pietate și supunere în decursul acestora, precum Pomenirea lui Allah, recitarea Coranului, elogierea Măreției și Unicității lui Allah, Preamărirea și Lăudarea Sa, împlinirea Rugăciunilor, Milostenia, Postul și orice alte fapte evlavioase.

(6255)

(192) – عَنْ أَبِي الحَوْرَاءِ السَّعْدِيِّ قَالَ: قُلْتُ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رضي الله عنهما: مَا حَفِظْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «دَعْ مَا يَرِيبُكَ إِلَى مَا لاَ يَرِيبُكَ، فَإِنَّ الصِّدْقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ الكَذِبَ رِيبَةٌ».

[صحيح] - [رواه الترمذي والنسائي وأحمد]

(192) – Abu al-Haura al Sadi a spus: I-am spus la al-Hasan ibn Ali (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său): Ce ai învățat de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa)? El a spus: Am învățat de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Lăsați lucrurile îndoielnice pentru cele neîndoielnice deoarece adevărul aduce liniștirea minții, iar falsitatea aduce îndoieli.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi si Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a poruncit să lăsăm cuvintele și acțiunile față de care avem dubii, fie că sunt interzise sau permise și să facem ceea ce nu ne este îndoielnic și despre care suntem siguri că sunt permise deoarece inima găsește pace și liniște în asta, iar ceea ce este îndoielnic aduce neliniște.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un musulman trebuie să își bazeze chestiunile pe certitudine și să lase ceea ce este îndoielnic și să gândească clar în religia sa.
2. Interzicerea de a cădea în dubii.
3. Dacă doriți pace și confort, lăsați ceea ce este îndoielnic.
4. Mila lui Allah Preaînaltul față de robii Săi și faptul că El le-a poruncit să facă ceea ce le aduce liniște și a interzis ceea ce le aduce neliniște și confuzie.

(4564)

(193) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِنَّ اللهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُوَرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(193) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, Allah nu se uită la înfățișarea și la averea voastră, ci se uită la inimile și la faptele voastre.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul nu se uită la înfățișarea robilor Săi și la trupurile lor, dacă ele sunt frumoase sau nu, mari sau mici, sănătoase sau bolnave. Și, totodată, Allah nu se uită la averile lor, dacă sunt numeroase sau puține; pentru că Allah Cel Plin de Glorie și Noblețe nu îi pedepsește și nici nu îi socotește pe ei în funcție de aceste aspecte și de diversele nivele atinse de ei întru aceasta. Ci Allah privește la inimile lor și la pietatea, certitudinea, sinceritatea și devoțiunea aflate în acestea, sau, dimpotrivă, căutarea unor comportamente de fațadă și a reputației printre oameni. Totodată, Allah privește la faptele lor evaluând bunătatea sau răul acestora și răsplătește și recompensează în funcție de ele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Trebuie să avem grijă ca inimile noastre să fie drepte și să le purificăm de orice trăsături negative.
2. Îndreptarea inimii se face prin sinceritate și devoțiune, iar îndreptarea faptelor se obține prin urmarea exemplului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); și acestea sunt cele două aspecte la care Allah Preaînaltul privește și pe care le ia în considerare.

3. Omul nu ar trebui să se lase înșelat de averea, frumusețea sau înfățișarea sa și de niciuna dintre aparențele acestei vieți pământești.
4. Avertizarea cu privire la axarea pe ceea ce este vizibil și exterior și pierderea din vedere a îmbunătățirii a ceea ce se află în interior.

(4555)

(194) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قال: قال رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللهَ يَغَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَغَارُ، وَغَيْرَةُ اللهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(194) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Allah este gelos, și credinciosul este gelos. Iar gelozia lui Allah constă în faptul că nu acceptă ca robul Său să comită ceea ce El a interzis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că Allah este gelos și detestă la fel cum credinciosul este gelos și detestă, iar Allah este gelos atunci când credinciosul comite acte imorale și interzise de El precum adulter, sodomie, furt, consumul de alcool și alte imoralități.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Aveți grijă de pedeapsa lui Dumnezeu dacă îi încălcați Poruncile Lui.

(3354)

(195) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللهِ، وَالسِّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلِّي يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(195) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Feriți-vă de cele șapte păcate distructive!” Au spus: „Care sunt acestea, o, Mesager al lui Allah?” A spus: „A-I face asociați lui Allah, magia, uciderea unui suflet pe nedrept în afară de situația în care merită aceasta, folosirea dobânzii, consumarea averii unui orfan, dezertarea de la Lupta pe Calea lui Allah și calomnierea femeilor caste, inocente și dreptcredincioase.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poruncește națiunii sale să se depărteze de șapte infracțiuni și păcate distrugătoare. Atunci când a fost întrebat care sunt acestea el a menționat:

În primul rând: Politeismul, însemnând a-I face asociați lui

Allah în adorare prin considerarea unui alt lucru sau ființe ca fiind similar sau asemănător cu El, Preaslăvitul, în orice aspect, și dedicarea oricărei forme de adorare altcuiva în afară de Allah Preaînaltul. El a început cu menționarea politesmului, întrucât acesta este cel mai grav păcat.

În al doilea rând: Magia, care include suflarea în noduri, incantații, leacuri și fumegarea - care afectează trupul persoanei vrăjite, provocând moartea, îmbolnăvirea sau separarea dintre soț și soție. Ea este lucrarea diavolului și de cele mai multe ori nu poate fi săvârșită decât prin politeism și invocarea duhurilor rele și plinirea lucrurilor murdare cerute de acestea.

În al treilea rând: Omorârea unui suflet pe nedrept, lucru pe care Allah l-a interzis, cu excepția cazului în care există o reglementare juridică pentru aceasta și este îndeplinită numai și numai de o autoritate competentă.

În al patrulea rând: Consumarea dobânzii sau beneficierea de aceasta în orice altă modalitate.

În al cincilea rând: Însușirea averii unui copil al cărui părinte a murit înainte ca acesta să atingă vârsta pubertății.

În al șaselea rând: Dezertarea în timpul bătăliei împotriva combatanților.

În al șaptelea rând: Acuzarea de adulter a femeilor libere, dreptcredincioase și caste; și tot astfel și în cazul bărbaților care sunt acuzați pe nedrept.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Păcatele majore nu se rezumă doar la aceste șapte păcate, ci ele au fost specificate doar din cauza gravității și a

pericolului lor.

2. Este permisă uciderea unei persoane, ca rezultat al aplicării legii talionului (a răscumpărării juridice), în cazul apostaziei sau al adulterului comis după căsătorie, cu condiția ca aceasta să fie executată în mod drept, de un judecător Islamic într-o țară Islamică.

(3331)

(196) – عن أبي بَكرَة رضي الله عنه قال: قال النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم: «أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟» ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «الْإِشْرَاكُ بِاللهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ» وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَّكِئًا، فَقَالَ: «أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ»، قَالَ: فَمَا زَالَ يُكَرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(196) – Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: A spus, repetând de trei ori: „Să nu vă spun eu care sunt cele mai grave păcate majore?” Au spus: „Ba da, o Mesager al lui Allah!” A spus: „A Îi face asociați lui Allah și neascultarea părinților.” Apoi s-a așezat și în timp ce stătea sprijinit pe-o parte a spus: „Și, cu adevărat, și mărturia mincinoasă.” Apoi a spus: „Și nu a încetat Profetul să repete aceasta, până am ajuns să ne spunem ce bine ar fi dacă ar tăcea. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi înștiința pe Companionii săi despre cele mai grave păcate

majore și a menționat următoarele trei:

1. A-I face asociați lui Allah - ceea ce presupune îndreptarea oricărui act de adorare către altcineva în afară de Allah și asemănarea altcuiva cu Allah în privința Divinității, Suveranității, Numelor și Atributelor Sale.

2. Necuviința față de părinți - reprezentând orice afectare ar putea fi adusă părinților cu vorba sau cu fapta și prin nearătarea bunăvoinței față de ei.

3. Declarația falsă, care include și mărturia mincinoasă - însemnând orice discurs fals și neadevărat menit să îi aducă un prejudiciu celui pe care îl vizează, prin însușirea averii sale, afectarea integrității onoarei sale și altele acțiuni asemănătoare.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a continuat să repete avertizarea cu privire la mărturia mincinoasă de mai multe ori, atrăgând astfel atenția asupra monstruozității acesteia și a consecințelor sale negative asupra societății, atât de mult încât Companionii au ajuns să își dorească să se oprească, ca o formă de compasiune față de el și neplăcere pentru ceea ce îl putea deranja.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cel mai mare păcat este acela de a Îi face asociați lui Allah, întrucât Profetul l-a pus în fruntea păcatelor majore și este cel mai grav dintre ele. Aceasta este confirmat de Cuvântul lui Allah Preaînaltul: „Allah nu iartă să I se facă asociați, dar în afară de aceasta El îi Iartă păcatele aceluia căruia El Voiește.”
2. Însemnătatea măreață a drepturilor părinților, de vreme ce

dreptul lor a fost comparat cu dreptul lui Allah Preaînaltul.

3. Păcatele se divid în păcate majore și păcate minore. Păcatele majore sunt acelea pentru care există atât o pedeapsă lumească, precum emiterea anumitor corecții și blesteme, cât și o amenințare cu privire la Viața de Apoi, precum amenințarea cu intrarea în Iad. Păcatele majore au nivele diferite de gravitate, unele având un grad de interdicție mai sever decât altele. Toate celelalte păcate, altele decât cele majore, sunt considerate păcate minore.

(2941)

(197) – عن عبدِ الله بن عَمرو بن العَاصِ رضي الله عنهُما عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «الْكَبَائِرُ: الْإِشْرَاكُ بِاللهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينُ الْغَمُوسُ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(197) – Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el și de tatăl lui) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Păcatele majore sunt de a-I face asociați lui Allah, neascultarea părinților, uciderea unui suflet și un jurământ fals.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază care sunt păcatele majore, cele ale căror făptuitori sunt avertizați cu cea mai cruntă pedeapsă, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Primul dintre acestea este a-I face asociați lui Allah,

presupunând împlinirea oricăror acte de adorare pentru altcineva în afară de Allah și echivalarea oricui altcuiva cu Allah în privința caracteristicilor pe care El le deține din punctul de vedere al Suveranității și Divinității Sale și al Preafrumoaselor Sale Nume și Atribute.

Cel de-al doilea este neascultarea părinților, presupunând tot ceea ce i-ar putea răni pe părinți, prin vorbe, fapte sau lipsa bunăvoinței față de ei.

Cel de-al treilea este uciderea unui suflet pe nedrept, ca o formă de opresiune și agresiune.

Cel de-al patrulea este o mărturie intenționat mincinoasă, ca în cazul în care cineva jură strâmb, deși știe că este fals. Acesta se numește „ghamus" (în limba arabă), pentru că îl afundă („taghmis") pe cel care îi dă curs în păcat și în Focul Iadului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Mărturia intenționat mincinoasă nu are nicio formă de expiere, tocmai datorită gravității și severității sale, ci necesită îndreptarea cererilor de iertare către Allah pentru iertarea ei.
2. Hadisul menționează doar aceste patru păcate majore pentru a puncta gravitatea acestora și nu presupune limitarea numărului păcatelor majore doar la acestea.
3. Păcatele se divid în păcate majore și păcate minore. Păcatele majore sunt acelea pentru care există atât o pedeapsă lumească, precum emiterea anumitor corecții și blesteme, cât și o amenințare cu privire la Viața de Apoi, precum amenințarea cu intrarea în Iad. Păcatele majore au

nivele diferite de gravitate, unele având un grad de interdicție mai sever decât altele. Toate celelalte păcate, altele decât cele majore, sunt considerate păcate minore.

(3044)

(198) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(198) – Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Primul lucru care va fi judecat în Ziua Judecății va fi vărsarea de sânge.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că primul lucru care va fi judecat printre oameni în ceea ce privește nedreptatea unuia față de celălalt va fi sângele, precum rănirea sau uciderea unui om.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Chestiunea vărsării de sânge este foarte importantă, deoarece începutul este cel mai important.
2. Păcatele sunt amplificate în grad în funcție de corupția pe care le cauzează, iar uciderea unui om nevinovat este cea mai mare corupție și nimic nu este mai mare decât necredința în Allah Preaînaltul și politeismul.

(2962)

(199) – عن عبدِ الله بن عَمرو رضي الله عنهُما عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهَدًا لَمْ يَرَحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(199) – Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el și de tatăl lui) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care a ucis un nemusulman dintre aceia cu care musulmanii au un legământ de protecție, nu va simți mirosul Raiului, deși acesta poate fi resimțit de la o distanță de patruzeci de ani.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) accentuează amenințarea severă emisă împotriva celui care ucide un „mu'ahad”, adică un nemusulman care a venit din ținuturile necredincioșilor la musulmani și a obținut de la ei un pact de protecție și securitate - că el nici măcar nu va resimți mirosul Paradisului, deși mirosul acestuia se resimte de la o distanță de 40 de ani de mers.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzisă uciderea dintre necredincioși a celor care sunt „mu'ahad”, „dhimmy” sau „musta'man” și aceasta este considerată una dintre cele mai grave păcate majore.
2. „Mu'ahad” este un necredincios nemusulman cu care s-a încheiat un pact; el trăiește pe propriul teritoriu, fără a îi ataca pe musulmani și fără ca ei să lupte împotriva sa.

„Dhimmy” este cel care a venit să locuiască pe teritoriile musulmanilor și plătește tributul cuvenit. „Musta'man” este un nemusulman care a intrat în țara musulmanilor sub un legământ și un angajament de protecție pentru o anumită perioadă de timp.

3. Este emisă o avertizare cu privire la încălcarea legămintelor încheiate cu nemusulmanii.

(64637)

(200) – عن جُبَير بن مُطْعِم رضي الله عنه أَنَّه سَمِعَ النَّبِيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعُ رَحِمٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(200) – Jubair ibn Mut‘im (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Cel care rupe legăturile cu rudele de sânge nu va intra în Paradis. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că acela care nu acordă rudelor sale drepturile cuvenite sau le face rău și le nedreptățește este vrednic să îi fie respinsă intrarea în Paradis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ruperea legăturilor cu rudele de sânge este un păcat major.
2. Menținerea legăturilor cu rudele de sânge trebuie să se

desfășoare în funcție de ceea ce este considerat a fi o normă la un moment dat, și poate să difere în funcție de loc, timp și persoană.

3. Legăturile de rudenie sunt menținute prin vizite, caritate, bunăvoință, vizitarea celor bolnavi, îndemnarea la bine și interzicerea răului etc.
4. Cu cât rudele cu care se rup legăturile de rudenie sunt mai apropiate, cu atât păcatul este mai mare.

(5367)

(201) – عن أَنَسِ بن مالكٍ رضي الله عنه أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(201) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Acela care dorește ca mijloacele sale de trai să îi fie sporite și viața să îi fie prelungită, să păstreze legătura cu rudele de sânge. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne îndeamnă să păstrăm relațiile cu rudele de sânge prin vizitarea lor și prin manifestarea grijii și a prețuirii față de acestea, atât din punct de vedere fizic, cât și financiar; și a indicat faptul că acesta este unul dintre factorii care pot contribui la sporirea mijloacelor de subzistență și a prelungirii vârstei.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Rudele la care se face referire aici sunt neamurile noastre din partea tatălui și a mamei. Cu cât ruda este mai apropiată, cu atât este mai îndreptățită în menținerea legăturilor de rudenie cu ea.
2. Răsplata este de același fel cu fapta comisă. Astfel, aceluia care menține legăturile de rudenie cu bunătate și bunăvoință, Allah îi va menține durata vieții și mijloacele de subzistență, sporindu-i-le.
3. Menținerea legăturilor de rudenie este un factor favorizant al creșterii și extinderii mijloacelor de trai și al prelungirii duratei de viață. Și deși durata de viață și mijloacele de trai ale oamenilor sunt fixe în principiu, acest lucru poate indica existența unei binecuvântări în durata lor de viață și în mijloacele lor de trai. Astfel, o persoană își poate utiliza durata de viață mai mult și mai bine decât alții. Se spune și că acest lucru presupune o creștere reală a mijloacelor de trai și a duratei de viață - Și Allah Știe cel mai bine.

(5372)

(202) – عن عبدِ الله بن عَمرو رضي الله عنهما عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ، وَلَكِنِ الْوَاصِلُ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَهَا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(202) – Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el și de tatăl lui) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care cu adevărat păstrează o legătură

strânsă cu rudele sale de sânge nu este acela care răspunde cu bine binelui făcut de către una dintre ele, ci acela care păstrează încă relații bune cu rudele sale de sânge care nu au o relație bună cu el.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cel care menține legăturile de rudenie într-o modalitate deplină și arată bunătate rudelor sale nu este acea persoană care răsplătește bunătatea cu bunătate, ci, dimpotrivă, cel care menține cu adevărat legăturile de rudenie într-o modalitate deplină este acela care, dacă rudele sale au tăiat legăturile cu el, le-a refăcut și le-a menținut, și chiar dacă aceștia s-au purtat rău cu el, el le-a răspuns cu bunătate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Din punctul de vedere al Legislației Islamice, a păstra legăturile cu rudele de sânge înseamnă a reface și a păstra bunele relații cu acela care a rupt legătura cu tine, să îl ierți pe cel care te-a nedreptățit și să îi oferi aceluia dintre ei care nu ți-a oferit. Păstrarea bunelor relații cu rudele de sânge nu presupune, astfel, doar a da în schimb ceea ce ai primit și a răspunde cu bine la binele care îți este oferit.
2. Păstrarea bunelor relații cu rudele de sânge presupune oferirea a tot ceea ce este mai bun în relațiile cu acestea, atât material, cât și spiritual prin facerea de rugi pentru ele și îndemnarea lor la ceea ce este bun și oprirea de la ceea ce este nedrept și, în același timp, îndepărtarea de ele a ceea ce este rău, prin toate forțele tale.

(3854)

(203) – عن أبي هريرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «أَتَدْرُونَ مَا الْغِيبَةُ؟»، قَالُوا: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدِ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهَتَّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(203) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Oare știți voi ce este defăimarea (și bârfa)?” Ei au spus: „Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine.” El a răspuns: „Ea este să spui despre fratele tău ceea ce el detestă.” Au spus: „Și dacă ceea ce spun despre fratele meu este adevărat?” El a răspuns: „Dacă ceea ce spui despre el este adevărat, l-ai bârfit și l-ai defăimat, iar dacă ceea ce spui despre el nu este adevărat, l-ai calomniat.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a clarificat faptul că defăimarea și bârfa este interzisă și presupune să vorbești despre un musulman care este absent într-un mod care l-ar nemulțumi pe acesta, chiar dacă tu menționezi trăsături reale despre caracterul sau înfățișarea sa, cum ar fi, spre exemplu, să spui despre cineva că este chior sau că este înșelător, mincinos sau oricare altă trăsătură blamabilă, chiar dacă el le deține cu adevărat.

Dacă el nu deține acea trăsătura, atunci fapta ta este mai rea decât defăimarea și bârfa și este o formă de calomnie, presupunând a inventa lucruri reprobabile despre cineva.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică metoda excelentă folosită de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a-i învăța pe Companionii săi și anume, a aduce în discuție anumite chestiuni prin intermediul întrebărilor.
2. Acesta demonstrează manierele Companionilor față de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când ei au spus: „Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine."
3. Cel căruia i se pune o întrebare la care nu știe să răspundă, ar trebui să spună: „Allah Știe cel mai bine."
4. Legea Islamică, Șaria protejează societatea prin conservarea drepturilor membrilor săi și a fraternității între aceștia.
5. Bârfa și defăimarea sunt interzise, cu excepția anumitor situații, în care sunt folosite pentru a servi unui scop nobil, precum respingerea asupririi, atunci când persoana care este asuprită și nedreptățită se adresează unei persoane competente pentru a își recăpăta drepturile și în acest caz spune: „Cutare m-a nedreptățit și mi-a făcut asta și asta." Un alt caz poate fi atunci când cineva cere sfatul celorlalți cu privire la anumite persoane în vederea căsătoriei, parteneriatului, vecinătății etc.

(5326)

(204) – عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَتُبْ، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم وأخرج البخاري الجملة الأخيرة منه]

(204) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fiecare substanță amețitoare este vin [khamr] și fiecare substanță amețitoare este interzisă. Cine bea vin în această lume și moare dependent de el, fără căință, nu-l va bea în Viața de Apoi [în Paradis].” [Sahih (hadis autentic)] - [A fost consemnat de Muslim, iar Bukhari a transmis ultima parte din el.]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că orice substanță care amețește mintea este considerată alcool, fie că este ingerată, inhalată sau consumată printr-o manieră diferită și că orice amețește mintea a fost interzis de către Allah Preaînaltul, fie că este într-o cantitate mică sau mare. Cel care bea oricare dintre acești intoxicanți și continuă să bea fără să se căiască și moare, atunci merită pedeapsa lui Allah Preaînaltul, fiind privat de a-i bea în Paradis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Motivul pentru interzicerea consumului de alcool este starea de ebrietate, amețire, intoxicație. Orice substanță care produce o astfel de stare este interzisă.
2. Allah Preaînaltul a interzis alcoolul din cauza răului mare

și corupției pe care le aduce.

3. Băutul vinului în Paradis este ultima plăcere și o binecuvântare completă.
4. Cel care nu se abține din a bea alcool în această viață, Allah îi va interzice să bea alcool în Paradis, astfel că răsplata este precum fapta.
5. Îndemnarea oamenilor de a lua inițiativa de a se căi de păcate înainte ca aceștia să moară.

(58259)

(205) – عَن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: لَعَنَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَ وَالْمُرْتَشِيَ فِي الْحُكْمِ. [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(205) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el!) a spus: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a blestemat pe cel care dă mită sau ia mită pentru a influența o anumită hotărâre judecătorească. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat împotriva celui care dă sau pretinde mită ca el să fie exclus de sub Mila și Îndurarea lui Allah și privat de aceasta.

Aceasta presupune mituirea oferită unui judecător pentru a facilita o anumită decizie judecătorească injustă, astfel încât cel care o oferă își atinge obiectivul dorit, fără ca el să îl merite.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis să dai, să iei, să mediezi sau să ajuți la oferirea mitei și este considerat a fi un păcat.
2. Mita este considerată un păcat major, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a blestemat pe cel care dă și ia mită.
3. Mituirea în cadrul sistemului judiciar este cu atât mai mult considerată o mai mare infracțiune și un mai mare păcat, întrucât presupune a da curs injustiției și a judeca urmând alte reguli decât cele pogorâte de Allah.

(64689)

(206) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ؛ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(206) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Feriți-vă de suspiciune, căci suspiciunea este cea mai mincinoasă vorbire. Nu căutați greșelile altora, nu spionați, și nu vă invidiați, nu vă întoarceți spatele unii altora, și nu vă urâți între voi. Și fiți, o, robii ai lui Allah, frați!” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) interzice și avertizează cu privire la unele lucruri care duc la

diviziune și dușmănie printre musulmani. Acestea sunt:

Suspiciunea: o acuzație făcută în inimă fără dovezi și în mod clar este una dintre cele mai mari minciuni.

Despre (at-Tahassus): este căutarea greșelilor (intimităților) oamenilor cu ochiul sau cu urechea.

Spionajul: Căutarea chestiunilor rele ascunse.

Invidia: a urî ca ceilalți să primească binecuvântări.

Al-Tadabur: atunci când musulmanii se îndepărtează unii de alții și ajung să nu se mai viziteze sau să se salute.

Ura: alienare, un comportament rău și provocarea de daune altora.

Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a rostit niște cuvinte prin care musulmanii pot fi reconciliați: „Și fiți o robi ai lui Allah, frați unii cu alții.” Frăția este o legătură ce vindecă relațiile dintre oameni și crește dragostea între ei.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Gândurile rele nu le fac rău celui căruia îi apar semnele, iar credinciosul trebuie să fie înțelept și să nu fie amăgit de oamenii imorali și răi.
2. Se face referire la o avertizare împotriva acuzației ce își face loc în suflet și împotriva celor care insistă asupra ei. În legătură cu ceea ce apare trecător în suflet omul nu poate fi tras la răspundere.
3. Interzicerea cauzelor de alienare și dezacord între membrii comunității musulmane, precum spionajul, invidia, etc.
4. Îndemnarea musulmanilor să se trateze unii pe alții ca frați în ceea ce privește sfaturile și afecțiunea reciprocă.

(5332)

(207) – عن حذيفةَ رضي الله عنه قال: سمعتُ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّاتٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(207) – Hudhayfah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cel care provoacă ceartă între oameni (spionându-i și ducând mai departe vorbele lor într-o manieră mincinoasă și cu intenția de a stârni ranchiună între aceștia) nu intră în Paradis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că bârfitorul care duce vorba printre oameni pentru a stârni discordia printre ei, își merită pedeapsa de a nu fi primit în Paradis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. A duce vorba printre oameni este unul dintre păcatele majore.
2. Ducerea vorbei printre oameni este interzisă, din cauza repercursiunilor negative și vătămătoare pe care aceasta le poate avea, atât asupra indivizilor, cât și a comunităților.

(5368)

(208) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَافًى إِلَّا المُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ المُجَاهَرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحَ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَيَقُولَ: يَا فُلَانُ، عَمِلْتُ البَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ

يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(208) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Toate păcatele celor care mă urmează vor fi iertate, cu excepția celor care sunt Mujahirini (cei care fac păcate în mod public sau le povestesc păcatele lor altor oameni). Un astfel de exemplu este o persoană care face un păcat noaptea, iar Allah îl ascunde de oameni printr-un paravan de întuneric noaptea, apoi când vine dimineața, el spune: „O cutare și cutare, am făcut răul asta sau răul asta ieri, deși Domnul lui i-a ascuns păcatele printr-un paravan de întuneric, noaptea, iar omul înlătură acel paravan dimineața.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut clar faptul că orice musulman care păcătuiește are speranța să fie iertat de către Allah, cu excepția celui care își declară păcatele în mod public, care dacă a făcut un păcat noaptea, iar Allah îi ascunde păcatul până dimineața, el le povește altora ce a făcut atunci când vine dimineața.

Dintre beneficiile hadisului:

1. A vorbi în mod deschis despre un păcat ce a fost ascuns de către Allah este un păcat.
2. Declararea în mod public a unui păcat duce la imoralitate printre credincioși.
3. Pe cel pe care Allah îi ascunde păcatele în această viață,

Allah i le va ascunde în Viața de Apoi, iar asta este din Mila și Compasiunea lui Allah față de credincioșii Săi.

4. Cel care face un păcat, trebuie să îl ascundă de oameni și să se căiască la Allah Preaînaltul.
5. Păcatul mare a celor care comit păcate în mod deschis și care se lipsesc de căința lui Allah.

(3756)

(209) – عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبِّيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاظُمَهَا بِآبَائِهَا، فَالنَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيٌّ كَرِيمٌ عَلَى اللهِ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيِّنٌ عَلَى اللهِ، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَخَلَقَ اللهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ، قَالَ اللهُ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} [الحجرات: 13]». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن حبان]

(209) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ținut un discurs în ziua cuceririi Meccăi. El a spus: „O, voi oameni, cu adevărat Allah a îndepărtat de la voi aroganța perioadei ignoranței și fălirea cu strămoșii lor. Așadar, oamenii sunt doar de două feluri: fie un om drept, evlavios și onorabil la Allah, fie un om rău, nenorocit şi neînsemnat pentru Allah. Toți oamenii sunt Fiii lui Adam, iar Allah l-a creat pe Adam din ţărână și a Spus Allah: {O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și

triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor]}. [Coran, 49:13]". [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi și Ibn Hibban]

Explicarea sensurilor:

În ziua cuceririi Meccăi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah) a ținut o cuvântare în fața oamenilor și a spus: „O, voi oameni, într-adevăr, Allah a îndepărtat de la voi aroganța și fanatismul din jahiliyyah (perioada ignoranței) și fălirea omului cu strămoșii săi. Oamenii sunt de două tipuri:

Fie un dreptcredincios care este evlavios, drept și ascultător față de Allah Atotputernicul - și acesta este onorabil în fața lui Allah, chiar dacă el, poate nu ocupă un statut înalt printre oameni.

Fie un necredincios care este rău și nenorocit - și el este nesemnificativ și fără nicio valoare pentru Allah, chiar dacă el ocupă, poate, printre oameni un statut înalt și o poziție ce deține putere și autoritate.

Toți oamenii sunt fiii lui Adam, iar Allah l-a creat pe Adam din tărână, și nu se cuvine ca cel care a fost creat din țărână să se fălească și să se laude cu el însuși. Aceasta este confirmată și de Cuvântul lui Allah Atotputernicul: {O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor]}. [Coran, 49:13]".

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ne interzice să ne lăudăm cu descendența și reputația sau statutul nostru.

(65074)

(210) – عَن عائشةَ رضي الله عنها عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللهِ الْأَلَدُّ الْخَصِمُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(210) – 'Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, cel mai urât om de către Allah este cel mai certăreț.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul nu îi sunt plăcuți oamenii care au însușirea de a fi întotdeauna puși pe ceartă, care refuză să accepte adevărul și să se supună lui, încercând să îl revoce prin argumentele lor personale sau care argumentează în chestiuni care sunt corecte și drepte, dar fac aceasta fără moderație sau fără știință.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cererea unei persoane vătămate de a i se acorda ceea ce i cuvine de drept, urmând calea trasată de Legea Islamică, nu intră sub incidența disputelor considerate reprobabile.
2. Disputa și argumentarea fără temei se numără printre comportamentele verbale negative, care duc la dezbinare și discordie printre musulmani.

3. Argumentarea se poate manifesta într-o modalitatea pozitivă, dacă se realizează în virtutea unei cauze drepte și în maniera adecvată. Totodată, ea poate fi condamnabilă și negativă, dacă are ca scop reprimarea adevărului și întărirea a ceea ce este nedrept și rău sau dacă s-a produs fără a avea la bază nicio probă sau evidență pertinentă.

(5474)

(211) – عَن أَبِي بَكْرَة رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «إِذَا الْتَقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(211) – Abu Bakrah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Atunci când doi musulmani se confruntă în luptă cu săbiile lor, atât ucigașul, cât și cel ucis vor fi sortiți Focului Iadului.” Și am spus: „O, Trimis al lui Allah, cel care ucide este ucigaș, dar cel care este ucis (de ce să fie aruncat în Foc)?” A răspuns: „Cu adevărat, el venise (să se lupte) pentru a-l ucide pe tovarășul său.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că dacă săbiile a doi musulmani s-au întâlnit într-o confruntare, cu intenția de a se omorî, ucigașul va fi destinat

Focului Iadului pentru uciderea companionului său; la care Companionii Profetului și-au exprimat confuzia cu privire la cel care este ucis și cum de și acesta va ajunge în Iad?! Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că acesta va ajunge, de asemenea, în Focul Iadului, întrucât el intenționa să îl ucidă pe companionul său, însă l-a împiedicat doar faptul că tovarășul său l-a ucis primul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cel care intenționează în inima sa să comită un păcat și dă curs celor ce conduc la acesta merită să fie pedepsit.
2. Hadisul transmite un avertisment puternic cu privire la uciderea musulmanilor între ei, și le garantează pentru aceasta Focul Iadului.
3. Lupta împotriva musulmanilor pentru un motiv valid și bine întemeiat, precum lupta împotriva agresorilor și a celor corupți, nu intră sub incidența acestui avertisment.
4. Cel care comite un păcat major nu este scos în afara Islamului și nu este considerat necredincios din cauza faptei sale, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a numit musulmani pe cei care se războiesc unul împotriva celuilalt.
5. Dacă doi musulmani se înfruntă în luptă, în orice modalitate posibilă, și unul dintre ei îl omoară pe celălalt, atât ucigașul, cât și cel ucis, sunt destinați Focului Iadului. Sabia a fost menționată în mod explicit în textul hadisului, ca și exemplu.

(4304)

(212) – عَن أَبِي مُوسَى الأشعريُّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا». [صحيح] - [متفق عليه]

(212) – Abu Musa al-Aș'ari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cine poartă arme împotriva noastră nu este unul dintre noi." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) avertizează cu privire la purtarea de arme împotriva musulmanilor cu scopul de a îi intimida sau a îi jefui. Cel care dă curs acestui lucru pe nedrept a comis o delicvență gravă și un păcat major și merită acest avertisment sever.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul dă un avertisment sever acelora care luptă împotriva fraților lor musulmani.
2. Una dintre cele mai rele fapte de pe fața pământului este aceea de a ridica armele împotriva musulmanilor și de a genera stricăciune pe pământ prin ucidere.
3. Avertismentul în cauză nu se aplică luptei drepte, precum lupta împotriva asupritorilor, a corupătorilor care fac stricăciune și a altora asemenea lor.
4. Este interzis să sperii musulmanii cu arme sau altele asemenea lor, chiar dacă sub formă de glumă.

(2997)

(213) – عَن عائشةَ رضي الله عنها قالتْ: قال النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(213) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu îi blestemați (și nici nu îi înjurați) pe cei care au murit, pentru că ei au ajuns (și au primit deja răsplata pentru) faptele pe care le-au trimis înaintea lor.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază interzicerea de a îi blestema pe cei morți și de a îi vorbi de rău, dezonorându-i. Acesta este considerat unul dintre cele mai urâte și rele comportamente, întrucât ei au ajuns deja consecința celor pe care le-au săvârșit, fie că au fost bune sau rele și, mai mult de atât, blestemarea lor nu îi afectează în niciun fel pe aceștia, însă îi face să sufere pe cei vii.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis este o evidență pentru interzicerea blestemării (și înjurării) morților.
2. Abținerea de la a-i blestema și înjura pe cei care au murit deja are consecințe pozitive asupra celor vii și conservă binele social, evitând răutatea și ura între oameni.
3. Înțelepciunea aflată în spatele interzicerii blestemării și înjurării lor este aceea că ei au fost ajunși deja de recompensa celor pe care le-au săvârșit și aceste înjurături

nu îi vor afecta în niciun fel, ci doar îi va răni pe apropiații lor care sunt încă în viață.

4. Omul nu trebuie să spună decât vorbe în care se află un beneficiu evident.

(5364)

(214) – عَن أبي أيُّوب الأنصاريّ رضي الله عنه أَنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(214) – Abu Ayyub al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Nu îi este permis unui musulman să-l părăsească pe fratele său musulman mai mult de trei nopți, și atunci când se întâlnesc să își întoarcă spatele unul altuia; iar cel mai bun dintre ei este acela care îl salută primul pe celălalt. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis ca un musulman să se despartă și să țină supărare față de un alt musulman pentru mai mult de trei nopți, iar când se întâlnesc, niciunul dintre ei să nu îl salute pe celălalt și nici să nu vorbească cu el.

Cel mai bun dintre cele două persoane certate este cel care încearcă să pună capăt despărțirii lor și îl salută primul pe celălalt. Tipul de separare și părăsire menționat în acest hadis

(și care nu trebuie să dureze mai mult de trei zile) este cel în care o persoană se separă de cineva pe considerente personale. Cu toate acestea, o persoană se poate separa de alți oameni de dragul lui Allah Preaînaltul, cum ar fi despărțirea de cei păcătoși, de inovatorii eretici și de prietenii răi. Această separare nu are o limită de timp, pentru că ea depinde de un motiv anume și ar trebui să se încheie atunci când respectivul motiv dispare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este permis să te desparți de cineva sau să ții supărare cu el pentru trei zile sau mai puțin de atât. Având în vedere natura umană, despărțirea pentru acest interval de trei zile este permisă pentru a oferi o șansă ca motivul aflat la baza acesteia să dispară.
2. Hadisul evidențiază meritele salutului de pace și faptul că acesta înlătură sentimentele negative și este un semn al iubirii.
3. Islamul pune mare preț pe fraternitate și buna conviețuire între adepții săi.

(5365)

(215) – عَن سَهْلِ بن سعدٍ رضي الله عنه عَنْ رَسولِ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(215) – Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceluia care îmi garantează depărtarea de

păcat a limbii sale și a părților sale intime, îi garantez Paradisul.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează cu privire la două chestiuni care, dacă au fost împlinite de către un dreptcredincios musulman, îi vor facilita intrarea in Paradis, și anume:

Prima: Oprirea limbii de la a rosti cuvinte care Îl mâniază pe Allah Preaînaltul.

Și a doua: Protejarea părților intime de la căderea în păcat; întrucât aceste două părți ale trupului omului cad cel mai frecvent în păcat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Oprirea limbii de la rostirea de vorbe nepermise și protejarea părților intime de a cădea în păcat facilitează omului intrarea în Paradis.
2. Au fost în mod special menționate limba și părțile intime, întrucât acestea sunt sursa celor mai mari necazuri care se abat asupra omului, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

(3475)

(216) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -وَكَانَ غَزَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ غَزْوَةً- قَالَ: سَمِعْتُ أَرْبَعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْجَبْنَنِي، قَالَ: «لَا تُسَافِرِ المَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا صَوْمَ فِي يَوْمَيْنِ:

الفِطْرِ وَالأَضْحَى، وَلَا صَلاَةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا بَعْدَ العَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ، وَلَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلاَثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الأَقْصَى، وَمَسْجِدِي هَذَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(216) – Abu Said Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) care a luptat în 12 bătălii cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Am auzit patru lucruri de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care mi-au plăcut. „O femeie nu ar trebui să călătorească într-o călătorie mai lungă de două zile decât dacă este acompaniată de soțul ei sau de un mahram. Nu este permis postul în două zile: Eid Al Fitr și Eid Al-Adha. Nu este permis a se face vreo Rugăciune după Rugăciunea de Fajr și până când răsare Soarele și nu este permis a se face vreo Rugăciune după Rugăciunea Asr și până când apune Soarele. O persoană ar trebui să călătorească doar pentru a vizita trei moschei: Masjid-al-Haram (Mecca), Masjid-al- Aqsa (Ierusalim), și moscheea mea de la Medina.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis patru lucruri:

Primul lucru: călătoria unei femei singure pe o distanță de două zile fără soțul său sau fără un mahram, o rudă paternă căruia îi este interzis să se căsătorească precum fiul, tatăl, nepotul, fiul surorii, unchiul patern, etc.

Al doilea lucru: Interzicerea ținerii Postului în zilele de Eid

Al Fitr și Eid Al Adha, indiferent că este vorba de un Post pentru un jurământ, Post voluntar sau Post pentru o ispășire.

Al treilea lucru: Este interzisă îndeplinirea Rugăciunilor voluntare după Rugăciunea Fajr și până la răsăritul Soarelului și după Rugăciunea Asr și până când apune Soarele.

Al patrulea lucru: Este interzis a călători către un loc și a crede că acel loc are mai multe virtuți sau că faptele bune făcute în acel loc vor fi înmulțite mai mult decât la acele moschei, așadar nu călătoriți în alte locuri pentru a vă ruga, deoarece răsplata este multiplicată doar în aceste trei moschei: Moscheea Al Haram (Mecca), Moscheea Al Aqsa (Ierusalem), și moscheea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din Medina.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Nu este permis ca o femeie să călătorească singură fără un mahram.
2. O femeie nu este mahram pentru o femeie atunci când aceasta călătorește, deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus soțul ei sau un mahram.
3. Este interzis pentru o femeie să se angajeze în orice este numit călătorie fără a avea un soț sau un mahram cu ea, iar acest hadis a fost în concordanță cu situația celui care a întrebat și cu locul său de rezidență.
4. Mahramul unei femei este soțul ei sau o rudă paternă cu care îi este interzis să se căsătorească în mod permanent, precum tatăl ei, fiul ei, unchiul patern sau frate prin

alăptare sau rudă prin căsătorie precum socrul. Mahramul trebuie să fie un bărbat adult, musulman, sănătos psihic și de încredere. Scopul mahramului este de a proteja femeia și de a avea grijă de ea.

5. Islamului îi pasă de femei și dorește să aibă grijă de ele.
6. Rugăciunea voluntară după Fajr și Asr nu este validă, cu excepția îndeplinirii Rugăciunilor obligatorii pierdute (neîndeplinite la timp) sau a Rugăciunilor de salutare a moscheii.
7. Este interzis a face Rugăciunea imediat după răsăritul Soarelui. Soarele trebuie să fie înalt pe Cer cât o suliță, aproximativ 10 sau 15 minute de la răsărit.
8. După-amiaza timpul se extinde până la apus.
9. Este permis a călători la trei moschei.
10. Virtuțiile celor trei moschei în comparație cu alte moschei.
11. Nu este permis a călători pentru a vizita morminte, chiar dacă este mormântul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Este permis ca acesta să fie vizitat pentru oricine care se află în Medina sau pentru cel care s-a dus la Medina cu un scop legitim.

(10603)

(217) – عَن أُسامة بن زَيد رضي الله عنهُما عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(217) – Usamah ibn Zayd (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a

spus: Nu las în urma mea o ispită mai mare pentru bărbați decât femeile. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că nu a lăsat în urmă o altă ispită și încercare mai dăunătoare și mai grea pentru bărbați decât femeile. În cazul în care este vorba despre familia sa, acesta s-ar putea concretiza în sensul că ea l-ar determina să urmeze lucruri contrare Legii Islamice Șaria, iar în cazul unei femei străine lui, răul venit de la ea ar putea fi în sensul intrării în contact cu ea, al întâlnirii în privat și al tuturor consecințelor negative ce ar putea decurge din aceasta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un bărbat musulman ar trebui să fie conștient de ispita ce poate veni din partea femeilor și să blocheze orice cale care ar putea duce la o astfel de încercare.
2. Dreptcredinciosul trebuie să se țină strâns de Allah și să se întoarcă la El căutând siguranța și punerea la adăpost de încercări și ispite.

(5830)

(218) – عَن عَبْدِ اللَّهِ بنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «مَنِ اسْتَطَاعَ البَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغَضُّ لِلْبَصَرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(218) – ‘Abdullah ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Mă aflam în compania Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când el a spus: „Cel care își permite căsătoria, să se căsătorească, pentru că aceasta îi va fi de folos în coborârea privirii și în păzirea castității. Iar cel care nu își permite să se căsătorească, atunci să țină Post, pentru că acesta va fi ca o constrângere pentru el.” [Sahih (Hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a îndemnat pe cei care pot întreține relații sexuale și își permit cheltuielile căsătoriei să se căsătorească, întrucât aceasta le protejează vederea de ceea ce este interzis, păstrează castitatea părților lor intime și îl împiedică de la căderea în imoralitate, iar în ceea ce îi privește pe cei care nu își pot permite cheltuielile căsătoriei, dar sunt apți din punct de vedere sexual, să țină Post, pentru că Postul anulează dorința părților intime și oprește răul spermei.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Preocuparea Islamului pentru oferirea factorilor favorizanți ai castității și a protejării de imoralitate.
2. Îndemnarea ca cei care nu își permit cheltuielile căsătoriei să practice Postul, întrucât acesta slăbește dorința sexuală.
3. Postul este asemănat cu retenția (Wija’ în limba arabă), pentru că Wija’ înseamnă tăierea venelor celor două testicule, ceea ce elimină libidoul; așa cum și Postul slăbește dorința sexuală.

(5863)

(219) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(219) – Abu Said al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat lumea este dulce și verde, iar Allah te-a pus în această lume și îți privește comportamentul. Așadar fiți cu frică față de lume și față de femei, deoarece prima încercare a Fiilor lui Israel a fost femeile. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că lumea este dulce ca și gust și verde la privit, astfel că o persoană se poate lăsa amăgită și poate transforma lumea în principala sa grijă. Allah Preaînaltul i-a făcut pe unii oameni să îi urmeze pe alții în această lume pentru a vedea cum se comportă. Îl vom asculta sau nu? Apoi a spus: Aveți grijă să nu fiți înșelați de plăcerile acestei vieți, care vă vor face să abandonați ceea ce Allah v-a Poruncit și să faceți ceea ce El v-a interzis. Unul dintre cele mai importante lucruri față de care trebuie să avem grijă sunt tentațiile acestei lumi și tentațiile femeilor, prima tentație în care au căzut Fiii lui Israel.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea de a rămâne pioși și de a nu fi preocupați de podoabele acestei lumi.

2. Atenție mare la ispita care vine de la femei, fie prin privire, fie prin neglijență în ceea ce privește amestecul lor cu bărbați străini, sau în alte forme asemănătoare.
3. Tentația femeilor este una dintre cele mai mari tentații din lume.
4. A învăța lecții de la națiunile din trecut, ca de exemplu de la Fiii lui Israel și alții.
5. Tentația unei femei. De exemplu o femeie îl poate face pe soțul ei să cheltuiască mai mult decât poate, să îl distragă de la religie și să ajungă să fie epuizat de la preocuparea cu această viață. Un alt exemplu este tentația unei femei care se amestecă cu bărbații, în special dacă ea nu se acoperă. Acest lucru poate duce la diferite forme de adulter, așadar credinciosul ar trebui să se țină de Calea lui Allah și să se roage să îl salveze de tentații.

(3053)

(220) – عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ» فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الحَمْوَ؟ قَالَ: «الحَمْوُ المَوْتُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(220) – Uqbah ibn Amir (Allah să fie mulțumit cu el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aveți grijă atunci când intrați în locurile unde sunt femei. Un bărbat dintre Ansari a întrebat: O, Mesager al lui Allah cum rămâne cu rudele prin alianță? El a spus: Rudele prin alianță sunt [asemenea] morții [datorită pericolului pe care îl pot

reprezenta în aceste cazuri datorită interacțiunii lor frecvente].
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat împotriva amestecării cu femeile străine și a spus: Aveți grijă atunci când intrați în locurile unde sunt femei, și de femeile care intră în locurile în care sunteți voi.

Un bărbat dintre Ansari a întrebat: Cum rămâne cu rudele prin căsătorie, precum rudele soțului: fratele soțului, nepotul lui, unchiul lui, vărul lui, fiul surorii lui, cu care îi este permis unei femei să se căsătorească?

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Aveți grijă așa cum aveți grijă față de moarte! Deoarece a fi singur cu o femeie (rudă prin căsătorie) duce la tentații și la distrugerea religiei. Se face această prevenire față de rudele soțului, altele decât tatăl și fiii, mai mult față de un străin, pentru că există o probabilitate mai mare ca o femeie să fie singură cu ruda soțului decât cu un străin și există o tentație mai mare în acest caz, deoarece există o probabilitate mai mare ca o femeie să fie singură cu ruda soțului fără să existe o suspiciune și pentru că este inevitabil și oamenii s-au obișnuit să fie mai indulgenți cu acest lucru, astfel că dacă un bărbat este singur cu soția fratelui său este precum moartea în ceea ce privește corupția.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea de a intra în locurile unde se află femei străine și de a sta singur cu ele, cu scopul de a preveni imoralitatea.

2. Această interzicere se referă la bărbații străini în general precum frații soțului, care nu îi sunt ei mahram (se poate căsători cu ei) și cu care femeia nu poate rămâne singură.
3. Evitarea locurilor cu femei de frica căderii în păcat și imoralitate.
4. Al-Nawawi a spus: Învățații sunt de acord că „rudele prin căsătorie" face referire la rudele soțului unei femei, precum tatăl său, unchiul, fratele, nepotul, verișorul și alții și că două surori sunt rudele soției bărbatului, astfel că rudele prin căsătorie se aplică atât soțului, cât și soției.
5. El a asemănat rudele de sex masculin ale soțului cu moartea. Ibn Hajar a spus: Arabii au descris ceva neplăcut ca fiind precum moartea. Scopul asemănării este că, atunci când are loc un păcat, credința moare, iar în cazul bărbatului ce face parte din rudele de sex masculin a soțului care se duce acasă la o femeie în timp ce aceasta este singură, acesta va fi lapidat, iar femeia va fi divorțată de soț, divorț care înseamnă o moarte, deoarece divorțul este despărțirea celor doi.

(5888)

(221) – عن أبي موسى رضي الله عنه أنَّ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(221) – Abu Musa al-Aș'ari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu există căsătorie decât în prezența tutorelui (miresei)."

[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat faptul că nu este validă căsătoria unei femei pentru care nu există un tutore care să încheie contractul ei de căsătorie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Prezența tutorelui este o precondiție pentru validitatea contractului de căsătorie, iar în cazul în care nu există un tutore sau femeia se căsătorește de una singură, căsătoria nu este validă.
2. Tutorele este cel mai apropiat bărbat (ca și legătură de rudenie) de femeie și un tutore cu o legătură de rudenie mai îndepărtată nu o poate căsători, dacă există un altul mai apropiat de ea.
3. Tutorele trebuie să îndeplinească anumite condiții, și anume: să fie responsabil din punct de vedere Islamic: să fie bărbat, să fie înțelept și cu o înțelegere corectă a chestiunilor legate de căsătorie, să aibă aceeași religie cu femeia aflată sub tutela sa. Cel care nu întrunește aceste condiții nu poate avea rolul de tutore la încheierea unui contract de căsătorie.

(58066)

(222) – عَن عُقبةَ بنِ عامرٍ رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(222) – ‘Uqbah ibn ‘Amir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Prevederile și condițiile cele mai îndreptățite în a fi respectate și îndeplinite sunt acelea care fac relațiile voastre intime permise (adică căsătoria).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că prevederile și condițiile cele mai demne de respectat și îndeplinit sunt acelea care fac permisă plăcerea intimă cu o femeie, făcându-se referire la clauzele halal (acceptate de Legea Islamică) pe care o femeie le poate stipula în contractul de căsătorie.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu să se îndeplinească condițiile pe care cei doi soți și le-au asumat unul față de celălalt, excepție făcând cazul în care una dintre aceste stipulații ar face interzis ceea ce este permis sau ar face permis ceea ce este interzis.
2. Impunerea respectării condițiilor menționate în momentul căsătoriei este mai categorică decât altele, întrucât acestea sunt stipulate în schimbul legitimării relațiilor intime.
3. Evidențierea locului înalt ocupat de căsătorie în Islam, de vreme ce Profetul însuși (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a insistat în mod expres asupra îndeplinirii condițiilor acesteia.

(6021)

(223) – عَن عبدِ اللهِ بن عَمرو رضي الله عنهما أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(223) – Abdullah ibn Amr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Această viață lumească este doar o plăcere, iar cea mai bună plăcere a acestei lumi este o femeie dreptcredinciosă. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că viața lumească și tot ceea ce există în aceasta este doar o încântare trecătoare, care mai apoi ia sfârșit și că cea mai de preț bucurie din această lume este o soție dreaptcredincioasă. Atunci când ea este privită de soțul ei îl bucură; dacă acesta îi cere ceva, îl ascultă; și când el este departe, ea se protejează pentru el și protejează ceea ce îi aparține.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este permis să te bucuri de bunurile vieții lumești pe care Allah le-a acceptat pentru robii Săi, fără risipă și fără îngâmfare.
2. Încurajarea alegerii unei soții dreptcredincioase, care să îi fie sprijin soțului ei întru supunere față de Domnul său.
3. Cele mai bune plăceri ale vieții lumești sunt acelea care presupun ascultarea lui Allah sau care sunt un sprijin în acest sens.

(5794)

(224) – عَن عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى أَنَّهُمْ كَانُوا عِنْدَ حُذَيْفَةَ، فَاسْتَسْقَى فَسَقَاهُ مَجُوسِيٌّ، فَلَمَّا وَضَعَ القَدَحَ فِي يَدِهِ رَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي نَهَيْتُهُ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ - كَأَنَّهُ يَقُولُ: لَمْ أَفْعَلْ هَذَا-، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لاَ تَلْبَسُوا الحَرِيرَ وَلَا الدِّيبَاجَ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آنِيَةِ الذَّهَبِ وَالفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الآخِرَةِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(224) – Abd al-Rahman ibn Abi Layla a relatat că se aflau cu companionul Hudhayfah (Allah să fie mulțumit de el), iar el a cerut niște apă. Un om i-a oferit ceva de băut. Când acesta i-a pus cupa în mână, el (Hudhayfah) a aruncat-o reamintindu-i faptul că i-a spus mai demult că nu ar trebui să bea dintr-o cupă de argint deoarece l-a auzit pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) zicând: „Nu beţi din vase din argint sau din aur, nu purtaţi haine din mătase sau dibaj (mătase groasă), deoarece aceste lucruri sunt pentru ei (necredincioşi) în această viaţă şi pentru voi în Viaţa de Apoi.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a interzis bărbaților să poarte orice tip de mătase. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a interzis bărbaților și femeilor să mănânce și să bea din vase de argint sau aur. Aceste lucruri sunt rezervate credincioșilor doar în Viața de Apoi, drept răsplată pentru că le-au evitat în această viață, căutând răsplata lui Allah Preaînaltul. În ceea ce îi privește pe necredincioși, aceștia nu le vor primi în Viața de Apoi pentru că

faptele lor bune din această viață vor fi nule, căci nu au ascultat de Poruncile lui Allah Preaînaltul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea portului mătăsii și a dibajuluu (mătase groasă) pentru bărbați, cu avertizare sternă pentru cei care le poartă.
2. Este permis pentru femei să poarte mătase și dibaj (mătase groasă).
3. Interzicerea de mânca și a bea din vase de argint și aur atât pentru bărbați, cât și pentru femei.
4. Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el) a explicat că a fost aspru cu el, deoarece i-a interzis în repetate rânduri să bea din vase de aur și argint, dar omul a continuat.

(2985)

(225) – عَن ابن عُمر رضي الله عنهُما: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْقَزَعِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(225) – Ibn Omar (Allah să fie mulţumit de el!) a relatat: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis „al-qaza'“ (adică raderea unei părți a capului și lăsarea altei părți nerase). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fier asupra sa) a interzis ca o parte a părului din cap să fie rasă și alta să fie lăsată să crească.

Această interzicere îi cuprinde pe toți bărbații, mai tineri sau mai bătrâni, femeii fiindu-i interzis în general să își radă părul din cap.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază interesul acordat de Legea Islamică aspectului fizic al omului.

(8914)

(226) – عَن ابن عُمر رضي الله عنهُما عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وأَعْفُوا اللِّحَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(226) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Tundeți-vă mustața și lăsați-vă barba să crească. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poruncește faptul că mustața nu trebuie lăsată să crească, ci dimpotrivă trebuie să se insiste în tăierea ei cât mai scurt posibil.

În schimb, poruncește lăsare bărbii să crească lungă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea ca bărbații să-și radă barba.

(3279)

(227) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(227) – Abu Said al Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Un bărbat nu ar trebui să se uite la părțile intime ale altui bărbat și o femeie nu ar trebui să se uite la părțile intime ale unei altei femei. Doi bărbați nu ar trebui să stea dezbrăcați sub același acoperământ și două femei nu ar trebui să stea dezbrăcate sub același acoperământ.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a interzis unui bărbat să se uite la părțile intime ale altui bărbat și unei femei să se uite la părțile intime ale altei femei.

„Aura” reprezintă orice parte a corpului ce unei persoane îi este rușine să fie văzută, iar „aura” unui bărbat este partea corpului de la buric și genunchi. În ceea ce privește femeile, aura lor în fața bărbaților care nu sunt mahram, este tot corpul, iar în fața femeilor și a bărbaților mahram, ele se pot îmbraca cum se îmbraca de obicei acasă.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis ca doi bărbați să stea dezbrăcați sub același acoperământ și ca două femei să stea dezbrăcate sub același acoperământ deoarece acest lucru ar putea duce la atingerea între cei doi sau cele două, iar dacă privitul la părțile intime este

interzis, atunci atingerea părților intime ale altora este un păcat și mai mare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzisă privirea la "aura" altor bărbați sau a femeilor, excepție făcând soțul și soția.
2. Islamul are grijă să păstreze puritatea societății și să închidă ușile ce duc la imoralitate.
3. Privitul la părțile intime este permis dacă există o nevoie, precum o necesitate medicală și atât timp cât nu este făcut cu dorință.
4. Unui musulman îi este poruncit să își acopere părțile intime și să își coboare privirea pentru a nu se uita la părțile intime ale altora.
5. Această interzicere este specifică bărbaților cu bărbaților și femeilor cu femeilor.

(8904)

(228) – عَن عبدِ اللهِ بن عَمرو رضي الله عنهما قال: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا». [صحيح - [متفق عليه]

(228) – ‘Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) nu era obscen și nici nu folosea limbaj obscen, și obișnuia să spună: „Cu adevărat, cei mai buni dintre voi sunt cei care au cele mai bune maniere și cel mai bun caracter.” [Sahih (hadis

autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Nu făcea parte din caracterul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să vorbească sau să acționeze în mod indecent, și nici nu ar fi intenționat în mod deliberat să dea curs unui astfel de comportament. Ci, dimpotrivă, el avea maniere exemplare și un caracter înalt.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună: Cei mai buni dintre voi înaintea lui Allah sunt cei care au cea mai bună conduită, care împlinesc fapte bune, au un chip binevoitor, se abțin de la a fi dăunători altora suportând prejudiciile aduse și interacționează cu oamenii într-un mod plăcut.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dreptcredinciosului i se impune să se abțină de la un comportament indecent, de la vorbele rele și faptele nepotrivite.
2. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut un caracter desăvârșit și el nu făcea decât ceea ce era drept și nu spunea decât ceea ce era bun.
3. Manierele alese reprezintă un spațiu competitiv între credincioși, iar cel care iese învingător în acest sens este printre cei mai buni dintre ei și cei cu cea mai deplină credință.

(5803)

(229) – عَن عائشةَ رضي الله عنها قالتْ: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «إِنَّ المُؤْمِنَ لَيُدرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ القَائِمِ». [صحيح بشواهده] - [رواه أبو داود وأحمد]

(229) – Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat: L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Cu adevărat, prin bunătatea caracterului său, un dreptcredincios poate atinge rangul celui care sporește în Post și Rugăciune. [Hadis autentic prin relatarea lui de alți companioni] - [Consemnat de Abu Dawud și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că manierele alese îl ajută pe om să atingă rangul unei persoane care postește și se roagă în mod repetat, zi și noapte. Esența bunelor maniere constă în a face ceea ce este bun, a rosti cuvinte frumoase, a avea un chip binevoitor și a evita a le face rău altora.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază faptul că Islamul acordă o atenție deosebită rafinării și perfecționării manierelor.
2. Evidențierea meritelor și virtuților atribuite bunelor maniere, până într-acolo încât cel care le deține poate atinge nivelul celui care postește și se roagă fără întrerupere (și în mod constant).
3. Postirea în timpul zilei și rugăciunea în timpul nopții sunt două acte de adorare mărețe, care presupun greutate și

dificultate pentru cei care le practică. Cu toate acestea, cel care are un caracter bun și maniere înalte atinge acest nivel întrucât el luptă împotriva propriului sine pentru a le da curs acestor comportamente alese.

(5799)

(230) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(230) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel mai deplin credincios în ceea ce privește credința sa este cel care are cele mai bune maniere, iar cei mai buni dintre voi sunt cei mai buni față de femeile lor.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cei mai deplini oameni în ceea ce privește credința lor sunt aceia care au maniere alese, ei având întotdeauna o față binevoitoare, făcând fapte bune, rostind cuvinte frumoase și abținându-se de la a îi răni pe ceilalți.

De asemenea, cei mai buni dreptcredincioși sunt cei care sunt cei mai blânzi cu femeile lor - soțiile, fiicele, surorile și alte rude de sex feminin - pentru că ele sunt printre cele mai demne de fi tratate cu bunătate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază meritele bunelor maniere și faptul că acestea fac parte din credință.
2. Faptele bune fac parte din credință, iar credința crește și scade.
3. Islamul onorează femeile și încurajează bunătatea față de ele.

(5792)

(231) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه قال: سُئِلَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «تَقْوَى اللهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ»، وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ فَقَالَ: «الْفَمُ وَالْفَرْجُ». [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(231) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat despre ceea ce face cel mai mult ca oamenii să intre în Paradis și a răspuns: „Teama de Allah (și punerea la adăpost de pedeapsa Sa - Taqua) și un caracter bun.” Și a fost întrebat despre ceea ce face cel mai mult ca oamenii să intre în Iad și a spus: „(Păcatele făcute cu) limba (prin vorbe) și (păcatele făcute cu) părțile intime.” [Hadis bun și autentic] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat că doi dintre cei mai importanți factori care contribuie ca oamenii să intre în Paradis sunt:

Teama de Allah și punerea la adăpost de pedeapsa lui Allah (taqua) și un caracter bun.

Taqua (teama) față de Allah înseamnă a pune o pavăză preventivă între tine și pedeapsa lui Allah, prin împlinirea Poruncilor Sale și evitarea a ceea ce El a interzis.

Un caracter bun presupune a avea o față binevoitoare, a se purta bine cu ceilalți și a se abține de la ceea ce le face rău.

Tot astfel, doi dintre cei mai mari factori care fac ca oamenii să intre în Iad sunt: Limba și părțile intime.

Printre păcatele comise cu limba se numără minciuna, bârfa, ducerea vorbei mai departe și altele asemenea lor.

Iar dintre păcatele părților intime sunt adulterul, homosexualitatea și altele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Intrarea în Paradis depinde de factori legați în mod direct de Allah Preaînaltul - printre care teama față de Acesta, precum și de factori legați de oameni, precum un caracter bun.
2. Limba omului este periculoasă și este unul dintre motivele pentru care acesta ar intra în Iad.
3. Pericolul pe care poftele, dorințele și imoralitățile îl reprezintă pentru om, de vreme ce ele sunt dintre cele mai mari cauze ale intrării oamenilor în Iad.

(5476)

(232) – عَن أَنَسِ بن مالكٍ رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(232) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost cel mai bun dintre oameni în privința moralității și a caracterului. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost cel mai deplin dintre oameni în ceea ce privește moralitatea și caracterul său, și el i-a întrecut pe toți cu manierele și trăsăturile sale alese, precum vorba frumoasă, faptele bune, fața binevoitoare, abținerea de la a le face rău celorlalți și răbdarea în fața răului venit de la aceștia.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ilustrează deplinătatea caracterului moral al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
2. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este modelul perfect în ceea ce privește bunele maniere și un caracter ales.
3. Suntem îndemnați să urmăm exemplul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în privința manierelor și a caracterului său.

(6180)

(233) – قال سَعد بن هِشام بن عَامرٍ -عندما دخل على عائشةَ رضي الله عنها-: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْبِئِينِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ

الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ الْقُرْآنَ. [صحيح] - [رواه مسلم في جملة حديثٍ طويلٍ]

(233) – În timp ce o vizita pe Mama dreptcredincioșilor - Aișa, Sa'd ibn Hișam ibn 'Amir (Allah să fie mulțumit de ei) a spus: „O, Mamă a dreptcredincioșilor, spune-mi despre caracterul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ea a spus: „Oare tu nu reciți Coranul?" Am spus: „Ba da!" Ea a răspuns: „Cu adevărat, caracterul Profetului era Coranul." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim într-un hadis mai lung]

Explicarea sensurilor:

Atunci când a fost întrebată despre caracterul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Mama dreptcredincioșilor, soția Profetului - Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a răspuns concis, îndrumându-l pe cel care întreba către Nobilul Coran, care cuprinde toate Atributele Perfecțiunii. Ea a afirmat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) personifica caracterul și moralitatea Coranului și orice îi era poruncit de către acesta, împlinea, și orice îi era oprit, evita. Astfel, caracterul său reflecta punerea în practică a învățăturilor Coranului și a limitării la granițele pe care acesta le trasa, asimilând etica și manierele sale și învățând din pildele și povestirile cuprinse în el.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul îndeamnă la urmarea exemplului Profetului, care adopta eticile și manierele Coranului.

2. Elogierea manierelor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), izvorâte din călăuzirea revelației divine.
3. Coranul este sursa tuturor manierelor nobile.
4. În Islam, caracterul și morala cuprind religia în ansamblul ei, prin împlinirea a ceea ce este poruncit și oprirea de la ceea ce este interzis.

(8265)

(234) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المُؤمنينَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ التَّيَمُّنُ، فِي تَنَعُّلِهِ، وَتَرَجُّلِهِ، وَطُهُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(234) – Aișa, Mama dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: Profetul (ﷺ) prefera să înceapă cu partea dreaptă atunci când își lua încălțămintea, își pieptăna părul, se purifică, precum și în toate treburile sale. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (ﷺ) prefera să înceapă cu partea dreaptă în toate chestiunile bune și onorabile, precum: Începea cu piciorul drept când își punea încălțările, începea cu partea dreaptă în îngrijirea, pieptănarea și ungerea părului și a bărbii; așa cum și abluțiunea sa o începea cu partea dreaptă când își spăla mâinile și picioarele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. An-Nawawi a spus: Aceasta este o regulă constantă în Șaria, și anume că sub o formă de onorare și înnobilare se

recomandă să se înceapă cu partea dreaptă în cazul efectuării unor activități permise și onorabile, precum îmbrăcarea unei haine, sau a pantalonilor sau a sandalelor, la intrarea în moschee, la folosirea Siuakului (bețișorul pentru curățarea dinților), aplicarea kohl-ului la ochi, tăierea unghiilor, tunderea mustății, pieptănarea părului, smulgerea părului axilar, raderea capului, realizarea Taslim la sfârșitul Rugăciunii, spălarea părților corpului în abluțiune, ieșirea de la toaletă, mâncatul și băutul, salutul prin strângerea mâinii, atingerea Pietrei Negre etc. În ceea ce privește însă activitățile opuse acestora, precum intrarea la toaletă, părăsirea moscheii, suflarea nasului, Istinjā' (curățarea după urinare sau defecare), dezbrăcarea hainelor, pantalonilor și sandalelor și altele asemenea, se recomandă să se înceapă cu partea stângă. Acesta se datorează statutului înalt și onorabil a părții drepte.

2. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prefera să înceapă cu partea dreaptă, ceea ce include începerea activităților cu mâna dreaptă, piciorul drept și partea dreaptă și primirea a orice din partea dreaptă.
3. An-Nawawi a spus: Se știe că în spălarea anumitor părți ale corpului implicate în abluțiune nu se aplică recomandarea începerii cu partea dreaptă, așa cum este cazul urechilor, palmelor și obrajilor, pentru care ambele părți sunt purificate concomitent, în același timp. În cazul în care, însă, acest lucru nu este posibil, ca în cazul unei persoane cu un singur braț, trebuie să înceapă cu partea dreaptă.

(3018)

(235) – عن شَدَّاد بن أَوس رضي الله عنه قال: ثِنْتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذِّبْحَ، وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(235) – Șaddad ibn Aus (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: «Există două lucruri pe care le-am învățat pe de rost de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a spus: „Într-adevăr, Allah a poruncit excelența în toate lucrurile. Așadar, atunci când ucizi (în luptă), fă-o în cel mai bun mod; iar atunci când sacrifici un animal, sacrifică-l în cel mai bun mod. Fiecare dintre voi trebuie să-și ascută bine cuțitul și să împiedice suferința animalului pe care îl sacrifică.”» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Allah Preaînaltul a prescris ihsan-ul (bunătatea și excelența) pentru noi în toate lucrurile. Ihsan-ul înseamnă a fi conștient de prezența supravegherii lui Allah în adorarea Lui, precum și în a face ceea ce este bun și a te abține de la a răni alte ființe create de Allah. Astfel, un aspect al acestui ihsan este manifestat în actul de a ucide în luptă și a sacrifica cu bunătate.

Ihsan-ul în ceea ce privește pedeapsa legală cu moartea presupune a alege cea mai simplă metodă, care provoacă cea mai mică suferință celui ucis și care pune capăt vieții sale în cel mai rapid mod (reducând perioada de agonie).

Ihsan-ul în sacrificarea animalelor înseamnă a arăta bunătate față de animal, ascuțind bine lama, fără ca animalul să te vadă și

fără a sacrifica un animal în timp ce un alt animal privește.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul arată Mila și Bunătatea lui Allah față de creația Sa.
2. Ihsan-ul în ceea ce privește omorul și sacrificarea unui animal presupune ca aceste acțiuni să fie realizate în conformitate cu reglementările prescrise de Legea Islamică.
3. Legea divină (Șaria) este perfectă și include toate formele de manifestare a binelui, printre care și mila și bunătatea arătată față de animale.
4. Interzicerea de a mutila o persoană după ce a fost ucisă.
5. Orice acțiune care le provoacă animalelor suferință este interzisă.

(4319)

(236) – عَن عبدِ الله بن عَمرو رضي الله عنهما قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللهِ عَلَى مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكِلْتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(236) – Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cei care acţionează întru dreptate vor fi cu Allah pe amvonurile luminii aflate la Dreapta Celui Preamilostiv, Atotputernicul, şi Amândouă Mâinile Sale sunt Drepte. Ei sunt cei care sunt drepți în judecata lor și față de

poporul lor și față de ceea se află în sarcina lor.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cei care judecă drept între oamenii poporului lor și a celor aflați sub autoritatea lor vor fi așezați în Ziua Judecății pe amvonuri înalte și înălțate, create din lumină, în cinstea lor. Aceste amvonuri se vor afla în partea Mâinii Dreapte a Celui Preamilostiv, și ambele Sale Mâini, Preaînaltul, sunt Drepte.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază meritele justiției și dreptății și ne îndeamnă să le respectăm.
2. Justiția și dreptatea trebuie să fie generală și se aplică tuturor formelor de tutelă, autoritate și judecată între oameni. Ea include chiar și justiția și dreptatea între soți, copii etc.
3. Arată statutul celor drepți în Ziua Judecății.
4. Credincioșii vor avea ranguri diferite în Ziua Judecății, în conformitate cu faptele săvârșite de ei.
5. Încurajarea este una dintre modalitățile de Dawah care fac ca cel căruia i se adresează să-și dorească să se conformeze.

(4935)

(237) – عَن أَبِي سَعِيدٍ الخُدريّ رضي الله عنه أنَّ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ، مَنْ ضَارَّ ضَرَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ». [صحيح بشواهده] – [رواه الدارقطني]

(237) – Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Nu ar trebui să existe vătămare și nici vătămări reciproce. Aceluia care provoacă un rău, Allah îi va face rău; iar aceluia care îngreunează lucrurile, Allah îi va aduce îngreunare." [Hadis autentic prin relatarea lui de alți companioni] - [Consemnat de Ad-Daraqutny]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că răul trebuie respins în toate tipurile și formele sale posibile, atât cel cu repercursiuni asupra propriei persoane, cât și cel îndreptat împotriva celorlalți, întrucât, atât rănirea propriei persoane, cât și a celorlalți este interzisă în egală măsură.

Nu este permis ca o persoană să răspundă vătămării cu o altă vătămare, întrucât răul nu poate fi eradicat cu un alt rău, excepție făcând legea talionului, fără cea mai mică exagerare.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a punctat avertizarea vătămării aceluia care aduce vătămare oamenilor și a îngreunării aceluia care aduce îngreunare oamenilor.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea răspunderii cu o vătămare sporită (în cazul talionului).
2. Allah nu le poruncește robilor Săi nimic din ceea ce le aduce vătămare.
3. Este interzisă aducerea vreunei vătămări sau a răspunderii

vătămării cu un alt rău prin cuvinte, fapte sau abținerea de la anumite acțiuni.

4. Răsplata este asemenea faptei săvârșite, iar aceluia care produce vătămare îi va fi adusă vătămare de către Allah, așa cum acela care aduce îngreunare va fi îngreunat de către Allah.
5. Una dintre regulile Legii Islamice este aceea că ceea ce este vătămător trebuie eradicat, întrucât ea dezaprobă și condamnă ceea ce este rău și vătămător.

(4711)

(238) – عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوْءِ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ: إِمَّا أَنْ يُحْذِيَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ: إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(238) – Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Exemplul unui companion bun și al unui companion rău este precum cel al vânzătorului de mosc și foalele (sau cuptorul) fierarului; de la primul te bucuri de parfumul frumos al moscului, dar foalele fie îți vor arde hainele sau casa fie vei simți un miros neplăcut de la ele.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a

dat exemplul a două tipuri de oameni:

Primul tip: companionul bun, dreptcredincios care respectă Poruncile lui Allah și Îl ascultă. El este precum vânzătorul de mosc. Fie îți va da moscul, fie îl vei cumpăra, fie te vei bucura de parfumul său frumos.

Al doilea tip: un companion și prieten rău, care îi îndepărtează pe oameni de la Calea lui Allah Preaînaltul și îi ajută să facă păcate, iar tu vei fi condamnat pentru că stai cu cineva ca el. El este precum foalele care suflă foc. Fie îți va arde hainele de la scânteile sale, fie vei simți un miros neplăcut.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este permis de a folosi exemple pentru ca ascultătorul să înțeleagă sensul cuvintelor mai ușor.
2. Încurajarea oamenilor să se înconjoare de oameni ascultători și credincioși și să îi evite pe cei cu un caracter urât și moravuri rele.

(3127)

(239) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبْ» فَرَدَّدَ مِرَارًا قَالَ: «لَا تَغْضَبْ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(239) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el!) a relatat: Un bărbat i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Dă-mi un sfat!”, și el i-a răspuns: „Nu te înfuria!” Și l-a întrebat iar și iar și el a răspuns: „Nu te înfuria!”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Unul dintre companioni (Allah să fie mulțumit de ei) i-a cerut Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îl îndrume către ceva benefic pentru el, iar acesta i-a poruncit să nu se mânieze. Aceasta înseamnă să evite factorii care i-ar putea cauza mânierea, iar dacă s-a mâniat să își țină temperamentul în frâu, fără a se lăsa purtat de mânia excesivă către ucidere, bătaie, vorbe urâte și altele asemenea.

Omul a continuat să îl întrebe în mod repetat despre ce sfat i-ar da, însă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu l-a sfătuit mai mult decât: „Nu te mânia!”.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Avertizarea cu privire la mânie și factorii favorizanți ai acesteia, întrucât aceasta însumează tot ceea ce este rău, iar evitarea sa aduce doar ceea ce este bun.
2. Mânia de dragul lui Allah, precum a te mânia atunci când sunt încălcate Poruncile lui Allah, este o formă pozitivă și plăcută de mânie.
3. Indică beneficiul repetării anumitor cuvinte atunci când este necesar, pentru ca cel care ne ascultă să le înțeleagă și să priceapă importanța acestora.
4. Virtuțile cererii sfatului celor înțelepți și care dețin știința.

(4709)

(240) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(240) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu este puternic cel care se ia la trântă și îi poate învinge pe ceilalți, ci cel care se stăpânește la mânie.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că adevărata putere nu constă în forța fizică a unei persoane sau abilitatea sa de a-i domina pe cei puternici; ci o persoană cu adevărat puternică este aceea care se străduiește să se controleze și să se stăpânească când este furioasă, pentru că acest lucru indică puterea pe care o are asupra propriului sine și abilitatea sa de a-l învinge pe diavol și amăgirea sa.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul subliniază meritele răbdării și autocontrolului la furie, precum și faptul că acesta este unul dintre faptele bune încurajate de Islam.
2. Autocontrolul în momentul furiei este mai dificil decât lupta împotriva unui inamic.
3. Islamul a adus conceptului de forță și putere din Jahiliyyah (perioada ignoranței) semnificația unor comportamente nobile; cea mai puternică persoană fiind considerată cea care își poate controla propriul sine.
4. Ar trebui să evităm furia, având în vedere efectele dăunătoare ale acesteia asupra indivizilor și societății.

(5351)

(241) – عَن عبدِ الله بن عُمَر رضي الله عنهما قال: سَمِعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(241) – ‘Abd Allah ibn Omar (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a auzit pe un bărbat vorbindu-i fratelui său despre modestie (și sfială) și a spus: „Modestia (și sfiala) sunt parte din credință.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a auzit pe un om sfătuindu-l pe fratele său să se abțină de la a manifesta în mod excesiv modestie și sfială și atunci i-a făcut clar acestuia faptul că modestia și sfiala sunt parte din credință și nu aduc cu ele decât ceea ce este bun și drept.

Modestia și sfiala sunt o trăsătură de caracter nobilă care susțin împlinirea a ceea ce este bun și frumos și delăsarea de ceea ce este urât și rușinos.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ceea ce te oprește de la a împlini ceea ce este bun și frumos nu se numește modestie (și sfială), ci, mai curând, timiditate, neputință, slăbiciune și lașitate.
2. Modestia și sfiala arătate față de Allah Atotputernicul se manifestă prin împlinirea Poruncilor Sale și delăsarea de ceea ce El a interzis.
3. Modestia (și sfiala) arătate față de oameni se manifestă prin respectul arătat acestora, tratarea lor potrivit statutului pe care ei îl dețin și evitarea a ceea ce este, de

obicei, considerat a fi neplăcut.

(5478)

(242) – عن المِقدام بن مَعدِي كَرب رضي الله عنه عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في السنن الكبرى وأحمد]

(242) – Al-Miqdad ibn Ma'di Karib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă un om îl iubește pe fratele său, să i-o spună." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ahmad și An-Nasa'i în Sunan Al-Kubra]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază unul dintre factorii care întăresc relațiile dintre dreptcredincioși și face ca dragostea să se răspândească printre aceștia, și anume, atunci când unul dintre ei îl iubește pe celălalt să îl înștiințeze despre aceasta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtuțile iubirii sincere și devotate de dragul lui Allah, care nu este condiționată de interese lumești.
2. Este recomandat ca cel care este iubit de dragul lui Allah să fie informat despre aceasta, pentru a spori dragostea și afecțiunea dintre cei doi.
3. Răspândirea iubirii printre dreptcredincioși întărește legăturile de frăție întru credință și protejează comunitatea

de dezintegrare și scindare.

(3017)

(243) – عَن جابرِ بن عبدِ الله رضي الله عنهُما عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [رواه البخاري من حديث جابر، ورواه مسلم من حديث حذيفة]

(243) – Jabir ibn ‘Abdullah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fiecare faptă bună este un act de caritate.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari din relatarea lui Jabir, și l-a Consemnat Muslim din relatarea lui Hudhaifa]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că orice faptă bună și orice beneficiu adus altora, atât prin vorbe, cât și prin fapte, este considerat o caritate, iar cel care îi dă curs este recompensat pentru aceasta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Acest hadis evidențiază caritatea ca nefiind limitată doar la ceea ce o persoană cheltuiește din banii săi, ci include tot ceea ce omul spune sau face bun pentru ceilalți.
2. Aceasta ne încurajează să facem ceea ce este bun și benefic pentru ceilalți.
3. Nu ar trebui să subestimăm nicio faptă bună, indiferent cât de mică ar fi aceasta.

(5346)

(244) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ يَعْدِلُ بَيْنَ الِاثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى دَابَّتِهِ فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَيُمِيطُ الأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(244) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit cu el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Există o sadaqah (caritate) care trebuie dată pentru fiecare articulație a corpului uman (ca un semn al recunoștinței față de Allah) în fiecare zi în care Soarele răsare. Judecata dreaptă între două persoane este considerată a fi sadaqah, a ajuta o persoană să încalece sau să își încarce bagajele pe animalul său de călărie este, de asemenea, sadaqah, (a spune) un cuvânt bun este sadaqah, fiecare pas făcut pe drumul spre moschee pentru a oferi Rugăciunea obligatorie este, de asemenea, sadaqah, și a îndepărta un lucru dăunător de pe drum este, de asemenea, sadaqah.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că fiecare musulman este obligat să ofere caritate voluntară către Allah Preaînaltul în fiecare zi, egală în număr cu numărul de articulații ale oaselor, drept metodă de mulțumire către Allah pentru bunăstarea sa și pentru că i-a făcut oasele cu articulații astfel încât să le poată contracta și întinde. Actele de

caritate se fac prin orice faptă bună, nu doar prin oferirea de bani. Judecata între două persoane și reconcilierea lor este caritate. Ajutorarea unei persoane transportându-l pe el sau bunurile sale pe animalul de călătorie este o formă de caritate. Un cuvânt bun, o rugă, un salut, etc. este caritate. Fiecare pas făcut către locul de rugăciune este caritate. Înlăturarea unui lucru dăunător de pe drum este, de asemenea caritate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Structura oaselor umane este una dintre cele mai mari binecuvântări ale lui Allah Preaînaltul. Un om trebuie să ofere caritate pentru fiecare os al său pentru a-și arăta recunoștința pentru aceste binecuvântări.
2. Încurajarea de a ne reînoi zilnic recunoștiința pentru aceste binecuvântări.
3. Încurajarea oamenilor de a îndeplini zilnic acte de adorare și de caritate voluntare.
4. Virtutatea reconcilierii a două persoane.
5. Încurajarea omului de a-și ajuta fratele, deoarece ajutorarea lui este caritate.
6. Încurajarea oamenilor de a participa și de a merge la Rugăciunile făcute în congregație și de a umple moscheile.
7. Obligația de a respecta drumurile comunităților prin evitarea aruncării lucrurilor ce îi pot vătăma.

(4568)

(245) – عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الأَسْلَمِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ القِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَ فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(245) – Abu Barza Al-Aslami (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Picioarele unui om nu se vor mișca în Ziua Judecății până când nu va fi întrebat de viața sa, cum și-a petrecut-o, despre cunoștințele sale și ce a făcut cu ele, despre averea sa, cum și-a dobândit-o și cum a cheltuit-o și despre corpul său, ce a făcut cu el.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că nimeni nu va intra în Paradis sau în Iad până când nu va răspunde la aceste întrebări în Ziua Judecății.

Prima întrebare: Cum și-a petrecut viața?

A doua întrebare: Cunoștințele sale. Le-a folosit de dragul lui Allah? Le-a transmis și altor oameni?

A treia întrebare: Cum și-a dobândit averea? Într-un mod halal (permis) sau haram (interzis)? Cum și-a cheltuit-o? Într-un mod plăcut lui Allah sau neplăcut Lui?

A patra întrebare: Corpul său, puterea sa, sănătatea sa și tinerețea sa. Cum le-a folosit?

Dintre beneficiile hadisului:

1. Chemarea la a trăi această viață într-un mod plăcut lui Allah Preaînaltul.
2. Binecuvântările lui Allah asupra noastră sunt multe, iar El ne va chestiona cu privire la cum am folosit aceste binecuvântări, așadar trebuie să le folosim într-un mod plăcut Lui.

(4950)

(246) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «السَّاعِي عَلَى الأَرْمَلَةِ وَالمِسْكِينِ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوِ القَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(246) – Abu Hurairah a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care are grijă de o văduvă sau de un nevoiaş este asemenea unui mujahid care luptă pe Calea lui Allah sau asemenea celui care posteşte în timpul zilei şi se roagă toată noaptea.“ [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune că răsplata celor care au grijă de o femeie a cărui soț a murit și care nu are pe nimeni să aibă grijă de ea și răsplata celor care au grijă de cei nevoiași este egală cu răsplata celor care se luptă pe Calea lui Allah sau a celor care se roagă Tahajjud și nu obosesc sau a celor care țin Post și nu rup Postul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajează ajutorarea celor nevoiași și cooperarea și solidaritatea între oameni.
2. Adorarea lui Allah Preaînaltul cuprinde orice faptă bună, iar parte din adorare este ajutorarea văduvelor și a celor nevoiași.
3. Ibn Hubaira a spus: hadisul vrea să spună că Allah Preaînaltul îi va răsplăti o singură faptă cu răsplata celor care țin post, răsplata celor care se roagă și cu răsplata celor care se luptă pe Calea lui Allah. Și asta pentru că el a avut grijă de văduvă în locul soțului ei și a avut grijă de persoana nevoiașă care nu putea să aibă grijă de ea. Așadar el și-a folosit puterea și banii, iar răsplata lui va fi echivalentă cu a celor care țin Post, se roagă sau se luptă pe Calea lui Allah.

(3135)

(247) – عَن أَبِي هُرَيرَةَ رضي الله عنه عَن رسولِ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(247) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah a spus): „Acela care crede în Allah și în Ziua de Apoi, să spună ceea ce este bun sau să păstreze tăcerea, acela care crede în Allah și în Ziua de Apoi să îl onoreze pe vecinul său, acela care crede în Allah și în Ziua de Apoi să îl onoreze pe cel care îl vizitează.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că pe dreptcredinciosul cu credință în Allah și în Ziua de Apoi, în care el va fi înviat și răsplătit pentru faptele sale, credința sa îl îndeamnă să facă aceste lucruri:

În primul rând: Vorbele bune, precum Preaslăvirea și Pomenirea lui Allah, poruncirea a ceea ce este bun, oprirea a ceea ce este rău și îmbunătățirea relațiilor între oameni; iar dacă nu dă curs acestora să păstreze tăcerea, să oprească răul vorbelor sale și să se abțină de la orice rău al limbii sale.

În al doilea rând: Onorarea vecinului său: printr-o bună comportare cu acesta și abținerea de la a-i provoca orice rău.

Iar în al treilea rând: Onorarea oaspetelui său: vorbind cu el într-o manieră binevoitoare, oferindu-i mâncare și altele asemenea.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Credința în Allah și în Ziua de Apoi stă la baza binelui în ansamblul său și îndeamnă și încurajează la tot ceea ce este bun și drept.
2. Avertizarea cu privire la faptele rele plinite cu vorba.
3. Islamul este religia bunăvoinței și generozității.
4. Aceste trăsături sunt ramuri ale credinței și aparțin manierelor și atitudinilor alese.
5. A vorbi prea mult poate duce la ceea ce este neplăcut și interzis în vorbire, iar pentru a rămâne în siguranță ar trebui să păstrăm tăcerea atunci când nu avem ceva bun de spus.

(5437)

(248) – عَن أبي ذَرٍّ رضي الله عنه قال: قال لي النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهٍ طَلْقٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(248) – Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi-a spus: „Nu subestima niciuna dintre faptele bune pe care le poți împlini, chiar dacă aceasta ar fi doar întâmpinarea fratelui tău musulman cu o față zâmbitoare.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne îndeamnă să facem bine și să nu subestimăm nicio faptă bună, chiar dacă este minusculă, precum întâmpinarea celorlalți cu o față zâmbitoare; iar un musulman ar trebui să fie preocupat de acest lucru, pentru că el induce senzația de prietenie și bucurie fratelui său musulman.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază virtuțile iubirii reciproce între dreptcredincioși și a întâmpinării acestora cu o față binevoitoare și zâmbitoare.
2. Este evidențiată perfecțiunea și natura atotcuprinzătoare a Legii Islamice, care îndeamnă la tot ceea ce este benefic pentru musulmani și îi unește pe aceștia.
3. Încurajarea îndeplinirii a ceea ce este bun, oricât de puțin ar fi.
4. Se recomandă ca întâlnirea musulmanilor să fie un prilej

de bucurie unul pentru celălalt, întrucât aceasta creează afecțiune și prietenie între ei.

(5348)

(249) – عَنْ عَبْدِ اللهِ بنِ مَسعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ صِدِّيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ كَذَّابًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(249) – ‘Abdullah ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Vă este prescrisă onestitatea, căci onestitatea duce la evlavie, iar evlavia duce către Paradis. Și nu va înceta omul să fie onest și să se străduiască să spună adevărul până ce va fi înscris la Allah ca fiind dintre cei preasinceri. Și feriți-vă de minciună, căci minciuna duce la imoralitate și corupție, iar imoralitatea duce la Focul Iadului. Și un om nu va înceta să spună minciuni și se va strădui să spună minciuni până ce va fi înscris la Allah ca fiind mincinos de fel.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit sinceritatea și a înștiințat că aderarea la aceasta duce la fapte bune constante, iar persistența în a face fapte bune îl

conduce pe cel care le dă curs către Paradis. Și el nu încetează în adoptarea a ceea ce este adevărat și drept, atât în privat, cât și în public, până ajunge să merite a fi desemnat drept preasincer - ceea ce exprimă veridicitatea dusă la superlativ. Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat în privința minciunii și a vorbelor mincinoase, pentru că aceasta determină o persoană să se abată de la dreptate și să se angajeze în ceea ce este rău, corupt și păcătos; conducându-l apoi către Iad. Și el nu încetează din a spune din ce în ce mai multe minciuni până când este înscris la Allah ca mincinos.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Adevărul și sinceritatea sunt o trăsătură nobilă, care poate fi obținută căutând cu sârguință dobândirea ei. Și dacă o persoană continuă să spună adevărul și se străduiește să spună adevărul, adevărul se va transforma într-o a doua natură pentru el și astfel el va fi înscris la Allah printre cei preasinceri și evlavioși.
2. Minciuna este o trăsătură condamnabilă pe care o persoană o dobândește prin practicarea ei în mod constant și pe termen îndelungat și străduința sa de a îi da curs în vorbe și fapte, până ce devine parte din natura și dispoziția sa naturală. Apoi, el va fi înscris la Allah Preaînaltul ca fiind un mincinos de fel.
3. Onestitatea și sinceritatea se referă la veridicitatea vorbelor, care este opusul minciunii; la veridicitatea intenției, care este sinceritatea și devoțiunea; la veridicitatea hotărârii de a face lucrul bun pe care l-a

intenționat; la veridicitatea acțiunii, în care cel mai mic aspect al său presupune conformitatea valorilor sale interioare cu cele exterioare; precum și veridicitatea în circumstanțe diverse, ca sinceritatea în teamă și speranță și așa mai departe. Astfel, cel care este caracterizat de toate acestea este preasincer, iar cel care este caracterizat de unele dintre ele este doar sincer.

(5504)

(250) – عَن جريرِ بن عبدِ الله رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يَرْحَمْهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(250) – Jarir ibn ʻAbdullah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care nu arată îndurare față de oameni, nu va primi Îndurare de la Allah Atotputernicul.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că acela care nu arată îndurare oamenilor, nu va primi Îndurarea lui Allah; întrucât îndurarea arătată față de oameni este unul dintre cei mai mari factori ai dobândirii Îndurării lui Allah Preaînaltul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Manifestarea îndurării este cerută pentru toate creațiile lui Allah, însă oamenii au fost menționați aici în mod expres

datorită grijei sporite față de aceștia.

2. Allah este Cel Preaîndurător și El arată Îndurare față de robii Săi cei îndurători, întrucât răsplata primită este asemenea faptei.
3. Îndurarea arătată față de oameni presupune oferirea a ceea ce este bun acestora, depărtarea de ei a ceea ce este rău și tratarea lor cu bunăvoință.

(5439)

(251) – عَن عبدِ الله بن عَمرو رضي الله عنهُما أنَّ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحمَنُ، ارحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُم مَن فِي السَّمَاءِ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(251) – Abdullah ibn ‘Amr (Alalh să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Celor milostivi, Cel mai Milostiv le va arăta îndurare. Fiți milostivi și îndurători cu cei de pe Pământ, și vă va arăta Milă și Îndurare Cel de deasupra Cerurilor!” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Ar-Rahman (Allah, Cel Preamilostiv) va arăta Milă și Îndurare față cei care arată milă și îndurare celorlalți și îi va răsplăti cu răsplata cuvenită, cuprinzându-i cu imensa Sa Îndurare.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa) a poruncit arătarea îndurării față de toți cei aflați pe fața Pământului, dintre oameni, animale păsări și alte creaturi, răsplata pentru aceasta fiind că Allah, de deasupra cerurilor Sale, îi va ierta pe ei.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Religia Islamică este religia îndurării și se bazează pe supunerea față de Allah și bunăvoința arătată față de creația Sa.
2. Allah Atotputernicul este caracterizat de Îndurare și El este Cel Milostiv Îndurător, care aduce Îndurarea robilor Săi.
3. Recompensa este asemenea faptei pentru care este primită, iar celor milostivi, Allah Însuși le va arăta Milă și Îndurare.

(8289)

(252) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ المُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(252) – Abdullah bin Amr (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Un musulman este cel de ale cărui mâini şi limbă ceilalți sunt în siguranță și un muhajir (emigrant) este acela care abandonează ceea ce Allah a interzis.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că musulmanul cu Islamul (religia) complet este cel de a cărui limbă ceilalți musulmani se află în siguranță. El nu îi blesteamă, nu îi bârfește și nu le face rău cu vorba sa. Și ei se află în siguranță de mâinile lui, nu le face rău, nu le ia banii sau ceva asemănător. Un muhajir (emigrant) este acela care abandonează ceea ce Allah a interzis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Perfecțiunea Islamului nu poate fi atinsă decât prin nevătămarea celorlalți fie material, fie moral.
2. Limba și mâinile sunt menționate din cauza multor greșeli și păcate făcute cu ele.
3. Încurajarea la abandonarea păcatelor și aderarea la ceea ce a Poruncit Allah Preaînaltul.
4. Cei mai buni musulmani sunt cei care îndeplinesc drepturile lui Allah Preaînaltul și drepturile musulmanilor.
5. Un atac poate fi verbal sau fizic.
6. Emigrarea completă este abandonarea a ceea ce Allah Preaînaltul a interzis.

(10101)

(253) – عَن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(253) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Există cinci drepturi pe care un musulman le are asupra altui musulman: răspunsul la salutul Islamic, vizitarea celui bolnav, însoțirea cortegiului funerar (pentru bărbați), acceptarea invitației făcute și răspunsul cu o rugă celui care strănută și Îl Laudă pe Allah.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evidențiat câteva dintre drepturile pe care un dreptcredincios musulman le are asupra fratelui său musulman: Primul dintre aceste drepturi este răspunsul atunci când te salută cu salutul Islamic „As-Salam aleykum” (Pace vouă).

Al doilea drept este vizitarea celui bolnav.

Al treilea drept este (asupra bărbaților) urmarea cortegiului funerar de acasă până la locul de rugăciune și apoi la cimitir, până când cel decedat este îngropat.

Al patrulea drept este acceptarea invitației, dacă a fost invitat la o masă de nuntă sau cu altă ocazie (la ceea ce este permis și acceptat de Legea Islamică).

Cel de al cincilea drept este răspunsul cu o rugă pentru cel care a strănutat și L-a Lăudat pe Allah, spunându-i „Iarhamuka Allah” (Fie ca Allah să arate Îndurare față de tine); după care, cel care a strănutat trebuie să spună „Iahdikum Allahu ua iuslih balakum” (Fie ca Allah să vă călăuzească și să îmbunătățească toate treburile voastre).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Aceasta exprimă cât de măreț este Islamul în confirmarea drepturilor musulmanilor unii față de alții și a consolidării frăției și a afecțiunii dintre aceștia.

(3706)

(254) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(254) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu veți intra în Paradis până nu veți crede și nu veți crede până nu vă veți iubi unul pe celălalt. Să vă spun ceea ce v-ar putea face să vă iubiți unul pe celălalt? Răspândiți salutul de pace, salam (salutul în Islam) printre voi. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra) a făcut clar faptul că doar credincioșii vor intra în Paradis și că credința nu este completă și că societatea musulmană nu poate progresa decât atunci când oamenii se vor iubi unii pe ceilalți. Apoi, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a îndrumat către cel mai bun lucru prin care se răspândește dragostea (între oameni), și anume răspândirea salutului (as-salam) între musulmani, salut pe care Allah l-a stabilit ca fiind urarea de pace pentru robii Săi.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Intrarea în Paradis se poate obține doar prin credință.
2. Parte din perfecționarea credinței este ca un musulman să își iubească fratele precum se iubește pe sine însuși.
3. Este recomandat ca un musulman să își salute frații prin salutul de pace deoarece acest lucru răspândește iubire și siguranță printre oameni.
4. Salutul de pace este oferit doar unui musulman deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Transmiterea salutului de pace între voi înlătură ostilitatea, izolarea și răceala dintre inimi.”
5. Importanța iubirii printre musulmani și faptul că aceasta este parte din perfecționarea credinței.
6. Într-un alt hadis s-a spus că forma completă a salutului este: „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta” și că este suficient a spune „Pacea fie asupra ta.”

(3361)

(255) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(255) – Abdullah bin Amr (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că: Un om l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) „Mesager al lui Allah, care aspect din Islam este mai bun? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „Hrănirea oamenilor și

salutarea celor pe care îi cunoști cât și a celor pe care nu îi cunoști.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat: care aspect din Islam este mai bun? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a menționat două caracteristici:

Prima: hrănirea săracilor, ceea ce include caritate, cadouri, ospitalitate, iar această virtute este încurajată pe timp de foamete sau sărăcie.

A doua: salutarea fiecărui musulman, indiferent dacă omul îl cunoaște sau nu.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Companionii doreau să afle ce calități aduc beneficii în această viață, dar și în Viața de Apoi.
2. Salutarea și hrănirea oamenilor sunt printre cele mai bune fapte în Islam.
3. Prin aceste două fapte, ihsan (tot binele, a se vedea Versetul 60 din Surat Ar-Rahman), este combinat atât în vorbă, cât și în faptă, și este cel mai complet.
4. Aceste calități au legătură cu modul în care musulmanii se comportă unii cu ceilalți, dar și cu modul în care musulmanii se comportă față de Allah.
5. Salutările de pace sunt atribuite musulmanilor și nu ar trebui oferite nemusulmanilor.

(5808)

(256) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟» قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ قَالَ: «إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(256) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Să nu vă călăuzesc eu către ceva prin care Allah vă va șterge păcatele și vă va ridica rangurile?” Ei au spus: „Da, Mesager al lui Allah.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îndeplinirea abluțiunii într-un mod perfect, chiar dacă acest lucru este dificil, pași numeroși către moschee și a aștepta următoarea rugăciune după o rugăciune.” Aceasta este ribat (luptă, sacrificiu pentru Allah).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a întrebat companionii dacă aceștia doreau să fie călăuziți către niște acțiuni ce ar putea fi motivul de iertare a păcatelor lor și a ridicării rangului lor în Paradis.

Companionii au spus: „Da, vrem să știm.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

Prima: Îndeplinirea abluțiunii în condiții dificile, de exemplu cu apă rece, sau facerea abluțiunii atunci când nu este apă sau când omul are vreo durere în corp.

A doua: Pașii frecvenți făcuți de acasă către moschee, din

cauza distanței dintre casă și moschee și repetiția lor frecventă.

A treia: Așteptarea timpului pentru Rugăciune, pregătirea pentru Rugăciune și așteptarea în moschee pentru a face Rugăciunea în congregație. Omul îndeplinește Rugăciunea și apoi așteaptă pentru cealaltă Rugăciune.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că aceste acțiuni sunt cele care protejează credinciosul cu adevărat pentru că ele blochează calea lui Șeitan către suflet, subjugă dorințele, iar astfel Allah va câștiga peste soldații lui Șeitan, iar acesta este cel mai mare jihad.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Importanța îndeplinirii Rugăciunii în congregație, a fi atent la Rugăciune și a nu fi distras de la ea.
2. Metoda Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-i învăța pe companioni. El a început sub forma unei întrebări și i-a încurajat pe companioni la câștigarea unei răsplăți.
3. Benficiile prezentării chestiunii printr-o întrebare și oferirea răspunsului: discuția este mai eficientă prin faptul că se clarifică o ambiguitate.
4. Al-Nawawi (Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Aceasta este ribat (luptă, sacrificiu) pentru Allah, care este recomandat. Ribat înseamnă să lași totul și să pui sufletul să facă ceva, adică a-și întemnița dorințele. A spus: cel mai bun ribat este jihadul (lupta) sufletului. Acesta este un tip de Ribat.
5. Cuvântul „ribat” a fost repetat și folosit în locul articolului

definit pentru a arăta importanța acestei chestiuni.

(3574)

(257) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ، خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلٍّ خَيْرٌ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللهِ وَلَا تَعْجَزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ، فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(257) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Un credincios puternic este mai iubit de către Allah decât un credincios slab deși în amândoi există bine, dar prețuiți-i pe cei care vă aduc beneficiu (în Viața de Apoi) și căutați ajutor la Allah și nu vă pierdeți speranța, Iar dacă vă lovește ceva, nu spuneți: dacă nu aș fi făcut asta, nu s-ar fi întâmplat asta, ci spuneți: „Aceasta este Hotărârea lui Allah, iar El face ceea ce Voiește.” Căci „dacă” deschide poarta șeitanului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne explică că un credincios este bun, dar credinciosul care este mai puternic în credința sa și în hotărârea sa este mai bun și mai iubit de către Allah Preaînaltul decât un credincios slab. Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a

sfătuit pe credincios să facă ceea ce i-ar aduce beneficiu în această viață și în Viața de Apoi, în timp ce se încrede în Allah și caută ajutorul Lui. Apoi el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis inabilitatea și lenea ce îl pot împiedica pe un om să facă ceea ce este benefic pentru el atât în această viață cât și în Viața de Apoi. Dacă un credincios lucrează cu sârguință, face tot ceea ce poate și căută ajutor de la Allah, atunci lui nu-i mai rămâne decât să își încredințeze toate chestiunile lui Allah și să știe că alegerea lui Allah este cea mai bună. Dacă, după toate acestea, el întâmpină greutăți, el nu ar trebui să spună: „Dacă aș fi făcut asta, nu s-ar fi întâmplat asta" Pentru că „dacă" deschide ușa lui Șeitan în obiectarea destinului și plângerea după trecut. Ci omul ar trebui să spună cu satisfacție: „Aceasta este Hotărârea lui Allah, iar El face ceea ce Voiește." Orice s-a întâmplat a fost în conformitate cu ceea ce Allah a Voit pentru că El face ceea ce Dorește, iar Hotărârile și Judecata Lui nu pot fi anulate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Oamenii diferă în ceea ce privește credința.
2. Orice muncă trebuie făcută cu putere (fizică, mentală, financiară) și dedicație. Munca unui om credincios puternic aduce mai multe beneficii decât munca unui om credincios slab.
3. O persoană ar trebui să urmeze ceea ce îi aduce beneficii și să lase ceea ce nu îl avantajează.
4. Credinciosul trebuie să Îi ceară ajutorul lui Allah în toate chestiunile sale și să nu se bazeze doar pe el însuși.

5. Dovada pentru predestinare și destin și că ele nu sunt incompatibile cu căutarea mijloacelor halal (permis) de a face fapte bune.
6. Este interzis a spune „dacă” din furie atunci când un om se confruntă cu o nenorocire și este interzis pentru un om să obiecteze destinul și predestinarea lui Allah Preaînaltul.

(5493)

(258) – عَن ابن عُمر رضي الله عنهُما قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَا زَالَ يُوصِينِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(258) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Atât de mult a persistat Gavriil (Îngerul Jibril) să mă sfătuiască în privința vecinilor, încât am crezut că ei vor avea și drept de moștenire asupra mea. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Jibril a continuat să-l instruiască și să îl îndrume cu privire la vecinii apropiați, indiferent dacă aceștia sunt musulmani sau nemusulmani, dintre rude sau nu, și în privința grijii arătate față de ei, a protejării dreptului lor, a tratării lor cu amabilitate, a opririi de la a le cauza vreun rău și de a manifesta răbdare față de răul care ar putea veni din partea lor. Până într-acolo că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), datorită atenției deosebite acordate

drepturilor vecinului și a instrucțiunilor repetate date de Jibril, a crezut că va veni o revelație care să-i dea vecinului său o parte din moștenire, după moartea sa.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul subliniază importanța drepturilor vecinilor și obligativitatea respectării acestora.
2. Îndemnurile repetate cu privire la drepturile vecinului induce în mod clar ideea că acesta trebuie onorat, tratat într-o manieră afectuoasă și binevoitoare, ferit de ceea ce este rău, vizitat dacă se îmbolnăvește, felicitat dacă a avut parte de un eveniment plăcut și consolat dacă este în suferință.
3. Cu cât vecinul este mai apropiat de ușa ta, cu atât dreptul său asupra ta este mai mare.
4. Hadisul evidențiază perfecțiunea Legii Islamice și a învățăturilor sale care vizează bunăstarea socială în general, precum bunătatea arătată față de vecini și evitarea răului care i-ar putea afecta pe aceștia.

(4965)

(259) – عَن أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(259) – Abu Ad-Darda'a (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fi asupra sa) a spus: „Aceluia care protejează onoarea fratelui său (musulman) în lipsa acestuia, Allah îi va proteja fața de Focul Iadului în Ziua

Judecății.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că pe acela care îi ia apărarea fratelui său musulman în absența acestuia, respingând înjosirea sau insultarea lui (prin bârfă), Allah îl va apăra de pedeapsă în Ziua Judecății.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea bârfirii și a calomnierii musulmanilor, discutând despre ceea ce afectează onoarea acestora.
2. Răsplata este de aceeași natură cu fapta săvârșită. Astfel, pe acela care apără onoarea fratelui său, Allah îl va apăra de Focul Iadului.
3. Islamul este religia fraternității și a întrajutorării mutuale între adepții săi.

(5514)

(260) – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(260) – Anas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu crede vreunul dintre voi (cu adevărat), până ce nu iubește pentru fratele său (musulman) ceea ce iubește pentru el însuși.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a subliniat faptul că niciun musulman nu atinge nivelul complet de credință (Iman) până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru el însuși, dintre acte de adorare și tot ceea ce este bun, atât în religie, cât și în viața lui. Și totodată, el urăște pentru fratele său ceea ce urăște pentru el însuși, și dacă vede vreo lipsă în religia fratelui său, se străduiește să o îndrepte, iar dacă găsește la el ceea ce este bun, îl îndrumă și îl sprijină și îl sfătuiește, atât în chestiuni religioase, cât și laice.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu ca o persoană să iubească pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine, întrucât negarea credinței pentru cel care nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine, indică de fapt obligația de a face aceasta.
2. Legătura de fraternitate de dragul lui Allah este superioară frăției biologice și, prin urmare, dreptul ei este mai demn de a fi împlinit.
3. Interzicerea cuvintelor și faptelor care se opun acestei iubiri precum înșelăciunea, calomnierea, invidia și atentarea la viața, proprietatea sau onoarea unui musulman.
4. Folosirea unor cuvinte motivaționale, care să susțină acțiunea, prin vorbele sale „pentru fratele său”.
5. Al-Kirmani (Allah să aibă milă de el) a spus: De asemenea, face parte din Iman-ul (credința) unei persoane să urască lucrurile rele pentru fratele său, așa cum îi

displac și pentru el însuși. Însă aceasta nu a fost în mod expres menționat pentru că dragostea pentru ceva implică antipatia față de opusul său; astfel încât era inutil ca aceasta să fie menționat.

(4717)

(261) – عَن عائشةَ رضي الله عنها زوجِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم عنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «إِنَّ الرِّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(261) – ‘Aișa (Allah să fie mulțumit de ea), soția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a relatat că Profetul a spus: Cu adevărat, prezența blândeții înfrumusețează lucrurile, iar lipsa ei le urâțește. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) subliniază faptul că îngăduința, blândețea și calmul în vorbă și în faptă fac ca lucrurile să sporească în frumusețe, deplinătate și bunătate, facilitând omului împlinirea nevoilor sale.

Lipsa blândeții face ca lucrurile să devină defectuoase și neplăcute, ceea ce îl va împiedica pe om să își atingă scopurile sau îi va îngreuna acest demers.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ne îndeamnă să fim îngăduitori și blânzi.
2. Blândețea îl înfrumusețează pe om și îl conduce către ceea

ce este bun, atât în chestiunile religioase, cât și în cele legate de viața lumească.

(5796)

(262) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا، وَأَبْشِرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدُّلْجَةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(262) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, religia este ușoară, și nimeni nu va face religia dificilă fără ca acest lucru să îl copleșească. Așadar, faceți ceea ce este drept, fiți moderați, străduiți-vă pentru perfecțiune, primiți vestea cea bună (a recompensei) și căutați ajutor împlinind acte de adorare dimineața devreme (Ghadwah), după-amiaza (Rauhah) și o parte din noapte (Duljah).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) subliniază că religia Islamului este construită pe ușurare în toate aspectele sale, iar ușurarea devine și mai accentuată atunci când există o incapacitate sau o nevoie specială deoarece adâncirea în activități religioase și renunțarea la moderație duce în cele din urmă la incapacitate și încetarea faptelor, fie total, fie parțial. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a îndemnat la moderație, fără a se exagera în acest

sens, astfel încât o persoană nu trebuie nici să-și neglijeze obligațiile, dar nici să fie împovărat cu îndatoriri peste capacitatea sa. Iar dacă nu este în stare să facă o anumită faptă în întregime, ar trebui să facă ceea ce este aproape de ea.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a dat vești bune celor care nu sunt capabili să îndeplinească faptele într-o manieră deplină cu privire la marea recompensă primită pentru faptele constante, chiar dacă acestea sunt mici deoarece atâta timp cât incapacitatea nu se datorează propriei vini, ea nu implică scăderea recompensei.

Întrucât această lume este în realitate un loc de călătorie și de trecere către Viața de Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a poruncit să căutăm ajutor pentru îndeplinirea regulată a actelor de adorare, în cele trei perioade de activitate:

Primul dintre ele: Ghaduah - împlinirea faptelor dimineața devreme - între Rugăciunea de Fajr și răsăritul Soarelui.

Al doilea: Rauhah - împlinirea faptelor după-amiaza.

Al treilea: Duljah - împlinirea faptelor toată noaptea sau doar într-o parte a acesteia. Și întrucât activitatea în timpul nopții este mai dificilă decât în timpul zilei, a indicat o parte din ea, spunând: și o parte din Duljah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică ușurarea și toleranța Legii Islamice Șaria, și poziționarea sa moderată între exces și neglijență.
2. Robul trebuie să îndeplinească reglementările impuse în cel mai bun mod cu putință, în funcție de posibilitățile sale, nici

în cel mai ușor mod cu putință, nici în cel mai greu.

3. Omul trebuie să aleagă momentele pentru îndeplinirea actelor de adorare, pentru că în aceste trei perioade, în mod special, corpul uman devine cel mai energic pentru adorare.
4. Ibn Hajar al-'Asqalani a spus: Este ca și cum Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-ar adresa celui ce călătorește către o destinație anume, iar aceste trei perioade de timp sunt cele mai bune momente în care el și-ar putea continua călătoria și l-a atenționat cu privire la perioadele sale de energie și vivacitate. Pentru că, dacă omul ar continua să călătorească fără oprire, atât în timpul nopții, cât și în timpul zilei, el ar deveni slab și ar fi nevoit să își întrerupă călătoria. Însă dacă el va căuta să călătorească în aceste perioade de energie și vivacitate, el va putea persista fără dificultate.
5. Ibn Hajar a spus: Hadisul face o referire la folosirea permisiunii emise de Legea Islamică, Șaria în situații excepționale, deoarece insistența în realizarea unei anumite acțiuni, în cazul în care este disponibilă o scutire reglementată de Legea Islamică, este apreciată ca o formă de impertinență și lipsă de moderație. De exemplu, în cazul unei persoane care refuză să efectueze Tayammum (abluțiunea uscată) atunci când nu poate folosi apă, iar utilizarea acesteia îi este dăunătoare.
6. Ibn al-Munir a spus: În acest Hadis se află una dintre dovezile profeției Profetului, pentru că noi, precum și oamenii de dinaintea noastră am văzut că cel care merge la

extrem în privința religiei, va claca, mai devreme sau mai târziu. Scopul urmărit aici nu este evitarea formelor de adorare cele mai depline, care sunt, de altfel, lăudabile, ci evitarea excesului și a extremismului care poate duce fie la plictiseală și la exagerare în actele voluntare și la abandonarea a ceea ce este mai bun decât acestea, fie la amânarea unui act de adorare obligatoriu până la ieșirea timpului său, de exemplu, cazul celui care petrece toată noaptea rugându-se și apoi adoarme fără a oferi Rugăciunea de Fajr în congregație sau doarme până când răsare Soarele și trece timpul pentru Rugăciunea obligatorie.

(5795)

(263) – عَن أنسِ بن مالكٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنَفِّرُوا». [صحيح] - [متفق عليه]

(263) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fă lucrurile să fie ușoare și nu le complica; și adu oamenilor vești bune și nu-i îndepărta.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne poruncește să facem lucrurile ușoare pentru oameni și să nu îi punem în dificultate în niciun aspect, fie religios sau laic - păstrând cadrele trasate de ceea ce Allah a făcut permis și a prescris.

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne îndeamnă, de asemenea, să le aducem oamenilor vești bune și să nu îi facem să se îndepărteze de noi.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dreptcredinciosului i se impune să îi facă pe oameni să-L iubească pe Allah și să-i încurajeze să facă ceea ce este bun.
2. Aceluia care cheamă la Allah i se impune să aleagă cu înțelepciune modalitatea în care dorește să transmită oamenilor invitația la Islam.
3. Veștile bune inspiră bucuria, acceptarea, siguranța și confortul cu privire la cel care invită la Islam și la mesajul transmis de către el.
4. Atunci când lucrurile sunt făcute dificile pentru oameni aceasta provoacă aversiune și îi determină pe aceștia să se îndepărteze și să aibă îndoieli cu privire la discursul celui care îi invită (la Islam).
5. Exprimarea vastității Milei lui Allah asupra robii Săi, prin acceptarea pentru ei a unei religii care să fie facile și a unei legislații ușoare.
6. Facilitarea care se impune a fi manifestată este trasată de ceea ce a prescris Legea Islamică, Șaria.

(5866)

(264) – عَن أنسٍ رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: «نُهِينَا عَنِ التَّكَلُّفِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(264) – Anas (Allah să fie mulţumit de el) a spus: Eram împreună cu Omar, atunci când acesta a spus: „Ni s-a interzis să ne complicăm.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Omar (Allah să fie mulțumit de el) înștiințează că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a oprit de la a se îngreuna pe ei înșiși și a se forța fără a fi necesar, atât în vorbe, cât și în fapte.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Printre formele de forțare și complicare fără rost și care sunt interzise, se numără și punerea a prea multor întrebări, pretinderea cunoașterii a ceva ce nu cunoaște sau îngreunarea și rigiditatea în lucruri pe care Allah le-a făcut ușoare și flexibile.
2. Musulmanul trebuie să se autoeduce și să fie tolerant în vorbe și fapte, în mâncarea, băutura și vorbele sale, precum și în toate celelalte situații în care s-ar putea afla.
3. Islamul este o religie ușoară și facilă.

(8945)

(265) – عَن ابن عُمر رضي الله عنهُما أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ، وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(265) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa) a spus: „Atunci când unul dintre voi mănâncă ceva, să mănânce cu mâna dreaptă, iar când bea să bea cu mâna dreaptă, pentru că satana mănâncă și bea cu mâna stângă.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poruncește ca musulmanul să mănânce și să bea cu mâna dreaptă și interzice mâncatul și băutul cu mâna stângă, întrucât Satana mănâncă și bea cu mâna stângă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este interzis să imităm acțiunile Satanei și să mâncăm și să bem cu mâna stângă asemenea acestuia.

(58122)

(266) – عَن عُمر بن أبي سَلَمَة رضي الله عنه قال: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا غُلَامُ، سَمِّ اللهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ» فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(266) – ‘Umar ibn Abi Salamah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Eram numai un băiețel aflat în grija Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și obișnuiam ca atunci când mâncam să îmi bag mâinile în tot vasul de mâncare, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi-a spus: „O, băiete, pomenește-L pe Allah, mănâncă cu mâna dreaptă și mănâncă din ceea ce se află

în fața ta.”, iar de atunci am mâncat în acest fel. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Omar bin Abi Salamah (Allah să fie mulțumit de el), fiul soției Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care se afla sub educarea și îngrijirea sa, ne înștiințează că obișnuia ca atunci când mânca să își bage mâna în toată mâncarea pentru a lua ceea ce își dorea, așa că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a învățat pe el trei maniere referitoare la mâncare:

Prima: rostirea formulei „Bismillah” înainte de a mânca.

A doua: a mânca cu mâna dreaptă.

A treia: a mânca din partea care-i este aproape a vasului aflat în fața sa.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Printre manierele mâncatului și băutului se află și rostirea formulei „Bismillah” (În Numele lui Allah) înainte de aceasta.
2. Învățarea copiilor a manierelor și etichetei cerute, mai ales pentru cei aflați în grija ta.
3. Bunăvoința și răbdarea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în învățarea și educarea copiilor.
4. Una dintre manierele mâncatului este de a mânca din ceea ce se află în mod direct în fața sa, cu excepția cazului în care există mai multe tipuri de mâncare, diferit așezate, din care o persoană dorește să mănânce.

5. Conformarea Companionilor (Allah să fie mulțumit de ei) la cele pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi învăța, așa cum este evidențiat de vorbele lui Omar: „iar de atunci am mâncat în acest fel”.

(58120)

(267) – عَن أنسِ بن مالكٍ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «إِنَّ اللهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(267) – Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Allah este mulțumit de cel care mănâncă ceva și Îl Laudă pentru aceasta sau bea ceva și Îl Laudă pentru aceasta. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) subliniază faptul că Lăudarea lui Allah pentru Darurile și Binecuvântările Sale este una dintre modalitățile prin care robul atrage asupra sa Mulțumirea Domnului său. Astfel, atunci când mănâncă el spune „al-hamdulillah” (Lăudat fie Allah), iar când bea ceva, spune „al-hamdulillah” (Lăudat fie Allah).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică Generozitatea lui Allah Atotputernicul, El fiind Cel care le oferă robiilor Săi cele necesare traiului și, în același timp, Îl mulțumește lauda lor.

2. Ne stă în putință să obținem Mulțumirea lui Allah prin cele mai facile mijloace, precum Lăudarea Sa după ce mâncăm sau bem.
3. Printre manierele specifice mâncatului și băutului se numără și Lăudarea lui Allah Preaînaltul după aceasta.

(5798)

(268) – عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشِمَالِهِ، فَقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ»، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ»، مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبْرُ، قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(268) – Salama bin Al-Akwa (Allah fie mulțumit de el) a relatat că: Un om a mâncat cu mâna stangă în prezența Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar el a spus: „Mănâncă cu mâna dreaptă.” El a spus: „Nu pot”. Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fie să nu poți să faci asta.” Era vanitatea care îl oprea, iar apoi nu a mai putut să își folosească mâna dreaptă.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a văzut un om mâncând cu mâna stângă și i-a poruncit să mănânce cu mâna dreaptă. Omul i-a răspuns într-un mod arogant spunând că nu poate! Astfel că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat pentru ca omul să nu poată să mănânce cu mâna dreaptă. Allah i-a răspuns rugii Profetului

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) paralizându-i mâna dreaptă respectivului om pentru ca el să nu poată mânca sau bea cu mâna dreaptă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este obligatoriu să mâncăm cu mâna dreaptă și este interzis să mâncăm cu mâna stângă.
2. Aroganța în implementarea Legii Islamice merită pedeapsă.
3. Allah l-a onorat pe Profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin îndeplinirea rugii sale.
4. Legitimitatea poruncirii binelui și interzicerii răului în orice situație, chiar și atunci când vine vorba de mâncat.

(3372)

(269) – عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنهما أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا، فَلْيَعْتَزِلْنَا -أَوْ قَالَ: فَلْيَعْتَزِلْ- مَسْجِدَنَا، وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ»، وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِقِدْرٍ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ، فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا، فَسَأَلَ فَأُخْبِرَ بِمَا فِيهَا مِنَ البُقُولِ، فَقَالَ قَرِّبُوهَا إِلَى بَعْضِ أَصْحَابِهِ كَانَ مَعَهُ، فَلَمَّا رَآهُ كَرِهَ أَكْلَهَا، قَالَ: «كُلْ فَإِنِّي أُنَاجِي مَنْ لاَ تُنَاجِي».

ولِمُسْلِمٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الْبَقْلَةِ، الثُّومِ - وقَالَ مَرَّةً: مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكُرَّاثَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَّى مِمَّا يَتَأَذَّى مِنْهُ بَنُو آدَمَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(269) – Jabir ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care mănâncă una dintre aceste plante: ceapă, usturoi să stea departe de noi, sau a spus să stea departe de moscheea noastră, să rămână în casa sa.” Ibn Wahb a spus că i s-a adus odată Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) un vas în care erau unele legume, iar el a văzut că aveau un miros specific și a întrebat despre miros și i s-a spus ce legume erau în el și a zis: Adu-l aici, iar vasul a fost adus aproape de un companion ce era cu el. Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut, nu i-a plăcut și i-a spus companionului: Mănâncă pentru că eu vorbesc în secret cu cineva cu care tu nu vorbești.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a interzis persoanei care a consumat usturoi sau ceapă să vină la moschee, deoarece le-ar putea aduce o daună celor care participă la Rugăciune cu mirosul său. Aceasta este o interzicere de a veni la moschee, nu de a le consuma, deoarece ele sunt alimente permise. Un vas cu legume a fost adus la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar atunci când le-a mirosit și i s-a spus ce legume erau, el a refuzat să le mănânce și i-a dus vasul unui companion să mănânce el, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: Mănâncă, pentru că eu vorbesc cu Îngerii.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a

spus că Îngerii sunt vătămați de mirosuri neplăcute în același mod ca oamenii.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Interzicerea de a veni la moschee pentru cei care au mâncat usturoi, ceapă sau praz.
2. În această categorie intră orice are un miros urât și le poate vătăma oamenilor, precum mirosul tutunului și așa mai departe.
3. Motivul pentru interzicere este mirosul. Dacă este înlăturat prin gătit îndelungat, atunci această interzicere este înlăturată.
4. Este neplăcut ca o persoană care participă la rugăciunea în moschee să consume aceste lucruri și este recomandat ca el să nu participe la Rugăciune, însă este interzis ca o persoană să le consume în mod intenționat pentru a nu participa la Rugăciune.
5. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a abținut din a mânca usturoi sau ceapă nu pentru că acestea erau interzise, ci pentru că el vorbea cu Îngerul Jibril (Gavriil) (Pacea fie asupra sa).
6. Învățăturile bune ale Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deoarece el oferă și o explicație astfel încât omul să înțeleagă înțelepciunea din spatele legii.
7. Învățații au bazat această regulă pe adunările de rugăciune altele decât la moschee, precum rugăciunea de Eid, înmormântările și adunările similare de adorare, precum adunările pentru învățare, pomenire și altele similare.

Piețele și locurile similare nu sunt incluse.

8. Învățații au spus că acest hadis este o dovadă că celui care consumă usturoi sau ceapă nu îi este permis să intre în moschee, chiar dacă aceasta este goală, deoarece este un loc unde Îngerii sălășluiesc, dar și datorită caracterului general al hadisurilor.

(4850)

(270) – عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(270) – Sahl ibn Mu'adh ibn Anas a povestit de la tatăl său că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Celui care mănâncă ceva și spune „Alhamdulillah al-ladhi at'amani hadha ua razaqni-h min ghayri haulin minni uala quuah (Laudă lui Allah, Cel care m-a hrănit și mi-a oferit mie această mâncare fără vreo forță sau putere din partea mea)", îi vor fi iertate păcatele din trecut." [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl îndeamnă pe cel care mănâncă ceva să Îl laude pe Allah, pentru că omul nu are nicio putere să procure această mâncare și nici să o consume decât prin Puterea lui Allah Preaînaltul și Sprijinul Său. Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

dă aceluia care spune aceste cuvinte vestea bună că el merită Iertarea lui Allah pentru păcatele minore săvârșite în trecut.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandată lăudarea lui Allah Preaînaltul după ce am terminat de mâncat.
2. Hadisul evidențiază binecuvântarea măreață a lui Allah asupra robilor Săi, de vreme ce El le oferă și le facilitează mijloacele lor de subzistență și face din aceasta și o formă de ispășire a păcatelor lor.
3. Toate chestiunile oamenilor sunt guvernate de Allah Atotputernicul, și nu de puterea sau forța oamenilor, însă robului i se impune să urmeze și să dea curs mijloacelor adecvate pentru obținerea acestora.

(5431)

(271) – عَن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: كان رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم إذا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ -أَوْ ثَوْبَهُ- عَلَى فِيهِ، وَخَفَضَ -أَوْ غَضَّ- بِهَا صَوْتَهُ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(271) – Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a spus: „Atunci când Mesagerul lui Allah strănuta, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își punea mâna sau haina pe gură și își cobora glasul.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) strănuta, primul lucru pe care îl făcea: își punea mâna sau haina pe gură, acoperind gura și nasul.

Al doilea lucru pe care îl făcea: își cobora și nu își ridica glasul.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Explicarea călăuzirii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ceea ce privește strănutul, și urmarea exemplului dat de el.
2. Este recomandat ca omul să își acopere gura și nasul cu o batistă sau un veșmânt, astfel încât să nu iasă nimic afară și să nu ajungă la cei de lângă el.
3. Coborârea vocii atunci când o persoană strănută este necesară și este un semn al unei etichete bune.

(3317)

(272) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخَصُهُ، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(272) – Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Allah Iubește ca permisiunile Sale să fie întrebuințate, așa cum Iubește și ca obligațiile Sale să fie respectate.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ibn Hibban]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Allah Iubește ca oamenii să profite de permisiunile pe care El le-a decretat, precum facilitările introduse în reglementările Islamice și în actele de adorare și ușurarea lor pentru cei cărora li se impun, în condiții specifice, precum scurtarea și combinarea Rugăciunilor în timpul călătoriei. De asemenea, Allah Iubește ca obligațiile și îndatoririle impuse de El să fie îndeplinite. Aceasta se datorează faptului că greutatea Poruncii lui Allah este aceeași, atât în privința facilitărilor, cât și a obligațiilor.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază Îndurarea lui Allah față de robii Săi și faptul că El Iubește ca permisiunile legiferate de El să fie utilizate.
2. Evidențiază perfecțiunea Legii Islamice Șaria și modul în care aceasta elimină restricțiile nejustificate asupra musulmanilor.

(65017)

(273) – عَن أبي هريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(273) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pe acela căruia Allah îi Voiește binele îl supune la încercări.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că dacă Allah îi Voiește binele unuia dintre supușii Săi dreptcredincioși, El îl încearcă pe acesta cu greutăți, cu averea și familia sa, întrucât prin suferința resimțită, dreptcredinciosul se întoarce la Allah Preaînaltul și caută adăpost prin rugile îndreptate către El, iar astfel păcatele îi sunt iertate și rangul său (la Allah) este înălțat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dreptcredinciosul poate fi supus la tot felul de încercări și suferințe.
2. Încercările pot fi un semn al Iubirii lui Allah față de robul Său, prin acestea ridicându-i statutul, înălțându-i rangul și iertându-i păcatele.
3. Hadisul atrage atenția asupra răsplății pentru răbdarea arătată în fața calamităților și asupra consecințelor lipsei de răbdare.

(4204)

(274) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنهُما عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قَالَ: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(274) – Abu Sa`id al-Khudri și Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de ei) au relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu este încercat

un musulman cu vreo boală, sau cu vreo neliniște, sau cu vreo supărare, sau cu vreo suferinţă, sau cu vreo deznădejde, chiar şi (numai) cât un spin care l-ar înțepa, fără să îi fie iertate din păcate prin aceasta.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că orice boală, îngrijorare, neliniște, greutate, frică sau foame care îl afectează pe vreun musulman, chiar și un spin care îi provoacă durere, vor fi un mijloc de ispășire a păcatelor sale.

Dintre beneficiile hadisului:

1. O explicare a Îndurării și a Milei lui Allah față de robii Săi credincioși prin iertarea păcatelor prin cel mai mic rău care cade asupra lor.
2. Pentru a avea păcatele iertate și pentru a i se ridica rangul în Paradis un musulman trebuie să caute răsplata de la Allah pentru greutățile din viața lui și să fie răbdător atât pentru cele mici cât și pentru cele mari.

(3701)

(275) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا يَزَالُ البَلاَءُ بِالمُؤْمِنِ وَالمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ».

[حسن] - [رواه الترمذي وأحمد]

(275) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Bărbatul dreptcredincios și femeia dreptcredincioasă vor continua să fie testați prin propriul lor sine, prin copiii lor sau prin averea lor, (fiind purificați prin aceasta) până ce îl vor întâlni pe Allah fără niciun păcat înregistrat pentru ei.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că încercările și testele nu se îndepărtează de un bărbat dreptcredincios și de o femeie dreptcredincioasă - în privința propriei persoane, în ceea ce privește sănătatea și trupul lor; în privința copiilor lor, precum îmbolnăvirea, moartea, neascultarea acestora sau în alte aspecte; în privința averii lor, precum sărăcirea, o afacere neprofitabilă, furtul, condițiile proaste de viață și mijloace de subzistență precare - până când Allah le ispășește toate păcatele lor și faptele rele prin această încercare, pentru ca atunci când ei îl vor întâlni pe Allah, să fie curățiți și purificați de toate păcatele și faptele rele pe care le-au săvârșit.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un aspect al Milei lui Allah față de robii Săi cei dreptcredincioși este că El le spășește păcatele în această lume, încercându-i cu calamitățile și necazurile acestei vieți lumești.
2. Suferința pur și simplu ispășește păcatele, cu condiția

existenței credinței. Iar dacă robul este răbdător și nu se răzvrătește, va fi răsplătit.

3. Răbdarea este încurajată în toate aspectele, fie ele plăcute, sau neplăcute. Omul trebuie să fie răbdător în îndeplinirea Poruncilor lui Allah, precum și în evitarea interdicțiilor Sale, sperând la răsplata lui Allah și temându-se de pedeapsa Sa.
4. În formularea „un bărbat dreptcredincios și o femeie dreptcredincioasă", a fost adăugat cuvântul „femeie" pentru a pune un accent deosebit în ceea ce privește femeile. De altfel, dacă ar fi spus doar „dreptcredinciosul", aceasta ar fi inclus în mod automat și femeile, căci această chestiune nu se limitează doar la bărbați; iar dacă o femei este lovită de o nenorocire, ei îi este promisă aceeași răsplată întru ispășirea păcatelor și greșelilor ei.
5. Ceea ce ameliorează durerile suferite de o persoană din când în când este meritul obținut ca urmare a acelei suferințe.

(3159)

(276) – عَنْ صُهَيْبٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(276) – Suhaib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

„Minunată este situația dreptcredinciosului! Tot ceea ce i se întâmplă este un lucru bun pentru el! Și această situație nu îi este specifică decât celui dreptcredincios; cel care, dacă a avut parte de o bucurie, i-a mulțumit lui Allah și acesta a fost un lucru bun pentru el, iar dacă a fost atins de o suferință, a fost răbdător și acesta a fost un lucru bun pentru el.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a minunat de situația credinciosului, pentru că toate situațiile sunt bune pentru el și doar pentru el. Dacă a avut parte de o bucurie, i-a mulțumit lui Allah și va fi răsplătit cu recunoștiință. Dacă a fost atins de o suferință, a fost răbdător și va fi răsplătit cu recunoștiință.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Virtutea de a fi recunoscător în timpuri bune și răbdător în timpuri grele. Cel care posedă această calitate va avea ceea ce e mai bun atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, iar cel care nu este recunoscător atunci când este binecuvântat și nu este răbdător când are parte de greutăți, va pierde răsplata și va obține o povară.
2. Virtutea credinței și faptul că răsplata este doar pentru cei credincioși.
3. Recunoștința în timpuri bune și răbdarea în timpuri grele sunt dintre calitățile credincioșilor.
4. Credința în predestinarea lui Allah Preaînaltul îl face pe credincios complet satisfăcut cu toate situațiile în care se

găsește, spre deosebire de necredincios care este veșnic nemulțumit de situația sa, iar dacă primește o binecuvântare de la Allah Preaînaltul, el devine preocupat de ea mai degrabă decât de ascultarea față de Allah Preaînaltul.

(3298)

(277) – عَن أبي مُوسَى الأشعريِّ رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(277) – Abu Musa Al-Aș'ari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă o persoană se îmbolnăvește sau călătorește, acesteia îi vor fi atribuite toate faptele bune pe care obișnuia să le facă în timp ce era rezident și sănătos." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează cu privire la Binecuvântările și Îndurarea lui Allah și la faptul că musulmanul, dacă obișnuia să împlinească fapte bune în vreme ce era sănătos și se afla în locul lui de rezidență, apoi s-a îmbolnăvit și nu a mai putut să le împlinească sau pentru că a fost ocupat cu o călătorie sau pentru orice alt motiv, acestuia îi este consemnată o răsplată deplină, la fel cum el ar fi împlinit acele fapte, în vreme ce era sănătos, la casa lui.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Exprimă măreția binecuvântărilor lui Allah asupra robilor Săi.
2. Încurajarea străduinței în sensul plinirii a cât mai multe fapte de adorare și folosirea în mod productiv a timpului deținut atunci când omul este sănătos și dispune de timp.

(3553)

(278) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتَنًا كَقِطَعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(278) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Grăbiți-vă să faceți fapte bune. Va veni o fitnah (încercare) precum o noapte întunecată când un om va fi credincios dimineața și seara va fi necredincios, iar seara un om va fi credincios și dimineața necredincios, vânzându-și religia pentru plăcerile acestei lumi.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl îndeamnă pe credincios să se grăbească în a face cât mai multe fapte bune până când acest lucru va deveni imposibil. Va veni un timp când omul va fi distras de încercări și dubii, un timp întunecat precum noaptea, în care adevărul va fi amestecat cu

falsitatea, iar oameniilor le va fi greu să facă diferența între ele. Un om va fi atât de confuz încât va fi credincios dimineața și necredincios seara sau va fi credincios seara și necredincios dimineața, lăsându-și religia pentru plăcerile temporare ale acestei lumi.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este necesar să respectăm religia și să facem fapte bune înainte să apară obstacole în calea noastră.
2. Arată succesiunea tentațiilor și încercărilor de la sfârșitul timpului pentru că atunci când se va termina o tentație, va urma alta.
3. Dacă omul are credința slabă și el o trădează pentru plăcerile din această lume precum bani sau alte lucruri, atunci aceasta constituie un motiv pentru lăsarea religiei și căderea în ispită.
4. Există dovezi în acest hadis că faptele bune sunt un mijloc de salvare de la tentații.
5. Există două tipuri de tentații: tentațiile legate de dubii, iar soluția pentru ele este știința, și tentațiile legate de dorințe, iar soluția pentru ele este credința și răbdarea.
6. Acest hadis indică faptul că pe cel care face puține fapte bune, ispita îl va ajunge repede, iar cel care face multe fapte bune nu va fi ispitit la fel de mult.

(3138)

(279) – عَن مُعاويةَ رضي الله عنه قال: سمعتُ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول: «مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللهِ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(279) – Mu'auiyah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Când Allah Voiește binele cuiva, îi Dăruiește înțelegerea religiei. Cu adevărat, eu sunt doar un transmițător, iar Allah este Cel care dăruiește. Această Națiune (musulmană) va continua să urmeze legile lui Allah, fără a fi afectați de cei care li se opun, până ce Porunca lui Allah se va împlini." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că atunci când Allah Dorește binele cuiva, îl înzestrează cu înțelegerea religiei Sale. De asemenea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) afirmă că este doar un transmițător și un distribuitor, care împarte și dă mai departe din cele pe care Allah i le-a dăruit, dintre îndestulări, cunoștințe, etc. Însă Adevăratul Dăruitor este numai Allah, Unicul, și orice altceva este doar o cauză intermediară care poate aduce beneficii doar cu Permisiunea lui Allah. Apoi, el a adăugat că această Națiune va continua să rămână fermă în urmarea legilor lui Allah fără a fi afectată de cei care i se opun, până ce Ceasul de Apoi va veni.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică măreția și meritele științei religioase și ne încurajează să o căutăm.
2. Statornicia întru adevăr este absolut necesară în cadrul acestei Națiuni (Ummah); și dacă vreuna dintre grupările sale se va depărta de adevăr și îl va părăsi, vor fi acolo alții care să îl urmeze.
3. Înțelegerea religiei este consecința Voinței lui Allah de a le dărui binele robilor Săi.
4. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poate oferi doar în conformitate cu Porunca și Voia lui Allah, pentru că el însuși nu deține nimic în mod absolut, în sinea sa.

(5518)

(280) – عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنهما أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ لِتُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَلَا لِتُمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَلَا تَخَيَّرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، فَالنَّارُ النَّارُ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه]

(280) – Jabir ibn ʻAbdullah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu căutați știința pentru a vă făli în fața celor învățați sau pentru a vă contrazice cu cei proști și neștiutori, și nici pentru a obține un statut mai înalt în întruniri; pentru că cel care va face aceasta, va ajunge în Foc.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ibn Majah]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a avertizat pe cei care caută știința pentru a se făli în fața celor învățați și pentru a demonstra că și ei sunt învățați asemenea lor, pentru a se certa cu oamenii neștiutori și cu mintea îngustă sau pentru a câștiga recunoașterea și supremația deasupra altora în întruniri. Cine dă curs acestui fapt merită să ajungă în Focul Iadului, din cauza fățărniciei și a lipsei sale de sinceritate în căutarea științei de dragul lui Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul îi avertizează cu Focul Iadului pe aceia care caută știința pentru a se lăuda, pentru a argumenta cu ea certându-se sau pentru a obține un statut înalt în întruniri; precum și alte intenții asemănătoare acestora.
2. Este important să avem o intenție sinceră și pe deplin devotată lui Allah atunci când căutăm știința și o dăm mai departe și altora.
3. Intenția stă la baza faptelor și faptele sunt recompensate în funcție de aceasta.

(65047)

(281) – عَن عُثمان رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(281) – ‘Uthmān ibn ‘Affan (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cei mai buni dintre voi sunt cei care învață Coranul

și îi învață și pe ceilalți.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cei mai buni și cei mai de seamă dintre musulmani înaintea lui Allah sunt cei care învață Coranul - în ceea ce privește citirea, memorarea, recitarea cu măsură, înțelegerea și interpretarea acestuia - și îi învață și pe alții mai departe, practicând în același timp ceea ce a învățat.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul subliniază excelența Coranului și faptul că este cel mai bun discurs, întrucât este Cuvântul lui Allah Preaînaltul.
2. Cei mai buni dintre cei ce învață ceva sunt cei care îi învață și pe alții mai departe și nu păstrează cunoștințele deținute doar pentru ei înșiși.
3. Învățarea Coranului și predarea lui cuprinde recitarea, înțelesurile și reglementările sale.

(5913)

(282) – عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِي رحمه الله قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْ كَانَ يُقْرِئُنَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقْتَرِئُونَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ، فَلَا يَأْخُذُونَ فِي الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِي هَذِهِ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قَالُوا: فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ. [حسن] - [رواه أحمد]

(282) – ‘Abdur-Rahman as-Sulami (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: Aceia dintre Companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care ne recitau Coranul ne-au înștiințat că ei obișnuiau să asculte (și să învețe) zece Versete de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu treceau la următoarele zece Versete până ce nu învățau regulile și reglementările cuprinse în acestea și le puneau în practică. Astfel - au spus ei - noi am acumulat, atât știință, cât și cunoștințe practice. [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) memorau zece Versete din Coran și nu treceau la alte Versete până nu învățau cunoștințele cuprinse în acestea și nu le puneau în practică. Astfel, ei acumulau cunoștințele și le aplicau în același timp.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază meritele Companionilor (Allah să fie mulțumit de ei) și interesul acordat de ei pentru învățarea Coranului.
2. Învățarea corespunzătoare a Coranului se face prin dobândirea cunoștințelor cuprinse în el și acționarea în conformitate cu acestea, și nu doar prin memorarea lui.
3. Știința trebuie să preceadă vorba și fapta.

(65058)

(283) – عَن عبدِ اللهِ بنِ مسعودٍ رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ {الم} حَرْفٌ، وَلَكِنْ {أَلِفٌ} حَرْفٌ، وَ{لَامٌ} حَرْفٌ، وَ{مِيمٌ} حَرْفٌ». [حسن] - [رواه الترمذي]

(283) – Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care a citit o literă din Cartea lui Allah (Coran) are pentru ea o faptă bună consemnată și pentru fiecare faptă bună îi sunt consemnate încă zece asemenea ei. Eu nu spun că «Alif, Lam, Mim» sunt toate împreună o literă, ci «Alif» este o literă de sine stătătoare, «Lam» este o literă de sine stătătoare și «Mim» este o literă de sine stătătoare.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Tirmidhi]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că orice musulman care citește o literă din Cartea lui Allah are consemnat o faptă bună, a cărei răsplată este multiplicată până la de zece ori asemenea ei.

Apoi a evidențiat aceasta prin vorbele sale: „Eu nu spun că «Alif, Lam, Mim» sunt toate împreună o literă”, ci trei litere, pentru care sunt consemnate treizeci de fapte bune.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea citirii a cât mai mult din Coran.
2. Pentru fiecare literă în parte, recitatorul primește o răsplată care este multiplicată de zece ori asemenea ei.
3. Vastitatea Îndurării și Generozității lui Allah, Care sporește

răsplata robilor Săi, din Harul și Binecuvântarea Sa.

4. Superioritatea Coranului în raport cu alte discursuri și recitarea lui ca un act de adorare, tocmai pentru faptul că el este Cuvântul lui Allah Preaînaltul.

(6275)

(284) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ وَارْتَقِ، وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرَتِّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرَؤُهَا». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

(284) – ‘Abdullah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Companionului Coranului (cel care este dedicat acestuia) i se va spune: „Citește și înalță-te și recită așa cum obișnuiai să reciți și în viața lumească, pentru că statutul tău va fi la ultimul Verset pe care îl reciți.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ahmad și Nasa'i în Al-Kubra]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că aceluia care recită Coranul, acționează în conformitate cu el și se dedică acestuia în recitarea și memorarea sa, i se va spune atunci când va intra în Paradis: Citește Coranul și înalță-te în trepte în Paradis și recită așa cum recitai și în viața lumească, în mod chibzuit și plăcut, căci rangul tău va fi la ultimul Verset pe care îl reciți.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Răsplata este pe măsura faptelor, atât în ceea ce privește numărul lor, cât și modul în care ele sunt efectuate.
2. Hadisul ne îndeamnă să recităm Coranul într-o modalitate deplină, să-l memorăm, să medităm asupra sensurilor sale și să acționăm în conformitate cu el.
3. Raiul are multe ranguri și trepte, iar companionii Coranului dobândesc cele mai înalte trepte ale acestuia.

(65054)

(285) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ؟» قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: «فَثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(285) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Oare ar dori vreunul dintre voi ca atunci când se întoarce la familia sa să găsească trei cămile gestante, mari și grase?” Noi am răspuns: „Da.” El a spus: „Trei Versete recitate de unul dintre voi în rugăciune sunt mai bune pentru el decât trei cămile gestante, mari și grase.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că recompensa obținută pentru recitarea a trei

Versete în timpul Rugăciunii este pentru un om mai bună decât dacă el ar fi să găsească în casa sa trei cămile însărcinate, mari și grase.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică meritele recitării Coranului în timpul Rugăciunii.
2. Faptele drepte sunt mai bune și mai durabile decât plăcerile trecătoare ale vieții lumești.
3. Aceste virtuți nu sunt limitate la recitarea a trei Versete numai, ci, cu cât omul recită mai multe Versete în Rugăciunea sa, cu atât recompensa primită este mai mare și mai bună decât deținerea aceluiași număr de cămile gestante.

(65053)

(286) – عَن أَبِي مُوسَى الأشعريِّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفَلُّتًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقُلِهَا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(286) – Abu Musa al-Aș'ari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fiți constanți și persistenți în recitarea acestui Coran, căci, jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, că el se îndepărtează și dispare din memorie mai repede decât cămilele care scapă din frânghiile cu care au fost legate." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) le-a poruncit Companionilor săi să recite Coranul în mod regulat pentru a nu îl uita după ce l-au învățat deja pe de rost. El a insistat în privința acestui aspect jurând că acest Coran dispare și se îndepărtează din memoria cuiva chiar și mai repede decât cămilele legate cu frânghii la jumătatea piciorului lor din față. Dacă stăpânul este atent la ele și le-a ținut bine, rămân lângă el, iar dacă le lasă în voie pleacă și se pierd.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Dacă cel care a învățat Coranul îl va recita în mod regulat și succesiv, acesta va fi păstrat în inima sa; însă în caz contrar, el îl va părăsi și va fi uitat.
2. Printre beneficiile recitării regulate a Coranului se numără și obținerea de recompense și înălțarea rangului său în Ziua Judecății.

(5907)

(287) – عَن أبي هريرةَ رضي الله عنه: أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(287) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu faceți din casele voastre morminte. Cu adevărat, Satana fuge departe de casele în care se recită Surat Al-Baqara.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne interzice să ne oprim de la a împlini Rugăciunea în casele noastre, pentru că aceasta le-ar face asemenea mormintelor la care este interzis să se împlinească rugăciuni.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că Satana se îndepărtează de casa în care se citește Surat Al-Baqara.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat ca în casă să se îndeplinească cât mai multe acte de adorare și rugăciuni voluntare.
2. Nu este permis să se facă rugăciunea la morminte, pentru că aceasta ar fi o cale către politeism și exacerbarea venerației și respectului arătate pentru cei înmormântați în acestea. Excepție face rugăciunea de înmormântare.
3. Interzicerea rugăciunilor la morminte era bine cunoscută printre Companionii Profetului deoarece el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a interzis să facă casele lor asemenea mormintelor la care rugăciunea nu este permisă.

(6208)

(288) – عَنْ أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: {اللهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: 255]. قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: «وَاللهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ، أَبَا الْمُنْذِرِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(288) – Ubayy ibn Ka'b (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „O, Abu al-Mundhir, știi care este cel mai măreț Verset din Cartea lui Allah pe care tu o ai?" Am răspuns: «Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine.» El a spus: «O, Abu al-Mundhir, știi care este cel mai măreț Verset din Cartea lui Allah pe care tu o ai?» Am spus: «Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Veșnicul]! [Coran, 2:255].» Atunci, el m-a bătut pe piept și a spus: «Fie ca această cunoaștere să fie o bucurie pentru tine, O, Abu al-Munzir!»" [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a întrebat pe Ubayy ibn Ka'b despre cel mai măreț Verset din Cartea lui Allah. Ubayy, mai întâi a ezitat să răspundă, apoi a spus: «Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Veșnicul]!» Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a aprobat și l-a lovit ușor pe piept, indicând că el deține știință și înțelepciune. Totodată a făcut o rugă ca această știință să îl bucure și să fie facilă pentru el.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul subliniază virtuțile alese ale lui Ubayy ibn Ka'b (Allah să fie mulțumit de el).

2. Versetul al-Kursi (Coran, 2:255) este cel mai măreț Verset din Cartea lui Allah Preaînaltul. Prin urmare, ar trebui să-l memorăm, să reflectăm asupra înțelesurilor sale și să acționăm în conformitate cu el.

(65059)

(289) – عَن أبي مَسعودٍ رضي الله عنه قال: قال النَّبيُّ صلّى الله عليه وسلّم: «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(289) – Abu Masoud (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care a citit ultimele două Versete din Surat Al-Baqara noaptea, acestea au fost îndeajuns pentru el.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că Allah îl va proteja de ceea ce este rău și neplăcut pe cel care a citit ultimele două Versete din Surat Al-Baqara noaptea. S-a spus, de asemenea, că acestea îi sunt suficiente în locul îndeplinirii rugăciunii în noapte (qiyam layl); sau în locul celorlalte Pomeniri ale lui Allah indicate de obicei la culcare. Și tot astfel s-a spus că acestea sunt minimul din Coran ce este suficient a fi citit în rugăciunea de noapte. Există și alte interpretări, cu toate fiind considerate corecte și însumând aceleași sensuri ale hadisului.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Evidențierea virtuților și meritelor ultimelor două Versete din Surat Al-Baqara, începând cu Cuvântul lui Allah - „Mesagerul a crezut ...” și până la sfârșitul Surei.
2. Dacă au fost recitate în timpul nopții, ultimele două Versete din Surat Al-Baqara îndepărtează de recitatorul lor ceea ce este rău și necurat.
3. Noaptea începe odată cu apusul Soarelui și se termină la ivirea zorilor.

(6274)

(290) – عَنِ النُّعمانِ بنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه قال: سمعتُ النَّبيَّ صلّى الله عليه وسلّم يقول: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(290) – An-Nu‘man ibn Bașir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: «Duaa (Ruga) este adorare, apoi a recitat următorul Verset: „Și Domnul vostru zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți”. [Coran, 40:60]» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că ruga este adorare. De aceea, se impune ca aceasta să fie sincer devotată numai lui Allah, indiferent dacă ea a fost formulată pentru a cere ca Allah să îi ofere ceva ce îi este benefic sau să ducă departe de el ceea ce este nociv în această viață și în Viața de Apoi sau dacă, dimpotrivă, ruga a luat forma unui act de adorare, implicând astfel cuvinte și acțiuni, interioare și exterioare, care sunt plăcute și îndrăgite de Allah, precum și acte de adorare efectuate spiritual, în inimă, în mod fizic sau financiar.

Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adus evidența pentru aceasta spunând: Allah a spus: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți”. [Coran, 40:60]

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ruga este baza adorării și nu este permis ca ea să fie îndreptată către altcineva în afară de Allah.
2. Ruga cuprinde adevăratul sens al supunerii față de Allah și al recunoașterii de către om a Autosuficienței și Puterii Stăpânului său și a nevoii sale permanente de El.
3. Hadisul conține o avertizare severă pentru cei care se semețesc și sunt prea mândri pentru a Îl adora pe Allah și sunt opriți prin aceasta de la a îndrepta rugi către El; și care vor intra în Focul Iadului, umiliți și înjosiți.

(5496)

(291) – عَن عائشةَ رضي الله عنها قالتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(291) – ‘Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să Îl pomenească pe Allah tot timpul (și în toate împrejurările). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Mama dreptcredincioșilor, 'Aișa (Allah să fie mulțumit de ea), a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) acorda o atenție deosebită Pomenirii lui Allah Preaînaltul și că obișnuia să Îl menționeze pe Acesta tot timpul, în orice loc și în toate circumstanțele.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Nu se impune purificarea după o impuritate majoră sau minoră pentru împlinirea Pomenirii lui Allah Preaînaltul.
2. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să Îl pomenească pe Allah în mod persistent și cu regularitate.
3. Hadisul îndeamnă la Pomenirea lui Allah Preaînaltul întotdeauna, urmând exemplul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), excepție făcând situațiile în care Pomenirea lui Allah este interzisă, precum atunci când cineva își face nevoile.

(8402)

(292) – عَن أبي هريرةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ». [حسن] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(292) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Nimic nu este mai nobil pentru Allah Preaînaltul decât ruga. [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a subliniat faptul că nicio faptă de adorare nu este mai măreață înaintea lui Allah Cel Atotputernic decât ruga. Aceasta se datorează faptului că ruga implică recunoașterea Autosuficienței lui Allah și a neputinței robului, precum și a nevoii lui de Stăpânul său.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază meritele rugilor și faptul că atunci când un rob se roagă Stăpânului său, Îl Preamărește pe El și Îl recunoaște ca fiind Cel Autosuficient Sieși, Cel care Aude totul, Cel Generos, Cel Îndurător, Cel Puternic, Cel Apropiat de robii Săi, precum și alte numeroase atribute ce exprimă Excelența și Măreția lui Allah; întrucât ruga nu ar fi niciodată îndreptată către cel care ar fi nevoiaș, surd, zgârcit, nemilos, neputincios sau îndepărtat.

(5509)

(293) – عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: «يَا مُقَلِّبَ القُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، آمَنَّا بِكَ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ فَهَلْ تَخَافُ عَلَيْنَا؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِنَّ القُلُوبَ بَيْنَ أُصْبُعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(293) – Anas (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să sporească cuvintele: „O, Tu, Cel care schimbi situația inimilor, fă inima mea fermă în religia Ta.” I-am spus: „O, Trimis al lui Allah, noi am crezut în tine și în cele cu care tu ai venit. Oare te temi tu pentru noi?” El a răspuns: “Da! Cu adevărat, inimile se află între două Degete ale lui Allah și El le întoarce după cum Voiește.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Ruga pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să o rostească cel mai des era pentru cererea de la Allah a statorniciei în religie și ascultare, și depărtarea de la deviere și îndrumarea greșită. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) și-a exprimat mirarea că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcea frecvent această rugă, iar atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a informat că inimile se află între două dintre Degetele lui Allah și le întoarce după cum El Voiește. Inima este locul unde sălășluiește Iman-ul sau Kufr-ul (credința sau necredința). Și ea se numește „qalb” (în limba arabă) tocmai

datorită sensului de „taqallub”, care înseamnă fluctuație frecventă. Și ea este mai învolburată decât o oală care fierbe cu intensitate. Iar Allah face ca inima pe care El o Voiește să fie neclintită în călăuzire și fermă în religia sa sau direcționează inima pe care El o Voiește de la călăuzire către deviere și o îndrumare greșită.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era supus și umil față de Domnul său și obișnuia să se roage la El și să Îl implore, iar Ummah (națiunea musulmană) este, de asemenea, îndemnată să se roage pentru aceasta.
2. Hadisul subliniază importanța urmării căii drepte și a statorniciei în religie și că cel important este finalul.
3. Robul nu se poate detașa nici măcar o clipă de nevoia sa de Allah pentru a-l face statornic în Islam.
4. Suntem îndemnați să sporim în împlinirea acestei rugi, urmând astfel exemplul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
5. Statornicia în Islam este cea mai mare binecuvântare pe care un rob ar trebui să o caute și pentru care să fie recunoscător și mulțumitor Domnului său.

(3142)

(294) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،

وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(294) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „O, Allah, îndreaptă-mi mie religia, care îmi este pavază [de rău și protecție] în tot ceea ce mă privește, și îndreaptă-mi mie [tot ceea ce ține de] viața lumească, în care eu trăiesc, și îndreaptă-mi [și îmbunătățește-mi mie] Viața mea de Apoi, la care eu mă voi întoarce; și fă viața un prilej de sporire [pentru mine] a tot ceea ce e bun și fă moartea [pentru mine] odihnă [și depărtare] de orice rău.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut o rugă în care a adunat principiile moravurilor nobile și că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost trimis pentru a perfecționa bunătatea religiei, a acestei lumi și a Vieții de Apoi. El a extras din această expresie bunătatea acestor trei principii și a început cu bunătatea religiei și bunătatea celor două sălAsri așa cum a spus:

(O, Allah, îndreaptă-mi mie religia) ajutându-mă să o practic în cel mai bun mod cu putință.

(El este Protectorul tuturor chestiunilor mele) El este Guvernatorul tuturor chestiunilor mele. Dacă religia mea este coruptă și chestiunile mele sunt corupte și eu voi fi în pierdere. Iar pentru că îmbunătățirea dorită a religiei nu poate fi obținută

decât prin îmbunătățirea lumii, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

(și îndreaptă-mi mie [tot ceea ce ține de] viața lumească, în care eu trăiesc) dându-mi sănătate, siguranță, bunăstare, o soție credincioasă, copii credincioși și orice am nevoie și ce mă poate ajuta pentru a Te asculta pe Tine. Apoi a menționat motivul pentru care el a cerut să i se îndrepte treburile ce țin de această viață: și locul în care îmi trăiesc și timpul (în care îmi trăiesc) viața.

(Și fă-mi Viața de Apoi bună pentru mine, căci acolo este întoarcerea mea) întoarcerea mea la Tine prin fapte bune, și succesul dat de Allah robului Său în adorare și sinceritate și un sfârșit bun.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ordonat Viața de Apoi după această viață, deoarece prima este mijlocul reformării celei de-a doua. Astfel că omul care este integru în această viață și trăiește conform Poruncilor lui Allah, Viața lui de Apoi va fi bună și el va fi fericit în ea (și îndreaptă-mi [si îmbunătățește-mi mie] Viața mea de Apoi, la care eu ma voi întoarce;) oferă-mi longevitate pentru a face cât mai multe fapte bune (și fă-mi moartea o odihnă și depărtare de orice rău) de încercări și necazuri și de a fi afectat cu neascultare și neajutorare și eliberează-mă de greutăți și supărările acestei vieți și dă-mi confort și alinare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Religia este cel mai important lucru. Din acest motiv Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie aupra sa) a

început cu ea.
2. Religia este protecție pentru om și îl protejează de tot răul.
3. Ruga pentru chestiunile lumești de dragul religiei și a Vieții de Apoi.
4. Nu este neplăcut a-ți dori moartea de frica unui conflict sau a unei vrajbe în religie sau de a-i cere lui Allah martiriul.

(5482)

(295) – عَنِ ابنِ عُمَرَ رضي الله عنهما قَالَ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ، حِينَ يُمْسِي وَحِينَ يُصْبِحُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي -أَو: عَوْرَاتِي- وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(295) – Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a spus: Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu neglija să spună aceste rugi atunci când se trezea sau înainte de a se culca: „O, Allah, Îți cer Ție prosperitate în viaţa aceasta şi în Viața de Apoi. O, Allah, Îți cer iertare Ție şi prosperitate în religia mea, în viaţa mea lumească, în familia şi în averea mea. O, Allah, acoperă-mi goliciunea şi spulberă teama mea. O, Allah, protejează-mă din faţă şi din spate şi din dreapta şi din stânga şi de deasupra mea, şi caut adăpost în Măreţia Ta să nu mă înghită pământul..” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat

de Abu Dawud, Ahmad, Ibn Majah și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu neglija să spună aceste rugi atunci când se trezea sau înainte de a se culca:

„O, Allah, Îți cer Ție prosperitate în viaţa aceasta - (siguranță de boli, nenorociri, greutăți, tentații în această viață) și în Viața de Apoi și O Allah, Îți cer iertare (șterge-mi păcatele) și prosperitate (protejează-mă de greșeli, politeism și inovații) în religia mea (și calimități, necazuri, greutăți) în viața mea, familia mea (soția mea, copiii mei și rudele mele) și averea mea (banii mei și lucrul meu)

O Allah, acoperă-mi goliciunea (defectele și șterge-mi păcatele) și spulberă teama mea,

O Allah, protejează-mă (de lucruri rele și necazuri) de ceea ce este în spatele meu și de ceea ce este în fața mea, de ceea ce este în dreapta mea, în stânga mea și deasupra mea. Profetul, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, i-a cerut lui Allah să îl protejeze din toate părțile deoarece necazurile îi vin unei persoane doar din una dintre aceste direcții.

Și caut adăpost în Măreţia Ta să nu mă înghită pământul (de a fi luat sau omorât prin surprindere) (după altă interpretare - de a fi aruncat în dizgrație).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Păstrarea acestor cuvinte și urmarea exemplului Mesagerului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

2. Așa cum unei persoane i se poruncește să îi ceară lui Allah bunăstare în religie, așa i se cere să ceară și în această viață.
3. Al-Tayyibi a spus: El a inclus cele șase direcții pentru că bolile vin dinspre ele și a exagerat cu privire la direcția de sub deoarece boala care vine de acolo este foarte gravă.
4. Cel mai bun timp de a recita rugile este dimineața (de la ivirea zorilor și până la răsărit) și după Rugăciunea Asr până la apus. Dacă omul le spune în afara acestor intervale, însemnând că le spune dimineața după ce Soarele a răsărit, îi este de ajuns. Dacă le spune după-amiaza, îi este suficient. Dacă le spune după apusul Soarelui, îi este suficient pentru el.
5. O dovadă ce indică că există un timp specific pentru Pomenire noaptea este recitarea ultimelor două Versete din Surat Al-Baqarah este noaptea după apus.

(5485)

(296) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المُؤْمِنِينَ رضي الله عنها أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَّمَهَا هَذَا الدُّعَاءَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا». [صحيح] - [رواه ابن ماجه وأحمد]

(296) – Aișa, Mama dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea) a spus că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a învățat-o această rugă: O Allah, Îți cer binele atât cel imediat, cât și cel întârziat, ceea ce știu și ceea ce nu știu. Caut refugiu la Tine de tot răul, atât cel imediat, cât și cel întârziat, ceea ce știu și ceea ce nu știu. O Allah, Îți cer ceea ce este mai bun din ceea ce robul Tău și Profetul Tău Ți-au cerut și caut refugiu la Tine de tot răul din ceea ce robul Tău și Profetul Tău au căutat refugiu. O Allah, Îți cer Paradisul și orice mă aduce mai aproape de el. Cer adăpost la Tine de Focul Iadului și de orice cuvânt sau faptă ce mă aduce mai aproape de el, și Îți cer să faci fiecare lucru pe care mi l-ai destinat unul bun.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Ibn Majah și Aḥmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a învățat-o pe Aișa (Allah să aibă milă de ea) patru rugi cuprinzătoare:

Prima: O rugă generală pentru tot binele: O Allah, Îți cer binele atât cel imediat (apropiat ca timp), cât și cel întârziat (depărtat ca timp), ceea ce știu (ceea ce M-ai învățat) și ceea ce nu știu (ceea ce nu M-ai învățat). Își încrede toate chestiunile lui Allah Preaînaltul, Cel Atotștiutor, Atotcunoscătorul, Cel Bun. El, Laudă Lui, alege pentru robii Săi ceea ce este mai bun. „Caut refugiu la Tine de tot răul, atât cel imediat, cât și cel întârziat, din ceea ce știu și din ceea ce nu știu”.

A doua rugă: Este o protecție pentru musulmani „O Allah, Îți cer (mă rog la Tine) ceea ce este mai bun din ceea ce robul

Tău și Profetul Tău (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Ți-au cerut și caut adăpost (refugiu și protecție) la Tine de tot răul din ceea ce robul Tău și Profetul Tău (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au căutat refugiu". Aceasta este o rugă și o cerere către Allah pe care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) o făcea pentru el.

A treia cerere: Ruga de a intra în Paradis și a sta departe de Iad. Aceasta este o dorință a fiecărui musulman și scopul lui în viață. „O Allah, Îți cer Paradisul și orice mă aduce mai aproape de el (fapte sau vorbe ce Îți sunt pe plac) și cer adăpost la Tine de Focul Iadului (deoarece nu există protecție de fapte rele decât prin Bunătatea Ta) și de orice cuvânt sau faptă ce mă aduce mai aproape de el (păcate ce Te mâniază).

A patra rugă: Rugă pentru mulțumirea cu destinul lui Allah „și Îți cer să faci fiecare lucru pe care mi l-ai destinat unul bun." (fie ca fiecare chestiune pe care Allah mi-o prescrie să fie una bună pentru mine). Aceasta este o rugă pentru mulțumirea cu Predestinarea lui Allah.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Un bărbat ar trebui să își învețe familia ceea ce le va aduce beneficii atât în chestiunile religioase, cât și în chestiunile seculare așa cum Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a învățat-o pe Aișa (Allah să fie mulțumit de ea).
2. Este de preferat ca un musulman să memoreze rugiile relatate de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) deoarece ele sunt cuprinzătoare.

3. Învățații au spus despre acest hadis: Este cel mai cuprinzător hadis despre a cere binele și a căuta refugiu de rău. Sunt unele dintre cele mai complete cuvinte pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a primit.
4. Dintre motivele pentru intarea în Paradis prin Mila lui Allah sunt faptele bune, dar și cuvintele spuse.

(5487)

(297) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنهما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَخْلَقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلَقُ الثَّوْبُ الْخَلِقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ». [صحيح] - [رواه الحاكم والطبراني]

(297) – 'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'As (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cu adevărat, credința se învechește în interiorul vostru, așa cum se învechește o cămașă; așadar, rugați-vă la Allah să vă reînnoiască credința din inimi.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Al-Hakim și At-Tabarany]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează despre credință, care se uzează și slăbește în inima musulmanului așa cum o haină nouă se uzează după o lungă întrebuințare. Aceasta apare ca urmare a delăsării în adorare, comiterii păcatelor și complăcerii în pofte și dorințe.

Astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a îndrumat să ne rugăm la Allah Preaînaltul să ne reînnoiască credința prin îndeplinirea obligațiilor noastre religioase, prin sporirea pomenirii Lui și cerându-I iertare.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul ne îndeamnă să-I cerem lui Allah Atotputernicul stăruință și reînnoirea credinței în inimile noastre.
2. Credința însumează cuvinte, fapte și convingeri, crescând prin faptele bune și scăzând prin păcate.

(65020)

(298) – عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ»، فَقَالَ: «أُوصِيكَ يَا مُعَاذُ لَا تَدَعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وأحمد]

(298) – Mu'adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el) că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a luat de mână și a zis: „O Muadh, jur pe Allah, că te iubesc." A spus: „Te sfătuiesc, o Muadh să spui după fiecare Rugăciune: o Allah, ajută-mă să Te Pomenesc, să Îți Mulțumesc și să Te ador așa cum se cuvine." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Nasa'i și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a luat pe Muadh (Allah să fie mulțumit de el) de mână și i-a spus: Pe Allah, te iubesc și te sfătuiesc Muadh să spui după încheierea fiecărei Rugăciuni: O Allah, ajută-mă să Te pomenesc în fiecare cuvânt și faptă ce mă aduce mai aproape de ascultare. Și Îți mulțumesc pentru binecuvântările primite și pentru calamitățile ce nu au venit asupra mea. Cel mai bun mod de a-L adora pe Allah este de a fi sincer față de El și de a-l urma pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dintre beneficiile hadisului:

1. Legitimitatea de a-i spune unei persoane că o iubești de dragul lui Allah.
2. Este recomandat a recita această rugă imediat după fiecare Rugăciune obligatorie și voluntară.
3. În această rugă se găsesc cerințele acestei vieți și a Vieții de Apoi.
4. Dintre beneficiile iubirii de dragul lui Allah este și sfătuirea bună a altui credincios, cu sinceritate și dorința de a coopera în dreptate și evlavie.
5. Al-Tayyibi a spus: Pomenirea lui Allah este începutul lărgirii pieptului și Mulțumirea Lui este modul de a răspunde la binecuvântări și Adorarea bună necesită detașarea de ceea ce îl distrage pe om de la Allah Preaînaltul.

(3518)

(299) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه أنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(299) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Robul este cel mai aproape de Domnul său atunci când se află în sujud (prosternare); așadar, sporiți rugile voastre (în prosternare).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că robul lui Allah este cel mai aproape de Domnul său atunci când se află în prosternare, când el își coboară (fruntea) cea mai înaltă și nobilă parte a trupului său pe pământ, în semn de smerenie și supunere față de Allah Cel Plin de Slavă și Noblețe, prosternându-se.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit sporirea rugilor în prosternare, astfel încât smerenia și supunerea să fie reunite în vorbe și în fapte.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Actele de adorare sporesc apropierea robului de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul.
2. Este recomandată sporirea rugilor în sujud, întrucât acesta este unul dintre situațiile în care rugile sunt acceptate.

(5382)

(300) – عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(300) – Anas (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună următoarea rugă cel mai mai mult: „O Allah, Domnul nostru, dă-ne bine în această viață și în Viața de Apoi și apără-ne de chinul Focului Iadului.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să se roage cu diferite rugi, printre care: „O Allah, Domnul nostru, dă-ne bine în această viață cât și în Viața de Apoi și apăre-ne de chinul Focului Iadului.” Se referă la binele în această viață, ca de exemplu provizii permise, o soție credincioasă, un copil ascultător, confort, cunoștințe folositoare, fapte bune și alte lucruri permise și la binele în Viața de Apoi, precum apărarea de pedeapsa din mormânt și de Focului Iadului, obținerea satisfacției și victoriei lui Allah Preaînaltul și a binecuvântărilor eterne.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat a face rugi cuprinzătoare, urmând exemplul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

2. Este recomandat ca un om să ceară în rugile sale binele în această viață, dar și în Viața de Apoi.

(5502)

(301) – عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ: «ذِكْرُ اللهِ تَعَالَى». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(301) – Abu Al-Darda (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Să nu vă spun vouă care sunt cele mai bune fapte, cele mai pure pentru Regele vostru, cele care vă ridică rangul cel mai mult, cele care sunt mai bune pentru voi decât cheltuirea de aur și argint și mai bune decât ca voi să vă întâlniți în luptă cu dușmanul vostru în care ei vă lovesc gâtul și voi le loviți gâtul?” Ei au spus: „Da” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pomenirea lui Allah Preaînaltul.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a întrebat companionii: ...

Vreți să vă spun și să vă învăț care sunt cele mai bune, cele mai onorabile, cele mai pure și cele mai curate fapte la Allah Preaînaltul? ...

Și care vă ridică rangurile în Paradis?

Care sunt mai bune pentru voi decât oferirea de caritate a aurului și a argintului?

Care sunt mai bune pentru voi decât lupta cu necredincioșii în care ei vă lovesc gâtul și voi le loviți gâtul?

Companionii au spus: „Da, vrem să aflăm.”

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Pomeniți-L pe Allah Preaînaltul tot timpul și în toate situațiile.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Pomenirea constantă a lui Allah Preaînaltul, atât în gând, cât și cu voce tare este unul dintre cele mai mărețe și benefice acte de adorare pentru Allah Preaînaltul.
2. Toate acțiunile au fost prescrise pentru a stabili Pomenirea lui Allah Preaînaltul. Allah Preaînaltul a spus: (Și stabiliți Rugăciunea pentru Pomenirea Mea). Iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Înconjurul Casei (Tawaf în jurul Kaabei), mersul între Safa și Marwa și aruncarea de pietre la Jamarat au fost prescrise pentru Pomenirea lui Allah Preaînaltul. Relatat de Abu Dawud și Al-Tirmidhi.
3. Al-Izz bin Abd al-Salam a spus în Qawa'id: Acest hadis este unul dintre lucrurile care indică că nu în toate actele de adorare răsplata este bazată pe cantitatea de efort depusă. Dimpotrivă, se poate că Allah Preînaltul va oferi o răsplată mai mare pentru puține fapte decât pentru mai multe fapte. Astfel că răsplata este în funcție de rangurile de onoare.
4. Al-Manawi a spus în Fayd al-Qadir: Acest hadis se bazează

pe faptul că Pomenirea este mai bună pentru cei care o fac. Dacă erau adresate unei persoane curajoase care îi aduce beneficiu Islamului în luptă, i-ar fi fost spus lui: Jihad. Sau unui om bogat a cărui avere ar aduce beneficii celor săraci, i-ar fi fost spus lui: Caritate. Sau celui care poate îndeplini Hajj-ul, i-ar fi fost spus lui: Hajj. Sau celui care are doi părinți, i-ar fi fost spus lui: Ai grijă de ei. Iar cu aceasta, s-a produs o reconciliere între hadisuri.

5. Pomenirea completă este realizată de ceea ce spune limba împreună cu contemplarea inimii, apoi cea ce se află doar în inimă, apoi ceea ce se află doar în vorbire și în fiecare se află o răsplată, cu Voia lui Allah Preaînaltul.
6. Musulmanul îl Pomenește pe Allah Preaînaltul în funcție de circumstanțe, de exemplu dimineața și seara, atunci când intră sau iese din moschee, casă sau baie... și alte situații.

(3575)

(302) – عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَنَحْنُ نَسِيرُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ، قَالَ: «لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلاَةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ البَيْتَ» ثُمَّ قَالَ: «أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الخَيْرِ: الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلاَةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ» قَالَ: ثُمَّ تَلاَ: «{تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ}، حَتَّى بَلَغَ {يَعْمَلُونَ}» ثُمَّ قَالَ: «أَلاَ أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ، وَذِرْوَةِ

سَنَامِهِ؟» قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «رَأْسُ الأَمْرِ الإِسْلاَمُ، وَعَمُودُهُ الصَّلاَةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الجِهَادُ» ثُمَّ قَالَ: «أَلاَ أُخْبِرُكَ بِمَلاَكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟» قُلْتُ: بَلَى يَا نَبِيَّ اللهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ: «كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا» فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللهِ، وَإِنَّا لَمُؤَاخَذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: «ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُبُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلاَّ حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ».

[صحيح بمجموع طرقه] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(302) – Mu'adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Mă aflam cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o călătorie. Într-o zi, mergeam aproape de el și am spus: „O Mesager al lui Allah, spune-mi despre o faptă care să mă trimită în Paradis și să mă țină departe de Focul Iadului." El a spus: „Mi-ai cerut ceva măreț, dar este ușor pentru cel căruia Allah i-a ușurat. Adoră-L pe Allah și nu-I fă asociați, îndeplinește Rugăciunea și dă Zakatul, ține Post în luna Ramadan și fă Pelerinajul la Casa lui Allah." Apoi el a spus: „Să nu vă călăuzesc eu către porțile bunătății: Postul este un scut, Zakatul și Rugăciunea omului în mijlocul nopții sting păcatele așa cum apa stinge focul." Apoi a recitat: „Când coastele lor părăsesc culcușurile..." până a ajuns la „...drept răsplată pentru ceea ce a săvârșit." (Coran 32:16-17) Apoi a spus: „Să nu vă spun eu despre lucrul cel dintâi al acestei chestiuni, stâlpul său și vârful său? Acesta este Jihadul." Apoi a spus: „Să nu vă spun despre baza tuturor acestora?" Am spus: „Spune-ne, O, Profetule." El și-a ținut limba cu mâna și apoi a spus: „Ai grijă de ea." Am spus: „O Profet al lui Allah, vom fi judecați și pentru ceea ce spunem?" El a spus: „O Mu'adh! Oamenii sunt aruncați

cu fețele în Focul Iadului pentru ceea ce spun cu limbile lor!”
[Hadis sahih în general datorită lanțului de transmițători] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad]

Explicarea sensurilor:

Mu‘adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Mă aflam cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o călătorie. Într-o zi, mergeam aproape de el și am spus: „O Mesager al lui Allah, spune-mi despre o faptă care să mă trimită în Paradis și să mă țină departe de Focul Iadului.” El a spus: „Mi-ai cerut să îți spun o faptă măreață și ușoară pentru suflet și care este ușoară pentru cel căruia Allah i-a ușurat-o. Îndeplinirea îndatoririlor obligatorii din Islam:

Prima: Adorarea lui Dumnezeu Cel Unic, fără a-I face asociați.

A doua: Îndeplinirea celor cinci Rugăciuni obligatorii în timpul zilei și a nopții: Fajr, Dhuhr, Asr, Magrib și Ișa, respectând condițiile și stâlpii Rugăciunii.

A treia: Plata Zakat-ului, care este un act de adorare de natură financiară, obligatoriu pentru averea ce a atins un anumit prag în Legea Islamică și care trebuie dat celor îndreptățiți să îl primească.

A patra: Postul în luna Ramadan, abținerea de la mâncare, lichide și alte lucruri care ar putea rupe postul cu intenția de adorare de la răsăritul Soarelui și până la apus.

A cincea: Îndeplinirea Pelerinajului (Hajj) la Casa lui Allah cu intenția de a merge la Mecca și de a efectua acte de adorare pentru El Preaînaltul.

Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Să nu îți arăt calea ce duce la porțile bunătății? Aceasta este urmarea actelor obligatorii cu cele voluntare:

Primul: Postul voluntar, care îl împiedică pe om de a cădea în păcate, înăbușindu-i dorința și slăbindu-i puterea.

Al doilea: caritatea voluntară care stinge păcatele după ce acestea au fost comise, le înlătură și le șterge urmele.

Al treilea: Rugăciunea TaHajjud în ultima treime a nopții. Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat Cuvintele lui Allah Preaînaltul: „Când coastele lor părăsesc...” însemnând: pleacă „...din culcușuri...” însemnând: locurile unde dormeau „...pentru a-L chema pe Domnul lor...” prin rugăciune, pomenire, recitare și rugi „...cu frică și cu nădejde și ei fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat. Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie,...” însemnând bucuria pe care o vor vedea ochii în Ziua Judecății și în Paradis „...drept răsplată pentru ceea ce a săvârșit.”

Apoi el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Să nu vă spun despre baza religiei, stâlpul și vârful ei?

Muadh (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Da, o Mesager al lui Allah.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel dintâi lucru este Islamul, și anume cele două mărturisiri de credință, iar prin ele omul își stabilește piatra de temelie în religie.” Stâlpul Islamului este Rugăciunea. Nu există Islam fără rugăciune așa cum o casă nu poate exista fără stâlpii de susținere. Religia persoanei care îndeplinește Rugăciunea este întărită și ridicată. Vârful Islamului este jihadul și efortul de a se

lupta cu dușmanii religiei și de răspândi Cuvântul lui Allah.

Apoi el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie Asrpa sa) a spus: „Să nu vă spun despre înțelepciunea și perfecțiunea a ceea ce a fost legiferat?" Așa că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a prins limba cu mâna și apoi a spus: „Aveți grijă de asta și nu vorbiți despre ceea ce nu vă privește." Muadh a întrebat: „Ne va trage la răspundere și pedepsi Allah pentru tot ceea ce spunem?"

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fie ca mamei tale să îi fie dor de tine!" iar aceasta nu este o rugă sau un blestem împotriva lui, ci este o expresie arabă de a-l avertiza cu privire la ceva ce el trebuia să aibă grijă sau ceva ce el trebuia să știe. Apoi a spus: „Și ceea ce îi face pe oameni să cadă în Foc cu fețele lor, este limba (cuvintele) necredinței, a bârfei, a înjurăturilor, calomniei, minciunii și altele similare."

Dintre beneficiile hadisului:

1. Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) erau dornici să învețe și din acest motiv ei îi puneau Profetului multe întrebări (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
2. Jurisprudența Companionilor (Allah să fie mulțumit de ei) deoarece aceștia știau că faptele sunt un motiv de intrare în Paradis.
3. Întrebarea care a venit de la Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el) este una importantă pentru că în realitate este secretul vieții și a existenței. Fiecare ființă din această lume, fie că este dintre oameni, fie dintre djini, va avea drept destinație Paradisul sau Iadul. Astfel, că această

întrebare este importantă.

4. Intrarea omului în Paradis este condiționată de îndeplinirea celor cinci stâlpi ai Islamului care sunt: cele două mărturisiri de credință, Rugăciunea, Zakat, Postul și Hajj-ul (Pelerinajul).
5. Fundația religiei și cea mai importantă dintre datorii este adorarea lui Allah Preaînaltul Singurul, fără parteneri.
6. Mila lui Allah asupra robilor Săi este că El a deschis ușile binecuvântărilor pentru ei, astfel încât ei să se bucure de răsplată și de iertarea păcatelor.
7. Virtutea îndepliniri faptelor voluntare de adorare după îndeplinirea celor obligatorii.
8. Rugăciunea în Islam este precum stâlpul pe care se sprijină un cort. Dacă stâlpul este în picioare și cortul rămâne în picioare, dacă stâlpul cade și cortul va cădea. Așa este și cu Islamul și Rugăciunea.
9. Necesitatea protejării limbii de ceea ce i-ar putea dăuna religiei unei persoane.
10. Controlarea limbii și restricționarea sa este baza bunătății.

(4303)

(303) – عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: {قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ}، وَ{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}، وَ{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(303) – ʻAișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat: În fiecare noapte când mergea la culcare, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își unea palmele și sufla în ele, recitând Surele al-Ikhlas, al-Falaq și an-Nas, apoi își ștergea cu mâinile o suprafață cât mai mare a corpului, începând cu capul, fața și partea anterioară a corpului, și o repeta de trei ori. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca atunci când mergea la culcare să își unească palmele întredeschise, ridicate în sus, ca și cum ar face rugi, apoi sufla ușor în ele, ca și cum ar scuipa, dar eliminând foarte puțină salivă. Apoi recita ultimele trei Sure scurte din Coran - al-Ikhlas, al-Falaq și an-Nas, după care își ștergea cu palmele cât mai mult din corp, începând cu capul, fața și partea anterioară a corpului, și repeta de trei ori.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Ni se recomandă ca înainte de a merge la culcare să recităm suflând între palme Surat al-Ikhlas și cele două Sure prin care se cere protecția de la Allah - al-Falaq și an-Nas (numite „al-mu'auidhat") și apoi să ștergem cu palmele o porțiune cât mai mare a corpului.

(65060)

(304) – عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سَيِّدُ الِاسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ

وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ» قَالَ: «وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(304) – Șadad bin Aus (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel mai bun mod de a cere iertare este spunând: « Allahumma anta rabbi la ilaha illa ant, khalaqtany ua-ana ‘abduk, ua-ana ‘ala ‘ahdika ua ua’dika mas-tata’tu, ‘a’udhu bika min șarri ma sana’tu, abu’u laka bi-ni’matika ‘alay, ua-abu’u bi-dhanbi, faghfir ly fa-innahu la yaghfiru dh-dhunuba illa ant.» („O, Allah, Tu eşti Domnul meu, nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Tine, Tu m-ai creat şi eu sunt robul Tău (roaba Ta) şi mă supun legământului şi Poruncilor Tale pe cât pot. Caut adăpost la Tine de răul pe care l-am comis, Îți sunt recunoscător (recunoscătoare) pentru toate Binecuvântările cu care m-ai dăruit, şi îmi recunosc păcatul, aşadar, iartă-mă, căci, cu adevărat, nimeni nu poate Ierta păcatele în afară de Tine!”).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că există cuvinte prin care se poate cere iertarea, însă cele mai bune dintre ele sunt: „ Allahumma anta rabbi la ilaha illa ant, khalaqtany ua-ana ‘abduk, ua-ana ‘ala ‘ahdika ua ua’dika mas-tata’tu, ‘a’udhu bika min șarri ma sana’tu, abu’u laka bi-

ni'matika 'alay, ua-abu'u bi-dhanbi, faghfir ly fa-innahu la yaghfiru dh-dhunuba illa ant. » (O, Allah, Tu eşti Domnul meu, nu există nimeni şi nimic demn de a fi adorat în afară de Tine! Tu m-ai creat, iar eu sunt robul Tău şi voi fi credincios legământului meu şi promisiunii mele făcute Ţie în cel mai bun mod cu putinţă, conform abilităţii mele. Caut adăpost la Tine de răul din ceea ce am făcut! Sunt conştient de numeroasele Tale binecuvântări asupra mea. Sunt conştient de păcatele mele, de aceea, iartă-mă, căci nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine! Omul recunoaște în primul rând că Allah este Unul, Unicul, Singurul fără niciun partener și Creatorul lui și că el Îl va asculta pe Allah sub forma unui legământ de credință și că Îl va urma conform abilității sale deoarece omul nu poate face tot ceea ce Allah i-a poruncit să facă și nici nu poate să Îi mulțumească pe deplin pentru binecuvântările primite. Omul ar trebui să caute refugiu doar la Allah de răul pe care l-a făcut. Omul recunoaște și Îi mărturisește lui Allah binecuvântările primite de la El și păcatele făcute de el. După aceasta, omul se roagă la Domnul său să îl ierte, ascunzându-i păcatele și protejându-l de acestea prin Mila și Îndurarea Lui, deoarece doar Allah Preaînaltul poate ierta păcatele. Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus că această rugă se spune dimineața și seara, așadar cel care o spune dimineața, de la răsărit și până la apus, înțelegându-i sensurile și crezând în ea și apoi moare, va intra în Paradis. Iar cel care o spune noaptea, de la apus până la răsărit și moare înainte de răsărit, va intra în Paradis.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Există mai multe rugi prin care se poate cere iertare, iar unele sunt mai bune ca altele.
2. Robul trebuie să fie grijului atunci când Îi cere iertare lui Allah, deoarece El este Singurul care poate ierta păcatele.

(5503)

(305) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ: «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ» وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: «بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ» قَالَ: وَمَرَّةً أُخْرَى: «وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

(305) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Obișnuia să spună atunci când se trezea: „O, Allah, prin Voia Ta am ajuns dimineața (seara) și prin Voia Ta am înserat (am ajuns dimineața) și pe Calea Ta trăim și murim și Tine este Învierea noastră. Iar cu o altă ocazie: „și la Tine este întoarcerea noastră.” [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Abu Dawud, At-Tirmidhi, An-Nasa'i în Al-Kubra și Ibn Majah.]

Explicarea sensurilor:

Atunci când venea dimineața, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea:

„O Allah, cu Tine (sub protecția Ta) ne începem dimineața

(Pomenindu-Te, cerându-Ți ajutor prin Numele Tale, mișcându-ne cu Puterea Ta) și cu Tine ne începem seara, cu Tine trăim și cu Tine murim (aceleași expresii doar că se înlocuiește dimineața cu noaptea, când omul spune: O Allah, cu Tine am ajuns noaptea, și cu Numele Tău de Dătător de viață noi trăim și cu Numele Tău de Dătător de moarte noi murim) și la Tine este Învierea (după moarte).

Iar după Rugăciunea de după-amiază, Asr, când începea seara, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea: „O Doamne, cu Tine ne încheiem noaptea și cu Tine ne începem dimineața, cu Tine murim și la Tine este destinația finală. (la Tine este întoarcerea în Viața de Apoi, deoarece Tu faci să mă nasc și Tu mă faci să mor).”

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat a spune această rugă dimineața și seara, urmând exemplul Profetului (Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra sa).
2. Nevoia robului de Domnul său în toate locurile și timpurile.
3. Cea mai bună modalitate de a spune Pomenirile este dimineața, de când începe a se crăpa de ziuă și de la Rugăciunea de după-amiază și până la apus. Dacă omul le spune după, însemnând dacă le spune dimineața după ce a răsărit Soarele, omului îi este suficient. Dacă omul le spune după apus, îi este suficient.
4. Ocazia pentru rostirea sa „La Tine este Învierea” dimineața este că aceasta îi amintește de Marea Înviere atunci când morții vor fi înviați în Ziua Judecății. Aceasta

este o nouă Înviere și o zi nouă în care sufletele sunt întoarse în corp, oamenii sunt împrăștiați. Iar noua dimineața va fi un martor pentru Fiul lui Adam, iar timpul său va fi comoara faptelor noastre.

5. Timpul spunerii: „Și la Tine este Întoarcerea” seara, atunci când oamenii se întorc la casele lor de la treburile lor și se reunesc după ce au fost împrăștiați și se odihnesc, astfel că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) menționează întoarcerea la Allah drept referință pentru destin.

(5490)

(306) – عَنْ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ قَالَ: سَمِعْتُ عُثْمَانَ ابْنِ عَفَّانَ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ، فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَجْأَةُ بَلَاءٍ، حَتَّى يُصْبِحَ، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثُ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَجْأَةُ بَلَاءٍ حَتَّى يُمْسِيَ»، قَالَ: فَأَصَابَ أَبَانَ بْنَ عُثْمَانَ الْفَالِجُ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ الَّذِي سَمِعَ مِنْهُ الْحَدِيثَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ: مَا لَكَ تَنْظُرُ إِلَيَّ؟ فَوَاللَّهِ مَا كَذَبْتُ عَلَى عُثْمَانَ، وَلَا كَذَبَ عُثْمَانُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنَّ الْيَوْمَ الَّذِي أَصَابَنِي فِيهِ مَا أَصَابَنِي غَضِبْتُ فَنَسِيتُ أَنْ أَقُولَهَا.

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والنسائي في الكبرى وأحمد]

(306) – Abaan bin Uthman a relatat că l-a auzit pe Uthman bin Affan (Allah să fie mulțumit de el) spunând că l-a auzit pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) spunând: Cel care spune: „În Numele lui Allah, cu Numele Celui căruia nimic nu poate face rău nici pe Pământ, nici în Ceruri și El este Atoatevăzător, Atoateștiutor.” de trei ori, nicio calamitate subită nu va cădea asupra lui până dimineața. Și cine o spune de trei ori dimineața, nicio calamitate subită nu va cădea asupra lui până seara.” Apoi a spus: După care Abaan ibn Uthman a paralizat, astfel că bărbatul care a auzit hadisul s-a uitat la el, iar Abaan ibn Uthman l-a întrebat: De ce te uiți așa la mine?! Pe Allah, nu am mințit despre Uthman, și nici Uthman nu a mințit despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Dar în ziua în care Allah mi-a destinat boala, eu am fost supărat și am uitat să spun această rugă. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, At-Tirmidhi, Ibn Majah, An-Nasa’i în Al-Kubra și Ahmad.]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut cunoscut faptul că cel care spune, în fiecare dimineață după ivirea zorilor, și în fiecare seară înainte de apus, de trei ori: „În Numele lui Allah! - Bismillah” - [prin Numele lui Allah] caut ajutor și protecție de orice lucru dăunător; “prin Care nu mă poate vătăma cu - alladhi la iadurru ma'“ pomenirea “Numelui Său - ismihi” - “nimic - şai'un” - indiferent cât de măreț ar fi, nicio nenorocire “de pe Pământ - fi-l-ardi” sau care iese din el; “si nici - ua la” vreo nenorocire “din Ceruri - fi-s-sama'i” sau care coboara din el; “și El [Allah] este Cel care Aude totul - ua Hua AsSami'u” din vorbele noastre si “Atotcunoscător - Al-Alim” al situației noastre.

... Cel care spune aceasta seara, va fi protejat de orice calamitate sau necaz până dimineața, iar cel care o va spune dimineața va fi protejat de orice calamitate sau necaz până seara.

Consemnatorul hadisului, Abaan ibn Uthamn, era afectat de paralizie, care este o amorțeală a unei părți a corpului. Bărbatul care a auzit hadisul s-a uitat la Abaan cu uimire! I-a spus bărbatului: De ce te uiți așa la mine?! Pe Allah, nu am mințit despre Uthman, și nici Uthman nu a mințit despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Dar în ziua în care Allah mi-a destinat boala, eu am fost supărat și am uitat să spun această rugă.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat a recita această rugă dimineața și seara pentru ca o persoană să fie protejată, cu Permisiunea lui Allah, de a fi chinuit de un necaz, calamitate sau rău.
2. Puterea companionilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ceea ce el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a spus.
3. Unul dintre beneficiile restricționării Pomenirii de dimineața și seară este că înlătură nepăsarea musulmanului și îl face să fie constant conștient că el este robul și servitorul lui Allah Preaînaltul.
4. Efectul Pomenirii va fi obținut conform credinței celui care Îl pomenește pe Allah și de prezența inimii sale împreună cu sinceritatea sa.

(6093)

(307) – عَن عبدِ اللهِ بن خُبَيب رضي الله عنه أنه قال: خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ مَطِيرَةٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ، نَطْلُبُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ يُصَلِّي لَنَا، قَالَ: فَأَدْرَكْتُهُ، فَقَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، قَالَ: «قُلْ»، فَقُلْتُ: مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «{قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ} وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ حِينَ تُمْسِي وَتُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ».

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(307) – Abdullah bin Khubaib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „Am ieșit afară într-o noapte întunecată și ploioasă pentru a-l căuta pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și când am ajuns la el, mi-a spus: „Spune.” L-am întrebat ce să spun și el a răspuns: „Dacă spui - Spune, El este Allah Unicul și al-Mu'auidhatān (surele de protecție de la sfârșitul Coranului) de trei ori dimineața și seara, acestea îți vor fi suficiente în tot.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i]

Explicarea sensurilor:

Companionul Abdullah bin Khubaib (Allah să fie mulțumit de el) a spus: Companionii au ieșit afară într-o noapte întunecată și ploioasă pentru a-l căuta pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a-i conduce în Rugăciune și l-au găsit. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: „Spune” cu înțelesul de a recita, dar el nu a recitat nimic. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a repetat ce a zis și Abdullah a spus: „Ce să spun, o Mesager al lui Allah?” Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Spune Surat al-

Ikhlas (Qul huual laahu ahad - Spune: „El este Allah, Cel Unic!) și cele două Capitole: Surat Al Falaq (Qul a'oodhu bi rabbil-falaq (...)- Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor (...) și Surat An Nas (Qul a'oodhu birabbin naas (...) - Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor(...) dimineața și seara de trei ori pentru a fi protejat de orice rău.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat a citi Surat Al-Ikhlas și Al-Mu'auuidhatayn (Surat Al-Falaq și Surat An-Nas) dimineața și seara pentru a fi protejat de orice rău.
2. Virtuțiile recitării Capitolului Al-Ikhlas și Al-Mu'auuidhatayn (Surat Al-Falaq și Surat An-Nas).

(6082)

(308) – عن سَمُرَة بن جُنْدُبٍ رضي الله عنه قال: قال رسولُ الله صلّى الله عليه وسلّم: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(308) – Samurah ibn Jundub (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cele mai plăcute vorbe pentru Allah sunt: Subhan Allah (Slavă lui Allah), Alhamdulillah (Laudă lui Allah), La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah) și Allahu Akbar (Allah este Cel mai Măreț), indiferent cu care dintre acestea ai începe.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că cele mai plăcute vorbe pentru Allah sunt patru:

Subhan Allah (Slavă lui Allah): ceea ce înseamnă că Allah Preaînaltul este mai presus de orice lipsă și imperfecțiune.

Alhamdulillah (Laudă lui Allah): ceea ce presupune descrierea lui Allah ca deținând Perfecțiunea deplină și exprimarea Iubirii și Preamăririi Sale.

La ilaha illa Allah: ceea ce înseamnă că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah.

Allahu Akbar (Allah este Cel mai Măreț): adică Allah este Cel mai Desăvârșit, mai Măreț și mai Puternic decât tot și toate.

Pentru obținerea virtuților și răsplății acestor cuvinte nu se impune rostirea lor într-o anumită ordine.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul evidențiază ușurința și facilitatea Legii Islamice în permiterea începerii cu oricare dintre aceste cuvinte.

(5475)

(309) – عَن أَبِي أَيُّوبٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مِرَارٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(309) – Abu Ayyub (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Cel care spune: „La ilaha illa Allah uahdahu la șarika lahu, lahu al-mulku ua lahu al-hamdu, ua huua ‘ala kulli șay'in qadir” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener! Lui Îi aparţin Stăpânirea şi Lauda şi El este cu Putere peste toate!) de zece ori este asemenea celui care a eliberat zece sclavi dintre urmașii lui Ismail (are aceeași răsplată). [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează despre Dhikr-ul (Pomenirea lui Allah) în care se spune: „La ilaha illa Allah uahdahu la șarika lahu, lahu al-mulku ua lahu al-hamdu, ua huua ‘ala kulli șay'in qadir.” (Nu există nicio altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener! Lui Îi aparţin Stăpânirea şi Lauda şi El este cu Putere peste toate!), care are sensul că - nimeni nu este vrednic de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, fără de niciun partener. El este Stăpânitorul întregii stăpâniri și Unicul Vrednic de Laudă, cu iubire și preamărire, fără de nimeni altcineva. El este Cel Atotputernic și nimic nu Îi este cu neputință și nu iese de sub Puterea Sa. Cine repetă acest Dhikr (Pomenire) de zece ori pe zi va avea o recompensă similară cu cea obținută pentru eliberarea din robie a patru sclavi dintre copiii lui Ismail, fiul lui Avraam (Pacea fie asupra lor), adică descendenții lor. El i-a indicat în mod expres aici pe fiii (descendenții) lui Ismail pentru că aceștia sunt mai nobili decât alții.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Hadisul indică meritele acestei Pomeniri (Dhikr), care presupune atribuirea Divinității, Suveranității, Slavei și Puterii absolute numai lui Allah Preaînaltul.
2. Răsplata pentru acest Dhikr este obținută de cel care îl rostește, fie în mod succesiv, fie separat.

(5517)

(310) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبيِّ صلّى الله عليه وسلّم قال: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(310) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Două cuvinte sunt ușoare pentru limbă și grele pe talerele faptelor, mult preaiubite de Cel Milostiv: „Subhan Allah ua bi-hamdihi, Subhan Allah Al-Adhim” (Slavă și Laudă lui Allah, Slavă lui Allah Cel Premăreț).» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează despre două vorbe pe care omul le poate rosti fără greutate și în orice împrejurare, a căror răsplată este măreață pe talerul faptelor bune și pe care Domnul nostru, Cel Preamilostiv le iubește:

Slavă lui Allah Cel Preamăreț, Slavă și Laudă lui Allah.

Aceasta se datorează faptului că cele două expresii conțin atribute ale Măreției și Perfecțiunii lui Allah și Îl descriu pe El mai presus de orice deficit sau imperfecțiune.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Cel mai bun Dhikr (Pomenire a lui Allah) este acela care îmbină Preamărirea lui Allah și descrierea Lui mai presus de orice lipsă sau imperfecțiune și elogierea Lui.
2. Hadisul indică marea Îndurare a lui Allah față de robii Săi, atunci când în schimbul unor fapte mici și simple le oferă recompense abundente.

(5507)

(311) – عَن أَبِي هُرَيرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رسولَ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم قال: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(311) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceluia care spune «subhan Allah ua bihamdihi» (Slavă și Laudă lui Allah) de o sută de ori pe zi, păcatele îi vor fi șterse, chiar și dacă ar fi precum spuma mării.”
[Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Bukhari și Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că acela care spune „subhan Allah ua bihamdihi” (Slavă și Laudă lui Allah) de o sută de ori pe zi, păcatele lui îi

vor fi șterse și iertate, chiar dacă ar fi atât de numeroase cât spuma albă care apare deasupra apei mării când aceasta este învolburată și agitată.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Această recompensă este obținută de acela care o spune în decursul unei zile în mod succesiv sau separat, în mai multe etape.
2. Tasbih-ul (Preamărirea și Glorificarea lui Allah) presupune să Îl Preaslăvești pe Allah mărturisind Înalțarea Sa mai presus de orice lipsă sau imperfecțiune; iar al-hamd (Lăudarea lui Allah) presupune a recunoaşte faptul că Allah este Deținătorul Atributului Perfecțiunii, prin Iubirea, Preamărirea și Lăudarea Sa.
3. În acest hadis se face referire la ispășirea păcatelor minore, dar pentru iertarea păcatelor majore se impune „tauba” (căința).

(5516)

(312) – عَن أبي مالكٍ الأشعريِّ رضي الله عنه قال: قال رسولُ اللهِ صلّى الله عليه وسلّم: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَآنِ -أَوْ تَمْلَأُ- مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(312) – Abu Musa Al-Aș'ari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Curățenia este jumătate din credință, aducerea de Laudă lui Allah („alhamdulillah") umple Talerul (faptelor bune), iar aducerea de Slavă lui Allah („subhan Allah ual-hamdulillah") umple ceea ce este între Cer și Pământ. Rugăciunea este lumină, milostenia este o dovadă, răbdarea este strălucire, iar Coranul o mărturie, ce poate fi în favoarea ta sau împotriva ta. Omul pornește dis-de-dimineață și își vinde sufletul (dându-l la schimb); fie îl salvează de la pieire, fie îl duce la pieire.» [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că purificarea exterioară se obține prin abluțiune și îmbăierea rituală și ea este una dintre condițiile obligatorii ale Rugăciunii. Rostirea expresiei „alhamdulillah" umple Talerul faptelor bune. Ea este o modalitate de a-L Lăuda pe Allah Preaslăvitul și de a-L descrie cu Atributele Perfecțiunii, iar atunci când va fi cântărită în Ziua Judecății va umple Talerul faptelor bune. A spune „Subhan Allah ual-hamdulillah" - presupune punerea lui Allah mai presus de orice lipsă sau deficiență și Îi atribuie Lui Perfecțiunea deplină, care se cuvine de drept Nobleții Sale, și care, alături de dragostea exprimată față de El și Lăudarea Sa - umple tot ceea ce se află între Cer și Pământ. „Rugăciunea este o lumină" pentru om în inima sa, pe fața sa, în mormântul său și în Ziua Judecății. „Milostenia este o dovadă" și un indiciu al sincerității credinței

unui dreptcredincios și îl diferențiază pe un om sincer de unul ipocrit, ce se abține de la a face acte caritabile, pentru că nu crede în răsplata promisă pentru ele. „Răbdarea este strălucire”, prin oprirea de la exasperare și indignare, este o strălucire însoțită de căldură arzătoare, precum strălucirea Soarelui. Acest lucru se datorează faptului că răbdarea este dificilă și necesită o luptă împotriva propriului sine și abținerea de la poftele și dorințele proprii. Astfel, cel răbdător nu încetează a fi luminat, călăuzit și îndrumat pe calea cea dreaptă. Răbdarea se manifestă prin respectarea Poruncilor lui Allah, prin abținerea de la ceea ce El a făcut interzis și în suportarea încercărilor și diferitelor forme de greutăți din această viață lumească. „Coranul o mărturie, ce poate fi în favoarea ta”, prin recitarea și punerea în practică a învățăturilor sale sau poate fi „(o mărturie) împotriva ta”, prin abandonarea lui, fie în punerea în practică, fie în recitare. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înștiințat că oamenii lucrează în moduri diferite și au anumite îndeletniciri și ei se trezesc din somn și ies din casele lor pentru a da curs diverselor lor activități. Unii dintre ei sunt fermi în ascultarea lui Allah și astfel se salvează de focul Iadului. Alții, în schimb, se abat de la aceasta și comit păcate, care îi distrug și îi duc în Iad.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Curățenia este de două feluri: curățenia exterioară, care se obține prin abluțiune și spălare, și cea interioară, care se obține prin Tawhīd (monoteism), credință și fapte drepte.
2. Arată importanța împlinirii Rugăciunii, care este o lumină

pentru om, atât în această lume, cât și în Ziua de Apoi.
3. Milostenia este o dovadă a sincerității credinței.
4. Este important ca omul să acționeze în conformitate cu Nobilul Coran și să creadă în el, astfel încât acesta să fie o dovadă în favoarea sa, ci nu împotriva lui.
5. Dacă nu faci ca sinele tău să fie procupat cu supunerea față de Allah, el se va preocupa cu ceea ce este păcătos și interzis.
6. Fiecare persoană trebuie să dea curs anumitor fapte, iar prin acestea ea, fie își salvează sufletul prin ascultare și supunere față de Allah, fie îl distruge prin păcate.
7. Răbdarea necesită putere și rezistență și căutarea răsplății la Allah și ea este dificilă, implicând anumite greutăți.

(65004)

(313) – عَن أبي هُريرةَ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وسلّم: «لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(313) – Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fiea supra sa) a spus: A spune: „Subhan Allah (Slavă lui Allah) ua alhamdulillah (Laudă lui Allah) ua la ilaha illa Allah (nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah) ua Allahu Akbar (Allah este Cel mai Măreț)” este mai plăcut pentru mine decât orice altceva care a fost luminat vreodată de lumina Soarelui. [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că Pomenirea lui Allah Preaînaltul cu aceste cuvinte nobile este mai bună decât întreaga lume și ceea ce se află în ea. Aceste cuvinte sunt:

Subhan Allah (Slavă lui Allah) - detașarea lui Allah și Înălțarea Lui mai presus de orice lipsă sau deficit.

„Alhamdulillah" (Laudă lui Allah) - elogierea lui Allah prin Atributele Perfecțiunii, alături de exprimarea iubirii față de El și Preamărirea Sa.

„Ua la ilaha illa Allah" (nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah) - nu există altă divinitate demnă de a fi adorată întru dreptate în afară de Allah.

„Ua Allahu Akbar" (Allah este Cel mai Măreț) - mai Mare și mai Nobil decât tot și toate.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Evidențierea faptului că Pomenirea lui Allah este cel mai de preț lucru din tot ceea ce a văzut vreodată lumina Soarelui, ceea ce se constituie ca o încurajare în sensul practicării acesteia.
2. Suntem îndemnați să ne implicăm în mod activ în dhikr și să sporim în împlinirea acestuia, având în vedere recompensa și meritele lui.
3. Plăcerea lumească este puțină și dorințele ei sunt efemere.

(6211)

(314) – عَن جابرٍ رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صلّى الله عليه وسلّم يقول: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ». [حسن] - [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

(314) – Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: «Cea mai bună Pomenire a lui Allah este a spune „La ilaha illa Allah” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah) și cea mai bună rugă este „Alhamdulillah” (Laudă lui Allah).» [Hasan (hadis bun)] - [Consemnat de Tirmidhi, Ibn Majah și Nasa'i în Sunnan Al-Kubra]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne înștiințează că cea mai bună modalitate de a Îl Pomeni pe Allah este de a spune „La ilaha illa Allah”, ceea ce înseamnă că nu există nimeni altcineva adorat întru dreptate în afară de Allah. Totodată, ne face cunoscut faptul că cea mai bună rugă este „Alhamdulillah” (Laudă lui Allah), care este o recunoaștere a faptului că numai Allah Preaslăvitul este Cel care pogoară binecuvântările Sale asupra noastră și numai El este îndreptățit să fie descris cu cele mai Depline și mai Frumoase Atribute.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Încurajarea sporirii Pomenirii lui Allah prin cuvintele care exprimă monoteismul (tauhid) și a rugilor care Îi aduc Laudă și Mulțumire Acestuia.

(3567)

(315) – عن خَوْلَةَ بِنْتَ حَكِيمٍ السُّلَمِيَّةَ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(315) – Khawlah bint Hakim (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat: L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Cine coboară într-un loc și apoi spune: „A'udhu bi kalimati-llahi at-tammati min șarri ma khalaq (Caut adăpost în Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat)", nu va fi afectat de absolut nimic până ce va părăsi acel loc." [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi învață pe oamenii din Națiunea sa cum să caute adăpost la Allah Atotputernicul într-un mod eficient care îndepărtează orice teamă pe care un om ar putea-o avea atunci când se oprește într-un loc pe parcursul unei călătorii, a unei excursii sau în orice altă situație. Într-o astfel de împrejurare, omul trebuie să caute ajutor și adăpost de rău în Cuvintele lui Allah. Astfel, atâta timp cât va rămâne în acel loc, el va fi pus la adăpost de orice rău care l-ar putea afecta.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Isti'adhah (a căuta adăpost sau refugiu) este o formă de adorare, și ea este practicată în mod corect atunci când se caută adăpost la Allah Atotputernicul sau în

Preafrumoasele Sale Numele și Atribute.

2. Este permis să cauți adăpost în Cuvintele lui Allah, pentru că acestea sunt unul dintre Atributele Sale, contrar căutării adăpostului și refugiului într-o ființă creată, care este de fapt un act de politeism.
3. Hadisul subliniază meritele și binecuvântările acestei rugi.
4. Rostirea Pomenirii lui Allah (Dhikr) este o formă de protecție împotriva tuturor relelor.
5. Nulitatea (și interzicerea) căutării adăpostului la oricine altcineva în afară de Allah, precum în djini, vrăjitori și alte tipuri de impostori.
6. Această rugă este prescrisă pentru oricine se oprește într-un anumit loc, fie că este călător sau rezident în acea regiune.

(5932)

(316) – عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ أَوْ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(316) – Abu Humayd sau Abu Usayd a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Când vreunul dintre voi intră în moschee, să spună: „Allahumma iftah ly abuaba rahmatik” (O Allah, deschide-mi porțile Milei și Îndurării Tale). Iar când pleacă, să spună: „Allahumma inni as’aluka min fadlik” (O, Allah, Îți cer din binecuvântările Tale).” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) și-a îndrumat Națiunea către ruga care trebuie spusă la intrarea în moschee, și anume: „O, Allah, deschide-mi porțile Milei și Îndurării Tale”, cerându-I astfel lui Allah Atotputernicul să-i ofere căile prin care să obțină Mila Sa. Iar când vrea să plece, ei trebuie să spună: „O, Allah, Îți cer din binecuvântările Tale”, cerându-I lui Allah din bunăstarea și binecuvântarea Sa și sporirea, prin bunăvoința Sa, a mijloacelor lui de subzistență.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Aceste rugi sunt recomandate la intrarea și ieșirea din moschee.
2. Mila și Îndurarea lui Allah este menționată la intrare, în timp ce Bunătatea și Bunăvoința este conectată cu ieșirea din moschee, deoarece atunci când o persoană intră în moschee, ea se angajează în fapte de adorare care o apropie de Allah și de Paradis și pentru aceasta se cuvine să fie menționată Mila și Îndurarea Sa, iar când pleacă, ea purcede pe fața pământului în căutarea bunăstării de la Allah și a mijloacelor sale de subzistență, și pentru aceasta este potrivită menționarea bunătății și binecuvântărilor lui Allah în acest context.
3. Aceste Pomeniri ale lui Allah sunt spuse atunci când se dorește intrarea sau ieșirea din moschee.

(65092)

(317) – عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رضي الله عنهما أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ، وَلَا عَشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(317) – Jabir bin Abdullah (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) a relatat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: Dacă un om intră în casă și Îl Pomenește pe Allah atunci când intră și atunci când mănâncă, diavolul va spune: „Nu ai niciun loc unde să stai sau unde să mănânci”, iar atunci când intră și nu Îl Pomenește pe Allah, diavolul spune: „Ai un loc unde să îți petreci noaptea.” Iar atunci când mănâncă și nu Îl Pomenește pe Allah, diavolul va spune: „Ai un loc unde să îți petreci noaptea și mâncare.” [Sahih (hadis autentic)] - [Consemnat de Muslim]

Explicarea sensurilor:

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a poruncit să Îl Pomenim pe Allah atunci când intrăm în casă și înainte să mâncăm spunând Bismillah (în Numele lui Allah), iar diavolul le va spune servitorilor săi: Nu aveți nicio șansă să vă petreceți noaptea în această casă și nici să mâncați în această casă a cărui deținător s-a protejat de voi prin această Pomenire. Dar dacă un om intră în casă și nu Îl Pomenește pe Allah sau mănâncă și nu Îl Pomenește pe Allah, atunci diavolul le va spune servitorilor săi că aceștia au un loc unde să doarmă și să mănânce.

Dintre beneficiile hadisului:

1. Este recomandat să Îl Pomenim pe Allah atunci când intrăm în casă și atunci când mâncăm, deoarece diavolul își petrece noaptea și mănâncă în case în care oamenii nu au Pomenit Numele lui Allah Preaînaltul.
2. Diavolul îl vede pe Fiul lui Adam în ceea ce face el, în comportamentul lui și în toate chestiunile sale, așadar dacă omul uită să Îl Pomenească pe Allah, diavolul a primit ceea ce și-a dorit.
3. Pomenirea lui Allah (Dhikr) îl înlătură pe diavol.
4. Fiecare diavol are urmăritorii lui care se bucură de cuvintele lui și îi urmează poruncile.

(3037)

Cuprins

Introducere.....2

Cu adevărat, faptele sunt (socotite) conform intențiilor lor și fiecare om va obține ceea ce a intenționat.....4

Cel care aduce o inovaţie în această chestiune a noastră (în Islam), care nu este parte a acesteia, ea îi va fi respinsă.” 6

Islamul înseamnă să mărturisești că nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah, să îndeplinești Rugăciunea, să plătești Dania, să postești în luna Ramadan și să faci Pelerinajul la Casa cea Sfântă, dacă ai această posibilitate.....7

„Islamul este clădit pe cinci stâlpi: mărturisirea că nimeni nu este demn de adorare cu excepţia lui Allah şi că Mohammed este Trimisul Său.....13

Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este ca ei să Îl adore pe El și să nu-I facă pe nimeni asociat. Iar dreptul robilor asupra lui Allah este ca El să nu-l pedepsească pe acela care nu-I face pe nimeni asociat 15

Nu este nimeni care să mărturisească sincer, din inima sa, că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este mesagerul lui Allah, fără ca Allah să nu îl fi interzis Focului 17

Pentru cel care a spus: „La ilaha illa Allah” și care arată necredință față de orice Îi este făcut asociat lui Allah, averea și sângele său au devenit inviolabile (și protejate), iar socoteala lui va fi cu Allah 20

Cel care moare fără a-I face parteneri lui Allah va intra în Paradis, iar cel care moare asociind altceva cu Allah va intra în Focul Iadului.” 21

Cel care moare invocându-i pe alții drept parteneri ai lui Allah, va intra în Focul Iadului 23

Tu vei întâlni niște oameni care au primit Scriptura, așa că primul lucru la care să îi chemi când ajungi la ei să fie mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah 24

Cel mai fericit să primească mijlocirea mea în Ziua Judecății va fi acela care spune „Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah", cu devoțiune și sinceritate, din inima sau sinele său." 27

„Credința are peste șaptezeci sau peste șaizeci de ramuri, dintre care cea mai înaltă este mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah și cea mai joasă este îndepărtarea a ceea ce este vătămător de pe un drum public 29

L-am întrebat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care păcat este cel mai mare pentru Allah? El a spus: „Să îi faci asociați lui Allah în vreme ce El te-a creat." Am spus: Acesta este un păcat mare. Apoi care? El a spus: „Să îți omori copilul fiindu-ți frică că el va mânca cu tine 30

Eu sunt Cel mai puțin în nevoie de a Mi se face parteneri (și nu am nicio nevoie de aceștia). Așadar, cel care va plini o faptă în care asociază și pe altcineva alături de Mine, îl resping pe el, cât și fapta lui de politeism 32

„Toți cei din Națiunea mea vor intra în Paradis, cu excepția acelora care se împotrivesc 33

Nu exagerați în privința elogierii mele, așa cum au făcut-o creștinii, preamărindu-l pe fiul Mariei, pentru că eu nu sunt decât un rob al lui Allah, așadar spuneți (despre mine) robul lui Allah și Mesagerul Său 35

„Niciunul dintre voi nu crede cu adevărat, până ce nu mă va iubi mai mult decât îl iubește pe părintele său, pe copilul său și pe toți oamenii de pe pământ.” 36

Cei care au fost înaintea voastră au fost distruși pentru că nu au crezut sau au avut păreri diferite.....38

„Transmiteți de la mine chiar și un singur Verset, și spuneți povestirile neamului lui Israel, pentru că nu este niciun păcat în aceasta. Iar acela care spune în mod intenționat o minciună despre mine, să-și ocupe locul în Focul Iadului.” 40

„Curând, unul dintre hadisurile mele va ajunge la un bărbat, în vreme ce el stă întins pe așternutul său și va spune: «Între noi și voi se află Cartea lui Allah.....42

Fie ca blestemul lui Allah să se abată asupra evreilor și creștinilor, căci ei au luat mormintele profeților lor drept lăcașuri de cult 44

„O, Allah, nu face din mormântul meu un idol care să fie adorat!” 46

„Nu faceți din casele voastre morminte și nu faceți din mormântul meu un prilej de celebrare; și trimiteți binecuvântări asupra mea, pentru că acestea mă vor ajunge oriunde ați fi.”.....47

Aceștia sunt oameni, care atunci când unul dintre ei dreptcredincios moare, construiesc un loc de rugăciune pe mormântul lui 49

Sunt disculpat în fața lui Allah de a fi luat pe oricare dintre voi ca prieten apropiat, pentru că Allah Însuși m-a luat pe mine ca prieten apropiat, așa cum l-a luat și pe Avraam ca prieten apropiat.....51

Nu ai vrea să îți transmit ție învățăturile pe care mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi le-a transmis? - Nu lăsa nicio statuie ridicată, dărâm-o; și niciun mormânt înălțat, nivelează-l! 53

Al Tiyara (încrederea în semne rele) este Șirk (politeism major), Al Tiyara este Șirk, Al Tiara este Șirk (de trei ori). Nu are nicio legătură cu noi și Allah 54

„Nu este dintre noi acela care caută semne nefaste sau care caută să-i fie făcute astfel de semne de rău augur, sau care practică vrăjitoria sau care pretinde să îi fie făcută pentru el 55

Nu există nicio boală, niciun semn rău, iar mie îmi place un semn bun. Ce este un semn bun? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus un semn bun este un cuvânt bun 58

Știți voi ce a spus Domnul vostru?" Ei au răspuns: „Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine." A răspuns: „El a spus: «Dintre robii Mei unii au ajuns dimineața cu credință în Mine, iar alții necredincioși 59

Cel care poartă amulete este politeist."....62

„Farmecele, talismanele și poțiunile pentru dragoste sunt Șirk (politeism).....63

„Rugăciunea celui care merge la un prezicător și îl întreabă despre ceva anume (în care mai apoi crede), nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de nopți.....66

„Cel care a jurat pe altceva în afară de Allah a comis un act de necredință sau de politeism." 67

Jur pe Allah că dacă, prin Voia lui Allah, fac vreodată un jurământ și apoi văd că altceva are întâietate, fac ispășire pentru jurământul meu și împlinesc ceea ce pare a fi mai bun 68

„Nu spuneți: Ceea ce Voiește Allah voiește și cutare și cutare, ci spuneți: Ceea ce Voiește Allah, apoi ceea ce voiește cutare și cutare."....71

„«Lucrul de care mă tem cel mai mult pentru voi este Șirk-ul minor (politeismul minor).» Companionii au întrebat: «O, Mesager al lui

Allah, ce este Șirk-ul minor?» El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Ipocrizia 72

„Sunt două lucruri pe care oamenii le fac și care sunt considerate necredință: calomnia și jelirea excesivă a morților.” 74

„Nu vă așezați pe morminte și nici nu faceți rugăciunea înspre ele.” 75

„Îngerii nu intră într-o casă în care se află un câine sau în care sunt (atârnate) imagini (de ființe însuflețite).” 76

„Îngerii nu îi însoțesc pe călătorii care au cu ei un câine sau un clopot.” 78

„Satana vine la om şi începe să spună: «Cine a creat asta? Și asta cine a creat-o?», până când ajunge să spună: «Și cine l-a creat pe Domnul tău?» Atunci când unei persoane i se întâmplă acest lucru, ar trebui să caute adăpost la Allah și să se oprească din a se mai întreba 79

„Aceluia care este dușmanul unui aliat apropiat (Uali) al Meu îi declar Eu război. Și robul Meu nu se apropie de Mine cu ceva mai Iubit Mie decât ceea ce i-am Poruncit lui (actele de adorare obligatorii). Și nu încetează robul Meu să se apropie de Mine prin fapte de adorare voluntare (nauafil), până ce Eu ajung să îl Iubesc. Și dacă l-am Iubit, am devenit auzul său cu care el aude, și văzul său cu care el vede, și mâna sa cu care el lovește (în luptă) și piciorul său cu care el pășește. Și dacă Îmi va cere (ceva), Eu îi voi da; și dacă va căuta adăpost la Mine, îi voi da Eu adăpost. Și nu am ezitat în nimic din ceea ce fac, așa cum ezit în privința (luării) sufletului dreptcredinciosului: el urăște moartea, iar Eu urăsc să-l întristez.”” 80

Să aveți frică de Allah, să îl ascultați pe liderul vostru și să îi fiți lui supuși chiar dacă acesta este un sclav Abisinian. Voi veți vedea un

conflict mare după ce eu voi muri. Vă sfătuiesc să îmi urmați calea 83

„Cel care a părăsit supunerea și conformarea (față de conducătorul de drept) și s-a izolat de comunitate (Islamică unitară, renegând-o) și a murit astfel, moartea lui a fost asemenea celor din Jahilyyah (perioada preislamică) 85

Nimeni nu este pus de către Allah într-o poziție de autoritate și moare în vreme ce el îi înșală pe cei aflați sub autoritatea sa, fără ca Allah să îi interzică Paradisul 88

(În viitor) vor fi Amiri 89

„După mine va fi favoritism și multe lucruri care nu vă vor plăcea. Companionii au întrebat: „Ce ne poruncești să facem? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îndepliniți ceea vi se cere de la voi și cereți lui Allah dreptul vostru.” 91

Fiecare dintre voi este păzitor 93

„O, Allah, tratează-i cu asprime pe aceia care au autoritate asupra Națiunii mele și îi tratează pe ei cu asprime, și arată blândețe față de cei care au autoritate asupra Națiunii mele și arată blândețe față de ei 94

Religia este „nasihah” (sfătuire și sinceritate) 96

Dacă îi vezi pe cei care urmează Versetele ambigue, ei sunt cei numiți aici de Allah; așa că fii cu băgare de seamă în privința lor 98

Oricare dintre voi vede un rău, să îl îndrepte fizic, cu mâna sa; și dacă nu este capabil de aceasta, atunci cu vorba; și dacă nu este capabil nici de aceasta, atunci (să îl nege) în inima sa, și aceasta din urmă este cea mai slabă formă de credință 103

Exemplul unui om care respectă limitele prescrise de Allah și al celui care le încalcă este precum exemplul oamenilor care se îmbarcă pe o corabie după ce au tras la sorți 105

Cel care îi cheamă pe oameni la adevărata călăuzire va avea o răsplată egală cu cea a celor care îl urmează, fără ca lor să le fie diminuată răsplata.....107

Cel care îndrumă către o faptă bună va primi aceeași răsplată ca și cel care împlinește acea faptă 108

Cheamă-i la Islam și anunță-i ceea ce este cerut de la ei cu privire la drepturile lui Allah. Pe Allah, dacă Allah călăuzește și un singur om prin tine, este mai bine pentru tine decât a avea cămile roșii. 110

Oricine imită un popor face parte din el 113

„Omul urmează religia (adică căile și manierele) prietenului său apropiat. Așadar, fiecare dintre voi să fie cu băgare de seamă pe cine ia ca prieten apropiat.” 114

„Această religie va ajunge peste tot așa cum ajunge noaptea și ziua și Allah nu va lăsa nicio casă fără ca această religie să intre în ea, prin care cei onorabili vor fi onorați, iar cei dizgrațiați vor fi umiliți. Allah îi va onora pe cei onorabili cu Islamul și va umili pe cei dizgrațiați cu necredința”.....115

„Pe Cel în Mâna căruia este sufletul lui Mohammed! Oricine a auzit de mine din această comunitate, fie el evreu sau creștin, însă nu își mărturisește credința în cele cu care am fost trimis și moare în această stare de necredință, va fi printre oaspeții Focului.”.....117

„Precum acestea, aruncați-le”. Apoi a spus: „Aveți grijă să nu deveniți extremi în chestiuni religioase, pentru că cei de dinaintea voastră au fost distruși fiindcă au devenit extremi în ceea ce privește religia.”.....119

Cei extremiști sunt distruși 120

„Evreii sunt cei pe care Allah este mâniat, iar creștinii sunt cei rătăciți.” 122

„Allah a prescris destinele tuturor creațiilor Sale cu cincizeci de mii de ani înainte de a creea Cerurile și Pământul 123

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cel sincer și demn de încredere, a spus: „Fiecare dintre voi este creat în pântecele mamei sale timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți” 124

„Paradisul este mai aproape de unul dintre voi chiar și decât cureaua încălțărilor sale, și tot astfel și Focul Iadului.” 127

„Focul Iadului este înconjurat de pofte, iar Paradisul este înconjurat de adversități 128

Când Allah a creat Raiul și focul Iadului, l-a trimis pe Jibril 129

„Focul pe care voi îl aveți (în viața lumească) este a șaptezecea parte din Focul Iadului 132

„În Ziua Judecății Allah va strânge Pământul și va împături Cerurile cu Mâna Sa Dreaptă și va spune: „Eu sunt Regele, unde sunt regii Pământului?” 133

Ziua Judecății 134

„În Mâna Căruia se află sufletul meu! Fiul Mariei va veni în curând și va judeca în mod corect. El va distruge crucea, va omorî porcul, va înlătura Jizyah, iar bogăția va fi atât de multă încât nu vor mai rămâne oameni care să o accepte. “ 136

Spune: „Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah”, pentru a depune mărturie pentru tine întru aceasta în Ziua Judecății 137

„Fântâna mea (din Ziua Judecății) ar necesita o călătorie de o lună de zile pentru a o traversa. Apa ei este mai albă decât laptele, mirosul ei este mai plăcut decât moscul 139

„Mai întâi, Moartea va fi adusă sub forma unui berbec cenușiu, alb și negru”.....140

„Dacă voi v-ați încrede în Allah așa cum ar trebui să o faceți, El v-ar îndestula așa cum îndestulează păsările, care pornesc dis de dimineață flămânde și se întorc cu burțile pline.” 142

„Cel călăre îl salută pe cel care merge, cel care merge îl salută pe cel care stă și cei puțini îi salută pe cei mulți”.....144

O, robii Mei, Mi-am interzis mie asuprirea (și nedreptatea) și am făcut-o interzisă printre voi, așadar nu vă asupriți (și nu vă nedreptățiți) unii pe ceilalții.....145

„Feriți-vă de asuprire” 149

Cu adevărat, Allah îi dă opresorului un răgaz și o amânare, însă și atunci când Îl prinde pentru a îl pedepsi, nu îl mai lasă.....151

Allah a scris faptele bune și pe cele rele, apoi a făcut clar acest lucru. 152

Cel care face bine în Islam nu va fi pedepsit pentru ceea ce a făcut în timpul Jahiliyei, iar cel care comite răul în Islam va fi pedepsit pentru faptele anterioare, cât și pentru cele ulterioare 154

Cele pe care tu le spui și la care chemi oamenii sunt, cu adevărat, bune. Doar dacă ne-ai putea spune că există o expiere și o modalitate de ispășire pentru păcatele pe care noi le-am comis 156

Ai acceptat Islamul împreună cu faptele tale bune anterioare ...158

„Allah nu nedreptățește niciun dreptcredincios în privința faptelor sale bune - El îi va da pentru ele ceea ce este bun în această lume și îl va răsplăti, de asemenea, pentru ele în Viața de Apoi” 159

O, Fiu al lui Adam, atâta timp cât Mă vei chema și Mă vei ruga pe Mine, Eu te voi Ierta pentru păcatele pe care le-ai săvârșit, fără a le lua în seamă. O, Fiu al lui Adam, dacă păcatele tale ar ajunge până

la Norii din Cer, iar tu Mi-ai cere iertare, Eu te voi Ierta, fără a le lua în seamă 160

Un om a săvârșit un păcat și a spus: „O, Allah, iartă-mi păcatul 163

„Allah îl va Ierta pe cel care face un păcat și apoi se purifică, se roagă și îi cere iertare lui Allah.” Apoi a recitat următorul Verset 165

„Allah Preaînaltul Își întinde Mâna noaptea pentru ca omul care a păcătuit peste zi să se căiască și Își extinde Mâna ziua pentru ca omul care a păcătuit noaptea să se căiască până când Soarele va răsări din Vest.”.....167

„În fiecare noapte, în cea de-a treia parte a acesteia, Domnul nostru, Preaslăvitul și Preaînaltul, coboară la Cerurile vieții lumești 168

„Cu adevărat, ceea ce este halal și permis este clar și vădit, iar ceea ce este haram și interzis este clar și vădit 169

O, băiete! Te voi învăța niște vorbe (de înțelepciune): Ai grijă de respectarea Poruncilor lui Allah și Allah va avea grijă de tine și te va proteja. Ai grijă de respectarea Poruncilor lui Allah și Îl vei găsi pe Allah înaintea ta călăuzindu-te, protejându-te, susținându-te. Dacă ceri și te rogi, cere numai de la Allah, iar când cauți ajutorul, caută ajutorul numai la Allah.....172

Spune-mi ceva despre Islam ce nu mai trebuie să întreb pe nimeni altcineva decât pe tine. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Spune: Cred în Allah și ține-te de calea cea dreaptă 174

„Credincioşii, în dragostea, mila şi sentimentele pentru fratele lor, sunt precum un trup: dacă o parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părţi ale corpului simt durere prin febră şi insomnie.” 175

„Pentru cel care a făcut abluțiunea în cel mai bun mod cu putință păcatele au ieșit din trupul său, până și de sub unghii.” 176

O, Mesager al lui Allah, atunci când călătorim pe mare, luăm cu noi puțină apă, iar dacă facem abluțiunea cu ea, atunci ne va fi sete. Să facem abluțiunea cu apă din mare? Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Apa mării este pură, iar animalele sale moarte sunt permise.” 177

Dacă apa are două qullah, atunci nu va avea impurități 179

„Când vă faceți nevoile, să nu vă îndreptați către Qiblah și nici să nu vă întoarceți cu spatele la ea, ci întorceți-vă către Est sau Vest.” 180

„Niciunul dintre voi nu ar trebui să își țină penisul cu mâna dreaptă în timp ce urinează și nici nu ar trebui să se spele cu mâna dreaptă și nu ar trebui să sufle peste vasul (din care bea apă).” 181

„Atunci când unul dintre voi se trezește din somn, să își sufle nasul de trei ori, deoarece Diavolul își petrece noaptea în nările lui.”182 .” 182

„Allah nu va accepta rugăciunea celui care a eliminat gaze până când acesta nu va face Uudu (abluțiunea).”.....184

A văzut un om făcând uudu (abluțiunea) pentru Rugăciune și nu a spălat o parte de pe picior de mărimea unei unghii. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut și a spus: „Du-te înapoi și fă uudu în mod corespunzător.” Atunci omul s-a dus înapoi și a făcut uudu din nou, apoi s-a rugat 185

„Vai de călcâiele ajunse în Foc! Împliniți abluțiunea voastră pe deplin.” 186

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să facă abluțiunea înainte de fiecare Rugăciune 188

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a efectuat abluțiunea spălându-și părțile corpului (implicate în abluțiune) o singură dată.....189

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a efectuat abluțiunea spălând părțile corpului implicate în aceasta de două ori 190

Dacă cineva a făcut abluțiunea așa cum și eu am făcut-o și apoi împlinește două Rakat (două unități de Rugăciune) în timpul cărora nu este preocupat de nimic altceva, Allah îi va Ierta păcatele sale trecute 191

„Atunci când unul dintre voi se trezește din somn să facă ablutiunea 194

Ei vor fi torturați, și nu vor fi torturați pentru un păcat major. Unul dintre ei nu a avut grijă să nu fie murdar de urină, iar celălalt obișnuia să bârfească 196

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) intra la toaletă spunea: „O Doamne, caut refugiu la Tine de rău și de lucrurile rele.” 197

„Siuak-ul aduce purificarea gurii și Mulțumirea Domnului (tău).” 198

„Siuak-ul aduce purificarea gurii și Mulțumirea Domnului (tău).” 198

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se trezea noaptea își curăța gura cu Siuak (bețișorul pentru curățarea dinților) 199

„Fiecărui musulman i se impune ca odată la șapte zile să facă o baie generală în care să-și spele capul și corpul (în întregime).” 200

„Sunt cinci acțiuni care fac parte din Fitra (natura înnăscută a omului): circumcizia, raderea părului pubian, scurtarea mustății, tăierea unghiilor și smulgerea părului axial.” 202

Eram unul dintre bărbații care avea lichid prostatic 203

Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcea baie după o impuritate majoră.....205

„Ar fi fost suficient să faci asta” apoi a bătut pământul cu palmele o dată, a șters peste mâna dreaptă cu mâna stângă și exteriorul palmelor și fața.”.....206

Lasă-i pentru ca i-am pus după ce m-am purificat.....208

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu, pentru că sângele acesta vine dintr-o venă și nu este menstruație. Așadar când vine menstruația, nu îndeplini Rugăciunea, iar când se termină, spală sângele și roagă-te 210

„Dacă unul dintre voi simte că ceva se întâmplă în abdomenul lui și nu este sigur dacă a eliberat un vânt sau nu, nu ar trebui să părăsească moscheea (împlinirea Rugăciunii) decât dacă a auzit un sunet sau a simțit vreun miros”.....211

„Dacă un câine a băut apă din vasul vreunuia dintre voi, să-l spele de șapte ori.”.....213

„Dacă un câine a băut apă din vasul vreunuia dintre voi, să-l spele de șapte ori.”.....213

„Dacă atunci când muezinul spune: „Allahu Akbar, Allahu Akbar” (Allah este Cel mai Măreț), unul dintre voi spune (asemenea lui): „Allahu Akbar, Allahu Akbar”.....214

„Când auziți Muezinul, repetați ceea ce spune acesta și apoi invocați binecuvântările lui Allah asupra mea” 217

Cel care spune, atunci când îl aude pe muezin 219

„Ruga dintre Adan (chemarea la Rugăciune) și Iqama nu este respinsă.” 221

„Poți auzi Chemarea la Rugăciune?” El a răspuns: „Da.” Atunci i-a zis: „Atunci răspunde-i 222

„«Ați mai observa vreo urmă de murdărie pe corpul vreunuia dintre voi, dacă ați avea un râu în fața casei voastre în care v-ați spăla de cinci ori pe zi?» Ei au răspuns: «Nu, nu ar rămâne nicio murdărie 223

Care faptă îi este mai dragă lui Allah?.....224

Orice musulman care participă la o Rugăciune obligatorie și îndeplinește abluțiunea și se apleacă cu smerenie, va avea păcatele expirate, cu excepția păcatelor majore.....226

„Cele cinci Rugăciuni (zilnice), Rugăciunea de vineri până la următoarea Rugăciune de vineri și Ramadanul până la următorul Ramadan sunt o ispășire a păcatelor comise între ele, atâta timp cât păcatele majore sunt evitate.....227

„Impuneți-le copiilor voștri să facă Rugăciunea la vârsta de șapte ani, loviți-i (ușor - în terminologia Islamică, înțelesul cuvântului a lovi nu este același cu acela pe care îl folosim astăzi) pentru (neîndeplinirea) acesteia la zece ani și separați-i în locurile lor de dormit.”.....228

„Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus: „Am împărțit Rugăciunea în două jumătăți între Mine și robul Meu, iar robul Meu va primi ceea ce el cere.....230

„Cu adevărat, diferența dintre noi și ceilalți (necredincioșii) este Rugăciunea, iar cel care a abandonat Rugăciunea a devenit necredincios.” 233

„Cu adevărat, ceea ce se interpune între om și politeism și necredință (Șirk și Kufr) este părăsirea Rugăciunii.” 234

„O, Bilal, fă Iqama (chemarea pentru începerea Rugăciunii) și liniștește-ne prin ea!”.....235

O Allah, îndepărtează-mă de păcatele mele precum ai îndepărtat Estul de Vest, O Allah purifică-mă de păcatele mele precum un veșmânt alb este curățat de murdărie, O Allah curăță-mă de păcatele mele cu apă, zăpadă și grindină. 236

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să își ridice mâinile la umeri și apoi spunea Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreț), apoi făcea ruku (se apleca). Iar când își ridica capul din ruku (plecăciune), își ridica mâinile și spunea: 238

„Rugăciunea celui care nu recită Surat al Fatiha nu este validă.” 240

Și jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, că dintre voi eu sunt cel care se aseamănă cel mai mult Rugăciunii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și aceasta a fost modul în care el și-a îndeplinit Rugăciunea, până ce a părăsit această lume.”.....241

Mi-a fost poruncit să mă prosternez pe șapte oase 243

„Domnul Stăpânitor este cel mai aproape de robul Său în ultima parte a nopții 245

Într-adevăr îl vei vedea pe Domnul tău la fel cum vezi această lună. Dacă poți să nu neglijezi o Rugăciune.....246

„Cel care îndeplinește cele două Rugăciuni răcoritoare (Fajr și ‘Asr) va intra în Paradis.” 248

„Cel care s-a rugat Rugăciunea de Fajr se află sub Protecția lui Allah 249

Aceluia care abandonează rugăciunea de Asr, îi vor fi anulate faptele.”.....250

„Cel care a uitat să îndeplinească Rugăciunea, să o îndeplinească atunci când își aduce aminte; și nu există nicio altă modalitate de ispășire (expiere) în afară de aceasta 251

„Cu adevărat, cea mai grea rugăciune pentru ipocriți este rugăciunea de seară (al-Ișa) și rugăciunea de dinaintea răsăritului Soarelui (al-Fajr); și dacă ar ști câte binecuvântări sunt în acestea, ei ar veni să le împlinească chiar și dacă ar trebui să se târască pe genunchi.....253

Când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra) își ridica spatele din Ruku' (plecăciune), el spunea: „Sami'a Allahu liman hamidah 255

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca între cele două prosternări din Rugăciune să spună: „Rabbi ighfir li, rabbi ighfir li" (Domnul meu, iartă-mă; Domnul meu, iartă-mă!) 256

Între două prosternării, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună: „Allahumma -ghfir ly (o, Allah, iartă-mă), ua -rhamny (și ai milă de mine), ua 'afiny (și oferă-mi siguranța), ua -hdini (și călăuzește-mă), ua -rzuqny (și îndestulează-mă).....257

„Când vă Rugați, îndreptați rândurile și puneți-l pe unul dintre voi să vă conducă în Rugăciune și când acesta spune Takbir, spuneți și voi Takbir după el 258

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mi-a luat palmele în mâinile sale și m-a învățat Rugăciunea Tașahud așa cum m-a învățat o surah (un capitol) din Coran 265

O Doamne, caut refugiu la Tine de chinurile mormântului și de chinurile Focului și de încercările vieții și a morții și de încercările Anticristului 267

Thawban 269

„Nu trebuie îndeplinită Rugăciunea atunci când masa a fost deja întinsă și nici atunci când cineva se abține de la a-și face nevoile (și a elimina cele două mizerii - urina și fecalele).” 270

Acesta este diavolul cunoscut sub numele de Khinzab. Dacă îi simți infuența, caută refugiu la Allah de el și scuipă de trei ori în stânga ta 271

„Cel mai rău hoț dintre oameni este acela care își fură din propria Rugăciune.” El a spus: „Cum își fură el din Rugăciune?” El a răspuns: „El nu împlinește în mod deplin nici plecăciunea (Ruku‘) și nici prosternarea (sujud) acesteia.” 273

„Nu-i este frică celui care își ridică capul înaintea Imamului că Allah îi va transforma capul într-un cap de măgar sau înfățișarea în cea a unui măgar? 274

„Dacă unul dintre voi are dubii în Rugăciunea sa și nu știe dacă s-a rugat trei sau patru unități de 276

„Cea mai bună zi în care răsare 278

„Cel care se îmbăiază în ziua de Vineri, asemenea băii făcute pentru impuritate sexuală (Ghusl), iar apoi se duce (la moschee după răsăritul Soarelui) este asemenea aceluia care oferă o cămilă drept jertfă.....279

Allahumma Anta as-salam (O, Allah, tu ești pacea și perfecțiunea absolută și dătătorul de pace), ua minka as-salam (și pacea și deplinătatea nu vin decât de la Tine) tabarakta ya Da -l-jalali ua l-ikram.....282

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să rostească aceste cuvinte după fiecare Rugăciune 283

Că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună după fiecare Rugăciune obligatorie 286

„Dacă cineva spune după cât spuma mării.”.....288

„Pe cel care recită Ayat-ul-Kursi după fiecare dintre Rugăciunile obligatorii nimic nu îl va împiedica să intre în Paradis cu excepţia morţii.”.....290

Am învățat 10 Rakat.....291

„Când vreunul dintre voi intră în moschee, să ofere două Rakat (unități de Rugăciune) înainte de a se așeza” 293

„Dacă în timpul Rugăciunii de Vineri, atunci când imamul își ține predica, i-ai spus companionului tău (chiar și numai): „Ascultă (ceea ce se spune)!”, ai dat curs unor vorbe inutile și nefolositoare (ceea ce este interzis).” 294

„Roagă-te stând în picioare; iar dacă nu poți, roagă-te stând așezat; și dacă nici așa nu poți, roagă-te întins pe-o parte.” 295

Rugăciunea în această moschee a mea este mai bună decât o mie de Rugăciuni în orice altă moschee, cu excepția Moscheii Sacre (Al-Kabah).....296

Cel care construiește o moschee pentru Allah, Allah îi va construi asemenea ei în Paradis.” 297

„Orice proprietar al unei 298

„Milostenia nu diminuează averea și Allah crește rangul robului Său, sporindu-i onoarea, datorită iertării și îndurării arătate față de ceilalți; iar acela care se smerește cu umilință căutând Mulțumirea lui Allah este înălțat de El.” 303

Allah a spus: „O fiu al lui Adam, cheltuiește (pe calea Mea) și Eu voi cheltui pentru tine.” 304

Dacă un om cheltuiește pentru familia lui, căutând prin aceasta mulțumirea lui Allah, îi va fi înregistrată pentru el ca un act de caritate 306

Schimbarea aurului cu aur este camătă sau speculă cu bani, excepție fiind cazul în care schimbul se realizează pe loc, schimbarea argintului cu argint este camătă sau speculă cu bani excepție fiind dacă schimbul se realizează pe loc, schimbarea grâului cu grâu este camătă sau speculă cu bani excepție fiind dacă schimbul se realizează pe loc, schimbarea orzului cu orz este camătă sau speculă cu bani excepție făcând cazul în care schimbul se realizează pe loc, schimbarea curmalelor pe curmale este camătă sau speculă cu bani excepție fiind dacă schimbul se realizează pe loc 307

„O, oameni buni, răspândiți salutul păcii (as-salam), hrăniți-i pe ceilalți, păstrați legăturile de rudenie și rugați-vă noaptea când oamenii dorm, și astfel veți intra în pace în Paradis.” 310

„O oameni, Allah este Bun și nu acceptă nimic cu excepție a ceea ce este bun. Allah le-a poruncit credincioșilor ceea ce le-a poruncit Mesangerilor. El a spus: «[Allah a spus]: „O, Mesagerilor, mâncați din cele bune și fiți drepți. Cu adevărat, Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.” (Coran, 23:51) și a mai spus: „O, voi cei care credeți! Mâncaţi din bunătăţile pe care Noi vi le-am dăruit şi fiţi recunoscători lui Allah dacă numai pe El voi Îl adoraţi!” (Coran, 2:172). Apoi a menționat omul care călătorește pe o distanță lungă, neîngrijit și prăfuit și care își întinde mâinile către cer: „.....311

„Pe cel ce dă un răgaz cuiva aflat în imposibilitatea de a-și plăti datoria sau îl scutește de o parte din ea, Allah îl va adăposti la umbra Tronului Său în Ziua Judecății, într-o zi în care nu va mai fi nicio altă umbră în afară de umbra Lui.....315

„Fie ca Allah să arate îndurare față de omul care este binevoitor atunci când vinde, când cumpără și când își cere înapoi împrumutul oferit.”.....316

Era un bărbat care obișnuia să îi împrumute pe oameni și îi spunea slujitorului său: „Atunci când ajungi la o persoană aflată în

imposibilitatea de a plăti, treci cu vederea datoria sa, poate că astfel și Allah va trece cu vederea păcatele noastre!”.....317

Unii oameni folosesc în mod nedrept ceea ce îi aparține lui Allah (proprietatea lui Allah) și pentru aceasta ei vor fi în Foc în Ziua Judecății.....318

Allah a spus: „Toate faptele fiilor lui Adam sunt pentru ei înșiși, în afară de Post, care este pentru pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul lui Mohammed, mirosul care vine din gura celui care postește este mai bun înaintea lui Allah decât parfumul de mosc. Cel care postește are parte de.....320

„Celui care a postit Ramadanul cu credință și cu speranță (la răsplata lui Allah), îi vor fi iertate păcatele anterioare.”.....323

Prietenul meu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) m-a sfătuit să fac trei lucruri: să țin Post trei zile în fiecare lună, să mă rog două Rakat pentru rugăciunea Duha și să mă rog Uitr înainte de a merge la somn.....324

„Aceluia care s-a ridicat în noapte pentru Rugăciune (Qiyamu-l Layl) în Noaptea Destinului (Laylatu-l Qadr), cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior.”.....325

„Cel care a îndeplinit Pelerinajul (Hajj) de dragul lui Allah, fără a rosti vorbe rușinoase și fără a se purta cu răutate, se va întoarce la fel ca în ziua în care a fost născut de mama sa (adică fără păcate).”.....327

„Nu există alte zile în care faptele bune să Îi fie mai plăcute lui Allah decât aceste zile.....328

„Lăsați lucrurile îndoielnice pentru cele neîndoielnice deoarece adevărul aduce liniștirea minții, iar falsitatea aduce îndoieli.”..329

„Cu adevărat, Allah nu se uită la înfățișarea și la averea voastră, ci se uită la inimile și la faptele voastre.”.....330

„Allah este gelos și credinciosul este gelos și Allah devine gelos atunci când un credincios face ceea ce El i-a interzis să facă.” .332

„Feriți-vă de cele șapte păcate distructive! 333

A spus, repetând de trei ori: „Să nu vă spun eu care sunt cele mai grave păcate majore 335

„Păcatele majore sunt de a-I face asociați lui Allah, neascultarea părinților, uciderea unui suflet și un jurământ fals.”.....337

„Primul lucru care va fi judecat în Ziua Judecății va fi vărsarea de sânge.” 339

„Cel care a ucis un nemusulman dintre aceia cu care musulmanii au un legământ de protecție, nu va simți mirosul Raiului, deși acesta poate fi resimțit de la o distanță de patruzeci de ani.” 340

Cel care rupe legăturile cu rudele de sânge nu va intra în Paradis 341

Acela care dorește ca mijloacele sale de trai să îi fie sporite și viața să îi fie prelungită, să păstreze legătura cu rudele de sânge.....342

„Cel care cu adevărat păstrează o legătură strânsă cu rudele sale de sânge nu este acela care răspunde cu bine binelui făcut de către una dintre ele, ci acela care păstrează încă relații bune cu rudele sale de sânge care nu au o relație bună cu el.”.....343

„Oare știți voi ce este defăimarea (și bârfa)?” Ei au spus: „Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine.” El a răspuns: „Ea este să spui despre fratele tău ceea ce el detestă 345

„Fiecare substanță amețitoare este vin [khamr] și fiecare substanță amețitoare este interzisă. Cine bea vin în această lume și moare dependent de el, fără căință, nu-l va bea în Viața de Apoi [în Paradis].” 347

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a blestemat pe cel care dă mită sau ia mită pentru a influența o anumită hotărâre judecătorească.....348

„Feriți-vă de suspiciune.....349

„Cel care provoacă ceartă între oameni (spionându-i și ducând mai departe vorbele lor într-o manieră mincinoasă și cu intenția de a stârni ranchiună între aceștia) nu intră în Paradis.” 351

„Toate păcatele celor care mă urmează vor fi iertate, cu excepția celor care sunt Mujahirini.....351

O, voi oameni, cu adevărat Allah a îndepărtat de la voi aroganța perioadei ignoranței și fălirea cu strămoșii lor.....353

„Cu adevărat, cel mai urât om de către Allah este cel mai certăreț.” 355

„Atunci când doi musulmani se confruntă în luptă cu săbiile lor, atât ucigașul, cât și cel ucis vor fi sortiți Focului Iadului 356

„Cine poartă arme împotriva noastră nu este unul dintre noi.”..358

„Nu îi blestemați (și nici nu îi înjurați) pe cei care au murit, pentru că ei au ajuns (și au primit deja răsplata pentru) faptele pe care le-au trimis înaintea lor.” 359

Nu îi este permis unui musulman să-l părăsească pe fratele său musulman mai mult de trei nopți, și atunci când se întâlnesc să își întoarcă spatele unul altuia; iar cel mai bun dintre ei este acela care îl salută primul pe celălalt.....360

„Aceluia care îmi garantează depărtarea de păcat a limbii sale și a părților sale intime, îi garantez Paradisul.”.....361

„O femeie nu ar trebui să călătorească într-o călătorie mai lungă de două zile decât dacă este acompaniată de soțul ei sau de un 362

Nu las în urma mea o ispită mai mare pentru bărbați decât femeile 365

„Cel care își permite căsătoria, să se căsătorească, pentru că aceasta îi va fi de folos în coborârea privirii și în păzirea castității. Iar cel care nu își permite să se căsătorească, atunci să țină post, pentru că acesta va fi ca o constrângere pentru el.”.....366

„Cu adevărat lumea este dulce și verde, iar Allah te-a pus în această lume și îți privește comportamentul. Așadar fiți cu frică față de lume și față de femei.....368

„Aveți grijă atunci când intrați în locurile unde sunt femei. Un bărbat dintre Ansari a întrebat: O, Mesager al lui Allah cum rămâne cu rudele prin alianță? El a spus: Rudele prin alianță sunt [asemenea] morții [datorită pericolului pe care îl pot reprezenta în aceste cazuri datorită interacțiunii lor frecvente].....369

„Nu există căsătorie decât în prezența tutorelui (miresei).” 371

„Prevederile și condițiile cele mai îndreptățite în a fi respectate și îndeplinite sunt acelea care fac relațiile voastre intime permise (adică căsătoria).....372

Această viață lumească este doar o plăcere, iar cea mai bună plăcere a acestei lumi este o femeie dreptcredinciosă 374

„Nu beţi din vase din argint sau din aur, nu purtaţi haine din mătase sau dibaj (mătase groasă), deoarece aceste lucruri sunt pentru ei (necredincioşi) în această viaţă şi pentru voi în Viaţa de Apoi.”375

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis „al-qaza‟“ (adică raderea unei părți a capului și lăsarea altei părți nerase) 376

Tundeți-vă mustața și lăsați-vă barba să crească 377

„ 378

„Cu adevărat, cei mai buni dintre voi sunt cei care au cele mai bune maniere și cel mai bun caracter 379

Cu adevărat, prin bunătatea caracterului său, un dreptcredincios poate atinge rangul celui care sporește în Post și Rugăciune 381

„Cel mai deplin credincios în ceea ce privește credința sa este cel care are cele mai bune maniere, iar cei mai buni dintre voi sunt cei mai buni față de femeile lor.” 382

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat despre ceea ce face cel mai mult ca oamenii să intre în Paradis și a răspuns: „Teama de Allah (și punerea la adăpost de pedeapsa Sa - Taqua) și un caracter bun 383

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost cel mai bun dintre oameni în privința moralității și a caracterului 384

Cu adevărat, caracterul Profetului era Coranul.”.....385

Profetul (ﷺ) prefera să înceapă cu partea dreaptă atunci când își lua încălțămintea, își pieptăna părul, se purifică, precum și în toate treburile sale 387

„Într-adevăr, Allah a poruncit excelența în toate lucrurile.....389

„Cei care acţionează întru dreptate vor fi cu Allah pe amvonurile luminii aflate la dreapta Celui Preamilostiv, Atotputernicul, şi amândouă Mâinile Sale sunt drepte.....390

Nu ar trebui să existe vătămare și nici vătămări reciproce. Aceluia care provoacă un rău, Allah îi va face rău; iar aceluia care îngreunează lucrurile, Allah îi va aduce îngreunare.”.....391

„Exemplul unui companion bun și al unui companion rău este precum cel al vânzătorului de mosc și.....393

Nu te înfuria! 394

„Nu este puternic cel care se ia la trântă și îi poate învinge pe ceilalți, ci cel care se stăpâneşte la mânie.” 395

Modestia (și sfiala) sunt parte din credință.....397

„Dacă un om îl iubește pe fratele său, să i-o spună.”.....398

„Fiecare faptă bună este un act de caritate.”.....399

Există o sadaqah (caritate) care trebuie dată pentru fiecare articulație a corpului uman (ca un semn al recunoștinței față de Allah) în fiecare zi în care Soarele răsare.....400

„Picioarele unui om nu se vor mișca în Ziua Judecății până când nu va fi întrebat de viața sa, cum și-a petrecut-o, despre cunoștințele sale și ce a făcut cu ele, despre averea sa, cum și-a dobândit-o și cum a cheltuit-o și despre corpul său, ce a făcut cu el.”.....402

„Cel care are grijă de o văduvă sau de un nevoiaş este asemenea unui mujahid care luptă pe Calea lui Allah sau asemenea celui care posteşte în timpul zilei şi se roagă toată noaptea. “ 403

„Acela care crede în Allah și în Ziua de Apoi, să spună ceea ce este bun sau să păstreze tăcerea 404

„Nu subestima niciuna dintre faptele bune pe care le poți împlini, chiar dacă aceasta ar fi doar întâmpinarea fratelui tău musulman cu o față zâmbitoare.”.....406

„Vă este prescrisă onestitatea, căci onestitatea duce la evlavie, iar evlavia duce către Paradis.....407

„Cel care nu arată îndurare față de oameni, nu va primi îndurare de la Allah Atotputernicul.”.....409

„Celor milostivi, Cel mai Milostiv le va arăta îndurare. Fiți milostivi și îndurători cu cei de pe Pământ, și vă va arăta Milă și Îndurare Cel de deasupra Cerurilor!” 410

„Un musulman este cel de ale cărui mâini şi limbă ceilalți sunt în siguranță și un muhajir (emigrant) este acela care abandonează ceea ce Allah a interzis.”.....411

„Există cinci drepturi pe care un musulman le are asupra altui musulman: răspunsul la salutul islamic, vizitarea celui bolnav,

însoțirea cortegiului funerar (pentru bărbați), acceptarea invitației făcute și răspunsul cu o rugă celui care strănută și Îl laudă pe Allah.”.....412

„Nu veți intra în Paradis până nu veți crede și nu veți crede până nu vă veți iubi unul pe celălalt. Să vă spun ceea ce v-ar putea face să vă iubiți unul pe celălalt? Răspândiți cuvintele de pace, salam (salutul Islamic) printre voi”.....414

Un om l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) „Mesager al lui Allah, care aspect din Islam este mai bun? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „Hrănirea oamenilor și salutarea celor pe care îi cunoști și pe care nu îi cunoști.”.....415

„Să nu vă călăuzesc eu către ceva prin care Allah vă va șterge păcatele și vă va ridica rangurile?” Ei au spus: „Da, Mesager al lui Allah.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îndeplinirea abluțiunii într-un mod perfect, chiar dacă acest lucru este dificil, mulți pași către moschee și a aștepta următoarea rugăciune după o rugăciune.” Aceasta este.....417

„Un credincios puternic 419

Atât de mult a persistat Gavriil (Îngerul Jibril) să mă sfătuiască în privința vecinilor, încât am crezut că ei vor avea și drept de moștenire asupra mea 421

„Aceluia care protejează onoarea fratelui său (musulman) în lipsa acestuia, Allah îi va proteja fața de Focul Iadului în Ziua Judecății.” 422

„Nu crede vreunul dintre voi (cu adevărat), până ce nu iubește pentru fratele său (musulman) ceea ce iubește pentru el însuși.” 423

Cu adevărat, prezența blândeții înfrumusețează lucrurile, iar lipsa ei le urâțește.....425

„Cu adevărat, religia este ușoară 426

„Fă lucrurile să fie ușoare și nu le complica; și adu oamenilor vești bune și nu-i îndepărta 429

Eram împreună cu Omar, atunci când acesta a spus: „Am fost opriți de la ceea ce reprezintă o anumită îngreunare și forțare.” 430

„Atunci când unul dintre voi mănâncă ceva, să mănânce cu mâna dreaptă, iar când bea să bea cu mâna dreaptă, pentru că Satana mănâncă și bea cu mâna stângă.” 431

O, băiete, pomenește-L pe Allah, mănâncă cu mâna dreaptă și mănâncă din ceea ce se află în fața ta 432

Allah este mulțumit de cel care mănâncă ceva și Îl laudă pentru aceasta sau bea ceva și Îl laudă pentru aceasta 434

Un om a mâncat cu mâna stangă în prezența Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar el a spus: „Mănâncă cu mâna dreaptă.” El a spus: „Nu pot” 435

„Cel care mănâncă una dintre aceste plante: ceapă, usturoi să stea departe de noi, sau a spus să stea departe de moscheea noastră, să rămână în casa sa.” 436

„Celui care mănâncă ceva și spune „Alhamdulillah al-ladhi at’amani hadha ua razaqni-h min ghayri haulin minni uala quuah (Laudă lui Allah, Cel care m-a hrănit și mi-a oferit mie această mâncare fără vreo forță sau putere din partea mea)”, îi vor fi iertate păcatele din trecut.” 439

„Atunci când Mesagerul lui Allah strănuta, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își punea mâna sau haina pe gură și își cobora glasul.” 440

„Allah iubește ca permisiunile Sale să fie întrebuințate, așa cum iubește și ca obligațiile Sale să fie respectate 441

„Pe acela căruia Allah îi voiește binele îl încearcă cu suferință.” 442

„Nu este încercat un musulman cu vreo boală, sau cu vreo neliniște, sau cu vreo supărare, sau cu vreo suferinţă, sau cu vreo deznădejde, chiar şi (numai) cât un spin care l-ar înțepa, fără să îi fie iertate din păcate prin aceasta.” 443

„Bărbatul dreptcredincios și femeia dreptcredincioasă vor continua să fie testați prin propriul lor sine, prin copiii lor sau prin averea lor, (fiind purificați prin aceasta) până ce îl vor întâlni pe Allah fără niciun păcat înregistrat pentru ei.” 444

„Minunată este situația dreptcredinciosului! 446

„Dacă o persoană se îmbolnăvește sau călătorește, acesteia îi vor fi atribuite toate faptele bune pe care obișnuia să le facă în timp ce era rezident și sănătos.” 448

„Grăbiți-vă să faceți fapte bune 449

„Când Allah voiește binele cuiva, îi dăruiește înțelegerea religiei 451

„Nu căutați știința pentru a vă făli în fața celor învățați sau pentru a vă contrazice cu cei proști și neștiutori 452

„Cei mai buni dintre voi sunt cei care învață Coranul și îl învață și pe ceilalți.” 453

ei obișnuiau să asculte (și să învețe) zece Versete de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu treceau la următoarele zece Versete până ce nu învățau regulile și reglementările cuprinse în acestea și le puneau în practică 454

„Cel care a citit o literă din Cartea lui Allah (Coran) are pentru ea o faptă bună consemnată și pentru fiecare faptă bună îi sunt consemnate încă zece asemenea ei 456

„Companionului Coranului (cel care este dedicat acestuia) i se va spune: „Citește și înalță-te și recită așa cum obișnuiai să reciți și în viața lumească, pentru că statutul tău va fi la ultimul Verset pe care îl reciți.....457

„Oare ar dori vreunul dintre voi ca atunci când se întoarce la familia sa să găsească trei cămile gestante, mari și grase 458

„Fiți constanți și persistenți în recitarea acestui Coran, căci, jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, Mohammed, că el se îndepărtează și dispare din memorie mai repede decât cămilele care scapă din frânghiile cu are au fost legate.” 459

„Nu faceți din casele voastre morminte. Cu adevărat, Satana fuge departe de casele în care se recită Surat Al-Baqara.” 460

O, Abu al-Mundhir, știi care este cel mai măreț Verset din Cartea lui Allah pe care tu o ai? 461

„Cel care a citit ultimele două Versete din Surat Al-Baqara noaptea, acestea au fost îndeajuns pentru el.”.....463

Duaa (Ruga) este adorare.....464

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să Îl pomenească pe Allah tot timpul (și în toate împrejurările) 466

Nimic nu este mai nobil pentru Allah Preaînaltul decât ruga 467

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să sporească cuvintele: „O, Tu, Cel care schimbi situația inimilor, fă inima mea fermă în religia Ta.” 468

*„O, Allah, îndreaptă-mi mie religia, care îmi este pavază [de rău și protecție] în tot ceea ce mă privește, și îndreaptă-mi mie [tot ceea ce ține de] viața lumească, în care eu trăiesc, și îndreaptă-mi [si îmbunătățește-mi mie] Viața mea de Apoi, la care eu ma voi întoarce; și fă viața un prilej de sporire [pentru mine] a tot ceea ce

e bun și fă moartea [pentru mine] odihnă [și depărtare] de orice rău."* 469

„O Allah, Îți cer binele în această viață și în Viața de Apoi.....472

O Allah, îți cer binele atât cel imediat, cât și cel întârziat, ceea ce știu și ceea ce nu știu. Caut refugiu la Tine de tot răul, atât cel imediat, cât și cel întârziat, ceea ce știu și ceea ce nu știu.....474

„Cu adevărat, credința se învechește în interiorul vostru, așa cum se învechește o cămașă; așadar, rugați-vă la Allah să vă reînnoiască credința din inimi." 477

O Muadh, pe Allah, te iubesc." A spus: „Te sfătuiesc, o Muadh să spui după fiecare Rugăciune: o Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să îți mulțumesc și să Te ador așa cum se cuvine."....478

„Robul este cel mai aproape de Domnul său atunci când se află în sujud (prosternare); așadar, sporiți rugile voastre (în prosternare)." 480

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună următoarea rugă cel mai mai mult: „O Allah, Domnul nostru, dă-ne bine în această viață și în viața de Apoi și apăre-ne de chinul Focului Iadului."....481

„Să nu vă spun vouă care sunt cele mai bune fapte, cele mai pure pentru.....482

El și-a ținut limba cu mâna și apoi a spus: „Ai grijă de ea." Am spus: „O Profet al lui Allah, vom fi judecați și pentru ceea ce spunem?" El a spus: „O Mu'adh! Oamenii sunt aruncați cu fețele în Focul Iadului pentru ceea ce spun cu limbile lor!".....484

n fiecare noapte când mergea la culcare, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își unea palmele și sufla în ele, recitând Surele al-Ikhlas, al-Falaq și an-Nas.....489

„Cel mai bun mod de a cere iertare este spunând.....490

„O Allah, cu Tine ne începem dimineața și cu Tine ne încheiem noaptea, cu Tine trăim și cu Tine murim și la tine este Învierea. Iar înainte de a se culca, spunea: „Cu Tine ne încheiem noaptea, cu Tine ne începem dimineața, cu Tine murim și la Tine este Învierea.” Iar cu o altă ocazie a spus: „Și la Tine este destinația finală.”...493

Cel care spune:.....495

„Dacă spui - Spune, El este Allah Unicul și al-Mu'auidhatān (cele două surat de protecție de la sfârșitul Coranului) de trei ori dimineața și seara, acestea îți vor fi suficiente în tot.” 498

„Cele mai plăcute vorbe pentru Allah sunt: Subhan Allah (Slavă lui Allah), Alhamdulillah (Laudă lui Allah), La ilaha illa Allah (Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah) și Allahu Akbar (Allah este Cel mai Măreț), indiferent cu care dintre acestea ai începe.”.....499

Cel care spune: „La ilaha illa Allah uahdahu la șarika lahu, lahu al-mulku ua lahu al-hamdu, ua huua ‘ala kulli șay'in qadir” (Nu există nicio altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener! Lui Îi aparţin Stăpânirea şi Lauda şi El este cu Putere peste toate!) de zece ori 500

Două cuvinte sunt ușoare pentru limbă și grele pe talerele faptelor, mult preaiubite de Cel Milostiv 502

„Aceluia care spune «subhan Allah ua bihamdihi» (Slavă și Laudă lui Allah) de o sută de ori pe zi, păcatele îi vor fi șterse, chiar și dacă ar fi precum spuma mării.....503

Curățenia este jumătate din credință, aducerea de laudă lui Allah („alhamdulillah”) umple Talerul (faptelor bune), iar aducerea de slavă lui Allah („subhan Allah ual-hamdulillah”) umple ceea ce este între Cer și Pământ 504

A spune „Subhan Allah (Slavă lui Allah) ua alhadulillah (Laudă lui Allah) ua la ilaha illa Allah (nu există altă divinitate demnă de a fi

adorată în afară de Allah) ua Allahu Akbar (Allah este Cel mai Măreț)" este mai plăcut pentru mine decât orice altceva care a fost luminat vreodată de lumina Soarelui 507

Cea mai bună pomenire a lui Allah este a spune „La ilaha illa Allah" (Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah) și cea mai bună rugă este „Alhamdulillah" (Laudă lui Allah) 509

„Cine coboară într-un loc și apoi spune: „A'udhu bi kalimati-llahi at-tammati min șarri ma khalaq (Caut adăpost în Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat)", nu va fi afectat de absolut nimic până ce va părăsi acel loc 510

„Când vreunul dintre voi intră în moschee, să spună: „Allahu-mma iftah ly abuaba rahmatik" (O Allah, deschide-mi porțile Milei și Îndurării Tale). Iar când pleacă, să spună: „Allahumma inni as'aluka min fadlik" (O, Allah, Îți cer din binecuvântările Tale) 511

Dacă un om intră în casă și Îl menționează pe Allah atunci când intră și atunci când mănâncă, Diavolul va spune: „Nu ai niciun loc unde să stai sau unde să mănânci.....513

Relatările profetice (hadis) sunt cea de a două sursă de bază a reglementărilor legislației islamice (Șari'a) Allah Preaînaltul a spus: „Nici nu rostește nimic după pofta lui." „Ci nu este decât o revelație trimisă." [Coran, 53:3-4]

Această selecție din Enciclopedia Hadisurilor include o colecție cuprinzătoare de relatări profetice, de care un musulman are nevoie în chestiuni religioase, dar și laice, cu o scurtă explicație a acestora, o prezentare a semnificațiilor și conotațiilor acestora și unele dintre beneficiile lor, traduse într-un număr semnificativ de limbi contemporane, astfel încât beneficiile lor să fie răspândite iar Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fie transmisă tuturor oamenilor, în limba fiecăruia.

9 786038 474563

HadeethEnc.com